

การจัดการเรียนรู้โดยทักษะปฏิบัติแบบซิมป์สัน
ผสมผสานแนวคิดระบบคู่สัญญา ด้วยกิจกรรมเพลงร่ำวงพื้นบ้าน
เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ ทักษะปฏิบัติ และความมีวินัย
ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

LEARNING MANAGEMENT BY INTEGRATING SIMPSON'S
INSTRUCTIONAL MODEL COMBINED WITH THE CONCEPT OF
CONTRACT SYSTEM WITH FOLK DANCE MUSIC ACTIVITIES FOR
THE DEVELOPMENT IN ACHIEVEMENT, PRACTICAL SKILL, AND
DISCIPLINE OF SECONDARY 2 (GRADE 8) STUDENTS

ศุภวัฒน์ เหมียญประยูร

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ศึกษา
คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ปีการศึกษา 2563
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

การจัดการเรียนรู้โดยทักษะปฏิบัติแบบชิมพ์ชัน
ผสมผสานแนวคิดระบบคู่สัญญา ด้วยกิจกรรมเพลงร่าวงพื้นบ้าน
เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ ทักษะปฏิบัติ และความมีวินัย
ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ศุภวัฒน์ เหมียนประยูร

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ศึกษา
คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ปีการศึกษา 2563
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การจัดการเรียนรู้โดยทักษะปฏิบัติแบบซิมพ์สัน ผสมผสานแนวคิดระบบ
คู่สัญญา ด้วยกิจกรรมเพลงร้องพื้นบ้าน เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้
ทักษะปฏิบัติ และความมีวินัย ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
Learning Management by Integrating Simpson's Instructional
Model Combined with the Concept of Contract System with
Folk Dance Music Activities for the Development in Achievement,
Practical Skill, and Discipline of Secondary 2 (Grade 8) Students

ชื่อ - นามสกุล

นายศุภวัฒน์ เจริญประยูร

สาขาวิชา

นาฏศิลป์ศึกษา

อาจารย์ที่ปรึกษา

รองศาสตราจารย์คำรณ สุนทรานนท์, ศศ.ม.

ปีการศึกษา

2563

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์โกศล มีคุณ, กศ.ด.)

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์รจนก สุนทรานนท์, ศศ.ด.)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สทธิพร บุญสง, ศษ.ด.)

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์คำรณ สุนทรานนท์, ศศ.ม.)

คณะศิลปกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี อนุมัติวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็น
ส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

..... คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

(รองศาสตราจารย์สมพร จูรี, ประ.ด.)

วันที่..... 23เดือน..... มีนาคม..... พ.ศ..... 2563.....

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การจัดการเรียนรู้โดยทักษะปฏิบัติแบบชิมพ์ชัน ผสมผสานแนวคิดระบบ คู่สัญญา ด้วยกิจกรรมเพลงร่าวงพื้นบ้าน เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ ทักษะปฏิบัติ และควมามีวินัย ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
ชื่อ - นามสกุล	นายศุภวัฒน์ เจริญประยูร
สาขาวิชา	นาฏศิลป์ศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์คำรณ สุนทรานนท์, ศศ.ม.
ปีการศึกษา	2563

บทคัดย่อ

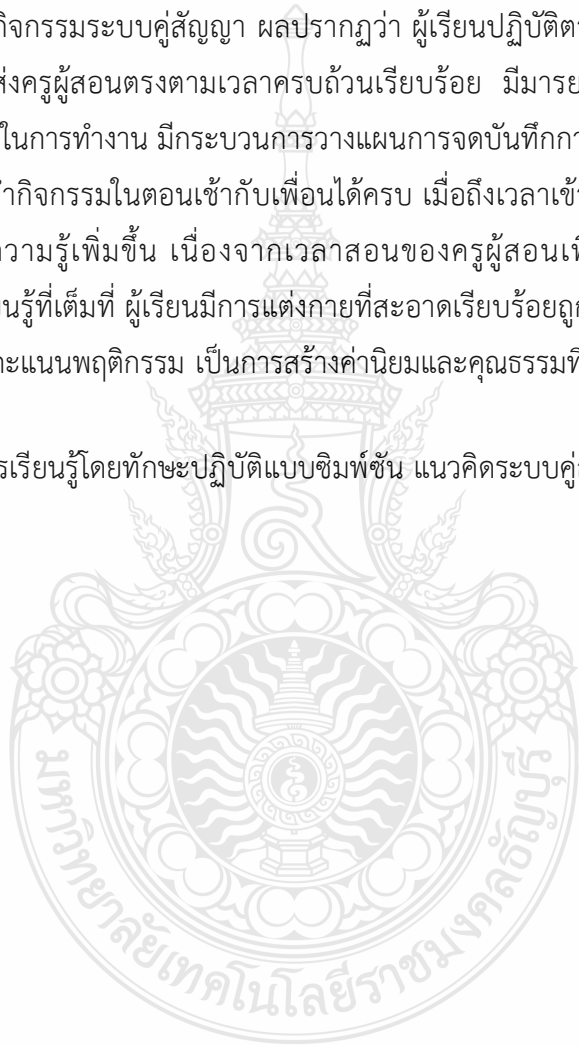
การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ เรื่องเพลงร่าวงพื้นบ้าน ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ทักษะปฏิบัติแบบชิมพ์ชัน ผสมผสานแนวคิดระบบคู่สัญญา ด้วยกิจกรรมเพลงร่าวงพื้นบ้าน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการปฏิบัติการแสดงพื้นบ้าน เพลงร่าวงพื้นบ้าน ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ทักษะปฏิบัติแบบชิมพ์ชัน ผสมผสานแนวคิดระบบคู่สัญญา ด้วยกิจกรรมเพลงร่าวงพื้นบ้าน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม 3) เพื่อเปรียบเทียบคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านวินัย ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ทักษะปฏิบัติแบบชิมพ์ชัน ผสมผสานแนวระบบคิดคู่สัญญา ด้วยกิจกรรมเพลงร่าวงพื้นบ้าน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มโรงเรียนศูนย์คุณภาพการศึกษา อำเภอนองบัว 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์เขต 3 จังหวัดนครสวรรค์ ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง ได้แก่ โรงเรียนชุมชนบ้านกระดานหน้าเกล และโรงเรียนชุมชนวัดห้วยร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์เขต 3 จังหวัดนครสวรรค์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนทักษะปฏิบัติแบบชิมพ์ชัน ผสมผสานแนวคิดระบบคู่สัญญา จำนวน 5 แผนการเรียนรู้ แบบรายงานพฤติกรรมวัดควมมีวินัย แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์รายวิชานาฏศิลป์ แบบประเมินทักษะปฏิบัติ และแบบบันทึกข้อตกลงสำหรับนักเรียนและคู่สัญญา สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที (t-test)

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ เรื่องเพลงร่าวงพื้นบ้าน ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ทักษะปฏิบัติแบบชิมพ์ชัน ผสมผสานแนวคิดระบบคู่สัญญา ด้วยกิจกรรมเพลงร่าวงพื้นบ้าน กลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติที่ระดับ 0.05 2) ทักษะการปฏิบัติการแสดงพื้นบ้าน เพลงร่ำวงพื้นบ้าน ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ทักษะปฏิบัติแบบซิมพ์ชัน ผสมผสานแนวคิดระบบคู่สัญญา ด้วยกิจกรรมเพลงร่ำวงพื้นบ้าน กลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3) คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านวินัย ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ทักษะปฏิบัติแบบซิมพ์ชัน ผสมผสานแนวระบบคิดคู่สัญญา ด้วยกิจกรรมเพลงร่ำวงพื้นบ้าน กลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลกิจกรรมระบบคู่สัญญา ผลปรากฏว่า ผู้เรียนปฏิบัติตามคำมั่นสัญญาที่ได้ให้กับคู่สัญญาได้ มีการบ้านส่งครูผู้สอนตรงตามเวลาครบถ้วนเรียบร้อย มีมารยาทในห้องเรียน ผู้เรียนมีความรับผิดชอบมากขึ้นในการทำงาน มีกระบวนการวางแผนการจดบันทึกการบ้าน ผู้เรียนมาโรงเรียนตรงตามเวลาสามารถทำกิจกรรมในตอนเช้ากับเพื่อนได้ครบ เมื่อถึงเวลาเข้าห้องเรียนผู้เรียนเข้าห้องตรงเวลาทำให้ได้รับความรู้เพิ่มขึ้น เนื่องจากเวลาสอนของครูผู้สอนเพิ่มมากขึ้น ผู้เรียนได้รับการจัดการเรียนรู้ที่เต็มที่ ผู้เรียนมีการแต่งกายที่สะอาดเรียบร้อยถูกต้องตามกฎระเบียบของโรงเรียนทำให้ไม่ถูกตัดคะแนนพฤติกรรม เป็นการสร้างค่านิยมและคุณธรรมที่ดีให้กับผู้เรียน

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้โดยทักษะปฏิบัติแบบซิมพ์ชัน แนวคิดระบบคู่สัญญา กิจกรรมเพลงร่ำวงพื้นบ้าน

Thesis Title	Learning Management by Integrating Simpson’s Instructional Model Combined with the Concept of Contract System with Folk Dance Music Activities for the Development in Achievement, Practical Skill, and Discipline of Secondary 2 (Grade 8) Students
Name-Surname	Mr. Supawat Reanprayoon
Program	Performing Arts Education
Thesis Advisor	Associate Professor Kamron Suntharanont, M.A.
Academic Year	2020

ABSTRACT

The study aimed to: 1) compare learning achievements about folk dance songs of Secondary 2 (grade 8) students, who studied through learning management by integrating the Simpson’s instructional model combined with the concept of a contract system with folk dance music activities, between the experimental group and the control group, 2) compare practical skills in folk performances and folk dance songs of Secondary 2 (grade 8) students, who studied with learning management by integrating the Simpson’s instructional model combined with the concept of a contract system with folk dance music activities, between the experimental group and the control group, and 3) compare desirable characteristics of discipline of Secondary 2 (grade 8) students, who studied with learning management by integrating Simpson’s instructional model combined with the concept of a contract system with folk dance music activities, between the experimental group and the control group.

The sample of this research derived from a purposive random sampling method was comprised of Secondary 2 (grade 8) students from Ban Kradan Na Gall Community School and Wat Huay Ruam Community School, Nong Bua 2 District Educational Quality Center, Nakhon Sawan Primary Educational Service Area Office 3, Nakhon Sawan Province. The research instruments consisted of 5 learning management plans by integrating the Simpson’s instructional model combined with the concept of a contract system, a behavior report form for discipline evaluation, an achievement test of the

performing arts course, a practical skill assessment form, and a memorandum of agreement between students and contractors. The statistics used to analyze the data were Mean, Standard Deviation, and t-test.

The study results revealed that 1) the learning achievements about folk dance songs of Secondary 2 (grade 8) students who studied with learning management by integrating Simpson's instructional model combined with the concept of a contract system with folk dance music activities of the experimental group were higher than those of the control group with statistical significance at the 0.05 level, 2) the practical skills in folk performance and folk dance songs of Secondary 2 (grade 8) students who studied with the learning management by integrating Simpson's instructional model combined with the concept of a contract system with folk dance music activities of the experimental group were higher than those of the control group with statistical significance at the 0.05 level, and 3) the desirable characteristics of the discipline of Secondary 2 (grade 8) students who studied with the learning management by integrating the Simpson's instructional model combined with the concept of a contract system with folk dance music activities of the experimental group were higher than those of the control group, with statistical significance at the 0.05 level. Regarding the analysis of data on the contract system activities, the students could follow the promises made to the contractors. Homework was completed and submitted on time, the students behaved properly in the class, they were more responsible for work assigned, and there was a process of planning and taking notes of homework. Additionally, the students came to school on time, so they could do all the morning activities with their friends. For class attendance, the students were punctual, so they could gain more knowledge. As the teaching time of the teachers increased, the students fully participated in the learning process. The students got dressed properly and neatly according to the school regulations, so their behavior points were not subtracted. These circumstances brought the students good values and morality.

Keywords: learning management model by integrating Simpson's instructional model, concept of a contract system, folk dance music activities

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษา วิทยานิพนธ์ ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงอย่างสมบูรณ์ได้ด้วยความกรุณา และความอนุเคราะห์ของ รองศาสตราจารย์ คำรณ สุนทรานนท์ อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก รองศาสตราจารย์ ดร. รจนา สุนทรานนท์ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ที่ได้กรุณาเสียสละเวลาให้คำปรึกษา คำแนะนำ และให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ จนสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ผู้ทำการศึกษาวิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. โกศล มีคุณ ประธานกรรมการสอบและกรรมการสอบ รองศาสตราจารย์ ดร. รจนา สุนทรานนท์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุทธิพร บุญส่ง รองศาสตราจารย์ คำรณ สุนทรานนท์ ที่ได้ให้ความกรุณา ในการแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ของงานวิจัย รวมทั้งเสียสละเป็นกรรมการในการสอบในครั้งนี้ และขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนบ้านกระดานหน้าแกล ผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนวัดห้วยร่วม ที่ได้ให้ความกรุณาใช้สถานที่ และใช้นักเรียนในความดูแลของท่านในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ และมอบความดีทั้งหมดให้แก่ คุณบิดา มารดา และคณะครู – อาจารย์ ที่ให้การสนับสนุนและประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่างานวิจัยในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์สำหรับผู้สนใจ หากการวิจัยในครั้งนี้ขาดตกบกพร่องประการใด ผู้วิจัยขอกราบขอภัยมา ณ โอกาสนี้

ศุภวัฒน์ เหมัญญประยูร

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	(3)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	(5)
กิตติกรรมประกาศ.....	(7)
สารบัญ.....	(8)
สารบัญตาราง.....	(10)
สารบัญรูป.....	(11)
บทที่ 1 บทนำ.....	12
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	12
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย.....	15
1.3 สมมุติฐานการวิจัย.....	15
1.4 ขอบเขตการวิจัย.....	16
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	17
1.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	17
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	18
บทที่ 2 ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	19
2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระที่ 3 นาฏศิลป์.....	20
2.2 รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการพัฒนาทักษะปฏิบัติแบบซิมพ์สัน.....	22
2.3 แนวคิดระบบคู่สัญญา.....	25
2.4 การแสดงร่าวงเพลงพื้นบ้าน.....	28
2.5 คุณลักษณะอันพึงประสงค์.....	39
2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	51
บทที่ 3 วิธีดำเนินงานวิจัย.....	62
3.1 ประชากร.....	62
3.2 กลุ่มตัวอย่าง.....	62
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	63
3.4 วิธีสร้างเครื่องมือในการวิจัย.....	64

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3.5 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	67
3.6 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล.....	68
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	71
4.1 สัญลักษณ์ทางสถิติที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์.....	71
4.2 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	71
4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	72
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	77
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	77
5.2 อภิปรายผลการวิจัย.....	79
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	82
บรรณานุกรม.....	84
ภาคผนวก.....	92
ภาคผนวก ก.....	93
ภาคผนวก ข.....	102
ภาคผนวก ค.....	107
ภาคผนวก ง.....	124
ภาคผนวก จ.....	128
ประวัติผู้เขียน.....	234

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 3.1 แบบแผนการทดลองมีกลุ่มควบคุม.....	63
ตารางที่ 3.2 ตารางแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนทักษะปฏิบัติแบบชิมพ์ชัน ผสมผสานแนวคิด คู่สัญญา.....	65
ตารางที่ 3.3 เกณฑ์การแปลความหมายแบบวัดทักษะปฏิบัติ.....	66
ตารางที่ 4.1 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ เรื่องเพลงร่ำวงพื้นบ้าน ของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ทักษะปฏิบัติแบบ ชิมพ์ชัน ผสมผสานแนวคิดระบบคู่สัญญา ด้วยกิจกรรมเพลงร่ำวงพื้นบ้าน ระหว่าง กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม.....	72
ตารางที่ 4.2 แสดงผลการเปรียบเทียบทักษะการปฏิบัติการแสดงพื้นบ้าน เพลงร่ำวงพื้นบ้าน ของ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ทักษะ ปฏิบัติแบบชิมพ์ชัน ผสมผสานแนวคิดระบบคู่สัญญา ด้วยกิจกรรมเพลงร่ำวง พื้นบ้าน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม.....	73
ตารางที่ 4.3 แสดงผลการเปรียบเทียบคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านวินัย ของนักเรียนระดับชั้น มัธยมศึกษา ปีที่ 2 ที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ทักษะปฏิบัติแบบชิมพ์ชัน ผสมผสานแนวระบบคิดคู่สัญญา ด้วยกิจกรรมเพลงร่ำวงพื้นบ้าน ระหว่างกลุ่ม ทดลองและกลุ่มควบคุม.....	74

สารบัญรูป

	หน้า
แผนภาพที่ 1.1 แผนภาพกรอบแนวคิดในการวิจัย.....	17
แผนภาพที่ 2.1 แผนภาพกระบวนการ ระบบคู่สัญญาของ ทิศนา แชมมณี.....	27
แผนภาพที่ 2.2 แผนภาพรูปแบบการร่ำเป็นวงแบบเดินทวนเข็มนาฬิกา.....	36
แผนภาพที่ 2.3 แผนภาพรูปแบบการร่ำอยู่กับที่โดยจะมีการสลับระหว่างผู้หญิงกับผู้ชาย.....	37
แผนภาพที่ 2.4 แผนภาพรูปแบบการร่ำโดยมีการสลับคู่ระหว่างคู่หนึ่งไปอีกคู่หนึ่ง.....	38

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้กล่าวไว้ในมาตราที่ 23 การจัดการศึกษาในระบบ การจัดการศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย ระบบการศึกษาต้องเน้นความสำคัญด้านความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ และการบูรณาการตามความเหมาะสมของผู้เรียนของแต่ละระดับการศึกษา มาตราที่ 24 การจัดการกระบวนการเรียนรู้ต้องให้สอดคล้องกับความสนใจและ ความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล มีกระบวนการฝึกทักษะ ฝึกกระบวนการคิด การจัดการเรียนรู้ที่เผชิญสถานการณ์จริง การประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกปฏิบัติให้ผู้เรียนทำได้มีนิสัยรักการอ่าน จัดการเรียนรู้โดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ อื่นๆ ยังต้องปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกรายวิชา จัดบรรยากาศสภาพแวดล้อมสื่อการเรียนรู้ สิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้มีความรอบรู้และสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้ และมาตราที่ 26 สถานศึกษาต้องจัดประเมินผู้เรียน โดยพิจารณาจากการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน ความประพฤติ พฤติกรรมการเรียน การเข้าร่วมกิจกรรมและการทดสอบความรู้ควบคู่ไปกับกระบวนการเรียนรู้ (สำนักนายกรัฐมนตรี, 2545, น. 13-15) จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ทั้ง 3 มาตรา ที่มีการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมเกี่ยวกับการศึกษาจะเห็นว่าระบบการศึกษาได้เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ อีกทั้งยังเน้นความสำคัญด้านความรู้ คุณธรรม การจัดการกระบวนการเรียนรู้ต้องบูรณาการความรู้ด้านต่าง ๆ เช่น ความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยี ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาไทย ทักษะในการประกอบอาชีพและการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข โดยการผสมผสานสาระความรู้เหล่านั้นให้ได้สัดส่วน อีกทั้งปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ไว้ในทุกรายวิชา โดยให้สถานศึกษาได้จัดการประเมินผู้เรียนจากการพิจารณาพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน ด้านความประพฤติ ด้านการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ ด้านการร่วมเข้ากิจกรรม และการทดสอบควบคู่ไปกับกระบวนการเรียนการสอนตามความเหมาะสมในแต่ละระดับ ดังนั้นกระทรวงศึกษาธิการจึงมีนโยบายปฏิรูปการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญให้มีคุณสมบัติ เก่ง ดี มีความสุข ยึดคุณธรรม นำความรู้ มีการขยายโอกาสทางการศึกษาเพื่อให้เยาวชนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างกว้างขวาง และทั่วถึง ทั้งนี้ยังคำนึงถึงพัฒนาการของผู้เรียนอย่างรอบด้านครอบคลุมทั้งด้านพฤติกรรม จิตใจ และ

สติปัญญา นอกเหนือจากการยกระดับคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา จากนี้ยังได้ส่งเสริมและสร้างคุณธรรมให้นักเรียนมีจิตสำนึก ในคุณค่าปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ความสามัคคีในชั้นเรียน สันติวิธี วิถีประชาธิปไตย และจิตสาธารณะ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง 2560) เป็นหลักสูตรอิงมาตรฐาน ซึ่งได้กำหนดสิ่งที่ผู้เรียนพึงรู้และปฏิบัติไว้ในมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด ประกอบด้วยความรู้ ความสามารถ คุณธรรมจริยธรรม ค่านิยมที่พึงประสงค์เมื่อผู้เรียนได้รับการพัฒนาในด้านดังกล่าวแล้วผู้เรียนต้องมีความรู้ความสามารถ ตลอดจนคุณธรรมจริยธรรมที่กำหนดไว้ในมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด กิจกรรมการเรียนรู้ที่จะนำไปสู่การพัฒนาสมรรถนะสำคัญทั้ง 5 ประการ และยังต้องมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 8 ประการ ได้แก่ รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ซื่อสัตย์สุจริต มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ อยู่อย่างพอเพียง มุ่งมั่นในการทำงาน รักความเป็นไทย มีจิตสาธารณะ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่หลักสูตรกำหนดผู้เรียนต้องได้รับการปลูกฝังและพัฒนาผ่านการจัดการเรียนการสอน การปฏิบัติกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในลักษณะต่าง ๆ จนเกิดเป็นคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในตัวผู้เรียน การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ต้องใช้การสังเกตพฤติกรรม ซึ่งใช้เวลาในการเก็บข้อมูลพฤติกรรมเพื่อนำมาประเมินและตัดสิน (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2560, น. 4) การพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของสถานศึกษาจะบรรลุผลได้นั้น ต้องอาศัยการบริหารจัดการและการมีส่วนร่วมจากทุกฝ่าย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูที่ปรึกษา ครูผู้สอน ผู้ปกครองและชุมชนที่ต้องมุ่งขีดเคลือบปะและปลูกฝังคุณลักษณะอันพึงประสงค์ให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน ในการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์สามารถกระทำได้โดยนำพฤติกรรมบ่งชี้ หรือพฤติกรรมที่แสดงออกของคุณลักษณะแต่ละด้านที่วิเคราะห์ไว้บูรณาการในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ ในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โครงการพิเศษต่างๆ ที่สถานศึกษาจัดทำขึ้น (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2552, น. 73)

แนวคิดระบบคู่สัญญา เป็นการแก้ปัญหาสำหรับผู้เรียนอย่างหนึ่ง โดยให้ผู้เรียนหรือบุคคลรอบตัวเองเป็นผู้สังเกตพฤติกรรมที่บกพร่องของผู้เรียน และทำข้อตกลงในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนระหว่างคู่สัญญากับผู้เรียนที่จะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม จากงานวิจัยของ ยุรวัฒนคัลลายมงคล (2561, น. 174-193) ได้ศึกษาการพัฒนาแบบการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์เรื่องสุขภาวะโดยประยุกต์ใช้ระบบคู่สัญญากับแนวคิด PDCA และ education 3.0 ในการพัฒนาแบบการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ ผลปรากฏว่าผู้เรียนมีสุขภาวะอยู่ในระดับปานกลาง อีกทั้งสามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในทางที่ดีขึ้น ผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญและมีแนวคิดในการนำระบบคู่สัญญา

ผสมผสานในการวิจัยครั้งนี้ เพื่อเป็นการสังเกตผู้เรียนในการเปลี่ยนแปลงด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความมีวินัย

ปัจจุบันสภาพความเป็นอยู่ของสังคมได้เกิดการเปลี่ยนแปลงในด้านสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และเทคโนโลยีในการสื่อสาร จึงส่งผลกระทบต่อค่านิยม ความคิด และพฤติกรรมต่อนักเรียน (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ, 2542, น. 2) โดยเฉพาะนักเรียนที่อยู่ในช่วงชั้นระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งนักเรียนกลุ่มนี้หรือในช่วงวัยรุ่นตอนต้นเริ่มมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์เช่น ขาดความมีระเบียบวินัยในการเข้าแถวซื้ออาหาร ส่งการบ้านไม่ตรงเวลา ขาดความรับผิดชอบในการทำการบ้าน พฤติกรรมไม่ยั้งตรงเคารพธงชาติ พฤติกรรมการให้ความเคารพผู้ใหญ่ ซึ่งพฤติกรรมเช่นนี้ไม่เป็นไปตามคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดไว้ ซึ่งผลของการขาดความมีวินัยเป็นผลกระทบไปสู่ปัญหาทางสังคม ครอบครัว และด้านการเรียนรู้ของนักเรียน สถานศึกษาในปัจจุบันมุ่งเน้นผู้เรียนในด้านวิชาการที่ควบคู่ไปทั้งด้านคุณธรรม จริยธรรม ความมีวินัย ความอดทน เพื่อให้ผู้เรียนได้มีวุฒิภาวะให้สามารถดำรงตนให้เติบโตในสังคมอย่างมีคุณภาพ สถานศึกษาควรจัดกระบวนการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เกิดความมีวินัย ด้วยแนวทางการป้องกัน แก้ไข ปลูกฝังให้นักเรียนมีความประพฤติในทางที่เหมาะสม โดยเฉพาะความรับผิดชอบในด้านต่าง ๆ ของตนเองที่นอกเหนือจากการเรียนรู้ภายในห้องเรียนเพื่อให้นักเรียนได้ประสบความสำเร็จและเป็นพลเมืองที่มีระเบียบวินัยในสังคม

โรงเรียนชุมชนบ้านกระดานหน้าแกล เป็นสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 3 ได้จัดการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับชั้น ปฐมวัยจนถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (งานวิชาการโรงเรียนชุมชนบ้านกระดานหน้าแกล, 2561, น. 1) เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาและผู้เรียนได้เกิดกระบวนการเรียนรู้ที่ดี ภาระหน้าที่ในการทำการบ้านหรือชิ้นงานของผู้เรียนจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะบ่งบอกการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ของผู้เรียนจากการสำรวจคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ในแบบรายงานแสดงผลการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนทั้ง 8 กลุ่มสาระ ด้านมีวินัย ซึ่งใช้สอบถามครูผู้สอนทั้ง 8 กลุ่มสาระในเรื่องความมีวินัย แบบสอบถามครูที่ปรึกษาการเข้า Homeroom ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่าผู้เรียนขาดวินัยในการเรียนเป็นจำนวนมาก ซึ่งอาจเกิดจากปัจจัยสี่สิ่งเร้าต่าง ๆ มากมายที่ทำให้ผู้เรียนไม่สนใจในการทำการบ้าน ขาดวินัยต่อตนเองในการเรียน ขาดวินัยในการแต่งกาย จึงทำให้เกิดปัญหาในการเรียน (อมรรัตน์ จันโต, สัมภาษณ์, 2 กันยายน 2562) ซึ่งการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดให้ผู้เรียนที่จะเลื่อนชั้นการศึกษาหรือจบการศึกษาจะต้องผ่านเกณฑ์คุณลักษณะอันพึงประสงค์ทั้ง 8 ประการ

การสอนทักษะปฏิบัติแบบซิฟชัน มีความเกี่ยวข้องกับพัฒนาการทางกายของผู้เรียนซึ่งจะเน้นในด้านทักษะการปฏิบัติ ผลของการกระทำหรือพฤติกรรมสามารถสังเกต ได้จากความรวดเร็วในการ

รับรู้(Simpson, 1972 ; อ้างถึงในจุฑารัตน์ ดวงเทียน, 2558, น. 25) ผู้วิจัยจึงมีแนวคิดในการพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยทักษะปฏิบัติแบบซิมพ์สัน ด้วยกิจกรรมเพลงร่ำวงพื้นบ้าน เพื่อพัฒนา ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ ทักษะปฏิบัติ และความมีวินัยของนักเรียน และปลูกฝังให้ผู้เรียนได้ตระหนักถึง คุณลักษณะอันพึงประสงค์ อีกทั้งให้สอดคล้องตามนโยบาย และสอดคล้องกับวิสัยทัศน์หลักการและ จุดมุ่งหมายของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคน เก่ง ดี มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ มีจิตสำนึกในการเป็นพลเมืองที่ดี ยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สถานศึกษาจึง จำเป็นต้องมีการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน ตามที่หลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดไว้

จากสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาวิธีการแก้ไขปัญหาโดยใช้รูปแบบการ สอนทักษะปฏิบัติแบบซิมพ์สัน ผสมผสานระบบแนวคิดคู่สัญญา ด้วยกิจกรรมเพลงร่ำวงพื้นบ้าน เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ ทักษะปฏิบัติ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนในด้านความ มีวินัย

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ เรื่องเพลงร่ำวงพื้นบ้าน ของนักเรียนระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ทักษะปฏิบัติแบบซิมพ์สัน ผสมผสานแนวคิด ระบบคู่สัญญา ด้วยกิจกรรมเพลงร่ำวงพื้นบ้าน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบทักษะการปฏิบัติการแสดงพื้นบ้าน เพลงร่ำวงพื้นบ้าน ของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ทักษะปฏิบัติแบบซิมพ์สัน ผสมผสาน แนวคิดระบบคู่สัญญา ด้วยกิจกรรมเพลงร่ำวงพื้นบ้าน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

1.2.3 เพื่อเปรียบเทียบคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านวินัย ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2 ที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ทักษะปฏิบัติแบบซิมพ์สัน ผสมผสานแนวระบบคิดคู่สัญญา ด้วยกิจกรรมเพลงร่ำวงพื้นบ้าน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

1.3 สมมุติฐานการวิจัย

1.3.1 ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ เรื่องเพลงร่ำวงพื้นบ้าน ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ทักษะปฏิบัติแบบซิมพ์สัน ผสมผสานแนวคิดระบบคู่สัญญา ด้วยกิจกรรมเพลงร่ำวงพื้นบ้าน กลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม

1.3.2 ทักษะการปฏิบัติการแสดงพื้นบ้าน เพลงร่ำวงพื้นบ้าน ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ทักษะปฏิบัติแบบชิมพ์ชัน ผสมผสานแนวคิดระบบคู่สัญญา ด้วยกิจกรรมเพลงร่ำวงพื้นบ้าน กลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม

1.3.3 คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านวินัย ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ทักษะปฏิบัติแบบชิมพ์ชัน ผสมผสานแนวระบบคิดคู่สัญญา ด้วยกิจกรรมเพลงร่ำวงพื้นบ้าน กลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม

1.4 ขอบเขตการวิจัย

วิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้โดยทักษะปฏิบัติแบบชิมพ์ชัน ผสมผสานแนวคิดระบบคู่สัญญา ด้วยกิจกรรมเพลงร่ำวงพื้นบ้าน เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ ทักษะปฏิบัติ และความมีวินัย ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีขอบเขตการวิจัยดังนี้

1.4.1 ขอบเขตเชิงประชากร

นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มโรงเรียนศูนย์คุณภาพการศึกษา อำเภอหนองบัว 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์เขต 3 จังหวัดนครสวรรค์

1.4.2 ขอบเขตเชิงเนื้อหา

การจัดการเรียนรู้โดยทักษะปฏิบัติแบบชิมพ์ชัน ผสมผสานแนวคิดระบบคู่สัญญา ด้วยกิจกรรมเพลงร่ำวงพื้นบ้าน เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้เรื่องเพลงร่ำวงพื้นบ้าน ทักษะปฏิบัติ เพลงร่ำวงพื้นบ้าน และความมีวินัยด้านตรงต่อเวลา การส่งงานตรงเวลา และการแต่งกายตามระเบียบ

1.4.3 ขอบเขตเชิงระยะเวลา

ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563

1.4.4 ขอบเขตเชิงตัวแปร

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยทักษะปฏิบัติแบบชิมพ์ชัน ผสมผสานแนวคิดระบบคู่สัญญา

ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ซึ่งประกอบด้วย ประวัติความเป็นมาของเพลงร่ำวงพื้นบ้าน วิธีการประพันธ์เพลงร่ำวงพื้นบ้าน การคิดประดิษฐ์ทำรำเพลงร่ำวงพื้นบ้าน ทักษะการปฏิบัติการร้อง การรำเพลงร่ำวงพื้นบ้าน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านความมีวินัยเรื่องตรงต่อเวลา การส่งงานตรงเวลา และการแต่งกายตามระเบียบ

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.5.1 การจัดการเรียนรู้ หมายถึง แบบแผนการจัดการเรียนการสอน ที่อาศัยหลักปรัชญา ทฤษฎี แนวคิด หรือความเชื่อต่างๆ โดยจัดให้มีองค์ประกอบของการเรียนการสอน ได้แก่ วัตถุประสงค์ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการสอน การประเมินผลไว้อย่างเป็นระบบ

1.5.2 ทักษะการปฏิบัติ หมายถึง พฤติกรรมการใช้อวัยวะส่วนต่างๆ ของร่างกายเคลื่อนไหว ในการปฏิบัติกิจกรรม ที่กระทำอย่างถูกต้อง รวดเร็วคล่องแคล่วจนมีความชำนาญ

1.5.3 รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติแบบชิมป์ชั้น หมายถึง การจัดการเรียนรู้ที่ชิมป์ชั้น เป็นผู้คิดค้นขึ้นซึ่งมีกระบวนการทั้งหมด 7 ขั้นตอน

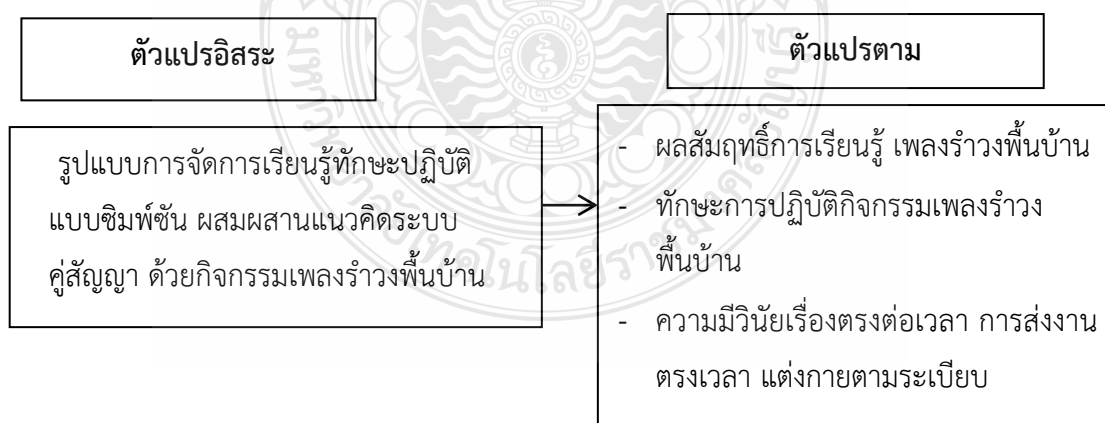
1.5.4 แนวคิดคู่สัญญา หมายถึง ระบบการแก้ปัญหาและพัฒนาตนเองที่ใช้หลักการควบคุม พฤติกรรมการแก้ปัญหาของผู้แก้ปัญหาโดยการเสริมแรงของ คู่สัญญา ระบบคู่สัญญา

1.5.5 ความมีวินัย หมายถึง พฤติกรรมการยึดมั่นในข้อตกลง กฎเกณฑ์ และระเบียบ ข้อบังคับของครอบครัว โรงเรียน และสังคม ในวิจัยนี้หมายถึง ความตรงต่อเวลา การส่งงานตรงเวลา และการแต่งกายตามระเบียบวินัย

1.5.6 ร่างพื่นบ้าน หมายถึง การละเล่นพื่นบ้านในเขต ตำบลบ้านดอนคา อำเภอท่าตะโก จังหวัดนครสวรรค์ ในการร้องและพื่อนรำจะใช้จังหวะโชนและกลองล่ำมะนาตีตามจังหวะหน้าทับ

1.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย

แผนภาพที่ 1.1 แผนภาพกรอบแนวคิดในการวิจัย

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.7.1 ผลจากการศึกษาวิจัย สามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 8 ประการของนักเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

1.7.2 รูปแบบการถ่ายทอดจะกระตุ้นให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง 2560)

1.7.3 ใช้เป็นสื่อการเรียนรู้บูรณาการสอนกับ รายวิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

1.7.4 ผลการวิจัยสามารถนำไปเผยแพร่ให้ผู้สนใจนำไปประยุกต์ใช้ได้

บทที่ 2

ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง “การจัดการเรียนรู้โดยทักษะปฏิบัติแบบชิมพ์ชัน ผสมผสานแนวระบคิด คู่สัญญา ด้วยกิจกรรมเพลงร้องพื้นบ้าน เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ ทักษะปฏิบัติ และความ มีวินัย ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2” ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าและรวบรวมผลงานที่เกี่ยวข้องกับ แนวคิด ทฤษฎี จากหนังสือ บทความ เอกสาร งานวิจัย และวิทยานิพนธ์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยซึ่ง มีรายละเอียดดังนี้

2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระที่ 3 นาฏศิลป์

- 2.1.1 วิสัยทัศน์ของหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง 2560)
- 2.1.2 ความสำคัญของรายวิชาในกลุ่มสาระศิลปะ
- 2.1.3 เนื้อหาสาระของรายวิชาในกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
- 2.1.4 สาระมาตรฐานการเรียนรู้สาระนาฏศิลป์ ช่วงชั้นที่ 3

2.2 รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการพัฒนาทักษะปฏิบัติแบบชิมพ์ชัน

- 2.2.1 ทฤษฎีหลักการแนวคิดของรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติแบบชิมพ์ชัน
- 2.2.2 วัตถุประสงค์ของรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติแบบชิมพ์ชัน
- 2.2.3 กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติแบบชิมพ์ชัน
- 2.2.4 ผลที่ผู้เรียนได้เรียนตามรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติแบบชิมพ์ชัน

2.3 แนวคิดระบบคู่สัญญา

- 2.3.1 หลักการแนวคิดของระบบคู่สัญญา
- 2.3.2 รูปแบบระบบคู่สัญญา

2.4 การแสดงเพลงร้องพื้นบ้าน

- 2.4.1 ความหมายของเพลงร้องพื้นบ้าน
- 2.4.2 การแสดงเพลงร้องพื้นบ้าน ตำบลบ้านดอนคา อำเภอท่าตะโก จังหวัดนครสวรรค์

2.5 ผลที่เกิดจากการเรียนรู้รายวิชานาฏศิลป์

- 2.5.1 คุณลักษณะอันพึงประสงค์
- 2.5.2 แนวคิด ทฤษฎี ที่เกี่ยวกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์
- 2.5.3 มีวินัย
- 2.5.4 ความจำเป็นและความสำคัญในการเสริมสร้างวินัย

2.5 การแสดงเพลงร้องพื้นบ้าน

2.5.1 ความหมายของเพลงรำวงพื้นบ้าน

2.5.2 การแสดงเพลงรำวงพื้นบ้าน ตำบลบ้านดอนคา อำเภอท่าตะโก จังหวัดนครสวรรค์

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระที่ 3 นาฏศิลป์

2.1.1 วัตถุประสงค์ของหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง 2560)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง 2560) มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย มีความรู้ มีจิตสำนึกในการเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลเมืองโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้ทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการเรียน การประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มศักยภาพ (สำนักวิชาการมาตรฐานการศึกษา, 2560, น. 4)

2.1.2 ความสำคัญของรายวิชาในกลุ่มสาระศิลปะ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ เป็นกลุ่มสาระที่ช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีจินตนาการทางศิลปะ ชื่นชมคุณค่าและความงาม มีสุนทรียภาพ ซึ่งมีผลต่อคุณภาพชีวิต และช่วยพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม ตลอดจนการนำไปสู่การพัฒนาสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในตนเอง ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญในการศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพได้ สาระการเรียนรู้ประกอบด้วย องค์ความรู้ ทักษะหรือกระบวนการเรียนรู้ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ซึ่งกำหนดให้ผู้เรียนทุกคนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานจำเป็นต้องเรียนรู้ โดยกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะได้กำหนด องค์ความรู้ ทักษะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้คือ ความรู้และทักษะในการริเริ่ม จินตนาการ สร้างสรรค์งานศิลปะ สุนทรียภาพและการเห็นคุณค่าทางศิลปะ ซึ่งรายวิชานาฏศิลป์ไทยจัดอยู่ในสาระที่ 3 ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ, 2560, น. 1)

2.1.3 เนื้อหาสาระของรายวิชาในกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะมุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจ มีทักษะทางศิลปะ มีความซาบซึ้งในคุณค่าของศิลปะ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงออกอย่างอิสระในศิลปะแขนงต่างๆ

ประกอบด้วยสาระสำคัญดังนี้ (ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ, 2560, น. 1-3)

1) **ทัศนศิลป์** มีความรู้ความเข้าใจองค์ประกอบศิลป์ ทัศนธาตุ สร้างและนำเสนอผลงานทางทัศนศิลป์จากจินตนาการ โดยสามารถใช้อุปกรณ์ที่เหมาะสม รวมทั้งสามารถใช้เทคนิค วิธีการของศิลปินในการสร้างงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจัยคุณค่างานทัศนศิลป์ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่างานศิลปะที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล ชื่นชม ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

2) **ดนตรี** มีความรู้ความเข้าใจองค์ประกอบดนตรีแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจัยคุณค่าดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึก ทางดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชมและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าดนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล ร้องเพลง และเล่นดนตรีในรูปแบบต่าง ๆ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเสียงดนตรี แสดงความรู้สึกที่มีต่อดนตรีในเชิงสุนทรีย์ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรีกับประเพณีวัฒนธรรม และเหตุการณ์ในประวัติศาสตร์

3) **นาฏศิลป์** มีความรู้ความเข้าใจองค์ประกอบนาฏศิลป์ แสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ ใช้ศัพท์เบื้องต้นทางนาฏศิลป์ สามารถวิเคราะห์ วิพากษ์ วิจัยคุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึกความคิดได้อย่างอิสระ สร้างสรรค์การเคลื่อนไหวในรูปแบบต่างๆ ประยุกต์ใช้นาฏศิลป์ในชีวิตประจำวัน เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์กับประวัติศาสตร์วัฒนธรรม เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

2.1.4 สาระมาตรฐานการเรียนรู้สาระนาฏศิลป์ ช่วงชั้นที่ 3

มาตรฐาน ศ 3.1 เข้าใจ และแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจัยคุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน มี 7 ตัวชี้วัด ได้แก่ (ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ, 2560, น. 37-50)

- 1) ระบุโครงสร้างของบทละครโดยใช้ศัพท์ทางการละคร
- 2) ใช้นาฏยศัพท์หรือศัพท์ทางการละครที่เหมาะสมบรรยายเปรียบเทียบการแสดง อากัปกิริยาของผู้คนในชีวิตประจำวันและในการแสดง
- 3) มีทักษะในการใช้ความคิดในการพัฒนารูปแบบการแสดง
- 4) มีทักษะในการแปลความและการสื่อสารผ่านการแสดง
- 5) วิจัยเปรียบเทียบงานนาฏศิลป์ที่มีความแตกต่างกันโดยใช้ความรู้ เรื่ององค์ประกอบนาฏศิลป์

6) ร่วมจัดการแสดงนาฏศิลป์ในบทบาทหน้าที่ต่างๆ

7) นำเสนอแนวคิดจากเนื้อเรื่องของการแสดงที่สามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

มาตรฐาน ศ 3.2 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นภูมิปัญญาไทยและสากลมี 3 ตัวชี้วัด ได้แก่

1) ออกแบบ สร้างสรรค์อุปกรณ์ และเครื่องแต่งกาย เพื่อแสดงนาฏศิลป์และละคร ที่มาจากวัฒนธรรมต่างๆ

2) อธิบายความสำคัญและบทบาทของนาฏศิลป์และการแสดงละครในชีวิตประจำวัน

3) แสดงความคิดเห็นในการอนุรักษ์

จากเนื้อหาของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง 2560) ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระนาฏศิลป์ สามารถสรุปได้ว่า หลักสูตรมุ่งแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง 2560) มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ พัฒนาให้ผู้เรียนได้เกิด ความรู้และทักษะในด้านการเรียน การดำเนินชีวิต ที่อยู่บนพื้นฐานผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนรู้และ พัฒนาตนเองได้อย่างเท่าเทียมกันและเต็มศักยภาพ อันเป็นช่องทางที่สามารถทำให้ผู้เรียนได้ประกอบ อาชีพ อีกทั้งยังเป็นพื้นฐานในการศึกษาตลอดชีวิตสามารถดำรงชีวิต อยู่ในสังคมได้อย่างสงบสุข หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานยังเน้นให้ผู้เรียนได้เกิดกระบวนการเรียนรู้ในสร้างค่านิยมที่ดีและ ทำให้ผู้เรียนเกิดคุณธรรม จริยธรรม เสริมสร้างให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่สังคมต้องการ อีกทั้งยังสอดแทรกให้ผู้เรียนได้เห็นคุณค่าทางวัฒนธรรมประเพณี มรดกทางวัฒนธรรม และภูมิปัญญา ชาวบ้าน

2.2 รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการพัฒนาทักษะปฏิบัติแบบชิมป์ชัน

ทศนา เขมมณี (2545, น. 221-296) กล่าวว่าผู้คิดค้นระบบ และรูปแบบการจัดการเรียนการสอน ต่าง ๆ พบว่านักศึกษานิยมใช้คำว่า “ระบบ” ในความหมายที่เป็นระบบใหญ่ ๆ เช่นระบบการศึกษา หรือถ้าเป็นระบบการเรียนการสอนจะครอบคลุมองค์ประกอบที่สำคัญของการเรียนการสอนในภาพรวม นิยมใช้คำว่า “รูปแบบ” กับระบบที่ย่อยกว่าโดยเฉพาะกับ “วิธีการสอน” ซึ่งเป็นองค์ประกอบย่อยที่สำคัญของระบบการเรียนการสอน ดังนั้นการนำวิธีสอนใด ๆ มาจัดทำอย่างเป็นระบบตามหลักและ วิธีการจัดระบบแล้ววิธีสอนนั้นก็จะเป็น “ระบบวิธีสอน” หรือที่นิยมเรียกว่า “รูปแบบการเรียน การสอน”

ดังนั้นรูปแบบการสอนจึงต้องมีแบบแผนโดยใช้กระบวนการวิเคราะห์ข้อมูลอย่างเป็นระบบจน เกิดรูปแบบการสอนที่สมบูรณ์ อีกทั้งรูปแบบการสอนยังจะต้องคำนึงถึงประสบการณ์ในการเรียน

การสอน สามารถจัดสื่อการเรียนการสอนที่มีความหลากหลายสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้ วัตถุประสงค์และตัวชี้วัด รวมทั้งต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งไว้ การจัดการเรียนการสอนที่เน้นทักษะปฏิบัติจึงเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนา ผู้เรียนให้เกิดประสบการณ์ตรง เกิดทักษะกระบวนการคิดในการแก้ไขปัญหา เกิดการเรียนรู้จากสถานการณ์จริง และจะต้องเกิดความชำนาญในการเรียนรู้ จนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปพัฒนาต่อยอดได้ อย่างเป็นระบบ

2.2.1 ทฤษฎีหลักการแนวคิดของรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติแบบซิมป์สัน

ซิมป์สัน (Simpson, 1972 ; อ้างถึงในจุฑารัตน์ ดวงเทียน, 2558, น. 25) กล่าวว่า ทักษะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการทางร่างกายของผู้เรียน เป็นความสามารถในการประสาน การทำงานของกล้ามเนื้อในส่วนต่าง ๆ ของร่างกายในการทำงานที่ต้องอาศัยความสามารถในการใช้ กล้ามเนื้อหลาย ๆ ส่วน การทำงานดังกล่าวจะเกิดขึ้นได้จากการสั่งงานของสมอง ซึ่งต้องมีความสัมพันธ์ กับความรู้สึกที่เกิดขึ้น ทักษะปฏิบัติสามารถพัฒนาได้ด้วยการฝึกฝน หากได้รับการฝึกฝนที่ดีและต่อเนื่อง แล้ว จะเกิดความถูกต้อง เชื่อวชาญ ชำนาญการ และความคงทน ผลของพฤติกรรมหรือการกระทำ สามารถสังเกตได้จากความรวดเร็ว ความแม่นยำ ความเร็วหรือความราบรื่นในการจัดการ

2.2.2 วัตถุประสงค์ของรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติแบบซิมป์สัน

ซิมป์สัน (Simpson, 1972 ; อ้างถึงใน บุสรินทร์ พาระแพน, 2561, น. 34) ซิมป์สัน เชื่อว่าวัตถุประสงค์ทางการศึกษาทักษะพิสัยที่สร้างขึ้น มีความถูกต้องในการนำไปใช้ เพื่อพัฒนา แบบทดสอบที่เหมาะสม ที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติหรือทำงานที่ต้องอาศัยการเคลื่อนไหวหรือ การประสานงานของกล้ามเนื้อทั้งหลายได้อย่างดี ให้มีความถูกต้องและชำนาญ

2.2.3 กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติแบบซิมป์สัน

ผู้เรียนที่ได้รับการฝึกฝนพัฒนาการปฏิบัติหรือทำงานต้องอาศัยการเคลื่อนไหวหรือการ ประสานของกล้ามเนื้อทั้งหลายได้อย่างดี มีขั้นตอนดังนี้ (Simpson, 1972, p. 56-60 ; อ้างถึงในทีศนา แคมมณี 2550, น. 35-37)

ขั้นที่ 1 ขั้นการรับรู้ เป็นขั้นการให้ผู้เรียนรับรู้สิ่งที่จะทำ โดยการให้ผู้เรียนสังเกตการทำงานนั้น อย่างตั้งใจ

ขั้นที่ 2 ขั้นเตรียมความพร้อม เป็นขั้นการปรับตัวให้พร้อมเพื่อการทำงาน หรือแสดงพฤติกรรม ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ โดยการปรับตัวให้พร้อมที่จะเคลื่อนไหว หรือแสดงทักษะนั้น ๆ มีจิตใจและ สภาวะอารมณ์ที่ดีต่อการที่จะทำหรือแสดงทักษะนั้น ๆ

ขั้นที่ 3 ขั้นการตอบสนองภายใต้การควบคุม เป็นขั้นที่ให้โอกาสแก่ผู้เรียนในการตอบสนองต่อสิ่งที่ รับรู้ซึ่งอาจใช้วิธีการให้ผู้เรียนเลียนแบบการกระทำ หรือการแสดงทักษะนั้น หรืออาจใช้วิธีการให้ผู้เรียนลองผิด ลองถูก จนสามารถกระทำได้ด้วยตนเองได้อย่างถูกต้อง

ขั้นที่ 4 ขั้นการให้ลงมือกระทำจนกลายเป็นกลไกที่สามารถกระทำตัวเอง เป็นขั้นที่ช่วยให้ผู้เรียน เกิดผลสำเร็จในการปฏิบัติ และมีความเชื่อมั่นในการทำสิ่งนั้น ๆ

ขั้นที่ 5 ขั้นการกระทำอย่างชำนาญ เป็นขั้นที่ช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการกระทำนั้น ๆ จนผู้เรียน สามารถทำได้อย่างคล่องแคล่ว ชำนาญ เป็นไปโดยอัตโนมัติ และด้วยความเชื่อมั่นในตนเอง

ขั้นที่ 6 ขั้นการปรับปรุงและประยุกต์ใช้ เป็นขั้นที่ช่วยให้ผู้เรียนปรับทักษะหรือการปฏิบัติของตน ให้ดีขึ้นและสามารถประยุกต์ใช้ทักษะที่ตนเองได้รับการพัฒนาในสถานการณ์ต่างๆได้

ขั้นที่ 7 ขั้นการคิดริเริ่ม เมื่อผู้เรียนสามารถปฏิบัติหรือกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งจนเกิดความชำนาญ และสามารถคิดประยุกต์

2.2.4 ผลที่ผู้เรียนได้เรียนตามรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติแบบชิมพ์สัน

ผู้เรียนจะสามารถกระทำหรือแสดงออกอย่างคล่องแคล่ว และชำนาญ ในสิ่งที่ต้องการให้ ผู้เรียนทำได้ นอกจากนั้นยังช่วยพัฒนาความคิดสร้างสรรค์และความอดทนให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน

บุสรินทร์ พาระแพน (2561, น. 34) กล่าวว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้ของชิมพ์สัน เป็นรูปแบบ การสอนทักษะปฏิบัติ (Psychomotor Domain) ซึ่งมีรูปแบบเดียวกับกับรูปแบบการสอนของเดวิสคือ ทักษะพิสัย เป็นส่วนหนึ่งในการจัดกลุ่มตามวัตถุประสงค์ในการศึกษา (Taxonomy of Educational Objective) ของ บลูม (Bloom) เมื่อปี 1956 บลูมและคณะแห่งมหาวิทยาลัยชิคาโก ได้จัดกลุ่มวัตถุประสงค์การศึกษาไว้ 3 พิสัย แต่ ไม่ได้สร้างหมวดหมู่ย่อยสำหรับทักษะพิสัยตั้งแต่ต้น จึงมีนักการศึกษา ได้สร้างกลุ่มวัตถุประสงค์ของการศึกษา ทักษะพิสัยขึ้น จากนั้นเริ่มพัฒนากลุ่มวัตถุประสงค์การศึกษาทักษะพิสัย (Simpson Taxonoment of Psychomotor Domain) ในปี ค.ศ. 1964 ข้อมูลโครงการนี้ได้ส่งมอบถึงสำนักงานการศึกษาของอเมริกา ในปี ค.ศ. 1966 และได้ตีพิมพ์ในปี ค.ศ. 1966-1967

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการพัฒนาทักษะปฏิบัติของ ชิมพ์สัน ซึ่งมีกระบวนการจัดการเรียนรู้ทั้งหมด 7 ขั้นตอน มาใช้จัดกระบวนการเรียนการสอนร่วมกับการจัดการเรียนรู้โดยทักษะปฏิบัติแบบชิมพ์สัน ผสมผสานแนวคิดคู่สัญญา ด้วยกิจกรรมเพลงร่าวก ฟันบ้าน เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ ทักษะปฏิบัติ และความมีวินัย เนื่องจากเป็นแนวคิดที่

เหมาะสมสำหรับการจัดการเรียนการสอนที่เน้นทักษะปฏิบัติ ผู้เรียนสามารถได้รับการเรียนรู้ที่เป็นระบบ
ขั้นตอน อีกทั้งครูผู้สอนสามารถสังเกตผู้เรียนจากการปฏิบัติได้เป็นขั้นตอนตามขั้นการฝึกทักษะปฏิบัติ
ของซิมพ์สัน เพื่อประกอบการประเมินผลของกิจกรรมและเก็บรวบรวมข้อมูลได้อย่างเป็นระบบ

2.3 แนวคิดระบบคู่สัญญา

ทิสนา แคมมณี (ทิสนา แคมมณี, มปป ; อ้างถึงใน อรจรีย์ ณ ตะกั่วทุ่ง, 2535, น. 4) กล่าวว่า
ระบบคู่สัญญา เป็นระบบที่ใช้แก้ไขปัญหาและพัฒนาตนเอง โดยใช้ให้ผู้แก้ปัญหาควบคุมพฤติกรรม
การแก้ปัญหาของตนเองภายใต้การรับรู้ของคู่สัญญา ซึ่งทำหน้าที่ส่งเสริมพฤติกรรมแก้ปัญหาของผู้ปฏิบัติ

2.3.1 หลักการแนวคิดของระบบคู่สัญญา

ทิสนา แคมมณี (ทิสนา แคมมณี, 2545, มปน. ; อ้างถึงใน ยุวัฒน์ คล้ายมงคล, 2561,
น. 177) ได้เห็นความสำคัญของการแก้ปัญหาหรือพัฒนาตนเอง และ ได้นำแนวคิดการพัฒนาตนเองโดย
การสำรวจตนเองกับการให้ผู้อื่นแนะนำให้ออกมาใช้ เพื่อให้นักศึกษาได้เริ่มต้นเรียนรู้ปัญหาและการ
พัฒนาตนเอง จากการดำเนินการดังกล่าวได้ พบประเด็นสำคัญที่มีผลต่อการพัฒนาตนเอง 6 ประเด็นคือ
ทัศนคติในการแก้ปัญหา วิธีการในการแก้ปัญหา การนำความรู้มาใช้ในการแก้ปัญหา การแก้ปัญหา
ในทางปฏิบัติในการควบคุม พฤติกรรมการแก้ปัญหา และการบันทึกผลการปฏิบัติในการแก้ไขปัญหา
ต่อมาจึงได้นำประเด็นสำคัญที่พบมา พัฒนาการดำเนินการเรื่องการแก้ปัญหาและการพัฒนาตนเองให้เป็น
ระบบมีขั้นตอน มีการดำเนินการที่ชัดเจน เรียกชื่อระบบการแก้ปัญหาและพัฒนาตนเองที่พัฒนาขึ้นมา
ระบบคู่สัญญา ที่สร้างขึ้นเป็น “ระบบที่ใช้ในการแก้ปัญหา และการพัฒนาตนเอง โดยใช้วิธีการให้ผู้
แก้ปัญหาควบคุมพฤติกรรมแก้ปัญหาของตนเอง ภายใต้การรับรู้ของคู่สัญญา คู่สัญญาเป็นบุคคลที่
ทำหน้าที่รับรู้และส่งเสริมพฤติกรรมแก้ปัญหา ของผู้ปฏิบัติ”

ยุวัฒน์ คล้ายมงคล (2561, น. 174-193) ได้ศึกษาการพัฒนาแบบการจัดการเรียน
การสอนเพื่อพัฒนาคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์เรื่องสุขภาวะโดยประยุกต์ใช้ระบบคู่สัญญากับ
แนวคิด PDCA และ education 3.0 ในการพัฒนาแบบการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนา
คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์เรื่องสุขภาวะโดยประยุกต์ใช้ระบบคู่สัญญากับแนวคิด PDCA และ
education 3.0 การพัฒนาแบบการจัดการเรียนการสอนและการทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียน
การสอนที่พัฒนาขึ้น ได้สร้างรูปแบบการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ระบบคู่สัญญาของทิสนา แคมมณี
(2545) เป็นหลัก และเพิ่มเติมแนวคิด PDCA และ Education 3.0 ผลการทดลองพบว่า ค่าเฉลี่ย
คะแนนสุขภาวะจากแบบวัดสุขภาวะก่อนและหลังการจัดการเรียนการสอนไม่แตกต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติ เมื่อนำค่าเฉลี่ยคะแนนสุขภาวะไปแปลผลพบว่า อยู่ในช่วงคะแนน 126-130 แปล
ผลได้ว่า นิสิตมีความสุขในชีวิตในระดับปานกลาง

อรจารย์ ฌ ตะกั่วทุ่ง (2535, น. 71 - 89) ได้ศึกษาประสิทธิผลของการสอนวิชา 418201 เทคโนโลยีการศึกษาด้วยระบบคู่สัญญา ผลการวิจัยพบว่า นิสิตที่เรียนด้วยระบบคู่สัญญา ทำสัญญาระบุว่า ต้องการเกรด A จำนวน 46 คน ต้องการเกรดบีจำนวน 2 คน และมีนิสิตจำนวน 23 คน (คิดเป็นร้อยละ 47.92) ได้เกรดตามสัญญา และมีนิสิตจำนวน 25 คน (คิดเป็นร้อยละ 52.08) ไม่ได้เกรดตามสัญญา นิสิตมีความพึงพอใจต่อกระบวนการจัดการเรียนการสอนด้วยระบบคู่สัญญาในระดับมาก 6 เรื่อง 3 อันดับแรกคือ (1) การให้โอกาสตัดสินใจเลือกเรียนด้วยระบบคู่สัญญาหรือวิธีปกติ (2) การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นเนื่องจากการเรียนรู้ด้วยระบบคู่สัญญา (3) การให้เวลาตัดสินใจก่อนการเซ็นสัญญา นิสิตกลุ่มที่เรียนด้วยระบบคู่สัญญามีลักษณะที่แสดงถึงความรับผิดชอบในระดับมาก นิสิตจำนวน 43 คนบอกว่าการเรียนด้วยระบบคู่สัญญาดี เพราะวาระบบคู่สัญญาทำให้มีความกระตือรือร้นในการเรียนวิชามากขึ้นเพื่อทำตามสัญญาที่ให้ไว้และเป็นการบังคับตนเองทำให้มีความรับผิดชอบมากขึ้น

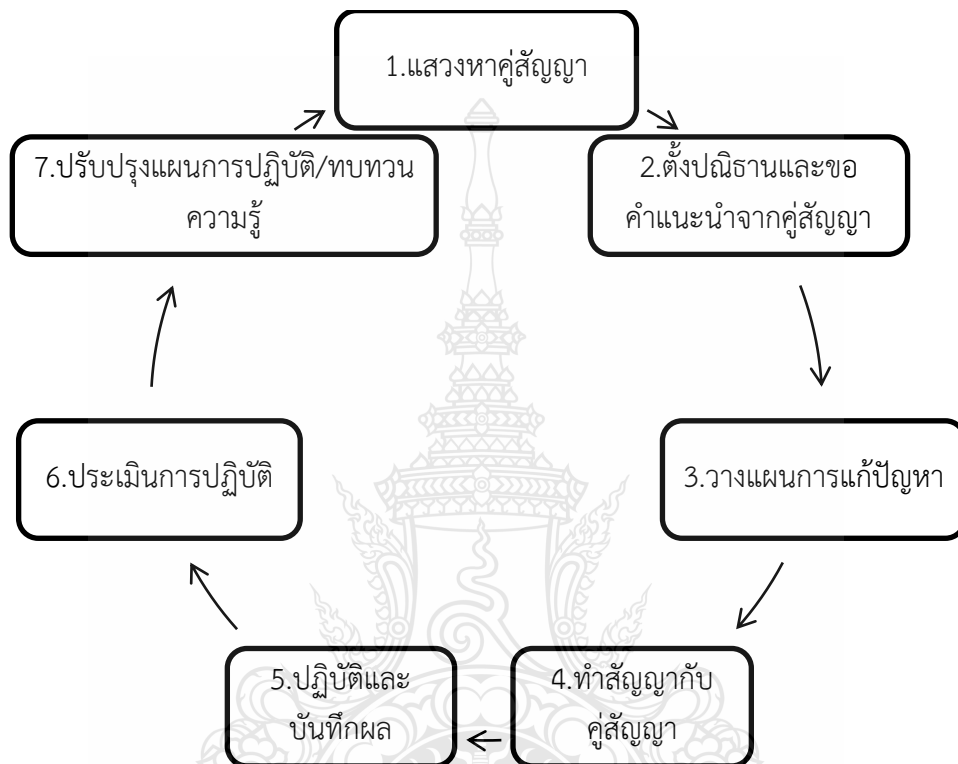
2.3.2 รูปแบบระบบคู่สัญญา

แนวคิดเรื่องระบบคู่สัญญา ระบบคู่สัญญา (ทีศนา แชมมณี, 2545, น. 89-97) เป็นระบบการแก้ปัญหาและพัฒนาตนเองที่ใช้หลักการควบคุมพฤติกรรมการแก้ปัญหาของผู้แก้ปัญหาโดยการเสริมแรงของ คู่สัญญา ระบบคู่สัญญา ประกอบด้วย 7 ขั้นตอน คือ

- 1) หาคู่สัญญา เป็นการหาบุคคลที่ผู้แก้ปัญหานับถือหรือมีอิทธิพลในทางบวกต่อผู้แก้ปัญหาและยินดีช่วยร่วมการดำเนินการแก้ปัญหากับผู้แก้ปัญหา
- 2) ตั้งปณิธานและขอคำแนะนำจากคู่สัญญา เป็นการแสดงความตั้งใจที่จะแก้ปัญหาคู่สัญญาทราบและขอคำแนะนำในการแก้ปัญหากจากคู่สัญญา
- 3) วางแผนการแก้ปัญหา เป็นการกำหนดวิธีดำเนินการแก้ปัญหโดยอาศัยความรู้ด้านพฤติกรรมและความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการแก้ปัญหา
- 4) ทำสัญญากับคู่สัญญา เป็นการแจ้งการดำเนินการและเป้าหมายในการแก้ปัญหาคู่สัญญาทราบเพื่อใช้ตรวจสอบผลการดำเนินการ
- 5) ลงมือปฏิบัติตามแผนและบันทึกผลส่งคู่สัญญาเป็นการปฏิบัติเพื่อแก้ปัญหตามที่กำหนดไว้บันทึกผลการปฏิบัติเป็นลายลักษณ์อักษรแล้วส่งให้คู่สัญญาพิจารณาตรวจสอบพฤติกรรมตามเป้าหมายที่กำหนด
- 6) ประเมินผลการปฏิบัติเป็นการเปรียบเทียบผลการปฏิบัติกับเป้าหมายกำหนดไว้ และทบทวนสิ่งที่ปฏิบัติ
- 7) ปรับปรุงแผนการปฏิบัติเป็นการพิจารณาหาแนวทางที่ช่วยให้การปฏิบัติได้ผลดีขึ้น

อรจรีย์ ณ ตะกั่วทุ่ง (2535, น. 4-5) ได้เสนอกระบวนการที่สำคัญของระบบคู่สัญญา ตามแนวคิดระบบคู่สัญญาของ ทิศนา แชมมณี สามารถเขียนเป็นแผนภาพดังนี้

แผนภาพที่ 2.1 แผนภาพกระบวนการ ระบบคู่สัญญาของ ทิศนา แชมมณี

อรจรีย์ ณ ตะกั่วทุ่ง (2535, น. 13-14) กล่าวว่า ระบบคู่สัญญาไม่ใช่เทคนิควิธีการใหม่ ได้มีผู้ที่นำระบบคู่สัญญามาใช้ในการเรียนการสอนเป็นเวลานาน และใช้กันทุกระดับการศึกษา ตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงระดับอุดมศึกษา ระบบคู่สัญญาถูกนำมาใช้ครั้งแรกในช่วงปี ค.ศ. 1920 ในโครงการที่ชื่อว่า Dalton Plan of the 1920 (Thompson, 1933 อ้างถึงใน Polczynski, 1977) โดยใช้กับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ในการพัฒนาทักษะการอ่าน อีกทั้งยังช่วยแก้ไขปัญหานักเรียนที่มีปัญหาด้านคณิตศาสตร์ (Anderson, 1974) ได้นำระบบคู่สัญญาในการแก้ไขพฤติกรรมทางสังคมของนักเรียนสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา (Trabont, 1974) ได้นำระบบนี้มาใช้กับนักเรียนพิมพ์ดีด ขณะที่ O'Hanion และ Bock (1973) และ Arwood กับคณะ (1974) ได้ทดลองใช้กับนักเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และ (Toro, 1975) ใช้กับนักเรียนวิชาสุขศึกษา นอกจากบุคคลข้างต้นแล้วในระดับอุดมศึกษาได้มีการใช้ระบบนี้กันมาก เช่น (Birdwell, 1972) ใช้ระบบคู่สัญญาเพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน (Raymond, 1975) ทดลองใช้ระบบคู่สัญญากับนักศึกษาวิชาประวัติศาสตร์ ผลปรากฏว่า

นักศึกษาส่วนใหญ่ชอบระบบการทำสัญญาในรูปแบบนี้ ซึ่งนักศึกษาได้ให้เหตุผลว่าช่วยทำให้เกิดความมั่นใจ ความสบายใจว่าจะได้รับผลการเรียนตามที่ตนที่ต้องการ ที่สำคัญนักศึกษาลิขผลงานเป็นที่น่าพอใจเป็นอย่างมาก นักศึกษาที่เรียนด้วยระบบนี้ได้มีผลการเรียนอยู่ในระดับดีเป็นส่วนใหญ่ นักศึกษามีการเรียนรู้ได้มากขึ้น โดยเฉพาะในเรื่องกระบวนการคิดและการตอบคำถามโดยใช้เหตุผล

จากแนวคิดระบบคู่สัญญาที่ผู้วิจัยได้ศึกษาจากเอกสาร ตำรา และงานวิจัย สามารถสรุปได้ว่า ระบบแนวคิดคู่สัญญา เป็นระบบในการแก้ไขปัญหา และการพัฒนาพฤติกรรมของผู้เรียน ทั้งในด้านพฤติกรรมของผู้เรียน พฤติกรรมการเรียนรู้ ซึ่งกิจกรรมระบบแนวคิดคู่สัญญาเป็นรูปแบบกิจกรรมหนึ่งที่สามารถพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุตามเป้าประสงค์ หรือจุดประสงค์ของการเรียนรู้ โดยมีกระบวนการในการสร้างข้อตกลง หรือวางเงื่อนไขที่ผู้เรียนต้องการพัฒนา และได้ทำข้อตกลงร่วมกับคู่สัญญา เมื่อผู้เรียนกระทำได้ตามข้อสัญญาหรือทำสำเร็จตามข้อตกลงที่ผู้เรียนได้ทำการสัญญาหรือทำข้อตกลงไว้ผู้เรียนจะได้รับในสิ่งที่ผู้เรียนทำข้อตกลงระหว่างตัวผู้เรียนกับคู่สัญญา โดยจะมีคู่สัญญาคอยสังเกตพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงของผู้เรียน ซึ่งระบบแนวคิดคู่สัญญาจะมีความสอดคล้องกับทฤษฎีพฤติกรรมการเรียนรู้แบบมีเงื่อนไขของ “พาฟลอฟ” (Lvan Pavlov) นักสรีรวิทยาชาวรัสเซีย ซึ่งเป็นการเรียนรู้โดยมีสิ่งเร้าสองสิ่ง เมื่อผ่านการเรียนรู้ในรูปแบบนี้แล้ว จะตอบสนองต่อสิ่งเร้าที่วางเงื่อนไขไว้

จากที่ผู้วิจัยได้ปฏิบัติหน้าที่การสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนชุมชนบ้านกระดานหน้าแกล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์เขต 3 ซึ่งพบปัญหา ที่เกิดจากผู้เรียนในเรื่อง “ความมีวินัย” จึงมีแนวคิดในการนำระบบคู่สัญญามาใช้ในการแก้ไขปัญหาผู้เรียนในเรื่องความมีวินัยจาก 3 ปัญหาหลักที่พบมากที่สุดโรงเรียนคือ 1. การส่งงานที่ไม่ตรงเวลา 2. การแต่งกายที่ไม่ตรงระเบียบ 3. การเข้าเรียนไม่ตรงเวลา ซึ่งทำให้ผู้เรียนขาดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ มีวินัย ทำให้คุณภาพของผู้เรียนไม่บรรลุตามเป้าหมายตามหลักสูตร ดังนั้นผู้วิจัยจึงเห็นควรจะนำระบบคู่สัญญามาใช้พัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านมีวินัยให้แก่ผู้เรียน โดยใช้กระบวนการวิจัยในสาระนาฏศิลป์ไทย

2.4 การแสดงเพลงร้องพื้นบ้าน

2.4.1 ความหมายของเพลงร้องพื้นบ้าน

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารตำราจากสำนักวิชาการและนักวิชาการเกี่ยวกับความหมายของคำว่า เพลงพื้นบ้าน ดังนี้

มนตรี ตราโมท (2497, น. 50) กล่าวถึงความหมายของเพลงพื้นบ้าน สรุปได้ว่า เพลงพื้นบ้านเป็นเพลงชาวบ้านในท้องถิ่นต่าง ๆ โดยที่ในแต่ละท้องถิ่นนั้น ๆ โดยได้สร้างแบบแผนการร้องและสำเนียงภาษาให้เป็นไปตามความนิยมเฉพาะของตนและตามเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น ซึ่งมักจะร้องในเทศกาลหรืองานที่มีการชุมนุมของคนในท้องถิ่นเพื่อความรื่นเริงผ่อนคลาย

ทัศนีย์ ทนตวนิช (2523, น. 41) กล่าวถึงความหมายของเพลงพื้นบ้านไว้ว่า เพลงพื้นบ้านเป็นเพลงของชาวบ้านซึ่งเกิดจากไหวพริบปฏิภาณและความเป็นคนเจ้าบทเจ้ากลอนของคนไทย บทเพลงพื้นบ้านมีลักษณะคมคายมีภาษาที่ใช้เฉพาะถิ่นแฝงความเรียบง่ายขอภาษาและรูปแบบการแสดง ส่วนใหญ่จะสะท้อนสภาพชีวิต ความเป็นอยู่ ขนบธรรมเนียมประเพณี ความคิด ความเชื่อในท้องถิ่น

สุมาลย์ เรืองเดช (2526, น. 41) กล่าวถึงความหมายของ เพลงพื้นบ้าน ไว้ว่า เพลงพื้นบ้านเป็นวรรณกรรมปากเปล่าที่สืบทอดกันมาจากรุ่นสู่รุ่นโดยไม่มีการจดบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษรที่แน่ชัด เพลงพื้นบ้านจะมีความสัมพันธ์กับวิถีชีวิตของชาวบ้าน ซึ่งถ่ายทอดกันมาด้วยการจำสำหรับใช้ร้องเล่นในแต่ละท้องถิ่น แล้วแพร่กระจายจากถิ่นหนึ่งไปอีกถิ่นหนึ่ง

สุจิตต์ วงษ์เทศ (2523, น. 1) ได้ให้ความหมายของเพลงพื้นบ้านไว้ว่า เพลงพื้นบ้านหมายถึงบรรดาเพลงที่ประชาชน ที่ไม่ใช่ชาวเมือง ชาวไร่ชาวนา เล่นเพื่อความสนุกสนานต่อ ๆ กันมา

อเนก นาวิกมูล (2527, น. 77) ได้กล่าวถึงลักษณะของเพลงพื้นเมืองว่า เป็นเพลงที่มีลักษณะเด่นที่สุดของท้องถิ่น เพลงพื้นเมืองมีความเรียบง่าย ใช้ภาษาที่ฟังแล้วเข้าใจทันที ถ้ามีการเปรียบเทียบสัญลักษณ์ก็สามารถแปลความหมายได้

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2522, น. 30-132) อธิบายถึงลักษณะของเพลงพื้นบ้านไว้ว่า เป็นเพลงที่มีทำนองง่าย ๆ ถ้อยคำภาษาที่ใช้เป็นคำไทยแท้ เรียบง่าย ฟังแล้วมีความหมายกินใจ เข้าใจได้ทันที หรือเป็นเพลงที่ใช้คำพูดโต้ตอบกันระหว่างหญิงชาย อาจมีถ้อยคำหยาบคายบ้าง แต่ก็ถือเป็นโวหารของศิลปิน เครื่องประกอบจังหวะนั้นในขั้นตอนแรกเป็นเพียงแค่การปรบมือ ต่อมาจึงนำเครื่องดนตรีเข้ามาประกอบจังหวะ เช่น ฉิ่ง กรับ กลอง เป็นต้น

อัมรา กล้าเจริญ (2553, น. 2) ได้ให้ความหมายของเพลงพื้นบ้านว่า เพลงที่เป็นวรรณกรรมของชาวบ้าน ที่ได้คิดรูปแบบการร้องการเล่นขึ้น สืบทอดกันมาแบบมุขปาฐะ กล่าวคือ สืบทอดโดยใช้ความจำ ไม่มีการจดบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร ไม่ปรากฏชื่อผู้แต่ง ที่มาและระเบียบวิธีการเล่น เพลงพื้นบ้านไม่มีเนื้อร้องตายตัว เนื้อร้องอาจตัดทอนลงได้ หรือปรับเปลี่ยนตามภาษาถิ่นนั้น ๆ การใช้ถ้อยคำสำนวนเปรียบเทียบง่าย ๆ เสริมในคำร้อง และไม่มีการจดบันทึกท่วงทำนองไว้จึงทำให้เพลงพื้นบ้านมีลีลาแตกแยกกันไปได้หลายทาง เพลงพื้นบ้านในอดีตมีบทบาทต่อสังคมหลายด้าน โดยเฉพาะจะเกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตของชาวบ้านที่อยู่ในสังคมเกษตรกรรม ส่วนมากจะเล่นเพลงพื้นบ้านด้วยความบันเทิงส่วนตัวและส่วนรวมของสังคมในท้องถิ่น เพลงพื้นบ้านจึงมีทั้งเพลงที่ร้องพิธีกรรมและเพลงปฏิพากย์ร้องเล่นเพื่อการรื่นเริง ในโอกาสที่ชายหญิงจะได้มาพบกันในงานเทศกาลของท้องถิ่น

ดั่งเอกสารข้างต้น ความหมายของเพลงพื้นบ้านที่ผู้วิจัยได้รวบรวมจากเอกสาร งานวิจัย และบทความข้างต้นนั้นสามารถสรุปได้ว่า เพลงพื้นบ้าน เป็นเพลงที่เกิดขึ้นตามหมู่บ้าน ตำบล หรือท้องถิ่นที่

มีการละเล่นเฉพาะท้องถิ่น เพลงพื้นบ้านมีลักษณะคำประพันธ์ที่เรียบง่าย เกิดจากวรรณกรรมท้องถิ่น และนิทานพื้นบ้าน ใช้ถ้อยคำที่เป็นสำนวนท้องถิ่น สำเนียงท้องถิ่น อีกทั้งยังมีความหมายเฉพาะถิ่น ลักษณะการร้องจะเกิดจากไหวพริบของผู้แสดงเป็นส่วนใหญ่ ผู้แสดงจะมีความเป็นคนเจ้าบทเจ้ากลอน แอบแฝงไปด้วยถ้อยคำที่ตลกและสองแง่สองง่าม เพลงพื้นบ้านมีเนื้อร้องที่ไม่ตายตัว เนื้อร้องอาจขยายหรือตัดทอนลงก็ได้ เพลงพื้นบ้านจะมีการสืบทอดเฉพาะกลุ่มโดยอาศัยการจดจำไม่มีการบันทึก เป็นลายลักษณ์อักษร อีกทั้งยังไม่มีระเบียบที่แน่นอนในการเล่นเพลงพื้นบ้าน

2.4.2 การแสดงเพลงร่ำวงพื้นบ้าน ตำบลบ้านดอนคา อำเภอบ้านไร่ จังหวัดนครสวรรค์

1) ประวัติความเป็นมาอำเภอบ้านไร่

สุภรณ์ โอเจริญ (สุภรณ์ โอเจริญ, 2528, น. 87 ; อ้างถึงใน เลอพงค์ กันหา, 2554, น. 24) อำเภอบ้านไร่ ปรากฏหลักฐานครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. 2443 อยู่ที่บ้านเขาน้อย ตำบลบ้านไร่ เรียกว่า อำเภอบ้านไร่ หรืออำเภอดอนคา นายอำเภอกคนแรกมีชื่อว่า หลวงวรวิทย์บุรณิก สาเหตุที่ชื่อ อำเภอบ้านรึ่นั้น สันนิษฐานได้ว่า มีราษฎรได้มาตั้งรกรากบ้านเรือนอยู่กันหนาแน่นในบริเวณริมคลอง ที่มีทำน้ำใหญ่อยู่ บริเวณนั้นมีต้นตะโกต้นใหญ่ใช้เป็นท่าอ้ายรมเงา เวลาประชาชนไปตักน้ำ อาบน้ำ หรือนำวัว ควายไปพัก ประชาชนทั่วไปจึงเรียกว่า ตำบลบ้านไร่ เมื่อการตั้งอำเภอจึงใช้ชื่อว่า อำเภอบ้านไร่มาจนกระทั่งปัจจุบัน

2) สภาพทั่วไปอำเภอบ้านไร่

(เลอพงค์ กันหา, 2554, น. 26-33) กล่าวว่า ที่ตั้งและอาณาเขต - ตำบลดอนคา เป็นตำบลหนึ่งของอำเภอบ้านไร่ จังหวัดนครสวรรค์ มีอาณาเขตติดต่อกับตำบลต่าง ๆ ได้แก่ ทิศเหนือ ติดต่อกับ ตำบลสายลำโพง อำเภอบ้านไร่ จังหวัดนครสวรรค์ ทิศใต้ ติดต่อกับ ตำบลบ้านไร่ อำเภอบ้านไร่ จังหวัดนครสวรรค์ ทิศตะวันออก ติดต่อกับ ตำบลวังน้ำลึก อำเภอไพศาลี จังหวัดนครสวรรค์ และทิศตะวันตก ติดต่อกับ ตำบลบ้านไร่ อำเภอบ้านไร่และพนมรอก อำเภอบ้านไร่ จังหวัดนครสวรรค์ ประชาชนตำบลดอนคาส่วนใหญ่ประกอบ อาชีพเกษตรกรรม ได้แก่ การทำนาและเลี้ยงสัตว์ รองลงมา ประกอบอาชีพรับจ้าง ค้าขายและรับราชการ การเดินทางไปตำบลดอนคาโดยรถยนต์สามารถผ่านทาง หลวงแผ่นดินหลายเลข 4 เส้นทาง นครสวรรค์ - ไพศาลี ด้านศาสนา ชาวบ้านตำบลดอนคานับถือ ศาสนาพุทธ ภายในหมู่บ้านมีวัดจำนวน 2 แห่ง คือ วัดดอนคาและวัดเขาล้อ ด้านวัฒนธรรมการแสดง ท้องถิ่นตำบลดอนคามีการแสดงเพลงพื้นบ้านหรือการแสดงร่ำวงพื้นบ้านอันเป็นวัฒนธรรมท้องถิ่น ของชาวบ้านในตำบลดอนคา ด้านวัฒนธรรมการแต่งกาย ชาวบ้านตำบลดอนคาที่เป็นเพศชาย จะสวม

กางเกงเป็นกางเกงขาสั้นทั่ว ๆ ไป บางส่วนก็สวมใส่กางเกงขายาวเมื่อออกไปข้างนอก โดยสวมเสื้อยืด และเสื้อเชิ้ตบ้างตามสมัยนิยมบางคนจะมีผ้าขาวม้าผูกสะเอวด้วย ส่วนเพศหญิงที่สูงอายุจะนิยมนุ่งผ้าซิ่น หรือผ้าถุงเป็นประจำโดยมีหลากหลายรูปแบบ เช่นมีลายดอกพิกุล ลายดอกขบา หรือผ้าที่ทอขึ้นมาเอง สวมเสื้อลูกไม้หรือ เสื้อคอกระเช้า แสดงให้เห็นว่าชาวบ้านตำบลดอนคา ได้รับวัฒนธรรมการแต่งกายมาจากภายนอกหมู่บ้านได้เปลี่ยนไปตามยุคสมัย ด้านภาษา ภาษาที่ชาวบ้านดอนคาใช้สื่อสารกันคือ ภาษาไทยเช่นเดียวกับภาษาไทยภาคกลางแต่ก็มีสำเนียงเพี้ยนเรียกว่า สำเนียงดอนคา จะมีน้ำเสียงที่ เหนือในบางคำพูดจะมีคำที่ใช้เรียกเฉพาะ

3) ลักษณะการแสดงเพลงรำวงพื้นบ้าน ตำบลบ้านดอนคา อำเภอท่าตะโก จังหวัด นครสวรรค์

(1) ประวัติความเป็นมาของรำวงพื้นบ้าน

เลอพงศ์ กันหา (2554 ,น. 33-37) กล่าวว่าเพลงพื้นบ้านดอนคา ตำบลดอนคา อำเภอท่าตะโก จังหวัดนครสวรรค์นั้น สันนิษฐานว่าเริ่มก่อตั้งมาตั้งแต่สมัยสงครามโลกครั้งที่สอง โดยมี ครูทอง ไม่ทราบนามสกุล เป็นผู้ฝึกสอนเพลงรำวงพื้นบ้านดอนคาให้กับนายสมบุรณ์ ศรีบรรเทา นางเมี้ยน ธรรมาก นางมา รอดรักษา นายปลุก เสือน้อย นายใบ ศรีบรรเทา และบุคคลในชุมชน ต่อมา ได้มีการรวมตัวกันเล่นรำวงพื้นบ้านและตระเวนเล่นในงานตามหมู่บ้านต่าง ๆ ได้เรียกชื่อกลุ่มของตัวเอง ว่า รำวงบ้านดอนคา ในการร้องเพลงรำวงพื้นบ้านดอนคา ได้แสดงให้เห็นถึงค่านิยมในการให้ความเคารพ นับถือครูบาอาจารย์ การปฏิบัติตามจารีตประเพณี การนับถือสิ่งศักดิ์สิทธิ์ การเกี่ยวพาราณี ของหนุ่มสาวในสมัยก่อนมักจะเอ่ยถึงในบทเพลงรำวงพื้นบ้านดอนคา เรื่องราวของความรักของหนุ่มสาว ที่กล่าวในเพลงรำวงพื้นบ้านดอนคาเป็นเรื่องหนึ่งที่นิยมใช้นำมาขับร้อง โดยส่วนใหญ่จะมีการพูดถึงความรักในแบบหนุ่มสาวที่มีใช้บทซึ่งรักหักสวาทเป็นเพียงการเกี่ยวพาราณีระหว่างหนุ่มสาวใน สมัยโบราณซึ่งเป็นบทผูกกรักเท่านั้น ส่วนการว่ากล่าวกันในเรื่องบร้อ้งโต้ตอบกันของฝ่ายชายและฝ่าย หญิง ก็เป็นเรื่องที่นิยมทำกันเพราะในกลุ่มผู้ร้องมักจะไม่ได้ถือสาหาความกัน เพราะถือว่าเป็นการเล่นเป็น การแสดงชิงไหวชิงพริบกัน ความสำคัญของการใช้คำกลอนที่มีความสัมผัสคล้องจองกันดีก็จะทำให้เกิด ความสนุกสนาน ไม่น่าเบื่อเพลงประเภทนี้ จะได้พบในเพลงโลมมีการต่อว่าต่อกันของฝ่ายหญิงและฝ่าย ชาย

(2) โอกาสที่เล่นเพลงรำวงพื้นบ้านดอนคา เพลงรำวงพื้นบ้านดอนคาใช้แสดงได้ทุก โอกาส เช่น งานแก้บน งานบวช งานวันสงกรานต์ งานวันลอยกระทงตามหมู่บ้าน แต่งานที่ไม่นิยม แสดงเลยคือ งานอวมงคลหรืองานศพ

(3) การแต่งกายของผู้แสดง เพลงรำวงพื้นบ้านดอนคา วัฒนธรรมการแต่งกายของผู้แสดงเพลงรำวงพื้นบ้านดอนคา พ่อเพลงแม่เพลงจะสวมเสื้อลายดอก และนุ่งโจงกระเบน ผู้ชายจะมีผ้าขาวม้าพาดไหล่ ปัจจุบันวัฒนธรรมการแต่งกายได้เริ่มมีการเปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัยอาทิ ผู้ชายจะสวมใส่กางเกงขาก๊วย แต่ผู้หญิงก็ยังคงแต่งกายด้วยโจงกระเบนสวมเสื้อคอกระเช้าเช่นเดิม

(4) เครื่องดนตรีที่ใช้ในการเล่นเพลงรำวงพื้นบ้าน ได้แก่ กลองรำมะนาที่มีขนาดใหญ่หน้ากว้างประมาณ 48 ซม. ตัวกลองรำมะนายาวประมาณ 13 ซม. ขึ้นหนึ่งหน้าเดียว ใช้เส้นหวายผ่าซีกโยงระหว่างขอบหน้ากับวงเหล็กซึ่งรองกัน ใช้เป็นขอบของตัวรำมะนาและใช้ไม้ลิ้มหลาย ๆ ชิ้นตอกแรงเสียงระหว่างวงเหล็กกับกันรำมะนา รำมะนาชนิดนี้ แต่เดิมใช้ประกอบการร้องเพลง “บันตน” ซึ่งได้แบบอย่างมาจากชวา และเข้ามาแพร่หลายในประเทศไทยในรัชกาลที่ 5 ในตอนหลังยังใช้ประกอบการเล่น “ลำตัด” และ “ลิเกลำตัด” หรือ “ลิเกรำมะนา” ที่รู้จักกันแพร่หลายในการใช้รำมะนาประกอบการเล่นเพลงรำวงพื้นบ้านวงหนึ่ง ๆ จะใช้รำมะนาที่ลูกก็ได้ นักดนตรีจะนั่งล้อมวงและนั่งเป็นลูกคู่ไปด้วย ซึ่งในเขตของตำบลดอนคาใช้ รำมะนา เป็นเครื่องดนตรีประกอบการรำ สำหรับเครื่องดนตรีของเพลงพื้นบ้าน รำวงพื้นบ้าน ตำบลดอนคามีรำมะนาและเครื่องดนตรีประกอบจังหวะอื่น ได้แก่ ฉิ่ง กรับ เป็นต้น

(5) เพลงที่ใช้ร้องในการเล่นเพลงพื้นบ้านดอนคา นิยมร้องโดยกำหนดเนื้อเพลงตามเทศกาลต่าง ๆ เป็นทำนองเดียวกันหมด ซึ่งพ่อเพลงและแม่เพลงกล่าวว่า การแสดงเพลงรำวงพื้นบ้านดอนคาผู้แสดงจะต้องจำเนื้อเพลงให้ได้จึงจะคิดทำรำตามความหมายของเนื้อเพลงได้ ทำรำประกอบเพลงรำวงพื้นบ้านดอนคานั้น ผู้แสดงจะร้องและรำตามความหมายของเนื้อเพลง พ่อเพลงแม่เพลงบางคนคิดทำรำตามความคิดของตน

(6) ทำประกอบการเล่นเพลงรำพื้นบ้านดอนคา การเล่นเพลงรำวงพื้นบ้านนั้นต้องร้องพร้อมกับรำไปด้วย โดยทำประกอบของแต่ละเพลงยึดความหมายของเพลงที่ร้องเป็นหลัก คือใช้การตีบทตามความหมายของเนื้อเพลง การถ่ายทอดเพลงรำวงพื้นบ้านผู้แสดงไม่นิยมดัดแปลงแต่เมื่อผ่านมาหลายยุคหลายสมัยหรือมีการแพร่ไปจากถิ่นก็ต้องมีความแตกต่างไปจากเดิมบ้าง บางครั้งก็เปลี่ยนแปลงบางครั้งก็ขาดหายไป หรือบางครั้งก็เพิ่มเติมเนื้อร้องและทำรำนอกจากได้รับการถ่ายทอดแล้ว ผู้เล่นที่มีความสามารถก็แต่งทำรำด้วยไหวพริบขึ้นในขณะที่เล่น และรำประกอบได้เลยเพลงรำวงพื้นบ้านจึงเกิดขึ้นใหม่อยู่ตลอดเวลาแต่ละท้องถิ่นก็มีเพลงไม่เหมือนกันและในขณะเดียวกันเพลงที่ไม่ได้รับความนิยมก็ถูกลืมไปด้วย ทำรำวงพื้นบ้านเป็นทำธรรมชาติที่ตีบทความหมายของเนื้อเพลง ดังนี้

- ทำไหว้ เมื่อกล่าวถึงพุทธศาสนา หรือผู้มีพระคุณ ทำท่าพนมมือไหว้ข้างหรือ บนศีรษะข้างใดข้างหนึ่ง

- ท่าเคารพธงชาติ เมื่อกล่าวการทำความเคารพธงชาติ ผู้ชายทำท่าคำนับผู้หญิงทำท่า
ถอนสายบัว

- ท่าไว้มือ เมื่อกล่าวถึงพระมหากษัตริย์ หรือผู้สูงศักดิ์ ทำท่าไว้มือคือยกมือข้างใด ข้างหนึ่ง
ขึ้นเหนือศีรษะตะแคงมือ ปลายนิ้วชี้ไปด้านหน้า

- ท่าปฏิเสธ เมื่อกล่าวว่าจะไม่ เคย ไม่รู้ ไม่เห็น ทำท่าตั้งมือทั้งสองข้างขึ้น ข้างลำตัวข้างใด
ข้างหนึ่ง ระดับอกหันหน้าไปคนละทางกับมือที่ตั้งขึ้นแล้วส่ายหน้าเล็กน้อย

- ท่ารัก เมื่อกล่าวถึงความรักทำท่าประสานมือไว้บนอก

- ท่าเท้าสะเอว ในการร่ายพื้นบ้านฝ่ายหญิงมีมือข้างใดข้างหนึ่งจะทำท่า เท้าสะเอวโดย
ใช้นิ้วที่แตะที่สะโพก ส่วนชายทำท่าเท้าสะเอวปกติ

(7) ลักษณะของคำกลอนเพลงร่ายพื้นบ้าน เป็นคำกลอนที่ชาวบ้านแต่งขึ้นมีลักษณะ
เป็นกลอนปฏิพากย์ และกลอนสุภาพ มีทั้ง กลอนแปด และกลอนสี่ คำที่ใช้ในการแต่งเพลงร่ายพื้นบ้าน
จะเป็นคำง่าย ๆ เพื่อให้คนที่ได้ฟังหรือชมการแสดงมีความเข้าใจ ภาษาที่ใช้เป็นภาษาท้องถิ่น เพลงร่าย
พื้นบ้านตอนคาในหนึ่งเพลง จะมีกลอน 1 – 2 บท เนื้อหาของคำกลอนยังบ่งบอกถึงสภาพบ้านเมืองใน
สมัยสงครามโลกครั้งที่ 2 อีกทั้งยังมีบทกลอนที่ใช้สำหรับเกี่ยวพาราศิกัน และยังมีกรกล่าวถึงการบูชา
สิ่งศักดิ์สิทธิ์ในหมู่บ้าน อาทิเช่น เพลงประเภทบูชาพระพุทธศาสนา ได้แก่ เพลงมาลาพวงดอกไม้

เพลงมาลาพวงดอกไม้เป็นเพลงที่เกิดขึ้นที่บ้านดอนคา พ่อเพลงแม่เพลงได้ร้องเพลง
มาลาพวงดอกไม้เมื่อยามแก่บั้น หรืองานเทศกาลตรุษสงกรานต์ ในบริเวณหน้าวิหารหลวงพ่อแหลงน เนื้อ
เพลงมีลักษณะดังนี้

มาลาพวงดอกไม้ (ซ้ำ)	มาตั้งไว้ที่บูชาขอบูชา
แต่พระพุทธที่ได้ตรัสรู้มา	ขอบูชาแต่พระสงฆ์ผู้ทรงธรรมวินัย
พุทธัง วันทามิ ธรรมมัง วันทามิ	ครบทั้งสิ้นพระรัตนตรัย
สิบนิ้วต่างรูปเทียน	ยกขึ้นเหนือเศียรถวายวันทา
กราบพระปฏิมา (ซ้ำ)	ขอภัยด้วยเทอญ

เพลงมาลาพวงดอกไม้เป็นเพลงพื้นบ้านประเภทกลอนปฏิพากย์ มีจำนวนคำในแต่ละ
วรรคตั้งแต่ 5 – 10 คำ มี เนื้อเพลงมาลาพวงดอกไม้สะท้อนให้เห็นถึงสภาพสังคมที่มีการนับถือศาสนา
พุทธและมีความศรัทธาในพระพุทธศาสนาและวัฒนธรรม การกราบบูชาพระรัตนตรัยด้วยการถวาย
ดอกไม้ ภาษาที่ใช้เป็นภาษาที่ง่ายไม่ซับซ้อน เนื้อเพลงกะทัดรัด ง่ายต่อการจดจำ

เพลงประเภทที่สะท้อนให้เห็นถึงสภาพบ้านเมือง ได้แก่ เพลงนครสวรรค์บ้านเรา	
นครสวรรค์ของเรานี้เอย	ไม่นึกเลยว่าจะถูกโจมตี
สี่เครื่องยนต์เขามาบินล้อม (ซ้ำ)	มาทิ้งลูกบอมตามสถานี
โฮเต็ลยังไม่เป็นไร	แต่หัวรถไฟของเราปั่น
อังกฤษกับอเมริกัน	มาตามล้างผลาญจนไม่มีดี
คิดไปเจ็บใจยิ่งนัก (ซ้ำ)	มันแสนลำบากกับไทยเราเอย
จะไปเหนือและจะไปใต้ (ซ้ำ)	ไม่ได้ชี้รถไฟไม่สบายใจเลย

เพลงนครสวรรค์บ้านเรา เป็นเพลงที่จัดอยู่ในประเภทกลอนปฐพีพากย์และมีลักษณะของกลอนสุภาพเข้ามาแต่งเพิ่มเติม มีจำนวนคำในและวรรค 6 -10 คำ เพลงนครสวรรค์บ้านเราเป็นเพลงที่บ่งบอกและเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับเหตุการณ์ในสมัยสงครามโลกครั้งที่ 2 โดยสังเกตจากเนื้อเพลงจะมีคำร้องที่กล่าวถึงการวางระเบิดจากสงครามโลกบริเวณสถานีรถไฟจังหวัดนครสวรรค์ อีกทั้งยังแสดงให้เห็นถึงวิถีชีวิตในการเดินทางของประชาชนคนนครสวรรค์ที่มีการใช้รถไฟในการเดินทางและยังเป็นหลักฐานทางประวัติศาสตร์ ความเสียหายของจังหวัดนครสวรรค์ในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2

เพลงประเภทที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมประเพณีประจำท้องถิ่น ได้แก่ เพลงชักชวนสาวงาม มีเนื้อร้องดังนี้

ชักชวนสาวงามมาเล่นฟ้อนรำถวายหลวงพ่อ อนิจจารูปหล่ออายุต่อยกคิ้วข้างเดียว
 ขาไปเอาเรือยนต์ไปรับขากลับลืออะไรน้ำเชี่ยว ไ้แม่ท้องเพื่อเดี่ยวไปเที่ยวที่บ้านดอนคา (ซ้ำ)
 ไปไหมเล่าจ๊ะหรือจะไม่ไปละหล่อน ไปไหมจ๊ะหล่อนดอนคาที่เราเคยไป (ซ้ำ)

เพลงชักชวนสาวงามมีลักษณะคำประพันธ์เป็นกลอนเพลงปฐพีพากย์มีจำนวนคำในแต่ละวรรค ตั้งแต่ 9-14 คำ เนื้อเพลงชักชวนสาวงามยังสะท้อนให้เห็นถึงการนับถือเรื่องศาสนาโดยผู้แต่งกล่าวถึงคำว่า “หลวงพ่อ” มีการเดินทางถนนและทางน้ำสังเกตจากรวรรค “ขาไปเอาเรือยนต์ไปรับ” “ขากลับลืออะไรน้ำเชี่ยว” เนื้อหาเป็นการร้องเพลงเชิญชวนฝ่ายหญิงไปเที่ยวที่บ้านดอนคาซึ่งเคยไปด้วยกันมาแล้ว จะสังเกตจากรวรรค “ดอนคาที่เราเคยไป”

เพลงประเภทที่สะท้อนให้เห็นถึงวิถีชีวิตของชาวบ้านที่แสดงถึงความรักที่การเกี่ยวพาราสีระหว่างหนุ่มสาว ได้แก่ เพลงเจ้าแก้วสาริกา

ไอ้เจ้าแก้วสาริกาเฒ่าจะไปไหนแน่	สองตาคอยแล (ซ้ำ) จะระล้า ระลั้ง
ถ้ามีคู่ยังกับนก กอดคอกมีให้เหินห่าง	ความรักแม่ร้อยชั่ง (ซ้ำ) แทบจะขาดใจเอย
โน่นแน่ะโพธิ์เฒ่าคงค้ำดาวตาเคียน	เตงลั้งยีนเรียง (ซ้ำ) โนนแน่ะ แคะชายเอย (ซ้ำ)
ไอ้เจ้าดอกเอยฮาไฮ้ (ซ้ำ) เจ้าดอกดาวเรือง	ฉันรักแม่คนเสื่อเหลือองหัวใจจะขาดรอนเอย

เพลงเจ้าแก้วสาริกาเป็นเพลงพื้นบ้านที่จัดอยู่ในประเภทกลอนเพลงปฎิพากย์มีจำนวนตัวอักษรแต่
ละวรรคตั้งแต่ 9-12 คำ เนื้อเพลงเจ้าแก้วสาริกาสะท้อนให้เห็นถึงสังคมที่อยู่กับธรรมชาติมีการ
เปรียบเทียบความรักของตนที่มีต่อฝ่ายหญิงเหมือนกับนก “ถ้ามีคู่อย่างกับนกออกดกมีให้เห็นห่าง” มีการ
ร้องเพลงชมธรรมชาติต้นไม้หลากชนิด “โนนแน่ะ โป๊ะเฉลงคัดค้ำวตาเคียน “ มีการเปรียบเทียบคนรักเป็น
นก “เจ้าแก้วสาริกา” เป็นทอง “แม่ร้อยชั่ง” เป็นดอกไม้ “เจ้าดอกเอ๋ย” “เจ้าดอกดาวเรือง” เนื้อหาเป็น
การบอกความรู้สึกที่มีต่อหญิงผู้เป็นที่รัก

เพลงประเภทปลุกใจที่แสดงถึงความรักชาติและแสดงถึงการสร้างระเบียบวินัย ได้แก่
เพลง แปดนาฬิกา

แปดนาฬิกา ได้เวลาชักธง เราจะต้องยืนตรง เคารพธงของชาติไทย (ซ้ำ)
เราสนับสนุน ป.พิบูลสงคราม เราจะต้องทำตาม ตามผู้นำของชาติไทย (ซ้ำ)

เพลงแปดนาฬิกาเป็นเพลงพื้นบ้านที่จัดอยู่ในประเภทกลอนเพลงปฎิพากย์ เนื้อเพลง
แปดนาฬิกา สะท้อนให้เห็นถึง ระเบียบ การปฏิบัติตนในการทำความเคารพธงชาติ และยังเป็นการปลุกใจ
ให้คนในชาติไม่ลืมความเป็นประเทศไทย ซ้ำยังเป็น การสนับสนุนผู้นำของประเทศ เพื่อให้เกิดความเป็น
เอกลักษณะของชาติไทย

เพลงประเภทเพลงลาได้แก่ เพลงลาที่มีเนื้อเพลงดังนี้

ลาที ลาที (เออ เอ้อ เอ้อ) (ซ้ำ) สวีستیคืนนี้ลาก่อน
ตัวฉันไม่อยากจะไป (ซ้ำ) แต่ว่าบ้านอยู่ไกลจำใจจากจร
ขอสาบานต่อหน้าเทวา (ซ้ำ) ขอให้มาติดตามเป็นเวลาเข้านอน

เพลงร่ำวงพื้นบ้านลาทีเป็นเพลงพื้นบ้านประเภทกลอนเพลงปฎิพากย์มีจำนวนคำในแต่ละวรรค
ตั้งแต่ 4 - 13 คำ เพลงลาทีสะท้อนให้เห็นถึงความเชื่อในสังคมเกี่ยวกับสิ่งศักดิ์สิทธิ์ “ขอสาบานต่อหน้า
เทวา” เนื้อหาของบทเพลงกล่าวบอกลาคนรักยังคิดถึง

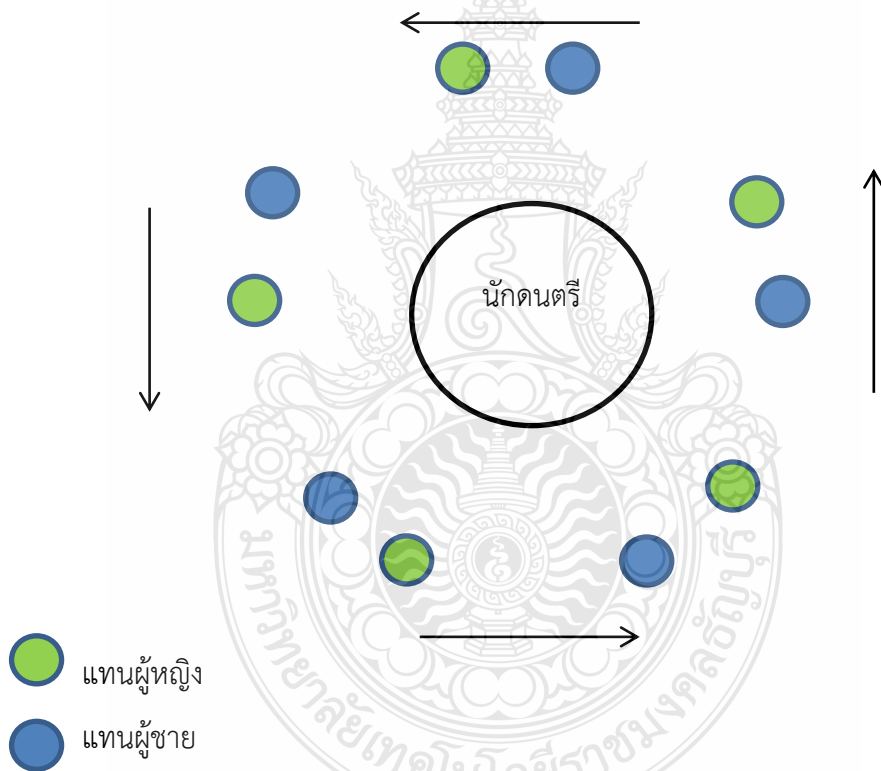
(8) การสืบทอดเพลงร่ำวงพื้นบ้าน การสืบทอดเพลงร่ำวงพื้นบ้านดอนคา มีการ
สืบทอดมาหลายชั่วอายุคนด้วยวิธีการเรียนรู้จากธรรมชาติคือ การเล่นเพลงร่ำวงพื้นบ้านร่วมกันกับการ
ได้ดู การได้ฟังแล้วจำมาร้องมาเล่น โดยไม่มีการสอน เรียกว่าเป็นการฝึกแบบครูพักลักจำในช่วงแรก
จะมีพ่อเพลงแม่เพลงช่วยกันคิดแต่งเพลงขึ้นมาร้องเล่น เมื่อเห็นว่าสนุกสนานดี จึงกลายเป็นที่ชื่นชอบ
และจดจำกันต่อมาอีกทั้งยังมีการเพิ่มเติมการรำไปตามบทร้องจนเป็นเอกลักษณ์ของเพลงแต่ละเพลง
เพลงร่ำวงพื้นบ้านดอนคาที่ใช้ร้องเล่นกันอยู่เป็นประจำถิ่นที่มีการร้องมาตั้งแต่ดั้งเดิม มีลักษณะ
เฉพาะตัวที่ใช้ภาษาเดิมเป็นส่วนใหญ่ที่มีการเปลี่ยนแปลงทางภาษา อาจมีการเปลี่ยนแปลงสำนวนในเนื้อ
ร้องให้ทันสมัยเหมือนในบางท้องถิ่น บางส่วนก็นำมาจากถิ่นอื่น เนื่องมาจากมีการสื่อสารกันมากขึ้นอีก

ทั้งยังมีการอพยพย้ายถิ่นฐานที่อยู่ทำให้มีการละเล่นต่าง ๆ เข้ามาในท้องถิ่น การเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมและการดำรงชีวิต อีกทั้งการแทรกแซงทางวัฒนธรรมตะวันตกที่มาพร้อมกับสื่อต่าง ๆ ทำให้บทเพลงบางบทเพลงสูญหายไป เพราะไม่มีการสืบทอดให้กับลูกหลาน เช่นเพลง แปดนาฬิกา เพลง ไตรรงค์ธงไทย

4) การวิเคราะห์รูปแบบการแสดงเพลงรำวงพื้นบ้านดอนคา

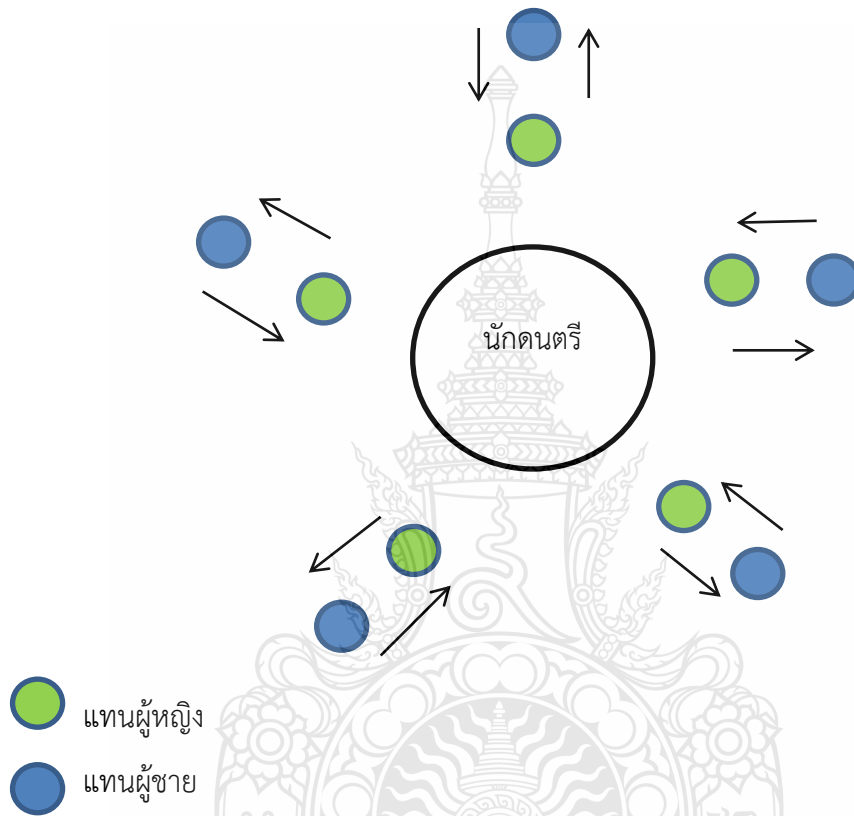
ลักษณะการแสดงเพลงรำวงพื้นบ้านดอนคา จะมีลักษณะการรำเป็นวงกลม จากผู้ศึกษาได้สังเกตลักษณะการแสดงสามารถสรุปลักษณะรูปแบบการแสดงดังนี้

(1) รูปแบบการรำเป็นวงแบบเดินทวนเข็มนาฬิกา เป็นการแสดงที่ผู้แสดงทั้งผู้ชายและผู้หญิงเดินแถวเรียงหนึ่ง เป็นคู่ ๆ ทวนเข็มนาฬิกาตามลักษณะแผนภาพที่ 2.2

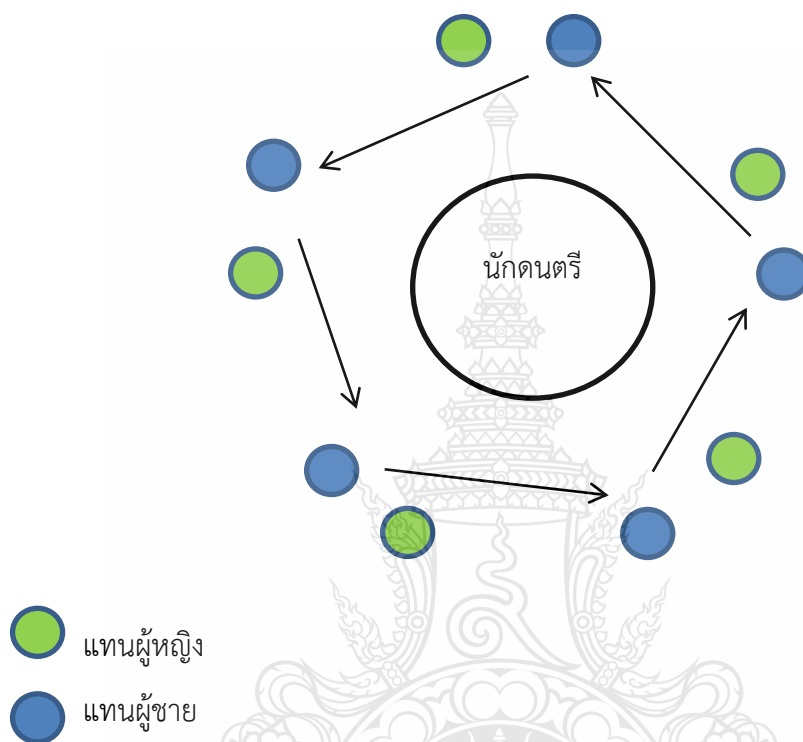
แผนภาพที่ 2.2 แผนภาพรูปแบบการรำเป็นวงแบบเดินทวนเข็มนาฬิกา, ผู้วิจัย, 2562

(2) รูปแบบการร่ำอยู่กับที่โดยจะมีการสลับระหว่างผู้หญิงกับผู้ชาย เป็นรูปแบบการ
แสดงที่ผู้แสดงร่ำอยู่กับที่ไม่เดินไปตามวงกลม แต่จะมีการสลับตำแหน่งของคู่รำภายในคู่ของตนเองตาม
ลักษณะแผนภาพที่ 2.3

แผนภาพที่ 2.3 แผนภาพรูปแบบการร่ำอยู่กับที่โดยจะมีการสลับระหว่างผู้หญิงกับผู้ชาย, ผู้วิจัย, 2562

(3) รูปแบบการรำโดยมีการสลับคู่ระหว่างคู่หนึ่งไปอีกคู่หนึ่ง เป็นรูปแบบการแสดงที่ผู้แสดงฝ่ายหญิงจะรำอยู่กับที่ไม่เดินตามวงกลม ส่วนผู้แสดงผู้ชายจะเดินสลับเปลี่ยนคู่เพียงฝ่ายเดียว ตามลักษณะแผนภาพที่ 2.4

แผนภาพที่ 2.4 แผนภาพรูปแบบการรำโดยมีการสลับคู่ระหว่างคู่หนึ่งไปอีกคู่หนึ่ง, ผู้วิจัย, 2562

5) วิเคราะห์อัตลักษณ์ของเพลงรำวงพื้นบ้านดอนคา

จากที่ผู้สืบค้นข้อมูลได้ลงพื้นที่ในการเก็บข้อมูลและสอบถามพ่อเพลงแม่เพลงเกี่ยวกับเรื่องเนื้อหาของเพลงรำวงพื้นบ้านดอนคา ตำบลดอนคา อำเภอบ้านไร่ จังหวัดนครสวรรค์ สามารถแบ่งเพลงได้เป็น 5 ประเภท ตามลักษณะของเนื้อเพลง โครงสร้างของเนื้อเพลงส่วนใหญ่เป็นลักษณะของกลอนปฐพีพากย์ กลอนสวดและผสมผสานรูปแบบของ กลอนสี่ กลอนหก และกลอนแปด เพลงพื้นบ้านส่วนใหญ่มีตั้งแต่ 1 – 4 บท ต่อเพลงบางเพลงก็มีสัมผัสคล้องจองระหว่างบทบางเพลงก็ไม่มีสัมผัส รูปแบบของจังหวะในการตีกลองรำมะนาจะเป็นจังหวะเดียวกันคือ ปะ ปะ ปะ โทณ ปะ ปะ ปะ โทณ

ทำรำที่ใช้ในการรำเพลงรำวงพื้นบ้านจากที่ได้สำรวจและสอบถามจาก พ่อเพลง แม่เพลง พบว่าทำรำที่ใช้ในการแสดงนั้นส่วนใหญ่จะเป็นทำรำที่ใช้จากความรู้สึกร่างกายในหลังจากที่ได้อ่าน บทเพลงหรือได้ยินบทเพลงในขณะนั้น ทำรำที่ใช้บางทีกี่ใช้ทำรำตามจินตนาการและจะมีทำเฉพาะ บางบทเพลง เช่น ท่านกบินร่อน ทำรำก็จะมีกรางปีกเหมือนนกที่บิน ทำที่กล่าวถึงการรำวง จะใช้ทำ สอดสร้อยมาลา

จากที่ผู้วิจัยได้ศึกษาเพลงรำวงพื้นบ้านดอนคา ตำบลดอนคา อำเภอนาทะโก จังหวัดนครสวรรค์ สันนิษฐานว่าเพลงรำวงพื้นบ้านดอนคา ตำบลดอนคา อำเภอนาทะโก จังหวัดนครสวรรค์เกิดขึ้นตั้งแต่สมัย สงครามโลกครั้งที่ 2 โดยมีครูทอง ไม่ทราบนามสกุล เป็นครูฝึกสอนเพลงรำวงพื้นบ้านดอนคาและมีการ สืบทอดกันภายในหมู่บ้าน ครอบครัว โดยใช้กระบวนการท่องจำและการดูจาก พ่อเพลงแม่เพลง รำวงพื้นบ้านดอนคา ตำบลดอนคา อำเภอนาทะโก จังหวัดนครสวรรค์ เพลงส่วนมากจะเป็นเพลงที่ แสดงถึงความรัก การเกี้ยวพาราสี ภาษาที่ใช้ในการแต่งเนื้อเพลงเป็นภาษาง่าย ๆ ซึ่งทำให้ง่ายต่อการจำ รูปแบบของเพลงรำวงพื้นบ้านดอนคา ฉันทลักษณ์ของเพลงจะเป็นแบบกลอนปฏิพากย์ กลอนสด และ ผสมผสานของกลอน สี่ กลอน หก และกลอนแปด เพลงรำวงพื้นบ้านดอนคานี้จะให้ความสำคัญกับเนื้อ เพลงมากกว่า ฉันทลักษณ์ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำเพลงรำวงพื้นบ้านมาพัฒนาเป็นสื่อนวัตกรรม ในการสอนโดยใช้รูปแบบการร้องเพลงรำวงพื้นบ้านกับลักษณะการรำโดยใช้รูปแบบการสอนที่เน้น ทักษะปฏิบัติแบบชิมป์ชัน เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ ทักษะปฏิบัติ และความมีวินัยของผู้เรียนให้ เกิดความมีวินัยมากขึ้น

2.5 คุณลักษณะอันพึงประสงค์

จากการศึกษาค้นคว้าเอกสารที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะพบว่า มีนักวิชาการและสำนักวิชาการ ได้ให้ความหมายของคำว่าคุณลักษณะอันพึงประสงค์ดังนี้

ราชบัณฑิตยสถาน (2542, น. 263-714) ได้ให้ความหมายของคำว่า คุณลักษณะ หมายถึง เครื่องหมายหรือสิ่งที่ชี้ให้เห็นถึงความดีหรือลักษณะประจำตัวที่ดี

กลุ่มส่งเสริมการเรียนการสอน และประเมินผล สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2548, น. 2) ได้ให้ความหมายคุณลักษณะอันพึงประสงค์ว่า ลักษณะที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน อันเป็นคุณลักษณะที่สังคมต้องการในด้านคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม จิตสำนึก สามารถอยู่ร่วมกับ ผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ทั้งในฐานะพลเมืองไทยและพลโลก

กวี วงศ์พุ่ม (กวี วงศ์พุ่ม, 2539, น. 75 ; อ้างถึงใน พชร แสงเพชร, 2558, น. 16) ได้ให้ ความหมายคุณลักษณะว่า เป็นการแสดงการกระทำตามคุณสมบัติของตนเองออกมาให้เห็น

พรพรรณ สุทธานนท์ (พรพรรณ สุทธานนท์, 2538, น. 75 ; อ้างถึงใน พชร แสงเพชร, 2558, น. 16) ได้ให้ความหมายคุณลักษณะว่า หมายถึงแบบอย่างพฤติกรรมหรือสิ่งที่ปรากฏให้เห็นและชี้หรือแสดงให้เห็นถึงความดีหรือบุคลิกลักษณะประจำ

พรชัย ภาพันธ์ (พรชัย ภาพันธ์, 2546, น. 26 ; อ้างถึงใน พชร แสงเพชร, 2558, น. 16) ได้ให้ความหมายคุณลักษณะว่า หมายถึง สิ่งที่ดีให้เห็นความดีหรือลักษณะประจำตัวของบุคคล

อุมาพร บุญญาวิโรจน์ (อุมาพร บุญญาวิโรจน์, 2538, น. 25 ; อ้างถึงใน พชร แสงเพชร, 2558, น. 15) อธิบายคุณลักษณะว่า ตรงกับภาษาอังกฤษว่า Characteristics มีความหมายตามประมวลศัพท์บัญญัติของกรมวิชาการว่า หมายถึง ลักษณะทางศัพทภาพความรู้หรือทักษะสำคัญซึ่งเป็นคุณลักษณะที่ดีเด่นของบุคคล

ดังนั้น คำว่าคุณลักษณะอันพึงประสงค์ แปลความหมายได้ตรงตามคำศัพท์ว่า เครื่องหมายหรือสิ่งที่ชี้ให้เห็นความดีอันเป็นที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน เป็นคุณลักษณะประจำตัวบุคคลที่สังคมและประเทศชาติต้องการให้เกิดขึ้นกับตัวบุคคล ทั้งในด้านคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม จิตสำนึก หรือลักษณะประจำที่ดี อันจะส่งผลต่อตัวบุคคลให้เป็นที่ต้องการของสังคมและประเทศชาติ

2.5.1 ความสำคัญของคุณลักษณะอันพึงประสงค์

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) ได้กล่าวไว้ในมาตราที่ 23 24 และ 26 ว่า (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552, น. 53)

มาตราที่ 23 การจัดการศึกษาในระบบ การจัดการศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย ต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษา

มาตราที่ 24 การจัดกระบวนการเรียนรู้ต้องให้สอดคล้องกับความสนใจ และความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล มีกระบวนการฝึกทักษะทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ การประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกปฏิบัติให้ได้ มีนิสัยรักการอ่าน จัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ อีกทั้งยังต้องปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา จัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน สิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้และสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้

มาตราที่ 26 ให้สถานศึกษาจัดประเมินผู้เรียนโดยพิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ พฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรมและการทดสอบความรู้ควบคู่ไปในกระบวนการเรียน

ดังนั้น กระทรวงศึกษาธิการจึงมีนโยบายปฏิรูปการศึกษาโดยยึดคุณธรรมนำความรู้ มุ่งมั่นขยายโอกาสทางการศึกษา ให้เยาวชนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างกว้างขวางและทั่วถึง โดยคำนึงถึงการพัฒนาผู้เรียนอย่างรอบด้าน ครอบคลุมทั้งด้านพฤติกรรม จิตใจ และปัญญา นอกเหนือจากการยกระดับคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา นอกจากนี้ยังได้ส่งเสริมและสร้างความตระหนักให้ผู้เรียนมีจิตสำนึกในคุณค่าปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ความสมานฉันท์ สันติวิธี และวิถีประชาธิปไตย

จุฑารัตน์ ดวงเทียน (2558, บทคัดย่อ) ได้ศึกษา การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ทักษะปฏิบัติของซิมพ์สัน ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เรื่องการประดิษฐ์ทำรำประกอบเพลงค่านิยมหลัก 12 ประการ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชานาฏศิลป์ไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 วัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อเปรียบเทียบทักษะการประดิษฐ์ทำรำประกอบเพลงค่านิยม 12 ประการ ผลการวิจัยพบว่า ทักษะการปฏิบัติสามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ทางด้านนาฏศิลป์ ในด้านการปฏิบัติทำรำ อีกทั้งยังสื่อให้เห็นถึงผู้เรียนมีความตระหนักถึงค่านิยมอันดีงามตามลักษณะของคนไทยทำให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้ พร้อมทั้งผู้เรียนได้มีพฤติกรรมในค่านิยมอันดีงามทั้ง 12 ประการ ผู้เรียนสามารถคิดแยกแยะถึงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ และปฏิบัติตนได้ถูกต้องตามหลักจริยธรรม

จะเห็นได้ว่าการแสดงนาฏศิลป์ไทยไม่ว่าจะเป็นในรูปแบบใดก็สามารถที่จะช่วยพัฒนาผู้เรียนให้เกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ได้ โดยการสอดแทรกกระบวนการเรียนรู้และการเสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ให้แก่ผู้เรียนผ่านกระบวนการให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติจนเกิดความตระหนักและเกิดความเคยชินในค่านิยมอันดีงามตามที่สังคมต้องการ

2.5.2 แนวคิด ทฤษฎี ที่เกี่ยวกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์

จากการศึกษาค้นคว้าเอกสารและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ได้มีนักวิชาการและนักจิตวิทยาได้เขียนทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ดังนี้

1) ทฤษฎีพัฒนาการทางการรู้การคิดของเพียเจต์

Piaget กล่าวว่าความเชื่อที่ว่า จริยธรรมเป็นเรื่องของลักษณะบางประการของบุคลิกภาพขณะนั้นการพัฒนาจริยธรรมเป็นเรื่องของจิตใต้สำนึกซึ่งเด็กจะได้เรียนรู้มาตั้งแต่อายุ 2-3 ขวบ พัฒนาการทางจริยธรรมเป็นผลมาจากการที่ตัวเด็กได้ร่วมคบหาสมาคมกับผู้อื่นมากกว่าที่จะเป็นผล

โดยตรงจากการพัฒนาการทางร่างกายและทางประสาทหรือเป็นผลมาจากการอบรมสั่งสอนของพ่อแม่ ครู และผู้ใหญ่ ในทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของ Piaget อธิบายว่า การฝึกหัดอบรมและระเบียบวินัยจากที่บ้านเป็นเพียงส่วนหนึ่งของสิ่งแวดล้อมของเด็กที่เขาได้รับรู้ เด็กจะยอมรับเอาความเชื่อ ค่านิยมต่างๆ เหล่านี้ได้ ก็ต่อเมื่อเขาได้เกี่ยวข้องกับสิ่งนั้น ได้ใช้กฎเกณฑ์เหล่านั้นซึ่งเป็นผลที่เขาได้มีส่วนร่วมทางสังคมและได้แสดงบทบาทเด็กจะต้องสวมบทบาทของผู้อื่นที่เกี่ยวข้องกับตน จึงจะทำให้เข้าใจผู้อื่นอย่างชนิดเอาใจเขามาใส่ใจเราเด็กจะต้องฝึกหัดคิดพิจารณาไตร่ตรองสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการใช้สิทธิหน้าที่ และการแลกเปลี่ยนกันและกัน ยิ่งถึงจิตใจความรู้สึกรู้สึกนึกคิดของผู้อื่น Piaget ยังกล่าวอีกว่า พัฒนาการรับรู้เกี่ยวกับกฎเกณฑ์ของเด็กที่ได้ศึกษามี 4 ระยะเวลาคือ

ระยะที่ 1 คือ ระยะเด็กแรกเกิดจนถึงอายุ 2 ขวบ เป็นระยะที่เด็กเรียนรู้จากการสัมผัสเคลื่อนไหวอย่างไม่มีจุดหมาย ไม่มีความสนใจ ตั้งใจในระยะเวลาอันยาวนาน การเคลื่อนไหวร่างกายเปลี่ยนแปลง จนกระทั่งมาถึงการเคลื่อนไหวอย่างมีจุดหมาย ซึ่งในระยะนี้เด็กไม่มีระเบียบกฎเกณฑ์ใดๆ ในการเล่น แต่เริ่มแสดงความพอใจในกิจกรรมที่ทำเสมอ ทำซ้ำกัน

ระยะที่ 2 คือ ระหว่างอายุ 2-5 ขวบ ระยะนี้เด็กถือตนเองเป็นศูนย์กลางเด็กชอบเล่นตามลำพังและอยู่ในระยะกำลังเลียนแบบและหัดพูด แม้ว่าจะเล่นกับเพื่อน แต่ก็อยู่ในลักษณะต่างคนต่างเล่น ไม่ได้ใช้กฎเกณฑ์ร่วมกัน เด็กยังไม่สามารถแยกความคิดของตนจากผู้อื่นไม่สามารถนำความคิดของผู้อื่นมาพิจารณาเปรียบเทียบของตน เด็กถูกบังคับให้ยอมรับกฎเกณฑ์ระเบียบจากภายนอกจากผู้ใหญ่และเด็กรู้สึกว่ามันไม่เท่าเทียมกับผู้ใหญ่ อ่อนแอกว่าและไม่รู้ว่าตนมีความคิดแตกต่างจากผู้อื่นอย่างไร

ระยะที่ 3 คือ ช่วงอายุระหว่าง 6-8 ปี เป็นระยะที่เด็กมีความร่วมมือกัน เด็กวัยนี้ชอบเล่นกับผู้อื่น ความพอใจในการเล่นไม่ใช่เพื่อความต้องการที่จะออกกำลังกล้ามเนื้อ การเคลื่อนไหวอย่างเดียวหรือไม่ใช่เพื่อการอยู่ในโลกแห่งจินตนาการของตนเองตามลำพังแต่เพื่อความพอใจทางสังคมการตกลงแบ่งปันกันระหว่างเพื่อน ความจงรักภักดีต่อพวกพ้องและไม่ใช่เป็นการเล่นที่ต้องเอาชนะเพียงอย่างเดียว ระยะนี้เด็กมองเห็นแล้วว่ากฎเป็นเพียงข้อตกลง

ระยะที่ 4 คือ ช่วงอายุระหว่าง 10-12 ปี เป็นระยะที่เด็กมีความเข้าใจในกฎดีขึ้นชอบอภิปรายเพื่อหาข้อตกลงในหลักเกณฑ์ การเล่นเพื่อจะให้สนุกสนาน มีความสลับซับซ้อนกฎเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงได้และเห็นคุณค่าในการพิสูจน์ (ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาพลังแผ่นดินเชิงคุณธรรม, 2551, น. 15-18)

2) ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก

พิตเพลิน เชียวหวาน และคณะ (2546, น. 3 – 5) กล่าวว่าโคลเบอร์ก ยึดถือ ทฤษฎีพัฒนาการทางการรู้การคิด ของเพียเจต์ (Piaget) เป็นหลักในการวัดพัฒนาการทางจริยธรรม และถือว่าพัฒนาการทางจริยธรรมเป็นผลของพัฒนาการทางปัญญา ซึ่งสรุปได้ ดังนี้

เด็กวัยแรกเกิดถึง 3 ขวบ ปัญญาความคิดอยู่ในขั้นต่ำเกินกว่าที่จะเข้าใจความถูกผิดของการกระทำ เมื่ออย่างเข้าสู่ระยะที่ 2 อายุ 2-7 ปี เริ่มที่จะเข้าใจเกี่ยวกับความถูกผิดของการกระทำ เมื่ออย่างเข้าสู่ระยะที่ 3 อายุ 7-12 ปี เด็กสามารถคิดตามหลักเหตุผลได้ แต่จำกัดอยู่ในขอบเขตของสิ่งที่ป็นรูปธรรมเช่น จัดประเภทให้เป็นระบบได้ และเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะต่างๆ ของสิ่งที่ป็นรูปธรรมได้ เมื่อความคิดของเด็กในระยะที่ 2 และ 3 ยังจำกัดอยู่ในขอบเขตของการนึกคิดเอาเองและการคิดเกี่ยวกับสิ่งที่ป็นรูปธรรม ความคิดเกี่ยวกับความถูก-ผิดจึงจำกัดอยู่ในขอบเขตของสิ่งที่ป็นรูปธรรมเท่านั้น ไม่สามารถเข้าใจกฎเกณฑ์ของสังคมอย่างเป็นระบบ โคลเบอร์กจัดอยู่ในระดับที่ 1 คือ ระดับก่อนกฎเกณฑ์สังคม (preconventional level)

ผู้ที่สามารถคิดในเชิงเหตุผลนามธรรมได้ เป็นผู้มีอายุประมาณ 12 ปีขึ้นไป สามารถเข้าใจบทบาทของบุคคล และความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลต่างๆ ในสังคมอย่างเป็นระบบ จะตัดสินความถูกผิดของการกระทำของบุคคลต่างๆ ตามกฎเกณฑ์ของสังคมไทย ความเข้าใจเกี่ยวกับความถูกผิดในการทำงานนี้จัดอยู่ในระดับที่ 2 คือ ระดับกฎเกณฑ์สังคม (conventional morality)

สำหรับผู้ที่สามารถคิดเชิงตรรกได้เป็นอย่างดีอาจจะพัฒนาการรับรู้ของตนเองในระดับที่สูงขึ้นไปอีกอยู่ในระดับที่ 3 คือ ระดับสูงกว่ากฎเกณฑ์สังคม (postconventional morality) ซึ่งสามารถตัดสินความถูกต้องเหมาะสมตามกฎเกณฑ์ต่างๆ ของสังคม แล้วไตร่ตรองด้วยตนเองว่าถูกต้อง ผู้ที่สามารถตัดสินความถูกต้องของการกระทำในระดับสูงนี้ต้องอาศัยปัญญาความคิดระดับสูง และเป็นผู้ที่ช่างคิดช่างสังเกต ผู้ที่จะวิพากษ์กฎเกณฑ์ต่างๆ ได้ ต้องใช้เวลาอีกหลายปี จากเริ่มวัยรุ่นจนกระทั่งอายุอย่างน้อย 20 ปีจึงจะทำได้

ตามทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก แบ่งระดับพัฒนาการออกเป็น 3 ระดับ คือ ระดับที่ 1 ก่อนกฎเกณฑ์สังคม ระดับที่ 2 กฎเกณฑ์สังคม และระดับที่ 3 สูงกว่ากฎเกณฑ์สังคม ในแต่ละระดับ โคลเบอร์กยังแบ่งพัฒนาการออกเป็น 3 ระดับ ในแต่ละระดับมีทั้งหมด 2 ขั้นตอนเรียงตามลำดับ ดังนี้

ระดับที่ 1 ก่อนกฎเกณฑ์สังคม (preconventional level)

ขั้นที่ 1 การลงโทษและการเชื่อฟัง (punishment-obedience orientation)

ขั้นที่ 2 เอกบุคลิกนิยม การตอบสนองความต้องการ และการชำระแลกเปลี่ยน (instrumental relativist orientation)

ระดับที่ 2 กฎเกณฑ์สังคม (conventional morality)

ขั้นที่ 3 ความคาดหวังทางสังคม ความสัมพันธ์ และการคล้อยตาม
(good boy – nice girl orientation)

ขั้นที่ 4 ระบบสังคมและมโนธรรม (law and order orientation)

ระดับที่ 3 สูงกว่ากฎเกณฑ์สังคม หรือตามหลักการ (postconventional morality or principled level)

ขั้นที่ 5 สัญญาสังคมหรืออรรถประโยชน์และสิทธิส่วนบุคคล (social contract orientation)

ขั้นที่ 6 หลักการจริยธรรมสากล (universalethical principle orientation)

การเกิดจริยธรรมตามทฤษฎีของโคลเบอร์กนั้น จริยธรรมหรือความเข้าใจเกี่ยวกับความถูกต้อง ไม่ได้เกิดจากการเรียนรู้ ไม่ได้เกิดจากสังคมแวดล้อม แต่เกิดจากการคิดไตร่ตรองตามเหตุผลของแต่ละบุคคล พัฒนาการของจริยธรรมเป็นผลของการสังเกต และการคิดไตร่ตรองของบุคคลผู้ที่ไม่ชอบสังเกต หรือไม่ชอบที่จะคิดไตร่ตรอง พัฒนาการทางจริยธรรมก็ไม่เกิด แม้ว่าพัฒนาการทางปัญญาได้เข้าสู่ขั้นสูงแล้วก็ตาม ซึ่งโคลเบอร์กเชื่อว่า พัฒนาการเกิดเป็นขั้นๆ จากขั้นหนึ่งไปสู่อีกขั้นหนึ่งตามลำดับอย่างแน่นอนตายตัว (invariant) ดังนั้นจริยธรรมจึงพัฒนาเป็นขั้นๆ จากขั้นต่ำกว่าไปสู่ขั้นสูงกว่าที่ ละชั้นไม่มีการข้ามชั้น ไม่มีการสลับชั้น และไม่ว่าบุคคลจะเติบโตในสังคมใดหรือนับถือศาสนาใด ย่อมมีลำดับขั้นการพัฒนาของจริยธรรมที่เหมือนกัน กัน เรียกชื่อว่าทฤษฎีพัฒนาการเชิงโครงสร้าง (structural development theory) และทฤษฎีพัฒนาการทางปัญญา (cognitive development theory)

3) ทฤษฎีทางด้านจิตพิสัยของ แครธวอลและคณะ

แครธวอลและคณะ (Kratwohl, Bloom and Masia) ได้ลำดับการเกิดลักษณะนิสัยของบุคคลเป็น 5 ขั้น ดังนี้ (กลุ่มส่งเสริมการเรียนการสอนและประเมินผล, 2548, น. 4-6)

ขั้นที่ 1 ขั้นรับรู้ (receiving) เป็นการพัฒนาขั้นแรกสุด ขั้นนี้บุคคลจะมีความรู้สึกรับรู้ต่อสิ่งเร้าที่กระทบต่อประสาทสัมผัสของเขา ซึ่งแบ่งเป็น 3 ขั้นย่อยคือ

- (1) ขั้นรู้ตัว ได้แก่ การสังเกต รับรู้ความแตกต่างของสิ่งเร้า
- (2) ขั้นตั้งใจรับ ได้แก่ การมีความตั้งใจฝึกฝนต่อสิ่งเร้าเฉพาะอย่าง เริ่มสะสมความรู้หรือประสบการณ์ในสิ่งเร้าเฉพาะอย่างนั้นแล้วจึงยอมรับ
- (3) ขั้นการเลือกสรรสิ่งที่รับรู้ ได้แก่ การเลือกรับเฉพาะอย่างเช่น สนใจอ่านเฉพาะบางเรื่อง สนใจตอบคำถามเฉพาะบางคำถาม

ขั้นที่ 2 ขั้นตอบสนอง (responding) เป็นการพัฒนาการที่สูงขึ้นมาอีกขั้นหนึ่งในขั้นนี้บุคคลไม่เพียงรับรู้สิ่งเร้าเท่านั้น แต่จะเริ่มมีปฏิกริยาตอบสนองต่อสิ่งเร้า 3 ลักษณะ คือ

(1) ขั้นเต็มใจตอบสนอง เป็นการยินยอมปฏิบัติตามหลักการหรือกฎเกณฑ์และยอมรับในสิ่งที่รับรู้มา

(2) ขั้นตั้งใจตอบสนอง เป็นขั้นที่บุคคลเริ่มอาสาที่จะเข้าร่วมปฏิบัติการกับผู้อื่น และอาจมีการพยายามหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติในสิ่งที่ขัดกับสิ่งที่ตนรับรู้มา

(3) ขั้นพอใจตอบสนอง เป็นขั้นที่บุคคลจะเกิดความพึงพอใจ หรือไม่พอใจต่อพฤติกรรม หรือการแสดงออกของผู้อื่นที่สอดคล้องหรือขัดแย้งกับสิ่งที่รับรู้มา เป็นการเลือกตอบสนองต่อสิ่งเร้า

ขั้นที่ 3 ขั้นเห็นคุณค่า (valuing) เป็นขั้นที่บุคคลเริ่มเห็นคุณประโยชน์ของสิ่งที่รับรู้ และสิ่งที่ตอบสนองแล้ว เขาเริ่มยอมรับสิ่งที่ได้รู้มาว่า สิ่งใดมีความหมายต่อเขาและสิ่งใดไม่มีค่า ไม่มีความหมายต่อเขา เขาจะแสดงออกด้วยพฤติกรรมต่างๆ ตามขั้นตอนการพัฒนาย่อยคือ

(1) การยอมรับค่านิยมได้แก่ พยายามเพิ่มพูนประสบการณ์ในสิ่งเร้านั้นๆ พยายามปฏิบัติตามบ่อยครั้งเข้า

(2) การแสดงความนิยมในค่านิยมได้แก่ การเข้าช่วยเหลือสนับสนุนร่วมมือในกิจกรรมที่ส่งเสริมสิ่งที่เห็นด้วย

(3) การเข้าร่วมงานได้แก่ การเข้าไปร่วมเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มที่เขาเห็นคุณค่า และปฏิเสธ คัดค้าน โต้แย้ง หรือขัดขวางการปฏิบัติหรือพฤติกรรมที่เขาไม่เห็นคุณค่า

ขั้นที่ 4 ขั้นจัดระบบ (organization) เมื่อบุคคลพัฒนาคุณลักษณะมาถึงขั้นนี้ เขาจะพยายามปรับตัวเองให้เข้ากับคุณลักษณะหรือพฤติกรรมที่เขายอมรับ และจะพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยม (value) ที่เขาเห็นคุณค่าหลายๆ อย่างพร้อมๆ กัน พยายามจัดลำดับค่านิยมเหล่านั้น และปรับตัวให้เข้ากับสิ่งต่างๆ ที่เขายอมรับนั้น ขั้นนี้ประกอบด้วยขั้นย่อย 2 ขั้น คือ

(1) ขั้นสร้างความเข้าใจในค่านิยม เขาจะแสดงออกโดยการเข้าร่วมกลุ่มอภิปราย ร่วมสร้างแนวคิด เปรียบเทียบพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมนั้นๆ

(2) ขั้นสร้างระบบค่านิยม จะพยายามชั่งน้ำหนักค่านิยมต่างๆ ยอมรับจัดลำดับค่านิยมเหล่านั้น สร้างแผน สร้างกฎเกณฑ์ ให้สอดคล้องกับสิ่งที่เขายอมรับ และระบบที่เขาสร้างขึ้น แล้วนำไปใช้กับตัวเอง หรือพยายามชักชวนให้ผู้อื่นยอมรับกับระบบนั้น

ขั้นที่ 5 ขั้นเกิดกิจนิสัย (characterization) เป็นพัฒนาการที่ต่อจากขั้นจัดระบบ ซึ่งเป็นการเริ่มต้นของการวางตัว หรือการยอมรับสิ่งที่บุคคลเห็นคุณค่ามาเป็นลักษณะเฉพาะตัว กล่าวคือ เมื่อการจัดระบบสำหรับตัวเองเข้ารูปเข้ารอยแล้ว บุคคลก็จะยึดถือระบบที่จัดนั้นเป็นของ

ตนเอง แล้วปฏิบัติหรือยึดถือต่อไปจนเกิดเป็นการแสดงออกโดยอัตโนมัติ หมายความว่า เมื่อใดก็ตามที่เขาอยู่ในสถานการณ์ที่ต้องตอบสนองต่อสิ่งเร้า เขาก็จะตอบสนองในรูปแบบที่คงเส้นคงวา จนจัดได้ว่าเป็นลักษณะประจำตัวของเขาในที่สุด ขึ้นเกิดกิจนิสัยสามารถแบ่งเป็นชั้นย่อย 2 ชั้นคือ

(1) ชั้นสร้างข้อสรุปได้แก่ การพยายามปรับปรุงระบบจนอยู่ในขั้นสมบูรณ์ในตัว ตามแนวหรือระบบที่ตนเองต้องการ

(2) ชั้นกิจนิสัยได้แก่ การแสดงออกอย่างสม่ำเสมอจนได้รับการยอมรับจากวงการหรือหมู่คณะว่าเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวของเขา ซึ่งเป็นเครื่องแสดงถึงการเกิดคุณลักษณะเฉพาะนั้นๆ ของบุคคลแล้ว

จากทฤษฎีข้างต้นที่ผู้วิจัยได้ศึกษารวบรวมสรุปได้ว่า การพัฒนาจริยธรรมเป็นเรื่องของจิตใต้สำนึกซึ่งผู้เรียนจะได้เรียนรู้ตั้งแต่ 2-3 ขวบ การพัฒนาทางจริยธรรมเป็นผลมาจากการที่ผู้เรียนได้เข้าร่วมสมาคมกับผู้อื่น ได้มีการพูดคุยแลกเปลี่ยนในการเรียนรู้ จากทฤษฎีของ Piaget ยังได้อธิบายถึงการฝึกหัด อบรม และระเบียบวินัย จากทฤษฎีของ โคลเบิร์กเชื่อว่า พัฒนาการจะเกิดเป็นขั้น ๆ จากชั้นหนึ่งไปสู่อีกชั้นหนึ่งตามลำดับอย่างแน่นอน ดังนั้นจริยธรรมจึงพัฒนาเป็นขั้น ๆ จากชั้นต่ำกว่าไปสู่ชั้นสูงทีละขั้น ไม่มีการข้ามขั้น ไม่มีการสลับขั้น และไม่ว่าบุคคลจะเติบโตในสังคมใดหรือนับถือศาสนาใด ย่อมมีลำดับขั้นการพัฒนาของจริยธรรมที่เหมือนกัน และแครธวอลและคณะ (Krathwohl, Bloom and Masia) ได้ลำดับการเกิดลักษณะนิสัยของบุคคลเป็น 5 ชั้น ในชั้นที่ 1 เป็นการพัฒนาศักยภาพให้มีการรับรู้ต่อสิ่งเร้าที่มากกระทบต่อประสาทสัมผัส ชั้นที่ 2 เป็นการพัฒนาศักยภาพบุคคลไม่ให้เกิดมีปฏิกิริยาตอบสนองต่อสิ่งเร้า ชั้นที่ 3 เป็นชั้นที่บุคคลเริ่มเห็นคุณประโยชน์ของสิ่งที่รับรู้ ชั้นที่ 4 เมื่อบุคคลพัฒนาคุณลักษณะมาถึงขั้นนี้ จะมีความพยายามปรับตัวเองให้เข้ากับคุณลักษณะหรือพฤติกรรมที่เขายอมรับ และจะพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยม และชั้นที่ 5 เป็นพัฒนาการที่ต่อจากขั้นจัดระบบ ซึ่งเป็นการเริ่มต้นของการวางตัว หรือการยอมรับสิ่งที่บุคคลเห็นคุณค่ามาเป็นลักษณะเฉพาะตัว

จากแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ผู้วิจัยสามารถวิเคราะห์ได้ว่าการที่จะให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตรงตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาตินั้น ในการประเมินผู้เรียนด้านความประพฤติ พฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรม เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่สามารถสังเกตพฤติกรรมด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนได้ อันเนื่องมาจาก คุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่กระทรวงศึกษาได้บัญญัติไว้จะเกิดขึ้นโดยการแสดงออกจากการปฏิบัติ ครูผู้สอนสามารถสังเกตพฤติกรรมเหล่านั้นได้อย่างชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีของ Piaget ได้อธิบายถึงการฝึกหัด อบรม และระเบียบวินัยของนักเรียนจากที่บ้านเป็นเพียงส่วนหนึ่งของผู้เรียนที่จะได้รับ ผู้เรียนจะเกิดการยอมรับในค่านิยม ความเชื่อ ได้ต่อเมื่อผู้เรียนได้เกิดกระบวนการเรียนรู้หรือเข้าไปเกี่ยวข้องกับสิ่งเหล่านั้น และได้ใช้กฎเกณฑ์ต่าง ๆ ที่สังคมได้กำหนด อีกทั้งยังได้แสดงบทบาทตาม

บทบาทของผู้อื่นที่เกี่ยวข้องกับตนจึงจะทำให้เกิด ความเข้าใจในตัวตนของผู้อื่นอย่างชนิดเอาใจเขามาใส่ใจเรา ผู้เรียนจะต้องฝึกหัดพิจารณาไตร่ตรองสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับตนและการใช้สิทธิหน้าที่เป็นการแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกัน

2.5.3 มีวินัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารตำราจากสำนักวิชาการและนักวิชาการเกี่ยวกับความหมายของคำว่า มีวินัย ดังนี้

กรมวิชาการ (2542, น. 2) ได้ให้ความหมายของวินัยไว้ว่า วินัย หมายถึง ข้อตกลงระเบียบกฎเกณฑ์ ข้อบังคับ ที่กำหนดขึ้นเพื่อให้เห็นแนวทางในการให้บุคคลประพฤติปฏิบัติตนในการดำรงชีวิตร่วมกัน ให้การดำเนินชีวิตอยู่อย่างราบรื่น มีความสุข ความสำเร็จ โดยอาศัยการฝึกให้รู้จักปฏิบัติตน รู้จักควบคุมตนเอง

เตือนใจ ยอดนิล (2536, น. 10) สรุปได้ว่า จริยธรรมด้านความมีวินัยในตนเอง หมายถึง ความสามารถของบุคคล ในการควบคุมอารมณ์พฤติกรรมของตนเองให้เป็นไปตามความมุ่งหวัง จะต้องเป็นไปตามกฎระเบียบของสังคม แม้จะมีสิ่งเร้าจากภายนอก เช่น บุคคลอื่น หรือสิ่งเร้าภายในตนเองเป็นอุปสรรค ก็ยังคงไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของตนเองที่มุ่งหวัง

นวลศิริ เปาโรหิตย์ (2540, น. 31-34) ได้กล่าวถึง วินัย ไว้ว่า การที่มนุษย์จะประพฤติปฏิบัติตนอย่างไรขึ้นอยู่กับว่าบุคคลนั้นมีภูมิหลังมีความเป็นมาอย่างไร ในชีวิตตลอดจนสาเหตุที่มีคุณธรรมและค่านิยมเช่นกัน ซึ่งความคิดเห็นความเชื่อมั่นเกี่ยวกับคุณธรรม หรือการตระหนักในคุณค่าของตนเองจะเป็นองค์ประกอบสำคัญยิ่ง ในการประพฤติปฏิบัติตนในการดำเนินชีวิตของบุคคล เปรียบได้กับการวางรากฐานในการก่อสร้างที่มีความสำคัญยิ่ง

สิริรัตน์ เพ็งบุญ (2547, น. 22) ได้ให้ความหมายของวินัยไว้ว่า วินัย หมายถึงการควบคุมตนเองให้เป็นไปตามระเบียบข้อบังคับที่วางไว้ ซึ่งทางโรงเรียนจะกำหนดหรือไม่กำหนดไว้ก็ได้ แต่จะเป็นการฝึกฝนให้บุคคลอยู่ในความถูกต้อง มีเหตุผล ซึ่งทำให้บุคคลเป็นคนดี เพื่อความสงบสุขในชีวิตของตนในการดำรงชีวิตและความเป็นระเบียบของสังคม

วสัน ปูนผล (2542, น. 10) กล่าวถึงวินัยในตนเองไว้ว่า หมายถึง ความสามารถของแต่ละบุคคลในการควบคุมอารมณ์ พฤติกรรมให้เป็นไปตามที่มุ่งหวัง ซึ่งจะเป็นไปตามกฎระเบียบของสังคม ครอบครั้ว และเกิดจากการมองเห็นคุณค่าในการปฏิบัติตน

อุมาพร ตรังคสมบัติ (2544, น. 26-28) กล่าวถึงความหมายของวินัยไว้ว่า การฝึกวินัย คือ การอบรมสั่งสอนให้รู้จักควบคุมพฤติกรรมของตนเอง พ่อแม่ผู้ปกครองจะต้องเป็นผู้ช่วยควบคุมพฤติกรรม และคอยอบรมอย่างเสมอต้นเสมอปลาย เมื่อเวลาผ่านไปจะควบคุมตนเองได้ในที่สุด และนั่นคือ

เป้าหมายสูงสุดของการฝึกวินัย คือ การที่บุคคลจะดำรงตนอยู่ในความถูกต้องจะรู้ด้วยตนเองว่าสิ่งใดควรทำและสิ่งใดไม่ควรทำ มีความสามารถที่จะบังคับตนเองและควบคุมตนเองได้ดี โดยไม่ต้องมีผู้อื่นหรือกฎเกณฑ์อื่น ๆ มาคอยควบคุม

อรรถวรรณ พาณิชปฐมพงศ์ (2542, น. 10) ได้ให้ความหมายไว้ว่า วินัย คือความสามารถของบุคคลในการควบคุมอารมณ์และพฤติกรรมของตนเองให้เป็นไปตามที่ตนมุ่งหวังไว้ โดยเกิดความสำนึกว่าเป็นค่านิยมที่พึงงามซึ่งจะไม่ทำการใดๆ ให้เกิดความยุ่งยาก เดือดร้อนต่อตนเองและผู้อื่นในอนาคต

ปิติ ประจวบเรือง (2547, น. 17) ได้ให้ความหมายของวินัยไว้ว่า วินัย หมายถึง การอยู่ในระเบียบแบบแผนและข้อบังคับของสังคมได้อย่างเหมาะสม

ปรีชา ริโยธา (2546, น. 23) ได้ให้ความหมายไว้ว่า วินัย หมายถึง คุณสมบัติที่พึงงามที่มีอยู่ในแต่ละบุคคล ซึ่งสามารถแสดงออกมาได้ทั้งอารมณ์ ความรู้สึก เจตคติและพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจากสามัญสำนึกภายในจิตใจที่ได้รับการอบรม ปลูกฝัง ซึมซาบของมนุษย์ในสังคมด้วยความสมัครใจและมีความมุ่งมั่นที่จะกระทำในสิ่งที่ดี ประกอบด้วย ความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ ซื่อตรง มีเมตตา ใจกว้าง มีเหตุผล มีความกล้า เชื่อมมั่นในตนเอง มีความอดทนโดยที่สิ่งต่างๆ เหล่านี้จะติดตัว ในแต่ละบุคคลอย่างถาวร

จรรยา กุลสุทธิชัย (2547, น. 12) ได้ให้ความหมายไว้ว่า วินัย หมายถึงการปฏิบัติตนอยู่ในกฎระเบียบแบบแผน ข้อบังคับและข้อปฏิบัติของหน่วยงานตั้งแต่หน่วยงานย่อยไปจนถึงหน่วยงานใหญ่หรือสถาบันย่อยไปสู่สถาบันใหญ่ เพื่อให้มีการปฏิบัติเป็นแนวเดียวกันและก่อให้เกิดประโยชน์ความ เป็นระเบียบเรียบร้อยของคนในสังคม

เพชร แสงเพชร (2558, น. 23) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การควบคุมพฤติกรรมให้ถูกต้องและเหมาะสมกับจรรยา มารยาท ข้อบังคับ ข้อตกลง กฎหมาย และศีลธรรม การรู้จักควบคุมตนเองให้ปฏิบัติตนได้ตามข้อตกลง ระเบียบแบบแผนและขนบธรรมเนียมประเพณี

พระอำนาจ อดุลกาโม (น้อยนิล) (2554, น. 20) กล่าวว่า วินัย หมายถึงการปฏิบัติตนอยู่ในกฎระเบียบแบบแผน ข้อบังคับ ให้ถูกต้องและเหมาะสมกับ จรรยา มารยาท ข้อตกลง กฎหมายและศีลธรรมรู้จักควบคุมตนเองให้ประพฤติตนตามข้อตกลง

พระบุญทัน จารุวณโณ (2553, น. 13) ได้ให้ความหมายว่า วินัย คือ ระเบียบข้อบังคับของการอยู่ร่วมกันไม่ให้ละเมิด มีไว้เพื่อให้ชีวิตเกิดความราบรื่นไม่ให้เกิดความวุ่นวายฝึกหัดบุคคลประพฤติแต่สิ่งที่ดีงาม

จากข้อมูลข้างต้นที่ผู้วิจัยได้รวบรวมความหมายของคำว่า มีวินัย สรุปได้ว่า มีวินัย หมายถึงการประพฤติปฏิบัติให้ถูกต้องเหมาะสมตามหลักและแบบแผน อีกทั้งยังต้องสามารถควบคุมอารมณ์ของ

ตนเองได้ มีมารยาท สามารถปฏิบัติตนถูกต้องตามขนบธรรมเนียมประเพณี ที่กำหนดไว้เป็นแนวปฏิบัติของสังคมเพื่อให้ปฏิบัติตนในการดำรงชีวิตไปในทางเดียวกัน และไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น

2.5.4 ความจำเป็นและความสำคัญในการเสริมสร้างวินัย

1) ความจำเป็นในการสร้างวินัย

ความจำเป็นในการเสริมสร้างวินัยได้มีนักวิชาการกล่าวไว้ดังต่อไปนี้

อารี รังสินันท์ (อารี รังสินันท์, 2529, น. 34 ; อ้างถึงใน ธิดารัตน์ ธนะคำดี, 2552, น. 19)

ได้กล่าวถึง ความจำเป็นของระเบียบวินัยไว้ 4 ประการ คือ

(1) จำเป็นเพื่ออยู่ร่วมกันในสังคม คนจะอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ก็ต่อเมื่อเขาได้เรียนรู้ถึงเกณฑ์ หรือมาตรฐานซึ่งเป็นที่ยอมรับของสังคมนั้นเสียก่อน

(2) จำเป็นสำหรับที่จะให้บุคคลบรรลุถึงวุฒิภาวะเด็กจะต้องพยายามสร้างบุคลิกภาพแห่งความเป็นผู้ใหญ่ ซึ่งได้แก่การควบคุมตนเอง การพึ่งตนเอง และความอดทนและพึ่งตนเองและความอดทน หากเด็กไม่ได้รับการฝึกในด้านระเบียบวินัย เขาจะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีความอดทนและพึ่งตนเองได้ยาก

(3) จำเป็นต่อการที่จะให้คนรู้รับผิดชอบชั่วดีทำในสิ่งอันควร และไม่ควรทำในสิ่งไม่ควร

(4) จำเป็นสำหรับความมั่นคงทางอารมณ์ของเด็ก เด็กอาจจะไม่แน่ใจว่าเขาควรจะทำอะไรได้แค่ไหน เพราะขาดประสบการณ์ ระเบียบวินัยจะเป็นเกณฑ์ หรือเป็นแนวทางให้เขาปฏิบัติ เขาจะสบายใจและไม่สับสนเมื่อเขาทราบว่าเขาควรจะทำอะไรเขาก็จะมีความมั่นคงในอารมณ์เกิดขึ้น

เฮอลอค (Hurlock, 1984, p. 393 ; อ้างถึงใน ธิดารัตน์ ธนะคำดี, 2552, น. 20) มีความเห็นว่าการปลูกฝังระเบียบวินัยนั้น มีความสำคัญดังนี้

(1) ช่วยให้เด็กรู้สึกมั่นใจโดยบอกว่าสิ่งใดควรทำและสิ่งใดไม่ควรทำ

(2) ช่วยให้เด็กหลีกเลี่ยงต่อความรู้สึกผิดหรืออับอายต่อสิ่งที่ผิด ควรรู้สึกที่หลีกเลี่ยงไม่ได้นี้ จะทำให้ไม่มีความสุข และเกิดการปรับตัวที่ยาก วินัยจะช่วยให้เด็กอยู่ในมาตรฐานของสังคม

(3) ช่วยให้เด็กได้เรียนรู้การประพฤติตน ที่จะเป็นทางไปสู่การเป็นผู้นำที่นายก่องนัับถือเป็นข้อบ่งชี้ของความรักและการยอมรับที่สำคัญ คือการปรับตัวประสบผลสำเร็จและมีความสุข

(4) ช่วยรักษาแรงจูงใจในการเสริมแรงของตน ซึ่งกระตุ้นให้เด็กได้รับสิ่งที่เป็นความต้องการของเขา

(5) ช่วยให้เกิดการพัฒนาจิตสำนึก ศีลธรรม ซึ่งเป็นแนวทางในการทำให้เด็กมีการตัดสินใจ และควบคุมพฤติกรรมด้วยตนเอง

ปรีชา ธรรมมา (2546, น. 33) กล่าวว่า วินัยในตนเองมีความสำคัญยิ่ง หากปราศจากการมีวินัยในตนเองแม้จะมีคุณธรรมหรือความรู้อันสุมลึกเพียงใด ก็ไม่สามารถจะยังผลอันพึงปรารถนาให้บังเกิดขึ้นได้ วินัยในตนเองเป็นส่วนผสมสำคัญในการกระทำทุกอย่าง ให้เป็นผลสำเร็จ อันนับว่าเป็นพฤติกรรมที่นำไปสู่จุดมุ่งหมาย

ทิพวรรณ แสงพันธ์ (2542, น. 29) ได้กล่าวถึง ความจำเป็นของระเบียบวินัยว่า ระเบียบวินัยมีความสำคัญ และเป็นประโยชน์ต่อทั้งตนเองและสังคม เพราะบุคคลที่มีวินัยนั้นจะรู้จักรักษาระเบียบ รู้จักหน้าที่ที่มีความรับผิดชอบ และควบคุมตนเอง ให้มีพฤติกรรมที่สังคมต้องการสามารถป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาความวุ่นวายได้ สังคมก็จะมีแต่ความสงบสุข

2) การปลูกฝัง เสริมสร้าง พัฒนาและส่งเสริมวินัย

การปลูกฝัง เสริมสร้าง พัฒนาและส่งเสริมวินัย มีนักวิชาการได้กล่าวถึง ดังนี้

สุชา จันทน์เอม และสุรางค์ จันทน์เอม (สุชา จันทน์เอม และสุรางค์ จันทน์เอม, 2518, น. 195-197 ; อ้างถึงใน ธิดารัตน์ ธนะคำดี, 2552, น. 26) ได้เสนอแนะวิธีการปลูกฝังวินัยในตนเองหรือการรู้จักบังคับตนเองให้แก่เด็กโดยบิดามารดาจะต้องปฏิบัติต่อไปนี้คือ

(1) ต้องสร้างความสัมพันธ์อันดีกับเด็ก

(2) วางกฎเกณฑ์ในโอกาสอันเหมาะสม เมื่อเด็กทำผิดควรอธิบายให้เด็กเข้าใจ ถ้าจะลงโทษเด็กก็ไม่ควรลงโทษด้วยอารมณ์โกรธ แต่ควรลงโทษเพื่อเป็นการสั่งสอนและให้เด็กเข้าใจด้วยว่าทำไมเขาจึงถูกลงโทษ ควรสอนให้เด็กรู้จักปรับตัวให้เข้ากับกฎเกณฑ์ต่างๆ และบิดามารดาจะต้องคงเส้นคงวา

(3) ต้องยินยอมให้เด็กมีอิสระในการพัฒนาตนเองตามสมควร

(4) ต้องมีความนับถือในตัวเด็ก และยกย่องชมเชยเด็กบ้างในโอกาสอันสมควร

(5) ต้องเข้าใจถึงความสามารถของเด็กและช่วยให้เขาได้เรียนรู้ในสิ่งต่าง ๆ

(6) ควรยกบุคคลที่มีระเบียบวินัยดีมาให้เด็กดูเป็นตัวอย่าง

(7) ควรจะเข้าใจว่า ไม่มีใครในโลกที่จะสามารถทำทุกสิ่งทุกอย่างได้ตามกฎ

ดังนั้น ผู้สอนควรจะสอนให้รู้จักปรับตัวให้เข้ากับกฎเกณฑ์และการใช้อำนาจต่างๆ เพื่อดำรงไว้ซึ่งสุขภาพจิตอันสมบูรณ์ นอกจากบิดามารดาจะปฏิบัติต่อเด็ก 7 ประการดังกล่าวแล้ว บิดามารดาหรือผู้ใหญ่หรือครูที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการอบรมเลี้ยงดูและสั่งสอนเด็กควรจะพยายามหาทางส่งเสริมให้เด็กรู้จักควบคุมตนเอง รู้จักตัดสินใจด้วยตนเองอย่างดีที่สุด โดยต้องไม่ลืมนึกว่าระเบียบวินัยเป็นส่วนช่วยให้

เด็กเรียนรู้ในสิ่งซึ่งจะทำให้ชีวิตเขาสมบูรณ์ในการดำรงชีวิตอยู่ในสังคม นักเรียนจะสะสมระเบียบวินัย และอุดมคติที่ละน้อย ๆ จนเข้าใจความหมายได้ด้วยพลังความคิดที่เจริญงอกงามขึ้นอันจะทำให้เขาเป็น ผู้ใหญ่ที่มีความสามารถและช่วยตัวเองได้ในที่สุด

ดวงเดือน พันธุนาวิน (ดวงเดือน พันธุนาวิน, 2538, น. 63-65 ; อ้างถึงใน ธิดารัตน์ ณะคำดี, 2552, น. 26) ได้เสนอแนะวิธีการปลูกฝังวินัยในตนเองให้แก่เด็ก ดังนี้

(1) การอบรมเลี้ยงดูเด็ก โดยครอบครัวและผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องในการให้การศึกษา ควรให้การอบรมเลี้ยงดูที่ดีที่สุด คือ การให้ความรักและความเข้าใจเป็นเครื่องสนับสนุน อีกทั้งมีการใช้เหตุผล การลงโทษทางจิตมากกว่าทางกาย รวมทั้งการควบคุมอย่างพอเหมาะ ไม่บังคับมากเกินไป นั่นคือควรใช้ การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย

(2) การฝึกอบรมเพิ่มเติมโดยการถ่ายทอดวินัยในตนเอง ให้แก่เด็กทั้งทางตรง และทางอ้อม คือการให้ความรู้ คำแนะนำ การลงโทษ การให้รางวัลในพฤติกรรมต่างๆ อีกทั้งผู้ใหญ่ จะต้องประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี เพื่อเป็นตัวอย่างสำหรับการเลียนแบบของเด็ก

จากข้อมูลข้างต้นที่ผู้วิจัยได้นำเสนอพบว่าเป็นความจำเป็นและความสำคัญในการสร้างวินัยเป็น สิ่งที่สำคัญยิ่ง ความมีวินัยในตนเองเป็นสิ่งที่ช่วยส่งเสริมและปลูกฝังให้ผู้เรียนเป็นผู้มีความรับผิดชอบสูง สามารถควบคุมตนเองได้ วินัยในตนเองยังช่วยเป็นกรอบของการแสดงพฤติกรรมให้มีความเหมาะสมอีกด้วย อีกทั้งยังสามารถช่วยให้ผู้เรียนบรรลุตามวัตถุประสงค์ในด้านการเรียนทำให้ผลสัมฤทธิ์ในการเรียน ของผู้เรียนดีขึ้น

การเสริมสร้างความมีวินัยให้กับผู้เรียนในสังคมปัจจุบัน จากที่ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลข้างต้นพบว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง 2560) ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ ประสบการณ์ในการปฏิบัติ คุณธรรมจริยธรรม และคุณลักษณะ อันพึงประสงค์นั้น การจัดการเรียนรู้ภายในห้องเรียนควรที่จะสอดแทรก ทักษะการปฏิบัติ เพื่อให้ผู้เรียน ได้เกิดการเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง ได้รับรู้ถึงสภาพปัญหา มีการวางแผนในการแก้ไขปัญหา อีกทั้ง ยังเป็นการเสริมสร้างให้ผู้เรียนเกิดค่านิยมอันดีงาม มีความประพฤติที่ก่อให้เกิดคุณลักษณะ อันพึงประสงค์ และจริยธรรมตามที่สังคมไทยต้องการ

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.6.1 งานวิจัยในประเทศ

ฉันทา อุดมสิน (2537, น. 48) ได้ศึกษาคุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของ นักเรียนโรงเรียนสาธิตประถมศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น ตามความคิดเห็นของอาจารย์และผู้ปกครอง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นครูอาจารย์และผู้ปกครอง รวมจำนวน 299 คน ผลการวิจัยพบว่า อาจารย์และผู้ปกครองมีความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะที่เป็นจริงอยู่ในระดับที่ดี ทั้ง 6 ด้าน ส่วนคุณลักษณะที่พึงประสงค์อยู่ในระดับดีมากทั้ง 6 ด้าน และแนวทางในการแก้ไข ปรับปรุง และพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียน อาจารย์มีความคิดเห็นว่าผู้ปกครองควรให้ความร่วมมือในการปรับปรุงพฤติกรรมของนักเรียนในทุก ๆ ด้าน โดยเน้นการประหยัด ไม่ใช่จ่ายฟุ่มเฟือย ควรให้ความรัก ความอบอุ่น และเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียนในด้านพฤติกรรมตามที่ตนประสงค์ ผู้ปกครองมีความคิดเห็นว่าโรงเรียนควรปรับปรุงด้านวิชาการ เพิ่มสื่อการเรียนการสอนปรับปรุงห้องสมุด ส่งเสริมในด้านวัฒนธรรม ประเพณี

โอกาส ยติกร (2547, น. 127-129) ได้ศึกษาการพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างความมีวินัยของนักเรียนโรงเรียนชุมชนบ้านประโดก โคกไผ่ อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา เพื่อพัฒนาการเสริมสร้างความมีวินัยของนักเรียน 3 ด้าน คือ ความสะอาด การเข้าแถว และการทำความเคารพ โดยใช้กลยุทธ์การพัฒนา 3 ประการ คือ กิจกรรมรวมศิษย์พิชิต ส3 (ส-สะอาด) กิจกรรมประกวดระเบียบแถว และกิจกรรมการประกวดมารยาทไทย โดยใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการ 4 ชั้น คือ ชั้นวางแผนชั้นปฏิบัติ ชั้นสังเกต และชั้นสะท้อนผล กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียน 110 คน เครื่องมือที่ใช้คือแบบสัมภาษณ์นักเรียน แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนขาดความสนใจในการรักษาความสะอาดร่างกาย เสื้อผ้า รวมทั้งบริเวณโรงเรียน การเดินแถวไม่เป็นระเบียบการทำความเคารพไม่ถูกต้องเมื่อพัฒนาครบ 2 วงรอบ ส่งผลให้นักเรียนมีลักษณะตามต้องการได้เป็นอย่างดีนักเรียนมีระเบียบวินัยดียิ่งขึ้น

พระอำนาจ อดตกาโม (น้อยนิล) (2554, น. 81) การวิจัยเรื่องการศึกษาคณะคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์บางกรวย อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี มีวัตถุประสงค์ในการวิจัยคือ

- 1) เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นต่อคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์บางกรวย อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี
- 2) เพื่อเปรียบเทียบคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์บางกรวย อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี
- 3) เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์บางกรวย อำเภอบางกรวยจังหวัดนนทบุรี

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่นักเรียน จำนวน 162 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์บางกรวย อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี มีระดับความคิดเห็นต่อคุณลักษณะอันพึงประสงค์โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านรักความเป็นไทย รองลงมาได้แก่ ด้านมีจิตสาธารณะ ด้านรักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ด้านซื่อสัตย์ สุจริต ด้านอยู่อย่างพอเพียง ด้านมีวินัย และด้านมุ่งมั่นในการทำงาน ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านใฝ่เรียนรู้

2. คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์บางกรวย อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ที่มีเพศ และอายุต่างกัน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์บางกรวย อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ที่มีระดับชั้นเรียนต่างกัน โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 4. แนวทางการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์บางกรวย อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี คือ

1) ด้านรักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ได้แก่ จัดให้นักเรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับพระมหากษัตริย์ทุกครั้ง, ครูต้องพยายามให้นักเรียนได้เข้าร่วมร้องเพลงชาติก่อนเข้าเรียนทุกครั้ง

2) ด้านซื่อสัตย์สุจริต ได้แก่ ครูจะต้องพยายามให้นักเรียนได้ทำการบ้านหรืองานที่มอบหมายด้วยตนเองไม่ลอกของเพื่อนมาส่ง

3) ด้านมีวินัย ได้แก่ ครูจะต้องจัดให้นักเรียนเข้าแถวก่อนเข้าห้องเรียน และให้เดินเป็นแถวไปเรียนตามห้องทุกครั้ง

4) ด้านใฝ่เรียนรู้ได้แก่ โรงเรียนควรมีการจัดนิทรรศการด้านวิชาการให้นักเรียนได้เข้าร่วม

5) ด้านอยู่อย่างพอเพียงได้แก่ โรงเรียนควรมีโครงการที่เกี่ยวกับการออมเงิน เพื่อฝึกการใช้จ่ายเงินของนักเรียน

6) ด้านมุ่งมั่นในการทำงาน ได้แก่ ครูต้องมีกิจกรรมเสริมการสอนที่มอบหมายงานให้เด็กได้ทำงานส่ง

7) ด้านรักความเป็นไทย ได้แก่ ครูจะต้องสอนให้เด็กรู้จักการไหว้ผู้ใหญ่ และไหว้กันและกัน

8) ด้านมีจิตสาธารณะ ได้แก่ ครูต้องพานักเรียนเข้าร่วมช่วยทำงานให้กับสังคม

ณัฐพล กล้าหาญ (2540, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาจริยธรรมความมีวินัยในตนเองด้วยกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ ในนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านลำดวนภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2539 จำนวน 15 คน เป็นการศึกษาการพัฒนาจริยธรรมความมีวินัยในตนเอง 4 เรื่องคือ 1) ความรับผิดชอบ 2) การตรงต่อเวลา 3) ความซื่อสัตย์ 4) ความมีระเบียบวินัย ศึกษาโดยใช้วิธีการวิจัยปฏิบัติการ พบว่า จริยธรรมความมีวินัยในตนเองของนักเรียนหลังการพัฒนาด้วยกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์สูงกว่าจริยธรรมความมีวินัยก่อนการพัฒนาด้วยกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญและความถี่ของการเกิดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียนในห้องเรียน หลังการพัฒนาด้วยกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ ลดต่ำกว่าความถี่ของการเกิดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียนในห้องเรียนก่อนการพัฒนาด้วยกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ และพบอีกด้วยว่านักเรียนในชั้นเรียนร้อยละ 80 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการทดสอบเกินร้อยละ 80 และผลจากการทดสอบทางสถิติ พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังการพัฒนาด้วยกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์สูงกว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนการพัฒนาด้วยกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ชัยวิจิต เขียรชนะ (2548, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาความมีวินัยในตนเองของนักเรียนช่วง ชั้นที่สาม กรณีศึกษาจังหวัดนครนายก ด้วยแบบวัดความมีวินัยในตนเอง แบบสอบถามความภาคภูมิใจในตนเองและความเชื่อมั่นในตนเอง การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อ พัฒนาแบบวัดความมีวินัยในตนเองให้มีคุณภาพเที่ยงตรงและเชื่อถือได้ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนหญิงมีพัฒนาการความมีวินัยในตนเองมีลักษณะคงที่จากระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สู่ชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 ส่วนนักเรียนชายมีพัฒนาการความมีวินัยในตนเองมีลักษณะคงที่ จากชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สู่ชั้นปีที่ 2 และเพิ่มสูงขึ้นเล็กน้อยในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยนักเรียนหญิงมีพัฒนาการความมีวินัยในตนเองสูงกว่านักเรียนชาย

พระบุญทัน จารุวรรณ (2553, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาพฤติกรรมเชิงจริยธรรมกับความมีวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษาโรงเรียนสิรินธรวิทยานุสรณ์ เทศบาลตำบลนิคมลำโดมน้อย อำเภอสิรินธร จังหวัดอุบลราชธานี วิทยานิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์คือ ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาพฤติกรรมเชิงจริยธรรมกับความมีวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษาโรงเรียนสิรินธรวิทยานุสรณ์ เทศบาลตำบลนิคมลำโดมน้อย อำเภอสิรินธร จังหวัดอุบลราชธานี ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา เกรดเฉลี่ย และอาชีพผู้ปกครอง และ 3) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมกับความมีวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษาโรงเรียนสิรินธรวิทยานุสรณ์ เทศบาลตำบลนิคมลำโดมน้อย อำเภอสิรินธร จังหวัดอุบลราชธานี ผลการวิจัยพบว่า 1) การศึกษาพฤติกรรมเชิงจริยธรรมกับความมีวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษาโรงเรียนสิรินธรวิทยานุสรณ์ เทศบาลตำบลนิคมลำโดมน้อย อำเภอสิรินธร จังหวัดอุบลราชธานี โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อ

พิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการละเว้นอบายมุข ด้านความมีสัมมาคารวะอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านความมีวินัยในตนเอง และด้านความเมตตากรุณา อยู่ในระดับปานกลาง 2) ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเชิงจริยธรรมกับความมีวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษาโรงเรียนสิรินธรวิทยานุสรณ์เทศบาลตำบลนิคมลำโดมน้อย อำเภอสิรินธร จังหวัดอุบลราชธานี ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา เกรดเฉลี่ย และอาชีพผู้ปกครองต่างกันมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมความมีวินัยของนักเรียน โดยรวมทั้ง 4 ด้าน ไม่แตกต่างกัน แต่ด้านอายุแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ 3) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมกับความมีวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษาโรงเรียนสิรินธรวิทยานุสรณ์ เทศบาลตำบลนิคมลำโดมน้อย อำเภอสิรินธร จังหวัดอุบลราชธานี ที่สำคัญได้แก่นักเรียน ควรสุขภาพเรียบร้อยไม่นำอาหารมารับประทานขณะครูสอนเวลาผู้ใหญ่เดินผ่านโน้มตัวลงทำความเคารพ มีความเอ็นดูสัตว์ไม่ทำร้ายสัตว์ และไม่เสพสิ่งเสพติดของมีนเมา

นิสา เมลานนท์ (2555, น. 77) การพัฒนานวัตกรรมการสอนวิชานาฏศิลป์ เรื่อง นาฏลีลานาฏยศัพท์ โดยใช้วิธีสอนปฏิบัตินาฏศิลป์ตามแนวคิดการพัฒนาทักษะปฏิบัติของซิมป์สัน (Sympson) สำหรับนักศึกษาสาขาวิชานาฏศิลป์และการละคร และสาขาวิชานาฏดุริยางค์ศิลป์ไทยมหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์ ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 เปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังการเรียนจากการใช้นวัตกรรมการสอน และศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อนวัตกรรมการสอนวิชานาฏศิลป์เรื่องนาฏลีลานาฏยศัพท์ กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชานาฏศิลป์การละคร 3 กลุ่ม 3 ชั้นปีและสาขาวิชานาฏดุริยางค์ศิลป์ไทย 2 กลุ่ม 2 ชั้นปี จำนวนทั้งสิ้น 33 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นวัตกรรมการสอนวิชานาฏศิลป์ เรื่อง นาฏลีลานาฏยศัพท์ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบประเมินทักษะปฏิบัติทางนาฏศิลป์ และแบบสอบถามความความพึงพอใจของนักศึกษากาวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ใช้วิธีหาค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและร้อยละใช้สถิติทดสอบสมมติฐานคือ เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เรียนโดยนวัตกรรมการสอนวิชานาฏศิลป์ เรื่อง นาฏลีลานาฏยศัพท์ โดยการทดสอบค่าที (t-test for Dependent Samples) เปรียบเทียบทักษะการปฏิบัตินาฏศิลป์โดยวิธีสอนปฏิบัตินาฏศิลป์ตามแนวคิดพัฒนาทักษะปฏิบัติของซิมป์สัน โดยการทดสอบค่าที (Single Samplet-test)

ผลวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของนวัตกรรมการสอนนาฏศิลป์ เรื่อง นาฏลีลานาฏยศัพท์ ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพด้านกระบวนการ และด้านผลลัพธ์เท่ากับ 81.92/91.36 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่ตั้งไว้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชานาฏศิลป์และการละครและสาขาวิชานาฏดุริยางค์ศิลป์ไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์ ที่เรียนโดยนวัตกรรมการสอนวิชานาฏศิลป์ เรื่อง นาฏลีลานาฏยศัพท์ พบว่ามี คะแนนการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาที่เรียนโดยวิธีสอนปฏิบัตินาฏศิลป์ตาม

แนวคิดพัฒนาทักษะปฏิบัติของซิมพ์ซัน มีทักษะการปฏิบัตินาฏศิลป์ที่ใช้ในวัตกรรมการสอนโดยรวมและ
รายเพลงทุกเพลง สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จุฑารัตน์ ดวงเทียน (2558, บทความย่อ) ได้ศึกษา การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้
ใช้ทักษะปฏิบัติของซิมพ์ซัน ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เรื่องการประดิษฐ์ทำรำ
ประกอบเพลงค่านิยมหลัก 12 ประการ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และได้เปรียบเทียบ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชานาฏศิลป์ไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 วัตถุประสงค์การวิจัย
เพื่อเปรียบเทียบทักษะการประดิษฐ์ทำรำประกอบเพลงค่านิยม 12 ประการ ผลการวิจัยพบว่า ผลการ
เรียนรู้จากกลุ่มทดลอง จากการใช้แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ทักษะปฏิบัติของซิมพ์ซัน ร่วมกับการ
เรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เรื่องการประดิษฐ์ทำรำประกอบเพลงค่านิยม 12 ประการ สูงกว่ากลุ่ม
ควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทักษะการปฏิบัติทำรำของกลุ่มทดลองจากการใช้
แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ทักษะปฏิบัติของซิมพ์ซัน ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เรื่อง
การประดิษฐ์ทำรำประกอบเพลงค่านิยม 12 ประการสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ 0.05

บุสรินทร์ พาระแพน (2561, บทความย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาชุดการเรียนรู้การ
แสดงนาฏศิลป์พื้นบ้านตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของซิมพ์ซัน ที่ส่งเสริมบุคลิกภาพและความคิด
สร้างสรรค์การปฏิบัติทำรำ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) เพื่อ
พัฒนาชุดการเรียนรู้การแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้านตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของซิมพ์ซัน ที่ส่งเสริม
บุคลิกภาพและความคิดสร้างสรรค์การปฏิบัติทำรำ ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อศึกษา
ดัชนีประสิทธิผลของชุดการเรียนรู้ การแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้านตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของซิมพ์ซัน
3) เพื่อศึกษาบุคลิกภาพของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการเรียนรู้การแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้านตามแนวคิด
ทักษะปฏิบัติของซิมพ์ซัน 4) เพื่อศึกษาความคิดสร้างสรรค์การปฏิบัติทำรำ กลุ่มทดลองได้แก่ นักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/6 โรงเรียนสุวรรณภูมิพิทยไพศาล อำเภอสุวรรณภูมิ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา เขต 27 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 มีนักเรียนจำนวน 39 คน ได้มาโดยการเลือกแบบ
เจาะจง (Purposive Sampling) เป็นห้องเรียนที่มีนักเรียนแบบคละความสามารถ เครื่องมือที่ใช้ในการ
เก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่ ชุดการเรียนรู้การแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน ตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของซิมพ์ซัน
แผนการจัดการเรียนรู้ประกอบกับการใช้ชุดการเรียนรู้ แบบประเมินความคิดสร้างสรรค์การปฏิบัติ
ทำรำ แบบประเมินบุคลิกภาพการปฏิบัติทำรำ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย
ค่าเบี่ยงเบน ผลการวิจัยปรากฏดังนี้ 1. ผลพัฒนาชุดการเรียนรู้การแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน ตามแนวคิด
ทักษะปฏิบัติของซิมพ์ซัน ที่ส่งเสริมบุคลิกภาพและความคิดสร้างสรรค์ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มี
ประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 92.51/87.05 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 2. ดัชนีประสิทธิผลของชุด

การเรียนรู้การแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน ตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของซิมพ์สัน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเท่ากับ 0.8143 หรือคิดเป็นร้อยละ 81.43 3. บุคลิกภาพการปฏิบัติทำรำของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการเรียนรู้การแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน ตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของซิมพ์สัน ที่ส่งเสริมบุคลิกภาพและความคิดสร้างสรรค์การปฏิบัติ ทำรำนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 รวมเฉลี่ย อยู่ในระดับมากที่สุด 4. ความคิดสร้างสรรค์การปฏิบัติทำรำของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการเรียนรู้การแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน ตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของซิมพ์สัน ที่ส่งเสริมบุคลิกภาพและความคิดสร้างสรรค์

กฤตมุข ไชยศิริ (2559, บทคัดย่อ) จากการศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาชุดการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของซิมพ์สันเรื่องการร้อยลูกปัดวิชาการทำงานอาชีพและเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดอ่างแก้ว (จิบ ปานขำ) สามารถนำไปสู่การอภิปรายผลได้ดังนี้ 1) ผลการประดิษฐ์ชิ้นงานของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของซิมพ์สันเรื่องการร้อยลูกปัดพบว่านักเรียนมีคะแนนทักษะการปฏิบัติงานเฉลี่ย เท่ากับ 3.80 คะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 15.21 คิดเป็นร้อยละ 95.05 ทั้งนี้เพราะการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติประดิษฐ์ชิ้นงานตามขั้นตอนตามแนวคิดการพัฒนาทักษะปฏิบัติของซิมพ์สัน 2) ผลการพัฒนาชุดการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของซิมพ์สัน เรื่องการร้อยลูกปัดวิชาการทำงานอาชีพและเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 95.03/81.33 เป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 และค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนปฏิบัติงานมีค่าเท่ากับ 95.05 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 ซึ่งถือว่ามีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดตามสมมติฐาน

ยุรวุฒน์ คล้ายมงคล (2561, น. 174-193) ได้ศึกษาการพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์เรื่องสุขภาวะโดยประยุกต์ใช้ระบบคู่สัญญา กับแนวคิด PDCA และ education 3.0 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์เรื่องสุขภาวะโดยประยุกต์ใช้ระบบคู่สัญญา กับแนวคิด PDCA และ education 3.0 การดำเนินการวิจัยมี 2 ขั้นตอน คือ การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนและการทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น ผู้วิจัยสังเคราะห์ รูปแบบการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ระบบคู่สัญญาของทีศนา แคมมณี (2545) เป็นหลัก และเพิ่มเติมแนวคิด PDCA และ Education 3.0 แล้วนำไปทดลองใช้เป็นเวลา 12 สัปดาห์ กับเป็นนิสิตที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาวิชา 2718105 กระบวนการกลุ่มและประชาธิปไตยในระดับประถมศึกษา ภาคการศึกษาต้น ปีการศึกษา 2558 จำนวน 25 คน เครื่องมือในการเก็บข้อมูลประกอบด้วย แบบวัดสุขภาวะ (CUHI: T-Happiness) (สมโภชน์ เอี่ยมสุภาชิตและคณะ, 2555) และแบบสรุปผลการดำเนินโครงการพัฒนาตนเอง ผู้วิจัยใช้แบบวัดสุขภาวะเก็บข้อมูลก่อนและหลังการจัดการเรียนการสอน นำมาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนจากแบบวัดสุขภาวะก่อนและหลังโดยการทดสอบค่าที(t-test dependent) และวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสรุปผลการดำเนินโครงการพัฒนาตนเองผลการวิจัยคือ 1) รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น ประกอบด้วย แนวคิดพื้นฐาน 5 เรื่อง และ 4 ขั้นตอน ในการจัดการ

เรียนการสอน 2) ผลการทดลองใช้รูปแบบพบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนสุขภาวะจากแบบวัดสุขภาวะก่อนและหลังการจัดการเรียนการสอนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อนำค่าเฉลี่ยคะแนนสุขภาวะไปแปลผลพบว่า อยู่ในช่วงคะแนน 126-130 แปลผลได้ว่า นิสิตมีความสุขในชีวิตในระดับปานกลาง

อรจารย์ ฌ ตะกั่วทุ่ง (2535, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาประสิทธิผลของการสอนวิชา 418201 เทคโนโลยีการศึกษาด้วยระบบคู่สัญญา มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อ 1) ศึกษาประสิทธิผลของการสอนวิชา 418201 เทคโนโลยีการศึกษาในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตที่เรียนด้วยระบบคู่สัญญา 2) เปรียบเทียบองค์ประกอบด้านภูมิหลังและลักษณะของนิสิตที่เลือกเรียนและไม่เลือกเรียนด้วยระบบคู่สัญญา 3) ศึกษาความคิดเห็นของนิสิตต่อระบบคู่สัญญา ผลการวิจัยพบว่า นิสิตที่เรียนด้วยระบบคู่สัญญา ทำสัญญาระบุว่าต้องการเกรด A จำนวน 46 คน ต้องการเกรดบีจำนวน 2 คน และมีนิสิตจำนวน 23 คน (คิดเป็นร้อยละ 47.92) ได้เกรดตามสัญญา และมีนิสิตจำนวน 25 คน (คิดเป็นร้อยละ 52.08) ไม่ได้เกรดตามสัญญา นิสิตมีความพึงพอใจต่อกระบวนการจัดการเรียนการสอนด้วยระบบคู่สัญญาในระดับมาก 6 เรื่อง 3 อันดับแรกคือ 1) การให้โอกาสตัดสินใจเลือกเรียนด้วยระบบคู่สัญญาหรือวิธีปกติ 2) การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นเนื่องจากการเรียนรู้ด้วยระบบคู่สัญญา 3) การให้เวลาตัดสินใจก่อนการเซ็นสัญญา นิสิตกลุ่มที่เรียนด้วยระบบคู่สัญญามีลักษณะที่แสดงถึงในความรับผิดชอบในระดับมาก นิสิตจำนวน 43 คนบอกว่าการเรียนด้วยระบบคู่สัญญาดี เพราะว่าการเรียนด้วยระบบคู่สัญญาทำให้มีความกระตือรือร้นในการเรียนวิชานี้มากขึ้นเพื่อทำตามสัญญาที่ให้ไว้และเป็นการบังคับตนเองทำให้มีความรับผิดชอบมากขึ้น

เลอพงค์ กัณหา (2554, บทคัดย่อ) กรณีศึกษาเพลงรำวงดอนคา ตำบลดอนคา อำเภอนาทะโก จังหวัดนครสวรรค์. ผลการศึกษาพบว่า เพลงรำวงพื้นบ้านดอนคา ตำบลดอนคา อำเภอนาทะโก จังหวัดนครสวรรค์ นั้นมีมาตั้งแต่สมัยสงครามโลกครั้งที่ 2 โดยมีครูทอง ไม่ทราบนามสกุล เป็นครูฝึกสอนเพลงรำวงพื้นบ้านดอนคาให้กับนายสมบุรณ์ ศรีบรรเทา นางเมี้ยน ศรีมาก นางมา รอดรักษา นายปลุก เสือน้อย นายใบ ศรีบรรเทา และเพื่อน ๆ ได้รวมตัวกันเล่นรำวงพื้นบ้าน ตระเวนเล่นตามหมู่บ้านต่าง ๆ ทั้งในอำเภอและต่างอำเภอเรียกชื่อกลุ่มของตัวเองว่ารำวงบ้านดอนคา เพลงรำวงพื้นบ้านดอนคา ตำบลดอนคา อำเภอนาทะโก จังหวัดนครสวรรค์ส่วนมากจะเป็นเพลงที่แสดงถึงความรัก การเกี่ยวพาราดี มีการใช้ภาษาง่าย ๆ กระชับในเรื่องราวใกล้ตัว ซึ่งทำให้ง่ายต่อการจำ ซึ่งแบ่งประเภทได้ดังนี้

1. เพลงประเภทเกี่ยวกับพระพุทธศาสนา
2. เพลงประเภทสะท้อนสภาพบ้านเมือง
3. เพลงประเภทเกี่ยวกับวัฒนธรรมประเพณี

4. เพลงที่แสดงถึงความรัก การเกี่ยวพาราสีของหนุ่มสาว

5. เพลงประเภทอ้าการแสดง

รูปแบบของเพลงร้องพื้นบ้านดอนคา ฉันทลักษณ์ของเพลงจะเป็นแบบกลอนสลดและผสมผสานของกลอน 4 กลอน 6 และกลอน 8 เพลงร้องพื้นบ้านดอนคานี้จะให้ความสำคัญกับเนื้อเพลงมากกว่าฉันทลักษณ์ เพลงร้องพื้นบ้านดอนคานี้จะมี 2-4 ท่อนสั้น ๆ มีการร้องซ้ำวนไปมา เสียงของเพลงพื้นบ้านดอนคาจะใช้บันไดเสียงแบบ 5 เสียง (Pentatonic Scale) คือ มีเสียงหลัก 5 เสียง รูปแบบจังหวะร่ามะนาหน้าทับมีความยาว 2 หน้าทับเพลงตัววนซ้ำไปตลอดเพลงการจบของเพลงพื้นบ้านดอนคาไม่จำเป็นต้องจบแบบสมบูรณ์เพราะเพลงพื้นบ้านดอนคาเป็นเพลงที่ต้องร้องซ้ำและมีการร้องส่งต่อกันไปตลอด เพลงที่นำมาศึกษาในครั้งนี้มีด้วยกันทั้งหมด 6 เพลง ได้แก่ เพลงมาลาพวงดอกไม้ เพลงนครสวรรค์ของเรา เพลงเจ้าแก้วสาธิตา เพลงซึกชวนสาวงาม เพลงบ้านอยู่เหนือเมืองแมน และเพลงลาที่ ซึ่งมีช่วงทำนองเพลง เนื้อหาสาระและลักษณะของเพลงบ่งบอกถึงความเป็นเพลงร้องพื้นบ้านของไทย

คมสันต์วรรณวัฒน์ สุทนต์ (2541, บทคัดย่อ) การศึกษาเพลงรำโทนบ้านหน้าวัดโบสถ์อำเภอสว่าง งามโก้ จังหวัดอ่างทองผลการวิจัยพบว่า คณะรำโทนหน้าวัดโบสถ์ ได้นำกลองร่ามะนาแบบลำดัดมาตีแทนกลองโทน ทั้งนี้เพราะมีเสียงที่กังวานกว่า แต่ก็ยังเรียกติดปากว่า เพลงรำโทนเหมือนเดิม พ่อเพลงแม่เพลงส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมมีพื้นฐานในการร้องเพลง จากการได้ฟังเพลงมาตั้งแต่ยังเด็ก การแต่งกายในการเล่นรำโทนก็ไม่ได้จำเพาะเจาะจงแต่อย่างใด สุดแต่ว่าความสะดวก แต่เน้นชุดที่สุภาพเรียบร้อย เนื้อหาเพลงส่วนใหญ่ เกี่ยวข้องกับความรัก จุดเด่นของเนื้อเพลงบ้านวัดโบสถ์ โดยรวมก็คือมีถ้อยคำที่สุภาพไม่มีคำหยาบ ท่วงทำนองเพลงรำโทนส่วนใหญ่จะกระชับ ระดับความเร็วจังหวะหลักที่ใช้ส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 65-70 ต่อนาที เนื้อร้องบางเพลง มีการล้อเลียนเสียงเครื่องดนตรีหลายชนิด อาทิ ซอ พิณ ระนาด ฆ้องวง กลองร่ามะนา เพลงรำโทนหลายเพลงได้หยิบยืมเพลงไทยเดิมมาใส่เนื้อเต็มบันไดเสียงในการขับร้องส่วนใหญ่ จะใช้บันไดเสียง ซีเมเจอร์ และมีบันไดเสียง เอฟไมเนอร์ บ้างไม่มากนัก ทำนองเพลงส่วนใหญ่จะใช้เสียงหลักจำนวน 5 เสียง คือ โด เร มี ซอล ลา ซึ่งทำนองเพลงพื้นบ้านทั่วโลกต่างก็มีเสียง ทำนองหลัก 5 เสียงเหมือนกัน รำโทนมีส่วนเกี่ยวข้องอย่างชัดเจน กับการเมืองในยุคจอมพล ป. พิบูลสงคราม หลายบทเพลงแต่งขึ้นเพื่อปลุกใจให้คนไทยมีความรักชาติ ให้เชื่อในตัวผู้นำ แต่งกายให้เป็นแบบสากล และเนื้อร้องบางเพลงยังบรรยายถ่ายทอดให้เห็นภาพเห็นเหตุการณ์ในสงครามโลกครั้งที่สอง การแพร่กระจายเข้ามาของเพลงรำโทนในเขตบ้านวัดโบสถ์ สันนิษฐานว่ามาจากจังหวัดลพบุรี พร้อม ๆ กับการกลับมาของทหารที่ปลดประจำการ ส่วนหนึ่งของเนื้อร้องเพลงเชียร์ร่าวงเพลงลูกทุ่ง ล้วนได้รับอิทธิพลมาจากเพลงรำโทนทั้งสิ้น เพลงร่าวงมาตรฐานของกรมศิลปากร

เกือบนับสิบเพลงก็นำเพลงรำโทนของชาวบ้านมาปรับปรุง แม้แต่คุณครู เอื้อ สุนทรสนานก็ยังนำเพลงรำโทนมาเป็นแนวทางในการสร้างเพลงรำวงสุนทราภรณ์

2.6.1 งานวิจัยต่างประเทศ

มุเสน (แจ่มจันทร์ เกียรติกุล, 2531, น. 31 ; อ้างอิงจาก Mussen, 1969, p. 335-341) พบว่า การฝึกวินัยให้แก่เด็กโดยการใช้เหตุผล และให้ความรักเป็นวิธีการฝึกวินัยที่ได้ผลดีที่สุด และช่วยส่งเสริมพัฒนาการทางสมองของเด็ก เพราะช่วยให้เด็กมีวินัยในตนเองสูง

วิกกินส์ และคณะ (จินดา นำเจริญ, 2540, น. 13 ; อ้างอิงจาก Wiggins and others, 1971, p. 289) ได้อ้างถึงผลงานวิจัยของ Gough ที่ศึกษาเกี่ยวกับวินัยในตนเองว่า ผู้ที่มีวินัยในตนเองจะต้องเป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบมาก มีความวิตกกังวลน้อย มีความอดทน มีเหตุผล เป็นผู้มีความยืดหยุ่นในด้านความคิดและพฤติกรรมทางสังคม อีกทั้งยังพบว่า ผู้ที่มีความรับผิดชอบส่วนใหญ่ส่วนมากจะมีสุขภาพดีกว่าผู้ที่ขาดวินัยในตนเอง

ออซูเบล (Ausubel, 1968) ให้ความเห็นว่า แบบของวินัยที่ได้ผลและมั่นคงที่ต้องการให้เกิดในตัวเด็กคือ วินัยในตนเองที่ต้องมีรากฐานมาจากการควบคุมภายในและภายนอกเช่น การอบรมเลี้ยงดู แต่การบังคับและการลงโทษจะเป็นการควบคุมภายนอกที่จะสร้างวินัยให้แก่เด็กได้เพียงเล็กน้อย

ไวสเฟลด์ (Weisfeld, 1947) ศึกษาการคิดทางวินัยของบิดามารดาที่มีต่อเด็ก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบทดสอบวัดการมีวินัยของเด็ก ซึ่งแสดงเป็นรูปภาพสถานการณ์ 36 ภาพ กลุ่มตัวอย่างเป็นบิดา 27 คนและมารดา 27 คน โดยสุ่มเป็น 3 กลุ่ม ผลการศึกษาพบว่า บิดามารดามีแนวโน้มทางวินัยในการควบคุมเด็กมากขึ้นเมื่อเด็กโตมากขึ้นโดยไม่คำนึงถึงสภาพความสามารถทางสมองหรือวุฒิภาวะทางอารมณ์ ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า ระดับอายุมีความสัมพันธ์การมีวินัยในตนเอง หรือระดับชั้นเรียนที่ต่างกันเด็กจะมีวินัยในตนเองที่ต่างกัน

มาร์ตินสัน (Martinson, 1991) ศึกษาการควบคุมพฤติกรรมของนักเรียนโดยอาจารย์ใหญ่และครูเป็นผู้ดูแลความประพฤติ และระเบียบวินัยของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า การใช้ความสุภาพแก้ปัญหาความประพฤติของนักเรียนได้ดีกว่าวิธีอื่นๆ และพบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองของนักเรียนดังเช่น เพศ ระดับชั้น สุขภาพจิต ขนาดของโรงเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน อิทธิพลของตัวแบบสัญลักษณ์สภาพการพักอาศัย อาชีพของบิดามารดา แรงจูงใจใฝ่

สัมฤทธิ์ความสำเร็จในตนเอง การอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาที่ส่งผลให้นักเรียนแสดงพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองและไม่มีวินัยในตนเอง

จากการศึกษางานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้โดยเน้นทักษะปฏิบัติแบบซิมพ์ซัน สามารถทำให้ผู้เรียนมีทักษะในการปฏิบัติกิจกรรมหรือปฏิบัติงานได้สูงขึ้น เพราะการฝึกปฏิบัติบ่อยๆ ช่วยให้ผู้เรียนเกิดทักษะการปฏิบัติที่ชำนาญ ผู้เรียนมีความกล้าแสดงออกในการปฏิบัติ มีความเชื่อมั่นในตนเอง อีกทั้งยังนำไปสู่การฝึกความรับผิดชอบในตัวนักเรียน ดังนั้นผู้จึงสนใจที่จะพัฒนาแผนการสอน โดยใช้ทักษะปฏิบัติของซิมพ์ซัน โดยเลือกกิจกรรมเพลงรำวงพื้นบ้านเพื่อใช้ในการบูรณาการในด้านการพัฒนาความมีระเบียบวินัยของนักเรียนให้เป็นผู้มีระเบียบวินัยตามที่สังคมต้องการ ช่วยจิตสำนึกให้ผู้เรียนได้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามวัตถุประสงค์ที่สถานศึกษาได้กำหนดไว้ อีกทั้งยังเป็นการรักษาการแสดงพื้นบ้านที่กำลังจะหายไปเพื่อให้การแสดงเพลงพื้นบ้านยังคงอยู่กับสังคมในอำเภอที่ตนอยู่สืบไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษางานวิจัยเรื่อง “การจัดการเรียนรู้โดยทักษะปฏิบัติแบบซิมพ์สัน ผสมผสานแนวคิดระบบคู่สัญญา ด้วยกิจกรรมเพลงร่ำวงพื้นบ้าน เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ ทักษะปฏิบัติ และความมีวินัย ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2” ในครั้งนี้ผู้วิจัยผู้วิจัยได้เริ่มต้นเก็บข้อมูลจากเอกสาร ตำรา งานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องและเก็บข้อมูลภาคสนามเพื่อรวบรวมข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยกำหนดขั้นตอนการดำเนินการวิจัยไว้ดังนี้

3.1 ประชากร

3.2 กลุ่มตัวอย่าง

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.4 วิธีการสร้างเครื่องมือในการวิจัย

3.5 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.6 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากร

ประชากร ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มโรงเรียนศูนย์คุณภาพการศึกษา อำเภอนองบัว 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์เขต 3 จังหวัดนครสวรรค์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 2 โรงเรียน

3.2 กลุ่มตัวอย่าง

3.2.1 กลุ่มตัวอย่าง เลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มโรงเรียนศูนย์คุณภาพการศึกษา อำเภอนองบัว 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์เขต 3 จังหวัดนครสวรรค์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 2 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนชุมชนบ้านกระดานหน้าแกล และโรงเรียนชุมชนวัดห้วยร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์เขต 3 จังหวัดนครสวรรค์ โดยผู้วิจัยได้กำหนดให้ โรงเรียนชุมชนบ้านกระดานหน้าแกลเป็นกลุ่มทดลอง และโรงเรียนชุมชนวัดห้วยร่วมเป็นกลุ่มควบคุม เนื่องจากโรงเรียนทั้ง 2 โรงเรียนอยู่ในศูนย์คุณภาพการศึกษาเดียวกัน ขนาดของโรงเรียนที่ผู้วิจัยได้เลือกเป็น

โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาทั้ง 2 โรงเรียน หลักสูตรการจัดการ เรียนการสอนระยะเวลาในการจัดการเรียนการสอนที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันอีกทั้งยังมีหลักสูตรที่จัดการเรียนรู้ เรื่องการแสดงและการละเล่นพื้นบ้านเหมือนกัน

3.2.2 ผู้สังเกตพฤติกรรมและคู่สัญญาคือ ครูผู้สอนกลุ่มสาระศิลปะ และครูที่ปรึกษานักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 3 ท่าน

การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองมีกลุ่มควบคุม วัดผลก่อนและหลังเข้าร่วมกิจกรรม (Nonequivalent Control group pre-test posttest design) ดังในตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 แบบแผนการทดลองมีกลุ่มควบคุม

กลุ่ม	ทำการทดลอง	การทดสอบก่อนเรียน Pre-test	การทดสอบหลังเรียน posttest
E	X	O ₁	O ₁
C	-	O ₂	O ₂

ความหมายของสัญลักษณ์

E แทน กลุ่มทดลอง

C แทน กลุ่มควบคุม

X แทน การจัดการเรียนรู้โดยทักษะปฏิบัติแบบซิมพ์สัน ผสมผสานแนวคิดระบบคู่สัญญา

O₁ แทน การทดสอบหลังเรียนของกลุ่มทดลอง

O₂ แทน การทดสอบหลังเรียนของกลุ่มควบคุม

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษางานวิจัยเรื่อง “การจัดการเรียนรู้โดยทักษะปฏิบัติแบบซิมพ์สัน ผสมผสานแนวคิดระบบคู่สัญญา ด้วยกิจกรรมเพลงรำวงพื้นบ้าน เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ ทักษะปฏิบัติ และความมีวินัยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2” ในครั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

3.3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนทักษะปฏิบัติแบบซิมพ์สัน ผสมผสานแนวคิดระบบคู่สัญญา ในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา นาฏศิลป์ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 5 แผนการเรียนรู้ ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับเพลงร่ำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์
2. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 การประพันธ์เพลงร่ำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์
3. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 ปฏิบัติการร้องเพลงร่ำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์
4. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 ปฏิบัติทำรำประกอบเพลงร่ำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์
5. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 วิจารณ์การแสดงนาฏศิลป์ไทยชุด การแสดงเพลงร่ำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์

3.3.2 เครื่องมือที่ใช้วัดตัวแปรหรือรวบรวมข้อมูล

1. แบบรายงานพฤติกรรมวัดความมีวินัยประกอบด้วย 3 ด้านคือ การส่งงานตรงเวลา การเข้าห้องเรียนตรงเวลา การแต่งกายถูกต้องตามระเบียบ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ (Rating Scale) (บุญชม ศรีสะอาด, 2554) โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่าคือ อย่างสม่ำเสมอ บ่อยครั้ง บางครั้ง น้อยครั้ง โดยมีเกณฑ์การแปลความหมาย ดังนี้

- 4 หมายถึง แสดงพฤติกรรมสม่ำเสมอ
- 3 หมายถึง แสดงพฤติกรรมบ่อยครั้ง
- 2 หมายถึง แสดงพฤติกรรมบางครั้ง
- 1 หมายถึง แสดงพฤติกรรมน้อยครั้ง

2. แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์รายวิชานาฏศิลป์ (ร่ำวงพื้นบ้าน) เป็นแบบทดสอบชนิดปรนัย เลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ

3. แบบประเมินทักษะปฏิบัติ

- 1) แบบประเมินทักษะปฏิบัติการร้องเพลงร่ำวงพื้นบ้าน
- 2) แบบประเมินทักษะปฏิบัติทำรำเพลงร่ำวงพื้นบ้าน

4. แบบบันทึกข้อตกลงสำหรับนักเรียนและคู่สัญญา

3.4 วิธีสร้างเครื่องมือในการวิจัย

การศึกษางานวิจัยเรื่อง “การจัดการเรียนรู้โดยทักษะปฏิบัติแบบซิมพ์ซัน ผสมผสานแนวคิดระบบคู่สัญญา ด้วยกิจกรรมเพลงร่ำวงพื้นบ้าน เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ ทักษะปฏิบัติ และ ความมีวินัย ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2” ผู้วิจัยได้มีวิธีการสร้างเครื่องมือในการวิจัย ดังนี้

3.4.1 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง มีขั้นตอนการสร้างเครื่องดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2. ศึกษาเนื้อหาที่นำมาใช้ในการสอน เกี่ยวกับความเป็นมา รูปแบบการแสดง การแต่งกาย เครื่องดนตรีที่ใช้ โอกาสที่ใช้ในการแสดง เนื้อร้อง ความหมาย และทำนองที่ใช้ในการแสดงเพลงรำวงพื้นบ้าน

3. จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนทักษะปฏิบัติแบบซิมีฟชัน ผสมผสานแนวคิดระบบคู่สัญญา จำนวน 5 แผน ดังตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 ตารางแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนทักษะปฏิบัติแบบซิมีฟชัน ผสมผสานแนวคิดระบบคู่สัญญา

แผนการเรียนรู้ที่	เรื่อง	มาตรฐานการเรียนรู้ตัวชี้วัด
1	ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับเพลงรำวงพื้นบ้าน จังหวัดนครสวรรค์	ศ 3.2 ม.2/1
2	การประพันธ์เพลงรำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์	ศ 3.1 ม.2/2
3	ปฏิบัติการร้องเพลงรำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์	ศ 3.1 ม.2/2 , ม.2/3 ศ 3.2 ม.2/2
4	ปฏิบัติทำรำประกอบเพลงรำวงพื้นบ้านจังหวัด นครสวรรค์	ศ 3.1 ม.2/2 , ม.2/3 ศ 3.2 ม.2/2
5	วิจารณ์การแสดงนาฏศิลป์ไทยชุด การแสดงเพลง รำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์	ศ 3.1 ม.2/3 , ม.2/5 ศ 3.2 ม.2/3

3.4.2 การสร้างเครื่องมือที่ใช้วัดตัวแปรหรือรวบรวมข้อมูล มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

- ศึกษาหลักสูตร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- สร้างแบบทดสอบความรู้ ปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ สำหรับใช้เป็นแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน
- สร้างแบบรายงานพฤติกรรมวัดความมีวินัย สำหรับใช้เป็นแบบประเมินคุณลักษณะด้านวินัยของนักเรียน
- สร้างแบบบันทึกข้อตกลงระหว่างนักเรียนกับคู่สัญญา โดยศึกษาจากแนวคิดระบบคู่สัญญาของ ทิศนา แคมมณี (2545, มปน.)
- สร้างแบบประเมินทักษะปฏิบัติ โดยศึกษาการสร้างแบบวัดทักษะปฏิบัติจากหนังสือแนวทางการประเมิน กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของกระทรวงศึกษาธิการ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 50) โดยกำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ยโดยใช้ค่ากลางระหว่างคะแนน 1 – 4 แบ่งช่วงคะแนนเป็น 4 ช่วงดังนี้

ตารางที่ 3.3 เกณฑ์การแปลความหมายแบบวัดทักษะปฏิบัติ

ระดับค่าคะแนน	ความหมาย
4	ดีมาก
3	ดี
2	พอใช้
1	ปรับปรุง

3.4.3 นำแผนการจัดการเรียนรู้และแบบประเมินแผนการเรียนรู้ที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้ว เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของแผนการจัดการเรียนรู้ จากนั้นนำมาปรับปรุงให้สมบูรณ์

3.4.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้และแบบประเมินการเรียนรู้ที่ผ่านการตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษา นำเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 7 ท่าน (ภาคผนวก ก) เพื่อตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือด้านความตรงตามเนื้อหา (Content validity) โดยการตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดมุ่งหมายที่ต้องการวัดความครอบคลุมของเนื้อหา และความถูกต้องชัดเจนของภาษา โดยผู้วิจัยใช้ดัชนี IOC (Item Objective Congruence) ซึ่งมีลักษณะการให้คะแนนดังนี้

- +1 หมายถึง แน่ใจว่าถูกต้องและสอดคล้อง ตรงตามวัตถุประสงค์
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่ามีความสอดคล้อง ตรงตามวัตถุประสงค์
- 1 หมายถึง แน่ใจว่ายังไม่สอดคล้อง ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์

การคัดเลือกข้อคำถามใช้เกณฑ์ในการตัดสินความตรงเชิงเนื้อหาของ (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2552, น. 49) ที่กำหนดว่า ค่าดัชนี IOC ที่คำนวณได้ต้องมากกว่า 0.50 จึงถือว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับข้อความที่จะวัดผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการประเมินความเหมาะสมของแบบสังเกตพฤติกรรมจากผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องโดยคำนวณได้จากสูตรดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC แทน ค่าดัชนีความสอดคล้องกับจุดประสงค์
(Index of Item – Objective Congruence)

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

เกณฑ์การตัดสิน

ข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 - 1.00 คัดเลือกไว้ใช้ได้

ข้อคำถามที่มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.50 ควรพิจารณาปรับปรุงหรือตัดทิ้ง

3.4.5 นำแบบประเมินการเรียนรู้ที่ผ่านการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว ไปทดลองกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มทดลอง จากนั้นวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (p) ซึ่งกำหนดค่าความยากง่ายระหว่าง 0.20 - 0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.20 - 1.00 (พิสนุ พงศ์ศรี, 2552: 171) และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินการเรียนรู้ มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.72 - 0.84 มีค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 0.38 - 0.69 และมีค่าความเชื่อมั่น 0.71

3.4.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้และแบบประเมินการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพนั้น ไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่างเก็บรวบรวมคะแนน เพื่อนำมาคิดคำนวณหาค่าทางสถิติต่อไป

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยมีวิธีการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

3.5.1 กำหนดกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย เพื่อใช้ในการทดลอง โดยจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีการสอนทักษะปฏิบัติแบบซิมพ์สัน ผสมผสานแนวคิดระบบคู่สัญญา

3.5.2 ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) กับนักเรียนกลุ่มทดลอง โดยแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญเรียบร้อยแล้ว และบันทึกผลการทดสอบไว้เป็นคะแนนสอบก่อนเรียนเพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.5.3 ทำการทดลองสอนตามแผนจัดการเรียนรู้ที่กำหนดไว้กับกลุ่มทดลอง ในรายวิชานาฏศิลป์ โดยใช้ระยะเวลา สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง

3.5.4 ทำการทดสอบ (Post-test) กับกลุ่มทดลองโดยใช้แบบทดสอบความรู้ทางนาฏศิลป์ซึ่งเป็นชุดเดียวกันกับแบบทดสอบก่อนเรียน และนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียนไปวิเคราะห์ข้อมูล

3.5.5 วัดทักษะปฏิบัติทางนาฏศิลป์ โดยใช้แบบวัดทักษะการร้องเพลง และการปฏิบัติท่ารำโดยนำผลคะแนนที่ได้ไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

3.5.6 ประเมินความมีวินัยโดยครูผู้สอนเป็นผู้สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน

3.5.7 แบบบันทึกข้อมูลรายงานระหว่างคู่สัญญา

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

3.6.1 การวิเคราะห์เครื่องมือประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้โดยดำเนินการ ดังนี้

1) วิเคราะห์ความเหมาะสม ของแผนจัดการเรียนรู้รายวิชา นาฏศิลป์ โดยใช้วิธีการ สอนทักษะปฏิบัติแบบซิมพ์สัน ผสมผสานแนวคิดระบบคู่สัญญา

2) ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเพื่อประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)

3) ปรับแก้ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ และให้ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ทรงคุณวุฒิประเมิน ความเหมาะสมสอดคล้อง (IOC)

3.6.2 การวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้วัดตัวแปรหรือรวบรวมข้อมูล

1) วิเคราะห์ความเหมาะสม ของแบบทดสอบความรู้ ปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ สำหรับใช้เป็นแบบทดสอบหลังเรียน

2) วิเคราะห์ความเหมาะสม ของแบบรายงานพฤติกรรมวัดความมีวินัย สำหรับใช้เป็น แบบประเมินคุณลักษณะด้านวินัยของนักเรียน

3) วิเคราะห์ความเหมาะสม ของแบบบันทึกรายงานข้อตกลงระหว่างนักเรียนกับ คู่สัญญา

4) ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเพื่อประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)

5) ปรับแก้ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ และให้ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ทรงคุณวุฒิประเมิน ความเหมาะสมสอดคล้อง (IOC)

3.6.3 ตรวจสอบและหาประสิทธิภาพแบบทดสอบ

1) ค่าความยากง่าย (P) ของแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

$$p = \frac{R}{N}$$

เมื่อ	P	แทน	ค่าความยากง่ายของคำถามแต่ละข้อ
	R	แทน	จำนวนคนที่ทำข้อนั้นถูก
	N	แทน	จำนวนคนที่ทำข้อนั้นทั้งหมด

2) ค่าอำนาจจำแนก (B) ของแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้สูตรของ เบรนนัน Brennan (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

$$r = \frac{R_u - R_l}{\frac{N}{2}}$$

เมื่อ	r	แทน	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ
	R_u	แทน	จำนวนผู้ที่ตอบถูกในข้อนั้นในกลุ่มเก่ง
	R_l	แทน	จำนวนผู้ที่ตอบถูกในข้อนั้นในกลุ่มอ่อน
	N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

3) ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้สูตรของ โลเวท Lovett (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

$$r_{tt} = \frac{k}{k-1} \left\{ 1 - \frac{\sum pq}{S^2} \right\}$$

เมื่อ	r_{tt}	แทน	ความเชื่อมั่น
	k	แทน	จำนวนข้อคำถาม
	p	แทน	สัดส่วนของผู้สอบที่ตอบแต่ละข้อคำถามถูก
	q	แทน	สัดส่วนของผู้สอบที่ตอบแต่ละข้อคำถามผิดมีค่าเท่ากับ (1-p)
	S^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนทั้งหมด

3.6.4 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อบรรยายข้อมูลวิจัย

- 1) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ด้วยโปรแกรมทางคอมพิวเตอร์
- 2) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ด้วยโปรแกรมทางคอมพิวเตอร์

3.6.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบผลการวิจัยมีดังนี้

1) เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาระดับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ คະແນນ ทักษะการปฏิบัติการแสดงเพลงเพลงร่ำวงพื้นบ้าน และ คະແນນคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านวินัย ของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ด้วยการแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าเฉลี่ย (Mean - \bar{X})

และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation – SD) วิเคราะห์เป็นรายด้าน และภาพรวมลักษณะ
ของวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ย (Mean - \bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation – SD)

2) เพื่อเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ คะแนนทักษะการปฏิบัติการแสดงเพลงรำวง
พื้นบ้านและ คะแนนคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านวินัยทางการเรียนวิชานาฏศิลป์ หลังเรียนโดยใช้
รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติแบบชิมพ์ซัน ผสมผสานแนวคิดระบบคู่สัญญา ของกลุ่มทดลองโดยใช้สถิติ
t – test วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

3) นำเสนอผลแนวคิดระบบคู่สัญญาของกลุ่มทดลอง โดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิง
คุณภาพ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์และการนำเสนอผลของการวิจัย เรื่อง “การจัดการเรียนรู้โดยทักษะปฏิบัติแบบซิมพ์ซัน ผสมผสานแนวคิดระบบคู่สัญญา ด้วยกิจกรรมเพลงร้องพินบ้าน เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ ทักษะปฏิบัติ และความมีวินัย ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2” ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ตามลำดับ ดังนี้

4.1 สัญลักษณ์ทางสถิติที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์

4.2 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้การนำเสนอข้อมูลเป็นที่เข้าใจตรงกันในการแปลความหมาย ผู้วิจัยจึงได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ ดังนี้

\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
SD	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
t	แทน	สถิติทดสอบความแตกต่างและค่าน่าสนใจ (t-test)
n	แทน	จำนวนประชากรกลุ่มตัวอย่าง
Sig	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติจากการทดสอบ
*	แทน	มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4.2 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

4.2.1 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ เรื่องเพลงร้องพินบ้าน ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ทักษะปฏิบัติแบบซิมพ์ซัน ผสมผสานแนวคิดระบบคู่สัญญา ด้วยกิจกรรมเพลงร้องพินบ้าน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

4.2.2 เพื่อเปรียบเทียบทักษะการปฏิบัติการแสดงพื้นบ้าน เพลงรำวงพื้นบ้าน ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ทักษะปฏิบัติแบบชิมพ์ชัน ผสมผสานแนวคิดระบบคู่สัญญา ด้วยกิจกรรมเพลงรำวงพื้นบ้าน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

4.2.3 เพื่อเปรียบเทียบคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านวินัย ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ทักษะปฏิบัติแบบชิมพ์ชัน ผสมผสานแนวคิดระบบคู่สัญญา ด้วยกิจกรรมเพลงรำวงพื้นบ้าน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.3.1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ เรื่องเพลงรำวงพื้นบ้าน ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ทักษะปฏิบัติแบบชิมพ์ชัน ผสมผสานแนวคิดระบบคู่สัญญา ด้วยกิจกรรมเพลงรำวงพื้นบ้าน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้สถิติ t-test ในการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ เรื่องเพลงรำวงพื้นบ้าน ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ทักษะปฏิบัติแบบชิมพ์ชัน ผสมผสานแนวคิดระบบคู่สัญญา ด้วยกิจกรรมเพลงรำวงพื้นบ้าน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ เรื่องเพลงรำวงพื้นบ้าน ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2					
การทดสอบ	n	\bar{X}	SD	t	Sig.
กลุ่มทดลอง	30	50.00	7.769	8.947*	0.000
กลุ่มควบคุม	12	32.33	3.200		

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.1 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ เรื่องเพลงรำวงพื้นบ้าน ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ทักษะปฏิบัติแบบชิมพ์ชัน ผสมผสานแนวคิดระบบคู่สัญญา ด้วยกิจกรรมเพลงรำวงพื้นบ้าน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม เมื่อทดสอบด้วยสถิติ t-test พบว่า ค่า $t = 8.947$ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผลปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของกลุ่มทดลอง ด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ทักษะปฏิบัติแบบ

ซิมพ์ซัน ผสมผสานแนวคิดระบบคู่สัญญา ด้วยกิจกรรมเพลงร่ำวงพื้นบ้าน สูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4.3.2 ผลการเปรียบเทียบทักษะการปฏิบัติการแสดงพื้นบ้าน เพลงร่ำวงพื้นบ้าน ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ทักษะปฏิบัติแบบซิมพ์ซัน ผสมผสานแนวคิดระบบคู่สัญญา ด้วยกิจกรรมเพลงร่ำวงพื้นบ้าน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้สถิติ t-test ในการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 แสดงผลการเปรียบเทียบทักษะการปฏิบัติการแสดงพื้นบ้าน เพลงร่ำวงพื้นบ้าน ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ทักษะปฏิบัติแบบซิมพ์ซัน ผสมผสานแนวคิดระบบคู่สัญญา ด้วยกิจกรรมเพลงร่ำวงพื้นบ้าน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

การเปรียบเทียบทักษะการปฏิบัติการแสดงพื้นบ้าน เพลงร่ำวงพื้นบ้าน
ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

การทดสอบ	n	\bar{X}	SD	t	Sig.
กลุ่มทดลอง	30	32.58	4.737	4.176*	0.002
กลุ่มควบคุม	12	26.67	2.424		

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.2 แสดงผลการเปรียบเทียบทักษะการปฏิบัติการแสดงพื้นบ้าน เพลงร่ำวงพื้นบ้าน ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ทักษะปฏิบัติแบบซิมพ์ซัน ผสมผสานแนวคิดระบบคู่สัญญา ด้วยกิจกรรมเพลงร่ำวงพื้นบ้าน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม เมื่อทดสอบด้วยสถิติ t-test พบว่า ค่า $t = 4.176$ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผลปรากฏว่า ทักษะการปฏิบัติการแสดงพื้นบ้าน เพลงร่ำวงพื้นบ้านของกลุ่มทดลอง ด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ทักษะปฏิบัติแบบซิมพ์ซัน ผสมผสานแนวคิดระบบคู่สัญญา ด้วยกิจกรรมเพลงร่ำวงพื้นบ้าน สูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4.3.3 ผลการเปรียบเทียบคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านวินัย ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ทักษะปฏิบัติแบบซิมพ์ซัน ผสมผสานแนวคิดระบบคู่สัญญา ด้วยกิจกรรมเพลงร่ำวงพื้นบ้าน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

โดยใช้สถิติ t-test ในการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 แสดงผลการเปรียบเทียบคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านวินัย ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ทักษะปฏิบัติแบบซิฟชัน ผสมผสานแนวคิดระบบคู้สัญญา ด้วยกิจกรรมเพลงร่ำวงพื้นบ้าน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

การเปรียบเทียบคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านวินัย
ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2

การทดสอบ	n	\bar{X}	SD	t	Sig.
กลุ่มทดลอง	30	85.72	8.586	8.228*	0.000
กลุ่มควบคุม	12	63.53	5.264		

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.3 แสดงผลการเปรียบเทียบคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านวินัย ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ทักษะปฏิบัติแบบซิฟชัน ผสมผสานแนวระบบคู้สัญญา ด้วยกิจกรรมเพลงร่ำวงพื้นบ้าน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม เมื่อทดสอบด้วยสถิติ t-test พบว่า ค่า $t = 8.228$ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผลปรากฏว่า คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านวินัย ของกลุ่มทดลอง ด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ทักษะปฏิบัติแบบซิฟชัน ผสมผสานแนวระบบคู้สัญญา ด้วยกิจกรรมเพลงร่ำวงพื้นบ้าน สูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4.3.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลกิจกรรมระบบคู้สัญญา ข้อมูลเชิงคุณภาพได้จากกลุ่มทดลองที่ใช้กิจกรรมระบบคู้สัญญา เพื่อพัฒนาความมีวินัยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนชุมชนบ้านกระดานหน้าแกล จำนวน 30 คน ดังนี้

1) ขั้นตอนคำมั่นสัญญา

ผู้เรียนได้ให้คำมั่นสัญญากับคู้สัญญาโดยผู้เรียนได้สังเกตพฤติกรรมที่ตนเองต้องการพัฒนาหรือให้เพื่อนร่วมชั้นเรียนได้สังเกตและบอกถึงพฤติกรรมที่เห็นว่าควรพัฒนา หรือปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้น จากแบบบันทึกกิจกรรมระบบคู้สัญญาพบว่าผู้เรียนมีความต้องการพัฒนาตนเองในด้านความมีวินัยหัวข้อความมีวินัยดังนี้

(1) การเข้าเรียนให้ตรงเวลา จำนวนทั้งหมด 16 คน โดยมีวิธีการที่จะพัฒนาความมีวินัยของตนเองตามคำมั่นสัญญาคือ ผู้เรียนได้วางแผนและกำหนดช่วงเวลาที่จะเข้าเรียนตามข้อตกลงของ

ครูประจำวิชาแต่ละวิชา โดยจะเข้าห้องเรียนไม่เกิน 5 นาทีหลังจากหมดคาบเรียนที่ผ่านมา อีกทั้งยังเป็นการกระตุ้นตัวผู้เรียนไม่ให้มัวเดินเล่น และไม่แะไปห้องอื่นที่ไม่จำเป็น

(2) การส่งงานให้ตรงเวลาจำนวนทั้งหมด 3 คน โดยมีวิธีการที่จะพัฒนาตนเองคือ จดการบ้านที่ครูสั่งลงในสมุดจดการบ้านมีการบันทึก วันที่ครูสั่งการบ้าน หัวข้อเรื่อง และวันเวลาที่ครูกำหนดให้ส่งงาน ทุกครั้งที่ครูกำหนดให้มีการบ้าน และคอยตรวจความเรียบร้อยก่อนส่งการบ้านทุกครั้ง

(3) การแต่งกายถูกต้องตามระเบียบ จำนวนทั้งหมด 5 คน โดยมีวิธีการที่จะพัฒนาตนเองคือ สำนวตตนเองก่อนออกจากบ้านทุกครั้ง เพื่อให้การแต่งกายเป็นไปตามระเบียบ ถูกต้องตามวันที่ทางโรงเรียนกำหนด ดูแลรักษาเสื้อผ้าของตนเองให้สะอาด ไม่ทานอาหารให้เลอะ ความเรียบร้อยของเสื้อผ้าทุกครั้งก่อนเข้าเรียนให้เพื่อนร่วมชั้นเรียนคอยบอกเมื่อเสื้อผ้าหลุดออกนอกกางเกง

2) การหาคู่สัญญาของผู้เรียน

ผู้เรียนได้หาคู่สัญญา เพื่อให้ช่วยรับรู้ปัญหาความพยายามที่จะพัฒนาตนเองรวมทั้งขอคำปรึกษาในเบื้องต้นจากข้อสังเกตการหาคู่สัญญาของผู้เรียน พบว่าผู้เรียนได้เลือกคู่สัญญาของตนเองซึ่งเป็นบุคคลที่นักเรียนให้ความเคารพและมีความเกรงใจ เป็นบุคคลที่มีทัศนคติที่ดีต่อผู้พัฒนาตนเอง มองผู้พัฒนาตนเองในทางที่ดี อีกทั้งเป็นบุคคลที่ผู้พัฒนาตนเองสามารถขอคำปรึกษาและตักเตือนได้

3) ผลที่ได้จากกิจกรรมระบบคู่สัญญาของผู้เรียน

ผู้เรียนได้มีการวางแผนที่จะพัฒนาตนเองตามหัวข้อที่ตนเองกำหนดแล้วเมื่อครบกำหนดตามระยะเวลาที่คู่สัญญาได้กำหนด ผู้เรียนได้สรุปผลการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมด้านความมีวินัย ของตนเองจากนั้นได้นำเสนอให้กับคู่สัญญาได้รับทราบ ผลปรากฏว่า ผู้เรียนปฏิบัติตามคำมั่นสัญญาที่ได้ให้กับคู่สัญญาได้ มีการบ้านส่งครูผู้สอนตรงตามเวลาครบถ้วนเรียบร้อย มีมารยาทในห้องเรียน ผู้เรียนมีความรับผิดชอบมากขึ้นในการทำงาน มีกระบวนการวางแผนการจดบันทึกการบ้าน ผู้เรียนมาโรงเรียนตรงตามเวลาสามารถทำกิจกรรมในตอนเช้ากับเพื่อนได้ครบ เมื่อถึงเวลาเข้าห้องเรียนผู้เรียนเข้าห้องตรงเวลาทำให้ได้รับความรู้เพิ่มขึ้น เนื่องจากเวลาสอนของครูผู้สอนเพิ่มมากขึ้น ผู้เรียนได้รับกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เต็มที่ ผู้เรียนมีการแต่งกายที่สะอาดเรียบร้อยถูกต้องตามกฎระเบียบของโรงเรียนทำให้ไม่ถูกตัดคะแนนพฤติกรรม เป็นการสร้างค่านิยมและคุณธรรมที่ดีให้กับผู้เรียน

4) ผลการสังเกตพฤติกรรมผู้เรียนของคู่สัญญา

เมื่อผู้เรียนได้หาคู่สัญญาและทำข้อตกลงเรียบร้อยแล้วคู่สัญญาจะเป็นผู้คอยดูความประพฤติของผู้เรียนและจดบันทึกพฤติกรรมที่เปลี่ยนไปของผู้เรียนว่าผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้ตาม

คำมั่นสัญญาที่ได้ให้ไว้กับคู่สัญญาหรือไม่ ผลจากการสังเกตและจดบันทึกของคู่สัญญา ผลปรากฏว่า ผู้เรียนได้มีความพยายามเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของตนเองตามคำมั่นสัญญาที่ได้ให้ไว้ และปฏิบัติตามแผนการพัฒนาตนเอง ผู้เรียนเข้ามารับฟังความคิดเห็นของตนเองในการพัฒนาพฤติกรรมเป็นระยะ และนำผลที่ได้ไปพัฒนาตนเองให้ได้ครบตามเป้าประสงค์ที่ตนเองตั้งไว้ อีกทั้งยังส่งผลทางพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของผู้เรียนอย่างเห็นได้ชัด คือ ผู้เรียนที่ทำกิจกรรมคู่สัญญามาโรงเรียนเร็วขึ้น เข้าเรียนตรงเวลาไม่มีการแหวะเวียนไปห้องที่นักเรียนไม่ได้เข้าเรียน ผู้เรียนส่งงานได้ตรงเวลา มีความรับผิดชอบมากขึ้นเมื่อได้ทำกิจกรรมคู่สัญญา มีการวางแผนการทำงานทำให้ผลงานที่ได้มีความเรียบร้อยถูกต้อง และนักเรียนมีการแต่งกายที่สะอาดเรียบร้อยไม่ผิดกฎระเบียบของโรงเรียน แต่งกายถูกต้องตามวันที่ทางโรงเรียนได้กำหนด และยังสังเกตได้ว่าผู้เรียนมีความระมัดระวังเพื่อที่จะไม่ให้เสื้อผ้าของตนเองสกปรกทำให้ผู้เรียนมีความมั่นใจมากขึ้น

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยผลของการจัดการเรียนรู้โดยทักษะปฏิบัติแบบชิมพ์ชัน ผสมผสานแนวคิดระบบคู่สัญญา ด้วยกิจกรรมเพลงร่าวงพื้นบ้าน เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ ทักษะปฏิบัติ และความมีวินัย ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ เรื่องเพลงร่าวงพื้นบ้าน ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนรู้ด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ทักษะปฏิบัติแบบชิมพ์ชัน ผสมผสานแนวคิดระบบคู่สัญญา ด้วยกิจกรรมเพลงร่าวงพื้นบ้าน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะ การปฏิบัติการแสดงพื้นบ้าน เพลงร่าวงพื้นบ้าน ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนรู้ด้วย รูปแบบการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติแบบชิมพ์ชัน ผสมผสานแนวคิดระบบคู่สัญญา ด้วยกิจกรรม เพลงร่าวงพื้นบ้าน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม 3) เพื่อเปรียบเทียบคุณลักษณะ อันพึงประสงค์ ด้านวินัย ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนรู้ด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ทักษะปฏิบัติแบบชิมพ์ชัน ผสมผสานแนวคิดระบบคู่สัญญา ด้วยกิจกรรมเพลงร่าวงพื้นบ้าน ระหว่าง กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มโรงเรียนศูนย์ คุณภาพการศึกษา อำเภอนองบัว 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 3 จังหวัดนครสวรรค์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 2 โรงเรียน ตัวแปรที่ใช้ในการ ศึกษา ได้แก่ 1) แบบรายงานพฤติกรรมวัดความมีวินัยประกอบด้วย 3 ด้านคือ การส่งงานตรงเวลา การเข้าห้องเรียนตรงเวลา การแต่งกายถูกต้องตามระเบียบ 2) แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์รายวิชา นาฏศิลป์ (ร่าวงพื้นบ้าน) เป็นแบบทดสอบชนิดปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ 3) แบบประเมินทักษะปฏิบัติ ประกอบด้วย แบบประเมินทักษะปฏิบัติการร้องเพลงร่าวงพื้นบ้าน และ แบบประเมินทักษะปฏิบัติทำรำเพลงร่าวงพื้นบ้าน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนทักษะปฏิบัติแบบชิมพ์ชัน ผสมผสานแนวคิดระบบคู่สัญญา จำนวน 5 แผน

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ เรื่องเพลงร่าวงพื้นบ้าน ของนักเรียนระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนรู้ด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ทักษะปฏิบัติแบบชิมพ์ชัน ผสมผสานแนวคิด ระบบคู่สัญญา ด้วยกิจกรรมเพลงร่าวงพื้นบ้าน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม เมื่อทดสอบด้วย สถิติ t-test พบว่า ค่า $t = 8.947$ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผลปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้

ของกลุ่มทดลอง ด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ทักษะปฏิบัติแบบซิมพ์ชัน ผสมผสานแนวคิดระบบ
คู่สัญญา ด้วยกิจกรรมเพลงร่ำวงพื้นบ้าน สูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5.1.2 ผลการเปรียบเทียบทักษะการปฏิบัติการแสดงพื้นบ้าน เพลงร่ำวงพื้นบ้าน ของนักเรียน
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ทักษะปฏิบัติแบบซิมพ์ชัน ผสมผสาน
แนวคิดระบบคู่สัญญา ด้วยกิจกรรมเพลงร่ำวงพื้นบ้าน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม เมื่อ
ทดสอบด้วยสถิติ t-test พบว่า ค่า $t = 4.176$ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผลปรากฏว่า ทักษะ
การปฏิบัติการแสดงพื้นบ้าน เพลงร่ำวงพื้นบ้านของกลุ่มทดลอง ด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ทักษะ
ปฏิบัติแบบซิมพ์ชัน ผสมผสานแนวคิดระบบคู่สัญญา ด้วยกิจกรรมเพลงร่ำวงพื้นบ้าน สูงกว่ากลุ่ม
ควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5.1.3 ผลการเปรียบเทียบคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านวินัย ของนักเรียนระดับชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ทักษะปฏิบัติแบบซิมพ์ชัน ผสมผสานแนวระคิด
ระบบคู่สัญญา ด้วยกิจกรรมเพลงร่ำวงพื้นบ้าน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม เมื่อทดสอบด้วย
สถิติ t-test พบว่า ค่า $t = 8.228$ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผลปรากฏว่า คุณลักษณะ
อันพึงประสงค์ ด้านวินัย ของกลุ่มทดลอง ด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ทักษะปฏิบัติแบบซิมพ์ชัน
ผสมผสานแนวคิดระบบคู่สัญญา ด้วยกิจกรรมเพลงร่ำวงพื้นบ้าน สูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ 0.05

5.1.4 ผลจากการใช้กิจกรรมระบบคู่สัญญา เพื่อพัฒนาความมีวินัยของนักเรียนระดับชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 2 ของกลุ่มทดลอง พบว่า ผู้เรียนปฏิบัติตามคำมั่นสัญญาที่ได้ให้กับคู่สัญญาได้มี
การบ้านส่งครูผู้สอนตรงตามเวลาครบถ้วนเรียบร้อย มีมารยาทในห้องเรียน ผู้เรียนมีความรับผิดชอบ
มากขึ้นในการทำงาน มีกระบวนการวางแผนการจดบันทึกการบ้าน ผู้เรียนมาโรงเรียนตรงตามเวลา
สามารถทำกิจกรรมในตอนเช้ากับเพื่อนได้ครบ เมื่อถึงเวลาเข้าห้องเรียน ผู้เรียนเข้าห้องตรงเวลาทำให้
ได้รับความรู้เพิ่มขึ้น ผู้เรียนมีความพยายามเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของตนเองตามคำมั่นสัญญาที่ได้ให้
ไว้กับคู่สัญญา และปฏิบัติตามแผนการพัฒนาตนเอง ผู้เรียนเข้ารับฟังความคืบหน้าของตนเอง
ในการพัฒนาพฤติกรรมเป็นระยะ และนำผลที่ได้ไปพัฒนาตนเองให้ได้ครบตามเป้าประสงค์ที่ตนเอง
ตั้งไว้ อีกทั้งยังส่งผลทางพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของผู้เรียนอย่างเห็นได้ชัด คือ ผู้เรียนที่ทำกิจกรรม
คู่สัญญามาโรงเรียนเร็วขึ้น สามารถทำกิจกรรมตอนเช้ากับเพื่อนในโรงเรียนได้ครบตามที่ทางโรงเรียน
กำหนด เข้าเรียนตรงเวลาไม่มีการแหวะเวียนไปห้องที่นักเรียนไม่ได้เข้าเรียน ผู้เรียนส่งงานได้ตรงเวลา
มีความรับผิดชอบมากขึ้นเมื่อได้ทำกิจกรรมคู่สัญญา มีการวางแผนการทำบ้าน ทำให้ผลงานที่ได้มี
ความเรียบร้อยถูกต้อง และนักเรียนมีการแต่งกายที่สะอาด เรียบร้อย ไม่ผิดกฎระเบียบของโรงเรียน

แต่งกายถูกต้องตามวันที่ทางโรงเรียนกำหนด และยังสามารถได้ว่าผู้เรียนมีความระมัดระวังเพื่อที่จะไม่ให้เสื้อผ้าของตนเองสกปรกผู้เรียนมีความมั่นใจมากขึ้น

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

5.2.1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ เรื่องเพลงร่ำวงพื้นบ้าน ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติแบบซิปป้าชั้น ผสมผสานแนวคิดระบบคู่สัญญา ด้วยกิจกรรมเพลงร่ำวงพื้นบ้าน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ผลปรากฏว่าผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของกลุ่มทดลอง ด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ทักษะปฏิบัติแบบซิปป้าชั้น ผสมผสานแนวคิดระบบคู่สัญญา ด้วยกิจกรรมเพลงร่ำวงพื้นบ้าน สูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้เนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติแบบซิปป้าชั้น มีขั้นตอนที่เน้นการปฏิบัติและได้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง ได้ฝึกจากประสบการณ์จริงในการทำงาน ผู้วิจัยได้ใช้ขั้นตอนการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติแบบซิปป้าชั้นในขั้นตอนที่ 1 ถึงขั้นตอนที่ 7 ครบทุกขั้นตอนในการเรียนการสอนซึ่งได้ผลสำเร็จดังนี้ ในขั้นตอนการรับรู้ พบว่า ผู้เรียนมีการสังเกตลักษณะและความแตกต่างระหว่างการแสดงเพลงร่ำวงพื้นบ้านกับการแสดงร่ำวงรูปแบบอื่น ๆ ในขั้นเตรียมความพร้อม พบว่า ผู้เรียนมีความตั้งใจและเตรียมความพร้อมในการศึกษาหาความรู้มาก่อนหน้า ขั้นการตอบสนองภายใต้การควบคุม พบว่า ผู้เรียนมีการตอบโต้ในการถามคำถามภายในห้องเรียน ขั้นการให้ลงมือกระทำจนกลายเป็นกลไกที่สามารถกระทำตัวเอง พบว่า ผู้เรียนมีฝึกฝนการประพันธ์เพลงจนสามารถประพันธ์เพลงเองได้ ขั้นการกระทำอย่างชำนาญ พบว่า เมื่อผู้เรียนผ่านกระบวนการนี้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้จากการเรียนรู้ไปปรับประยุกต์ใช้และสามารถอธิบายความรู้ได้อย่างชัดเจน ขั้นการปรับปรุงและประยุกต์ใช้ พบว่า ผู้เรียนนำความรู้ที่ตนเองได้รับมาประยุกต์ในการสร้างสรรค์บทเพลงร่ำวงพื้นบ้านในการพัฒนาความมีวินัย โดยมีการประพันธ์เพลงร่ำวงพื้นบ้านในการเชิญชวนให้นักเรียนชั้นอื่นมีระเบียบวินัย ขั้นการคิดริเริ่ม พบว่า ผู้เรียนมีการพัฒนาตนเองในการประพันธ์เพลงร่ำวงพื้นบ้านในการณรงค์ให้นักเรียนในโรงเรียนมีความมีวินัย โดยประพันธ์เพลงร่ำวงพื้นบ้านที่มีความหมายในการพัฒนาความ มีวินัยและนำออกสอนนักเรียนในโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ บุสรินทร์ พาระแพน (2561) ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดการเรียนรู้การแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้านตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของซิปป้าชั้น ที่ส่งเสริมบุคลิกภาพและความคิดสร้างสรรค์การปฏิบัติท่ารำ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการศึกษาพบว่า 1) ผลพัฒนาชุดการเรียนรู้การแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน ตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของซิปป้าชั้น ที่ส่งเสริมบุคลิกภาพและความคิดสร้างสรรค์ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีประสิทธิภาพ (E1/E2) เท่ากับ 92.51/87.05 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 2) ดัชนีประสิทธิผลของชุดการเรียนรู้การแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้านตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของซิปป้าชั้น นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 มีค่าเท่ากับ 0.8143 หรือคิดเป็น

ร้อยละ 81.43 3) บุคลิกภาพการปฏิบัติทำรำของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการเรียนรู้การแสดงนาฏศิลป์
ที่บ้าน ตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของซิมพ์ซันที่ส่งเสริมบุคลิกภาพและความคิดสร้างสรรค์การปฏิบัติ
ทำรำนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 รวมเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด 4) ความคิดสร้างสรรค์การปฏิบัติ
ทำรำของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการเรียนรู้การแสดงนาฏศิลป์ที่บ้าน ตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของ
ซิมพ์ซัน ที่ส่งเสริมบุคลิกภาพและความคิดสร้างสรรค์

5.2.2 ผลการเปรียบเทียบทักษะการปฏิบัติการแสดงพื้นบ้าน เพลงรำวงพื้นบ้าน ของนักเรียน
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ทักษะปฏิบัติแบบซิมพ์ซัน ผสมผสาน
แนวคิดระบบคู่สัญญา ด้วยกิจกรรมเพลงรำวงพื้นบ้าน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ผลปรากฏ
ว่า ทักษะการปฏิบัติการแสดงพื้นบ้าน เพลงรำวงพื้นบ้านของกลุ่มทดลอง ด้วยรูปแบบการจัดการ
เรียนรู้ ทักษะปฏิบัติแบบซิมพ์ซัน ผสมผสานแนวคิดระบบคู่สัญญา ด้วยกิจกรรมเพลงรำวงพื้นบ้าน
สูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เนื่องจากผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติจนเกิดความ
ชำนาญทั้งในด้านการประพันธ์เพลงรำวงพื้นบ้าน การร้องเพลงรำวงพื้นบ้าน และการปฏิบัติ
ประดิษฐ์ทำรำเพลงรำวงพื้นบ้านด้วยตัวของนักเรียนเองและการปฏิบัติแบบกลุ่ม ผู้วิจัยได้ใช้ขั้นตอน
การเรียนรู้ทักษะปฏิบัติแบบซิมพ์ซันในขั้นตอนที่ 1 ถึงขั้นตอนที่ 7 ครบทุกขั้นตอนในการเรียนการสอน
ซึ่งได้ผลสำเร็จดังนี้ ในขั้นตอนการรับรู้ พบว่า ผู้เรียนสังเกตกระบวนการในการประพันธ์เพลง
รำวงพื้นบ้านและการแสดงอย่างตั้งใจ ในขั้นเตรียมความพร้อม พบว่า ผู้เรียนมีความตั้งใจและเตรียม
ความพร้อมในการแสวงหาความรู้ อีกทั้งยังมีการทำการบ้านล่วงหน้าก่อนถึงชั่วโมงฝึกปฏิบัติจริง
ขั้นการตอบสนองภายใต้การควบคุม พบว่า ผู้เรียนมีการตอบโต้ในการถามคำถามภายในห้องกล้าที่จะ
แสดงออกหน้าชั้นเรียนไม่มีความกังวลว่าจะปฏิบัติทำรำผิดหรือร้องเพลงผิด ขั้นการให้ลงมือกระทำจน
กลายเป็นกลไกที่สามารถกระทำตัวเอง พบว่า ผู้เรียนมีความตั้งใจในการฝึกปฏิบัติและสามารถควบคุมเพื่อนภายใน
กลุ่มให้ปฏิบัติทำรำที่ช่วยกันคิดค้นจนสามารถปฏิบัติได้ ขั้นการกระทำอย่างชำนาญ พบว่า เมื่อผู้เรียนปฏิบัติ
บ่อยครั้งจนเกิดความชำนาญความผิดพลาดในการแสดงก็ลดน้อยลง ขั้นการปรับปรุงและประยุกต์ใช้
พบว่า ผู้เรียนรู้จักการปรับปรุงบทเพลงของตนเองให้ง่ายต่อการจดจำและสามารถนำไปเผยแพร่ใน
โรงเรียนของตนได้ ขั้นการคิดริเริ่ม พบว่า เมื่อผู้เรียนปฏิบัติทำรำจนเกิดความชำนาญในการแสดงเพลง
รำวงพื้นบ้านผู้เรียนได้นำบทเพลงและทำรำไปถ่ายทอดให้กับนักเรียนภายในโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ
งานวิจัยของ จุฬารัตน์ ดวงเทียน (2558) ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ทักษะ
ปฏิบัติของซิมพ์ซัน ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เรื่องการประดิษฐ์ทำรำประกอบเพลง
ค่านิยมหลัก 12 ประการ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการศึกษา พบว่า ผลการเรียนรู้จาก
กลุ่มทดลอง จากการใช้แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ทักษะปฏิบัติของซิมพ์ซัน ร่วมกับการเรียนรู้แบบ
ร่วมมือเทคนิค STAD เรื่องการประดิษฐ์ทำรำประกอบเพลงค่านิยม 12 ประการ สูงกว่ากลุ่มควบคุม

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทักษะการปฏิบัติทำรำของกลุ่มทดลองจากการใช้แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ทักษะปฏิบัติของซิมพ์สัน ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เรื่องการประดิษฐ์ทำรำประกอบเพลงค่านิยม 12 ประการสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5.2.3 ผลการเปรียบเทียบคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านวินัย ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2 ที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ทักษะปฏิบัติแบบซิมพ์สัน ผสมผสานแนวคิดระบบคิดคู่สัญญา ด้วยกิจกรรมเพลงรางวัลที่บ้าน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ผลปรากฏว่าคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านวินัย ของกลุ่มทดลอง ด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ทักษะปฏิบัติแบบซิมพ์สัน ผสมผสานแนวคิดระบบคิดคู่สัญญา ด้วยกิจกรรมเพลงรางวัลที่บ้าน สูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เนื่องจากมีการผสมผสานแนวคิดระบบคิดคู่สัญญา เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาความมีวินัยของตนเองตามค่านิยมสัญญาต่อคู่สัญญา อีกทั้งยังฝึกให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามกระบวนการของซิมพ์สันในการประพันธ์เพลงรางวัลที่บ้านและปฏิบัติทำรำเพลงรางวัลที่บ้านจนผู้เรียนเกิดความซึ่มซับความมีวินัยตามบทเพลงที่ตนเองประพันธ์และปฏิบัติทำรำ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระอานาจ อุดกกาโม (น้อยนิล) (2554) ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์บางกรวย อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ผลการศึกษา พบว่า 1) นักเรียนโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์บางกรวย อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี มีระดับความคิดเห็นต่อคุณลักษณะอันพึงประสงค์โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ ด้านรักความเป็นไทย รองลงมาได้แก่ ด้านมีจิตสาธารณะ ด้านรักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ด้านชื่อเสียงสุจริต ด้านอยู่อย่างพอเพียง ด้านมีวินัย และด้านมุ่งมั่นในการทำงาน ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านใฝ่เรียนรู้ 2) คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์บางกรวย อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ที่มีเพศ และอายุต่างกัน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3) คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์บางกรวย อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ที่มีระดับชั้นเรียนต่างกัน โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5.2.4 ผลจากการใช้กิจกรรมระบบคู่สัญญา ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ทักษะปฏิบัติแบบซิมพ์สัน ผสมผสานแนวคิดระบบคิดคู่สัญญา ด้วยกิจกรรมเพลงรางวัลที่บ้าน เมื่อใช้กิจกรรมระบบคู่สัญญา พบว่า ผู้เรียนที่ทำกิจกรรมระบบคู่สัญญามาโรงเรียนเร็วขึ้น สามารถทำกิจกรรมตอนเช้ากับเพื่อนในโรงเรียนได้ครบตามที่ทางโรงเรียนกำหนด เข้าเรียนตรงเวลาไม่มีการแวะเวียนไปห้องที่นักเรียนไม่ได้เข้าเรียน ผู้เรียนส่งงานได้ตรงเวลามีความรับผิดชอบมากขึ้นเมื่อได้ทำกิจกรรมคู่สัญญา มีการวางแผนการทำกรบ้าน ทำให้ผลงานที่ได้มี

ความเรียบร้อยถูกต้อง และนักเรียนมีการแต่งกายที่สะอาด เรียบร้อย ไม่ผิดกฎระเบียบของโรงเรียน แต่งกายถูกต้องตามวันที่ทางโรงเรียนกำหนด และยังสังเกตได้ว่าผู้เรียนมีความระมัดระวังเพื่อที่จะไม่ให้เสื้อผ้าของตนเองสกปรกผู้เรียนมีความมั่นใจมากขึ้น โดยมีนักเรียนที่เลือกพัฒนาดตนเองในด้านการเข้าเรียนให้ตรงเวลาจำนวนทั้งหมด 16 คน (คิดเป็นร้อยละ 53.33) แต่งกายถูกต้องตามระเบียบจำนวนทั้งหมด 5 คน (คิดเป็นร้อยละ 16.66) ส่งงานให้ตรงเวลาจำนวนทั้งหมด 3 คน (คิดเป็นร้อยละ 10) นักเรียนทั้งหมด 30 คนในกลุ่มทดลองที่เรียนรู้ในรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ทักษะปฏิบัติแบบซิมพ์ชัน ผสมผสานแนวคิดระบบคิดคู่สัญญา ด้วยกิจกรรมเพลงร่าวงพื้นบ้าน สามารถพัฒนาดตนเองได้ตามคำมั่นสัญญาที่ให้กับคู่สัญญาจำนวน 30 คน (คิดเป็นร้อยละ 100) สอดคล้องกับงานวิจัยของ ยุวัฒน์ คล้ายมงคล (2561) ศึกษาการพัฒนาปรับเปลี่ยนรูปแบบการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์เรื่องสุขภาวะโดยประยุกต์ใช้ระบบคู่สัญญากับแนวคิด PDCA และ Education 3.0 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาปรับเปลี่ยนรูปแบบการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์เรื่องสุขภาวะโดยประยุกต์ใช้ระบบคู่สัญญากับแนวคิด PDCA และ Education 3.0 ผลการวิจัยพบว่า 1) รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นประกอบด้วย แนวคิดขั้นพื้นฐาน 5 เรื่อง 4 ขั้นตอน ในการจัดการเรียนการสอน 2) ผลการทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนพบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบวัดสุขภาวะก่อนและหลังการจัดการเรียนการสอน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ค่าเฉลี่ยของคะแนนอยู่ในช่วง 126-130 แปลผลได้ว่า นิสิตมีความสุขในชีวิตในระดับปานกลาง

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1) การจัดการเรียนรู้โดยทักษะปฏิบัติแบบซิมพ์ชัน ผสมผสานแนวคิดระบบคู่สัญญา ด้วยกิจกรรมเพลงร่าวงพื้นบ้าน เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ และควมมีวินัยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เป็นการกระตุ้นให้นักเรียน มีความคิดสร้างสรรค์ ด้วยเทคนิควิธีต่าง ๆ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในด้านผลงาน ความคิด วิธีการ และข้อเสนอแนะ ที่หลากหลายรูปแบบ

2) การจัดการเรียนการสอนจำเป็นต้องใช้สื่ออุปกรณ์และเทคโนโลยีในการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดความสะดวกในการจัดการเรียนการสอนดังกล่าว ผู้สอนควรจัดหาและทำการตรวจสอบสภาพอุปกรณ์ให้มีความพร้อมเสมอ เพื่อไม่ให้เป็นอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอน

5.3.2 ข้อเสนอแนะด้านการวิจัย ครั้งต่อไป

1) ควรมีการศึกษาประสิทธิภาพของผลการเรียนการสอนในระยะยาวจากการเรียนการสอน โดยทักษะปฏิบัติแบบซิมพ์ซัน ผสมผสานแนวคิดระบบคู่สัญญา ด้วยกิจกรรมเพลงร่ำวงพื้นบ้าน เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ ทักษะปฏิบัติ และความมีวินัย ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

2) ควรพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ โดยทักษะปฏิบัติแบบซิมพ์ซัน ผสมผสานแนวคิดระบบคู่สัญญา ในเนื้อหารายวิชาอื่น ๆ เช่น วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษ เป็นต้น เพื่อการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ไปในทางที่หลากหลายมีประสิทธิภาพ และมีจำนวนมากขึ้นต่อไป

3) ควรมีการศึกษาเชิงเปรียบเทียบการจัดการเรียนการสอนโดยแผนการจัดการเรียนรู้ โดยทักษะปฏิบัติแบบซิมพ์ซัน ผสมผสานแนวคิดระบบคู่สัญญา ด้วยกิจกรรมเพลงร่ำวงพื้นบ้าน เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ ทักษะปฏิบัติ และความมีวินัย ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กับรูปแบบการสอนอื่น ๆ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทั้งนี้ เพื่อเป็นการสร้างทางเลือกให้แก่ครูผู้สอนที่จะนำนวัตกรรมในรูปแบบต่าง ๆ ที่มีการทดลองใช้และพัฒนาแล้วไปใช้พัฒนานักเรียน เพื่อผลความก้าวหน้าทางการศึกษาต่อไป

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542. (ฉบับที่ 2) และที่แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช 2545. (ระบบออนไลน์). แหล่งที่มา
<http://www.moe.go.th/publication/law2542.pdf> (20 กันยายน 2558).
- _____ (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- _____ (2552). แนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- _____ (2560). แนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์
- _____ (2560). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กวี วงศ์พุด. (2539). ภาวะผู้นำ. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: พี. เค. อินเทอร์เน็ต.
- กุลยา ตันติผลาชีวะ. (2542). การฝึกวินัยเด็ก: วารสารการศึกษาปฐมวัย.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2546). คุณลักษณะและอนาคตคนไทยที่พึงประสงค์. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานการศึกษาแห่งชาติ.
- จรรยา กลุสสุทธิชัย. (2547). การดำเนินงานเสริมสร้างควมมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนบ้านสำโรงวิทยโณอนุสรณ์ อำเภอกะสัง จังหวัดสุรินทร์. การศึกษาค้นคว้าอิสระ, (ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม).
- จำเนียร หาญชัยภูมิ. (2544). การร้อยลูกปัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการพัฒนาทักษะปฏิบัติของซิมพ์สัน. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี).
- จุฑารัตน์ ดวงเทียน. (2558). การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ทักษะปฏิบัติของซิมพ์สัน ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เรื่อง การประดิษฐ์ทำรำประกอบเพลง ค่านิยม 12 ประการ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี).

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ฉันทา อุดมสิน. (2537). การศึกษาคุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของนักเรียนโรงเรียน
สาริตประถมศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น ตามความคิดเห็นของอาจารย์และผู้ปกครอง.
(วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น).
- ชัยวิชิต เขียรชนะ. (2548). การพัฒนาแบบวัดความมีวินัยในตนเองของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3
กรณีศึกษาจังหวัดนครนายก. (ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา),
กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ).
- ณัฐพล กล้าหาญ. (2540). การพัฒนาจริยธรรมความมีวินัยในตนเองด้วยกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์
กรณีศึกษา นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านลำดวน. (วิทยานิพนธ์ปริญญา
ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยขอนแก่น).
- ดวงเดือน พันธุพานิช. (2538). พฤติกรรมศาสตร์ เล่ม 1 พื้นฐานความเข้าใจทางจิตวิทยา.
กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- _____. (2521). การพัฒนาจริยธรรม. ตำราจิตวิทยา. กรุงเทพมหานคร : สถาบันวิจัยพฤติกรรม
ศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เดือนใจ ยอดนิล. (2536) ผลการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มที่มีผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนวัดหนองอ้อ อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก. (ปริญญา
นิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, สาขาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ).
- ทิพวรรณ แสงพันธ์. (2542). การส่งเสริมวินัยของนักเรียนตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนและครู
สังคมศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดขอนแก่น. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์, บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น).
- ทิตนา แคมมณี. (2545). กลุ่มสัมพันธ์เพื่อการทำงานและการจัดการเรียนการสอน. กรุงเทพมหานคร:
โรงพิมพ์ชินแอดแอดเวอร์ไทซิง กรุ๊ป.
- _____. (2545). ศาสตร์การสอน. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2550). รูปแบบการเรียนการสอน. ทางเลือกที่หลากหลาย. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพมหานคร :
สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2553). ศาสตร์การสอน. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (ม.ป.ป.). การแก้ปัญหาและพัฒนาตนเองด้วย ระบบคู่สัญญา. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชา
ประถมศึกษา, คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทัศนีย์ ทารตวนิช. (2523). คติชาวบ้าน. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ชลบุรี.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ทองอินทร์ วงศ์โสธร. (2528). การสอนแบบบรรยายบุคคล. คู่มืออาจารย์ด้านการเรียนการสอน.
กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธิดารัตน์ ธนะคำดี. (2552). การพัฒนาแบบวัดความมีวินัยในตนเองสำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2
โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1.
(ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. การวัดผลการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ).
- นิตยา เมลานนท์. (2555). การพัฒนานวัตกรรมการสอนวิชานาฏศิลป์ เรื่อง นาฏลีลา นาฏยศัพท์.
วารสารศิลปกรรมศาสตร์. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- นวลศิริ เปาโรหิตย์. (2540). จะสร้างวินัยให้เด็กยอมรับอย่างไร. วารสารแนะแนว. ฉบับที่ 9.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น.
- บุสรินทร์ พาระแพน. (2561). การพัฒนาชุดการเรียนรู้การแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้านตามแนวคิดทักษะ
ปฏิบัติของซิมพ์สัน ที่ส่งเสริมบุคลิกภาพและความคิดสร้างสรรค์การปฏิบัติทำรำ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. (ปริญญามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัย มหาสารคาม).
- ปรีชา ทันมา. (2546). วินัยแห่งตน. สารานุกรมศึกษาศาสตร์ (ฉบับที่ 26). กรุงเทพมหานคร: คณะ
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ปรีชา ริโยธา. (2546). การปฏิบัติงานส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
โดยใช้โครงการพัฒนาจิตในโรงเรียนบ้านแฝกโนนสำราญ จังหวัดนครพนม. การศึกษา
ค้นคว้าอิสระ. (ปริญญามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม).
- ปิติ ปรงเรือน. (2547). การพัฒนาการดำเนินงานเพื่อเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียน
พิมาย จังหวัดนครราชสีมา. การศึกษาค้นคว้าอิสระ. (ปริญญามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการ
บริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม).
- พิสณุ พงศ์ศรี. (2552). การสร้างและการพัฒนาเครื่องมือการวิจัย. กรุงเทพมหานคร: บริษัทด้านสุทธา
การพิมพ์จำกัด.
- พิศเพลิน เขียวหวาน และคณะ. (2556). เอกสารประกอบการฝึกอบรมหลักสูตรการวัดประเมินผล
คุณธรรม จริยธรรม ตาม พ.ร.บ. 2542. นนทบุรี : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัย
ธรรมมาธิราช.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- เพชร แสงเพชร. (2558). การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนตามหลัก อธิบาท 4 โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 1 กรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์ปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย).
- พระบุญทัน จารุฉโน. (2553). การศึกษาพฤติกรรมเชิงจริยธรรมกับความมีวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษาโรงเรียนสิรินธรวิทยานุสรณ์ เทศบาลตำบลนิคมลำโดมน้อย อำเภอสิรินธร จังหวัดอุบลราชธานี. ปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย)
- พระอำนาจ อตถกามา. (2554). การศึกษาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์บางกรวย อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี. ปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต การบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย)
- พรชัย ภาพันท์. (2546). เมื่อจริยธรรมเด็กหายไปครูไทยต้องกอบกู้. วารสารวิชาการ. ฉบับที่ 10.
- พรพรรณ สุทธานนท์. (2538). คุณลักษณะและวิธีการเข้าสู่ตำแหน่งของผู้บริหารโรงเรียนเทศบาลเมือง ในเขตการศึกษา 12. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา).
- มนตรี ตราโมท. (2507). ศัพท์สังคิต. กรุงเทพมหานคร : กรมศิลปากร.
- มณฑนา สังขกฤษณ์ และวราพรพรรณ น้อยสวน. (2543). ทิศทางการศึกษาไทยในอนาคตใน 100 ปี กระทรวงศึกษาธิการ. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงศึกษาธิการ.
- มานะ ร้อยดาพันธ์. (2543). การศึกษาคุณลักษณะที่เป็นจริงและลักษณะที่พึงประสงค์ของ นักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดขอนแก่น. (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น).
- ยุรวัดน์ คล้ายมงคล. (2561). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ เรื่องสุขภาวะโดยประยุกต์ใช้ระบบคู่สัญญา กับแนวคิด PDCA และ education 3.0. วารสารครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฉบับที่ 3). กรุงเทพมหานคร.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2542). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2525. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์อักษรเจริญทัศน์.
- รายงานการประเมินตนเอง : โรงเรียนชุมชนบ้านกระดานหน้าแกล. (2561). หน้า 1.
- รจนา สุนทรานนท์. (2556). เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพนาฏศิลป์ไทย ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน. คณะศิลปกรรมศาสตร์, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- เลอพงค์ กันหา. (2554). เพลงพื้นบ้าน: กรณีศึกษาเพลงรำวงพื้นบ้านดอนคา ตำบลดอนคา อำเภอบ้านไร่ จังหวัดนครสวรรค์. (ปริญญาานิพนธ์ ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ).
- วสัน ปูนผล. (2542). การพัฒนาความมีวินัยในตนเอง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบางไทรวิทยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. (ปริญญาานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาการ บริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ).
- สมพงษ์ จิตระดับ. (2546). ทางเลือกสังคมไทยในอนาคต. กรุงเทพมหานคร : (คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์,สำนักงานการศึกษาแห่งชาติ).
- สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ. (2530). วิทยากรกับการปลูกฝังและเสริมสร้างค่านิยม. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545. (อัดสำเนา)
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ. (2551). แนวทางการพัฒนาการวัดและประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา.
- _____. (2551). (ร่าง)เอกสารประกอบหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 แนวปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (อัดสำเนา)
- _____. (2548). การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (รสป.).
- _____. (2551). เอกสารประกอบหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- _____. (2560). ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- สิริรัตน์ เฟ็งบุญ. (2546). การพัฒนาการดำเนินงานกิจการนักเรียนด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์แก่นักเรียนโรงเรียนบ้านหนองยาว อำเภอกันทรลักษณ์ จังหวัดศรีสะเกษ. การศึกษาค้นคว้าอิสระ. (ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม).
- สุจิตต์ วงษ์เทศ. (2532). ร้อยราทำเพลง: ดนตรีและนาฏศิลป์ชาวสยาม. กรุงเทพมหานคร : มติชน.
- สุชา จันท์เอม และสุรางค์ จันท์เอม. (2518). จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์แพรวพิทยาอินเตอร์เนชั่นแนล.
- สุธรรม์ จันทน์หอม. (2531). บุคลิกลักษณะที่พึงประสงค์สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ภาควิชาประเมิณผลและการวิจัยการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุภรณ์ โอเจริญ. (2527). ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมท้องถิ่นจังหวัดนครสวรรค์. กรุงเทพมหานคร : ม.ป.พ.
- สุมลมาลย์ เรืองเดช. (2525). เพลงพื้นบ้าน. กรุงเทพมหานคร : ม.ป.พ.
- ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาพลังแผ่นดินเชิงคุณธรรม (ศูนย์คุณธรรม). (2551). การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับคุณธรรมจริยธรรมในประเทศและต่างประเทศ. กรุงเทพมหานคร : บริษัทพริกหวานกราฟฟิค จำกัด.
- องค์การบริหารส่วนตำบลดอนคา. (2562). เอกสารข้อมูลสภาพทั่วไปของตำบลดอนคา.
- อเนก นาวิกมูล. (2521). เพลงนอกศตวรรษ. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร : การเวก.
- _____. (2528). สารานุกรมเพลงพื้นบ้านภาคกลาง. กรุงเทพมหานคร : พิมพ์เนศ.
- อมรา กล้าเจริญ. (2553). เพลงและการละเล่นพื้นบ้าน. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- อมรรัตน์ จันใด. หัวหน้าวิชาการโรงเรียนชุมชนบ้านกระดานหน้าแกล 2562. สัมภาษณ์. 2 กันยายน.
- อรวรรณ พาณิชปฐมพงศ์. (2542). ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับพฤติกรรมด้านความ มีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. (ปริญญาโทปริญามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ).
- อรจรรย์ ณ ตะกั่วทุ่ง. (2535). ประสิทธิภาพของการสอนวิชา 418201 เทคโนโลยีการศึกษาด้วยระบบ คู่สัญญา. (คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย).
- อารี รังสีนันท์. (2529). รวบรวมบทความการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของเด็ก. กรุงเทพมหานคร : คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

บรรณานุกรม (ต่อ)

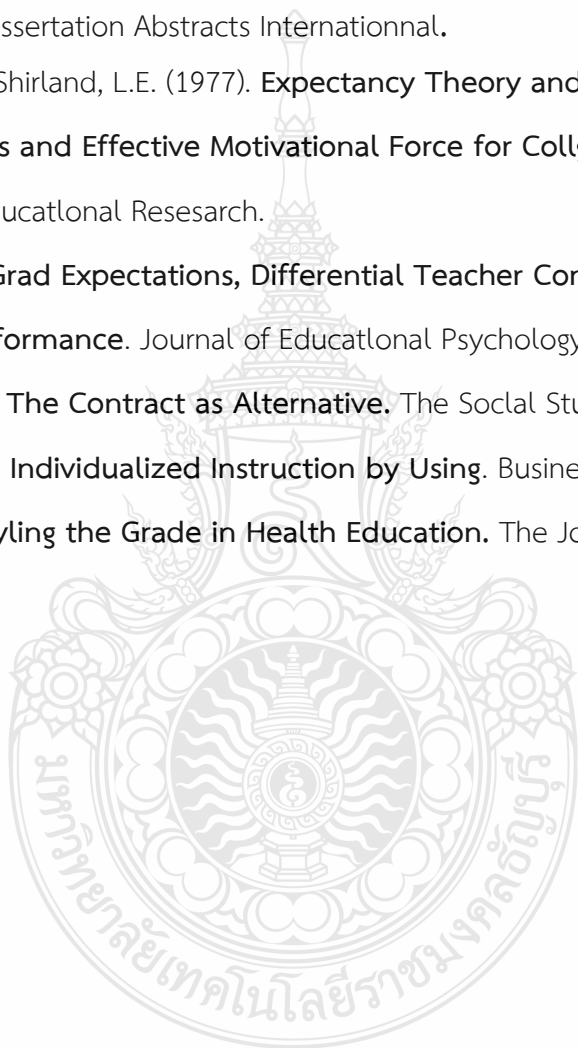
- อุมาพร ตรังคสมบัติ. (2544). **สร้างวินัยให้ลูกคุณ**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์วิจัยและพัฒนาครอบครัว.
- อุมาพร บุญญาวิโรจน์. (2538). **คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้บริหารโรงเรียนเทศบาลในทัศนะของผู้บริหารเทศบาล ผู้ปกครอง และครูโรงเรียนเทศบาลในเขตการศึกษา 2**. (วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. นนทบุรี, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช).
- โอภาส ยติกร. (2547). **ศึกษาการพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างควมมีวินัยของนักเรียนโรงเรียนชุมชนบ้านประโดกโคกไผ่ อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา**. (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยสุรนารี).

ภาษาต่างประเทศ

- Anderson, E. (1974). **New Expectation for Contract Grading'** Jouinal of Health, Physical Education and Recreation.
- Arwood. B., William, R., and long, J. (1974). **The Effects of Behavior Contracts and Behavior Proclamations on Social Conduct and Academic Achievement in 9th Grade English Class**. Adolescence 9.
- Ausuble, David P. (1968). **Educational psychology**. A cognitive view. New York: Holt, Rinehart and Winston.
- Barlow. R.M. (1974). **An Experiment with Learning Contracts**. Journal of Hlgher Education.
- Bergquist, W.H., and Phillips, S.R. (1975). **A Handbook for Faoulty Development**. Vol. III. Washington, D.C. : The Council for the Advancement of Small Colleges.
- Birdwell, J. (1972). **Behavioral Contracts in Reading and Study**. Reading Improvement.
- O'Hanlon, J., and Bock, R. (1973). **Teaching Responsibility through Student Commitment**. Theory into Practice 12.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- Parchman, L. (1974). **Experiences with Contract Teaching**. Journal of Health. Physical Education, and Recreation 45.
- Piaget. (1974). **Changing Roles and Responsibilities of the Elementary School Principals**, Dissertation Abstracts Internationnal.
- Polczynski, J.J., and Shirland, L.E. (1977). **Expectancy Theory and Contract Grading Combined as and Effective Motivational Force for Collge Students**. The Journal of Educatlonal Resesarch.
- Hammer, B. (1972). **Grad Expectations, Differential Teacher Comments and Student Performance**. Journal of Educatlonal Psychology 63.
- Raymod, A.R. (1975). **The Contract as Alternative**. The Social Studles.
- Trabont, S.H., (1974). **Individualized Instruction by Using**. Business Education Forum.
- Toro, L. (1975). **Restyling the Grade in Health Education**. The Journal of School Health.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือวิจัย

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือวิจัย

1. นางศรีนวล ขำอาจ ศิลปินแห่งชาติ สาขาศิลปะการแสดง
ประจำปี พ.ศ. 2562
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุภาพร แพรวพณิต อาจารย์ประจำภาควิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุขสันติ แวงวรรณ อาจารย์ประจำภาควิชานาฏศิลป์ไทย
วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง
สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
4. นางเตือนใจ โลหะเวช ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาานครสวรรค์ เขต 3
5. นางสาวรัตนชนก รัตน์ภูมิ ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาานครสวรรค์ เขต 3
6. นายอรุณ อินทร์แดน ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนชุมชนบ้านกระดานหน้าแกล
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาานครสวรรค์ เขต 3
7. นางอมรรัตน์ จันใด ครูชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนชุมชนบ้านกระดานหน้าแกล
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาานครสวรรค์ เขต 3

ที่ อว ๐๖๔๙.๐๑/ ๕๖๓

คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ตำบลคลองหก อำเภอคลองหลวง
จังหวัดปทุมธานี ๑๒๑๑๐

๑. มีนาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
เรียน คุณศรีนวล ชำอาจ

เนื่องด้วย นายศุภวัฒน์ เจริญประยูร นักศึกษาระดับปริญญาโท ภาคพิเศษ หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ศึกษา ได้รับอนุมัติในการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การจัดการเรียนรู้โดยทักษะปฏิบัติแบบซิมพ์ซันผสมผสานแนวคิดระบบคู่สัญญาด้วยกิจกรรมเพลงรำวงพื้นบ้าน เพื่อพัฒนาความมีวินัยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ โดยมีรองศาสตราจารย์ศักรณ สุนทรานนท์ เป็นที่ปรึกษานั้น

ในการนี้ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ และเชี่ยวชาญเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ เหมาะสมของเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านในครั้งนี้ และในโอกาสต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร. สมพร จูรี)
คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

สำนักงานบัณฑิตศึกษาคณะฯ

โทร ๐๒ ๕๔๙ ๓๒๙๕

โทรสาร ๐๒ ๕๓๗ ๕๐๒๒

ที่ อว ๐๖๔๙.๐๘/๕๕๑

คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ตำบลคลองหก อำเภอคลองหลวง
จังหวัดปทุมธานี ๑๒๑๑๐

๓๑ มีนาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภาพร แพรพณิต

เนื่องด้วย นายศุภวัฒน์ เจริญประยูร นักศึกษาระดับปริญญาโท ภาคพิเศษ หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ศึกษา ได้รับอนุมัติในการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การจัดการเรียนรู้โดยทักษะปฏิบัติแบบซิมพ์ซันผสมผสานแนวคิดระบบคู่สัญญาด้วยกิจกรรมเพลงร่าวงพื้นบ้าน เพื่อพัฒนาความมีวินัยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ โดยมีรองศาสตราจารย์คำรณ สุนทรานนท์ เป็นที่ปรึกษานั้น

ในการนี้ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ และเชี่ยวชาญเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ เหมาะสมของเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านในครั้งนี้ และในโอกาสต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร. สมพร ฐรี)

คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

สำนักงานบัณฑิตศึกษาคณะฯ

โทร ๐๒ ๕๔๔ ๓๒๔๕

โทรสาร ๐๒ ๕๓๗ ๕๐๒๒

ที่ อว ๐๖๔๙.๐๙/๕๖๑

คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ตำบลคลองหก อำเภอลองทอง
จังหวัดปทุมธานี ๑๒๑๑๐

๓๑ มีนาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุขสันติ แวงวรรณ

เนื่องด้วย นายศุภวัฒน์ เจริญประยูร นักศึกษาระดับปริญญาโท ภาคพิเศษ หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ศึกษา ได้รับอนุมัติในการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การจัดการเรียนรู้โดยทักษะปฏิบัติแบบซิมพ์สันผสมผสานแนวคิดระบบคู่สัญญาด้วยกิจกรรมเพลงร่ำวงพื้นบ้าน เพื่อพัฒนาความมีวินัยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ โดยมีรองศาสตราจารย์คำรณ สุนทรานนท์ เป็นที่ปรึกษานั้น

ในการนี้ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ และเชี่ยวชาญเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ เหมาะสมของเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านในครั้งนี้ และในโอกาสต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร. สมพร สุวี)

คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

สำนักงานบัณฑิตศึกษาคณะฯ

โทร ๐๒ ๕๔๙ ๓๒๙๕

โทรสาร ๐๒ ๕๓๗ ๕๐๒๒

ที่ อว ๐๖๔๙.๐๙/ ๕๖๑

คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ตำบลคลองหก อำเภอคลองหลวง
จังหวัดปทุมธานี ๑๒๑๑๐

๗ มีนาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน คุณเตือนใจ โลหะเวช

เนื่องด้วย นายศุภวัฒน์ เจริญประยูร นักศึกษาระดับปริญญาโท ภาควิเศษ หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ศึกษา ได้รับอนุมัติในการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การจัดการเรียนรู้โดยทักษะปฏิบัติแบบซิมพ์ซันผสมผสานแนวคิดระบบคู่สัญญาด้วยกิจกรรมเพลงร่ายพื้นบ้าน เพื่อพัฒนาความมีวินัยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ โดยมีรองศาสตราจารย์ศักรณ สุนทรานนท์ เป็นที่ปรึกษา

ในกรณี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ และเชี่ยวชาญเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ เหมาะสมของเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านในครั้งนี้ และในโอกาสต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร. สมพร ชูรี)
คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

สำนักงานบัณฑิตศึกษาคณะฯ

โทร ๐๒ ๕๔๙ ๓๒๙๕

โทรสาร ๐๒ ๕๓๗ ๕๐๒๒

ที่ อว ๐๖๔๙.๐๔/๕๕๑

คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ตำบลคลองหก อำเภอคลองหลวง
จังหวัดปทุมธานี ๑๒๑๑๐

มีนาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน คุณรัตนชนก รัตนภูมิ

เนื่องด้วย นายศุภวัฒน์ เจริญประยูร นักศึกษาระดับปริญญาโท ภาคพิเศษ หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ศึกษา ได้รับอนุมัติในการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การจัดการเรียนรู้โดยทักษะปฏิบัติแบบซิมพ์ซันผสมผสานแนวคิดระบบคู่สัญญาด้วยกิจกรรมเพลงร่าวงพื้นบ้าน เพื่อพัฒนาความมีวินัยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ โดยมีรองศาสตราจารย์คำรณ สุนทรานนท์ เป็นที่ปรึกษานั้น

ในการนี้ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ และเชี่ยวชาญเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ เหมาะสมของเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านในครั้งนี้ และในโอกาสต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร. สมพร ชูรี)

คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

สำนักงานบัณฑิตศึกษาคณะฯ

โทร ๐๒ ๕๕๙ ๓๒๙๕

โทรสาร ๐๒ ๕๗๗ ๕๐๒๒

ที่ อว ๐๖๔๙.๐๙/๕๔๑

คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ตำบลคลองหก อำเภอคลองหลวง
จังหวัดปทุมธานี ๑๒๑๑๐

๓) มีนาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขออนุญาตครูและผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน คุณอรุณ อินทร์แดน

เนื่องด้วย นายศุภวัฒน์ เจริญประยูร นักศึกษาระดับปริญญาโท ภาคพิเศษ หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาศิลปศึกษา ได้รับอนุมัติในการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การจัดการเรียนรู้โดยทักษะปฏิบัติแบบซิมพ์ซันผสมผสานแนวคิดระบบคู่สัญญาด้วยกิจกรรมเพลงร่ำวงพื้นบ้าน เพื่อพัฒนาความมีวินัยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ โดยมีรองศาสตราจารย์คำรณ สุนทรานนท์ เป็นที่ปรึกษานั้น

ในการนี้ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ และเชี่ยวชาญเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ เหมาะสมของเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านในครั้งนี้ และในโอกาสต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร. สมพร ฐวี)

คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

สำนักงานบัณฑิตศึกษาคณะฯ

โทร ๐๒ ๕๔๔ ๓๒๔๕

โทรสาร ๐๒ ๕๓๗ ๕๐๒๒

ที่ อว ๐๖๔๙.๐๙/๕๕๑

คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ตำบลคลองหก อำเภอคลองหลวง
จังหวัดปทุมธานี ๑๒๑๑๐

๕) มีนาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน คุณอมรรัตน์ จันโต

เนื่องด้วย นายศุภวัฒน์ เจริญประยูร นักศึกษาระดับปริญญาโท ภาคพิเศษ หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ศึกษา ได้รับอนุมัติในการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การจัดการเรียนรู้โดยทักษะปฏิบัติแบบซิมพ์ซันผสมผสานแนวคิดระบบคู่สัญญาด้วยกิจกรรมเพลงร่าวงพื้นบ้าน เพื่อพัฒนาความมีวินัยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ โดยมีรองศาสตราจารย์ศิวณ สุนทรานนท์ เป็นที่ปรึกษานั้น

ในการนี้ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ และเชี่ยวชาญเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ เหมาะสมของเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านในครั้งนี้ และในโอกาสต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร. สมพร จูรี)

คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

สำนักงานบัณฑิตศึกษาคณะฯ

โทร ๐๒ ๕๔๙ ๓๒๙๕

โทรสาร ๐๒ ๕๓๗ ๕๐๒๒

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัยและเก็บข้อมูลในการวิจัย

ที่ อว ๐๖๔๙.๐๙/ ๑๑๗๔

คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ตำบลคลองหก อำเภอคลองหลวง
จังหวัดปทุมธานี ๑๒๑๑๐

กรกฎาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัยเพื่อทำวิทยานิพนธ์
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนบ้านกระดานหน้าแก

เนื่องด้วย นายศุภวัฒน์ เจริญประยูร รหัสนักศึกษา ๑๒๖๑๗๐๗๑๐๐๑ - ๙ นักศึกษาระดับปริญญาโท ภาควิชาศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ศึกษา ได้รับอนุมัติในการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การจัดการเรียนรู้โดยทักษะปฏิบัติแบบซิมพ์สันผสมผสานแนวคิดระบบคู่สัญญาด้วยกิจกรรมเพลงรำวงพื้นบ้าน เพื่อพัฒนาความมีวินัยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ โดยมีรองศาสตราจารย์คำรณ สุนทรานนท์ เป็นที่ปรึกษานั้น

ในการนี้ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าโรงเรียนของท่านเป็นสถานที่ที่มีความเหมาะสมในการศึกษาข้อมูล จึงขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัยจาก นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ ๒ ในภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๓ เพื่อใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร. สมพร ฐวี)
คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

สำนักงานบัณฑิตศึกษาคณะฯ

โทร ๐๒ ๕๔๔ ๓๒๔๘

โทรสาร ๐๒ ๕๓๗ ๕๐๒๒

ที่ อว ๐๖๔๙.๐๙/ ๑๑๔๔

คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ตำบลคลองหก อำเภอคลองหลวง
จังหวัดปทุมธานี ๑๒๑๑๐

กรกฎาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขออนุญาตเคราะห้ทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัยเพื่อทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนวัดห้วยร่วม

เนื่องด้วย นายศุภวัฒน์ เจริญประยูร รหัสนักศึกษา ๑๒๖๑๗๐๗๑๐๐๑ - ๙ นักศึกษาระดับปริญญาโท ภาคพิเศษ หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ศึกษา ได้รับอนุมัติในการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การจัดการเรียนรู้โดยทักษะปฏิบัติแบบซิมพ์ซันผสมผสานแนวคิดระบบคู่สัญญาด้วยกิจกรรมเพลงร่ำวงพื้นบ้าน เพื่อพัฒนาความมีวินัยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ โดยมีรองศาสตราจารย์คำรณสุนทรานนท์ เป็นที่ปรึกษานั้น

ในการนี้ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าโรงเรียนของท่านเป็นสถานที่ที่มีความเหมาะสมในการศึกษาข้อมูล จึงขออนุญาตเคราะห้ทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัยจาก นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ ๒ ในภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๓ เพื่อใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร. สมพร สุริ)

คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

สำนักงานบัณฑิตศึกษาคณะฯ

โทร ๐๒ ๕๔๙ ๓๒๙๘

โทรสาร ๐๒ ๕๗๗ ๕๐๒๒

ที่ อว ๐๖๔๙.๐๙/ ๑๑๔๗

คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ตำบลคลองหก อำเภอลำลูกกา
จังหวัดปทุมธานี ๑๒๑๑๐

๑๗ กรกฎาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขออนุญาตเผยแพร่เก็บข้อมูลเพื่อทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนวัดห้วยร่วม

เนื่องด้วย นายศุภวัฒน์ เจริญประยูร รหัสนักศึกษา ๑๒๖๑๗๐๗๑๐๐๑ - ๙ นักศึกษาระดับปริญญาโท ภาควิชาศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาานาฏศิลป์ศึกษา ได้รับอนุมัติในการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การจัดการเรียนรู้โดยทักษะปฏิบัติแบบชิมชั่งผสมผสานแนวคิดระบบคู่สัญญาด้วยกิจกรรมเพลงร่าวงพื้นบ้าน เพื่อพัฒนาความมีวินัยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ โดยมีรองศาสตราจารย์คำรณสุนทรานนท์ เป็นที่ปรึกษานั้น

ในการนี้ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าโรงเรียนของท่านเป็นสถานที่ที่มีความเหมาะสมในการศึกษาข้อมูล จึงขออนุญาตเผยแพร่เก็บข้อมูลจาก นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ ๒ ในภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๓ เพื่อใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร. สมพร รุจี)

คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

สำนักงานบัณฑิตศึกษาคณะฯ

โทร ๐๒ ๕๔๔ ๓๒๔๘

โทรสาร ๐๒ ๕๗๗ ๕๐๒๒

ที่ อว ๐๖๔๙.๐๔/ ๑๑๗๗

คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ตำบลคลองหก อำเภอคลองหลวง
จังหวัดปทุมธานี ๑๒๑๑๐

กรกฎาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขออนุญาตเผยแพร่เก็บข้อมูลเพื่อทำวิทยานิพนธ์
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนบ้านกระดานหน้าแก

เนื่องด้วย นายศุภวัฒน์ เจริญประยูร รหัสนักศึกษา ๑๒๖๑๗๐๗๑๐๐๑ - ๙ นักศึกษาระดับปริญญาโท ภาควิชาศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ศึกษา ได้รับอนุมัติในการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การจัดการเรียนรู้โดยทักษะปฏิบัติแบบซิมพีซันผสมผสานแนวคิดระบบคู่สัญญาด้วยกิจกรรมเพลงรำวงพื้นบ้าน เพื่อพัฒนาความมีวินัยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ โดยมีรองศาสตราจารย์คำรณสุนทรานนท์ เป็นที่ปรึกษานั้น

ในการนี้ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าโรงเรียนของท่านเป็นสถานที่ที่มีความเหมาะสมในการศึกษาข้อมูล จึงขออนุญาตเผยแพร่เก็บข้อมูลจาก นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ ๒ ในภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๓ เพื่อใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร. สมพร สุรี)

คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

สำนักงานบัณฑิตศึกษาคณะฯ

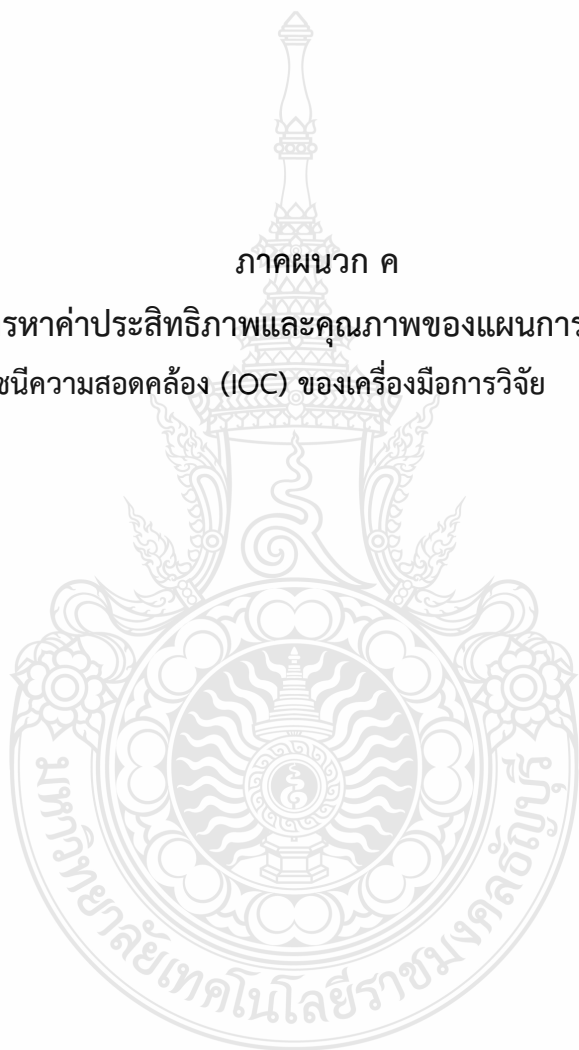
โทร ๐๒ ๕๔๔ ๓๒๔๘

โทรสาร ๐๒ ๕๗๗ ๕๐๒๒

ภาคผนวก ค

การหาค่าประสิทธิภาพและคุณภาพของแผนการเรียนรู้

- การหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของเครื่องมือการวิจัย

การหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของเครื่องมือการวิจัย

ค่าคะแนน IOC สรุปผลประเมินคู่มือการใช้แผนกิจกรรม										
ข้อความ	คะแนนความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ								IOC	ผลการพิจารณา
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 6	คนที่ 7	ผลรวมคะแนน		
สรุปผลประเมินคู่มือการใช้แผนกิจกรรม										
1. กิจกรรมการเรียนรู้มีความจำเป็นที่ควรจัดการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1.00	ใช้ได้
2. กิจกรรมการเรียนรู้มีความน่าสนใจ	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1.00	ใช้ได้
3. กิจกรรมการเรียนรู้สามารถสร้างแนวทางความมีวินัยให้กับผู้เรียนได้	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1.00	ใช้ได้
4. กิจกรรมการเรียนรู้สามารถนำไปประยุกต์ได้	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1.00	ใช้ได้
5. กิจกรรมครอบคลุมลักษณะการเรียนรู้ด้านความรู้ ทักษะ และเจตคติ	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1.00	ใช้ได้
6. จุดมุ่งหมายของการจัดกิจกรรมมีความชัดเจน	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1.00	ใช้ได้
7. ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สามารถปฏิบัติได้จริง	+1	+1	+1	+1	+1	0	+1	6	0.90	ใช้ได้
8. กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1.00	ใช้ได้
9. เนื้อหาสาระของกิจกรรมสอดคล้องกับหลักการของกิจกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	0	+1	6	0.90	ใช้ได้
10. ชื่อแผนการเรียนรู้ชัดเจนครอบคลุมเนื้อหา	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1.00	ใช้ได้
11. ความสอดคล้องของชื่อแผนการจัดการเรียนรู้ สาระสำคัญ ความคิดรวบยอด และกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	0	+1	6	1.00	ใช้ได้

ค่าคะแนน IOC สรุปผลประเมินคู่มือการใช้แผนกิจกรรม										
ข้อความ	คะแนนความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ							ผลรวมคะแนน	IOC	ผลการพิจารณา
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 6	คนที่ 7			
12. กิจกรรมการเรียนรู้สามารถปฏิบัติได้จริง	+1	+1	+1	+1	+1	0	+1	6	0.90	ใช้ได้
13. เนื้อหาสาระมีความถูกต้อง	+1	0	+1	+1	+1	0	+1	5	0.75	ใช้ได้
14. ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมมีความเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1.00	ใช้ได้
15. เนื้อหาสาระของกิจกรรมมีความเข้าใจง่าย	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1.00	ใช้ได้
16. เนื้อหาสาระของกิจกรรมมีความน่าสนใจ	+1	+1	+1	+1	+1	+1	0	6	0.90	ใช้ได้
17. กิจกรรมมีประโยชน์ต่อการนำไปสร้างสื่อในการสอนผู้เรียน	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1.00	ใช้ได้
18. ภาษาที่ใช้มีความชัดเจน	+1	0	+1	+1	+1	+1	+1	6	0.90	ใช้ได้
19. จัดเรียงลำดับความยากง่ายของเนื้อหาสาระได้เหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1.00	ใช้ได้
20. สื่อในการจัดกิจกรรมสามารถจัดหาได้ง่าย	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1.00	ใช้ได้
21. สื่อที่ใช้ในกิจกรรมมีความเหมาะสม	+1	+1	0	+1	+1	+1	0	5	0.75	ใช้ได้
22. การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายการจัดกิจกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1.00	ใช้ได้

ค่าคะแนน IOC สรุปผลประเมินคู่มือการใช้แผนกิจกรรม										
ข้อความคำถาม	คะแนนความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ							ผลรวมคะแนน	IOC	ผลการพิจารณา
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 6	คนที่ 7			
แผนกิจกรรมที่ 1										
1. จุดประสงค์มีความสอดคล้องกับหัวเรื่อง	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1.00	ใช้ได้
2. เนื้อหาสาระมีความสอดคล้องตามจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	0	+1	6	0.90	ใช้ได้
3. กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1.00	ใช้ได้
4. กิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปตามลำดับ	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1.00	ใช้ได้
5. สื่อประกอบการเรียนรู้มีความเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1.00	ใช้ได้
6. ใบความรู้ที่ 1 ช่วยให้เข้าใจเนื้อหาสาระมากยิ่งขึ้น	+1	+1	+1	+1	+1	0	+1	6	0.90	ใช้ได้
7. ระยะเวลาการจัดกิจกรรมมีความเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1.00	ใช้ได้
8. การประเมินตรงตามจุดประสงค์	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1.00	ใช้ได้
แผนกิจกรรมที่ 2										
1. จุดประสงค์มีความสอดคล้องกับหัวเรื่อง	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1.00	ใช้ได้
2. เนื้อหาสาระมีความสอดคล้องตามจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	0	+1	6	0.90	ใช้ได้
3. กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1.00	ใช้ได้
4. กิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปตามลำดับ	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1.00	ใช้ได้

ค่าคะแนน IOC สรุปผลประเมินคู่มือการใช้แผนกิจกรรม											
ข้อคำถาม	คะแนนความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ								ผลรวมคะแนน	IOC	ผลการพิจารณา
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 6	คนที่ 7				
5. สื่อประกอบการเรียนรู้มีความเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1.00	ใช้ได้	
6. ใ้ความรู้ที่ 2 ช่วยให้เข้าใจเนื้อหาสาระมากยิ่งขึ้น	+1	+1	+1	+1	+1	0	+1	6	0.90	ใช้ได้	
7. ระยะเวลาการจัดกิจกรรมมีความเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1.00	ใช้ได้	
8. การประเมินตรงตามจุดประสงค์	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1.00	ใช้ได้	
แผนกิจกรรมที่ 3											
1. จุดประสงค์มีความสอดคล้องกับหัวเรื่อง	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1.00	ใช้ได้	
2. เนื้อหาสาระมีความสอดคล้องตามจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	0	+1	6	0.90	ใช้ได้	
3. กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1.00	ใช้ได้	
4. กิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปตามลำดับ	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1.00	ใช้ได้	
5. สื่อประกอบการเรียนรู้มีความเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1.00	ใช้ได้	
6. ระยะเวลาการจัดกิจกรรมมีความเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1.00	ใช้ได้	
7. การประเมินตรงตามจุดประสงค์	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1.00	ใช้ได้	
แผนกิจกรรมที่ 4											
1. จุดประสงค์มีความสอดคล้องกับหัวเรื่อง	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1.00	ใช้ได้	
2. เนื้อหาสาระมีความสอดคล้องตามจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	0	+1	6	0.90	ใช้ได้	

ค่าคะแนน IOC สรุปผลประเมินคู่มือการใช้แผนกิจกรรม										
ข้อคำถาม	คะแนนความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ							ผลรวมคะแนน	IOC	ผลการพิจารณา
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 6	คนที่ 7			
3. กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1.00	ใช้ได้
4. กิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปตามลำดับ	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1.00	ใช้ได้
5. สื่อประกอบการเรียนรู้มีความเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1.00	ใช้ได้
6. ใบความรู้ที่ 4 ช่วยให้เข้าใจเนื้อหาสาระมากยิ่งขึ้น	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1.00	ใช้ได้
7. ระยะเวลาการจัดกิจกรรมมีความเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1.00	ใช้ได้
8. การประเมินตรงตามจุดประสงค์	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1.00	ใช้ได้
แผนกิจกรรมที่ 5										
1. จุดประสงค์มีความสอดคล้องกับหัวเรื่อง	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1.00	ใช้ได้
2. เนื้อหาสาระมีความสอดคล้องตามจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	0	+1	6	0.90	ใช้ได้
3. กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1.00	ใช้ได้
4. กิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปตามลำดับ	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1.00	ใช้ได้
5. สื่อประกอบการเรียนรู้มีความเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1.00	ใช้ได้
6. ระยะเวลาการจัดกิจกรรมมีความเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1.00	ใช้ได้
7. การประเมินตรงตามจุดประสงค์	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1.00	ใช้ได้

ค่าคะแนน IOC สรุปผลประเมินคู่มือการใช้แผนกิจกรรม											
ข้อความคำถาม	คะแนนความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ								ผลรวมคะแนน	IOC	ผลการพิจารณา
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 6	คนที่ 7				
กิจกรรมระบบคูปั้สัญญา											
1. กิจกรรมการมีความเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1.00	ใช้ได้	
2. ลำดับขั้นตอนกิจกรรมเข้าใจง่าย	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1.00	ใช้ได้	
3. กิจกรรมตรงตามวัตถุประสงค์	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1.00	ใช้ได้	
4. ระยะเวลาการจัดกิจกรรมมีความเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1.00	ใช้ได้	
แบบทดสอบก่อนเรียน/ แบบทดสอบหลังเรียน											
1. แผนกิจกรรมสอดคล้องกับจุดประสงค์	+1	+1	+1	+1	+1	0	+1	6	0.90	ใช้ได้	
2. ภาษาในแบบทดสอบอ่านแล้วเข้าใจง่าย	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1.00	ใช้ได้	
3. ข้อคำถามในแบบทดสอบมีความชัดเจน	+1	+1	+1	+1	+1	+1	0	6	0.90	ใช้ได้	
4. ข้อคำถามไม่ยากและไม่ง่ายจนเกินไป	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1.00	ใช้ได้	
5. ข้อคำถามในแบบทดสอบไม่ชี้แนะนำคำตอบ	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1.00	ใช้ได้	

ค่าคะแนน IOC สรุปผลประเมินคู่มือการใช้แผนกิจกรรม										
ข้อความ	คะแนนความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ							ผลรวมคะแนน	IOC	ผลการพิจารณา
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 6	คนที่ 7			
ใบงานที่ 1 ในแผนการเรียนรู้ที่ 1										
1. คำสั่งมีความชัดเจนเข้าใจง่าย	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1.00	ใช้ได้
2. การใช้ภาษาในใบงานมีความเข้าใจง่าย	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1.00	ใช้ได้
3. กิจกรรมเป็นไปตามลำดับ	+1	+1	+1	+1	+1	+1	0	6	0.90	ใช้ได้
4. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	0	+1	6	0.90	ใช้ได้
ใบงานที่ 2 ในแผนการเรียนรู้ที่ 2										
1. คำสั่งมีความชัดเจนเข้าใจง่าย	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1.00	ใช้ได้
2. การใช้ภาษาในใบงานมีความเข้าใจง่าย	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1.00	ใช้ได้
3. กิจกรรมเป็นไปตามลำดับ	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1.00	ใช้ได้
4. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1.00	ใช้ได้

ค่าคะแนน IOC สรุปผลประเมินคู่มือการใช้แผนกิจกรรม										
ข้อความคำถาม	คะแนนความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ							ผลรวมคะแนน	IOC	ผลการพิจารณา
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 6	คนที่ 7			
ใบงานที่ 5 ในแผนการเรียนรู้ที่ 5										
1. คำสั่งมีความชัดเจนเข้าใจง่าย	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1.00	ใช้ได้
2. การใช้ภาษาในใบงานมีความเข้าใจง่าย	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1.00	ใช้ได้
3. กิจกรรมเป็นไปตามลำดับ	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1.00	ใช้ได้
4. แผนกิจกรรมสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1.00	ใช้ได้
ข้อความคำถามแบบทดสอบก่อนเรียน/แบบทดสอบหลังเรียน										
1. การแสดงเพลงรำวงพื้นบ้านเกิดขึ้นในสมัยใด ก. สมัยรัชกาลที่ 5 ข. สมัยรัชกาลที่ 7 ค. สมัยรัชกาลที่ 8 ง. สมัยรัชกาลที่ 9	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1.00	ใช้ได้
2. เพราะเหตุใดการแสดงเพลงรำวงพื้นบ้านจึงมีภาษาท่าเข้ามาใช้ในการแสดง ก. ผู้ชมจะเข้าใจความรู้สึกของนักแสดง ข. นักแสดงจะได้รู้ว่าตนกำลังจะพูดอะไร ค. ทำให้การแสดงมีความสนุกสนานมากยิ่งขึ้น ง. ผู้ชมสามารถจดจำและเลียนแบบท่าทางในการแสดงได้	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1.00	ใช้ได้

ค่าคะแนน IOC สรุปผลประเมินคู่มือการใช้แผนกิจกรรม										
ข้อคำถาม	คะแนนความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ							ผลรวมคะแนน	IOC	ผลการพิจารณา
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 6	คนที่ 7			
3. ลักษณะการแสดงเพลงรำวงพื้นบ้านมีรูปแบบการแสดงอย่างไร ก. รำเป็นคู่ ๆ รูปวงกลม ข. รำเป็นรูปวงกลม เรียงแถวเดียว ค. รำเป็นคู่ ชาย – หญิง รูปวงกลม เรียงแถวเดียว ง. รำเป็นคู่ ชาย – หญิง เดินเป็นวงกลมทวนเข็มนาฬิกา	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1.00	ใช้ได้
4. การแสดงเพลงรำวงพื้นบ้านใช้เครื่องดนตรีชนิดใดประกอบการแสดง ก. กลองรำมะนา กรับ ฉิ่ง ข. กลองโพน กรับ ฉิ่ง ค. กลองสองหน้า กรับ ฉิ่ง ง. กลองยาว กรับ ฉิ่ง	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1.00	ใช้ได้
5. “ซึกชวนสาวงามมาเล่นพ็อนรำถวายเป็น..... อนิจจา รูป.....คิ้วต่อยักคิ้วข้างเดียว” จากคำประพันธ์ข้างต้นนักเรียนจะแต่งคำประพันธ์ใดลงในช่องว่าง ก. ซ่อ , หม้อ ข. พ้อ , ต่อ ค. หลวงพ้อ , หล่อ ง. ดอกไม้ , หล่อ	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1.00	ใช้ได้

ค่าคะแนน IOC สรุปผลประเมินคู่มือการใช้แผนกิจกรรม										
ข้อความ	คะแนนความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ							ผลรวมคะแนน	IOC	ผลการพิจารณา
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 6	คนที่ 7			
<p>6. สิ่งใดแสดงถึงคุณค่าและประโยชน์ของการแสดงเพลง รำวงพื้นบ้าน ด้านการปลูกฝัง คุณธรรม จริยธรรม</p> <p>ก. การจัดแสดงรำวงพื้นบ้าน ในงานต่าง ๆ</p> <p>ข. การจัดทำหลักสูตรรำวงพื้นบ้าน</p> <p>ค. ความรู้สึกรักภูมิใจในขนบธรรมเนียม ประเพณีที่ดีงามของคนในชาติ</p> <p>ง. ก่อนออกแสดงจะต้องมีการทำความเคารพครูผู้ฝึก</p>	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1.00	ใช้ได้
<p>7. การแสดงเพลงรำวงพื้นบ้าน มีลักษณะทำรำแบบใด</p> <p>ก. ทำรำที่ตามอารมณ์ของผู้แสดง</p> <p>ข. ใช้ทำรำแม่บท</p> <p>ค. ใช้ทำรำตามลักษณะคำประพันธ์</p> <p>ง. ใช้ทำรำตามบทร้องหรือคำร้อง และภาษาทำท่างานนาฏศิลป์</p>	+1	+1	+1	+1	+1	0	+1	6	0.90	ใช้ได้

ค่าคะแนน IOC สรุปผลประเมินคู่มือการใช้แผนกิจกรรม										
ข้อคำถาม	คะแนนความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ							ผลรวมคะแนน	IOC	ผลการพิจารณา
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 6	คนที่ 7			
8. บุคคลในข้อใดเลือกคู่มือได้ดีและเหมาะสม ก. ปู เลือกคู่มือที่ส่วนสูง ข. ปิ่น เลือกคู่มือที่หน้าตา รูปร่าง และการสวมเครื่องแต่งกาย ค. ปลา เลือกคู่มือจากรูปร่างลักษณะและลีลาการรำรำ ง. บอล เลือกคู่มือจากการสวมเครื่องแต่งกายราคาแพง	+1	+1	+1	+1	+1	0	+1	6	0.90	ใช้ได้
9. สิ่งสำคัญที่ควรคำนึงถึงในการประดิษฐ์ทำรำและท่าทางประกอบการแสดงเพลงรำวงที่บ้านคือสิ่งใด ก. ความสวยงามของเครื่องแต่งกาย ข. ท่าทางที่นำมาใช้ในการรำรำ ค. อุปกรณ์ประกอบการแสดง ง. ความหมายของเพลง	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1.00	ใช้ได้

ค่าคะแนน IOC สรุปผลประเมินคู่มือการใช้แผนกิจกรรม											
ข้อคำถาม	คะแนนความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ								ผลรวมคะแนน	IOC	ผลการพิจารณา
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 6	คนที่ 7				
10. ใครมีความคิดริเริ่มในการนำเสนอการแสดงเพลงร่ำวงพื้นบ้านได้เหมาะสม ก. ใ้ น้ำเพลงร่ำวงพื้นบ้านในท้องถิ่นมาใช้ในการแสดงงานศพ ข. ปลา จัดตั้งชมรมการแสดงเพลงร่ำวงพื้นบ้านเพื่อหารายได้เข้าตนเอง ค. ช้าง นำเพลงร่ำวงพื้นบ้านมาดัดแปลงเนื้อร้องให้มีความหมายสองแง่สองง่าม ง. เป็ด แต่งเพลงร่ำวงพื้นบ้านเกี่ยวกับคุณลักษณะอันพึง	+1	+1	+1	+1	+1	0	+1	6	0.90	ใช้ได้	
แบบประเมินพฤติกรรมความมีวินัย ด้านเข้าเรียนตรงเวลา											
1. นักเรียนมาตรงต่อเวลาในการเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1.00	ใช้ได้	
2. นักเรียนเตรียมพร้อมในการเรียนตามเวลาที่กำหนด	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1.00	ใช้ได้	
3. นักเรียนปฏิบัติตามกิจกรรมตรงตามเวลาที่ครูกำหนด	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1.00	ใช้ได้	
แบบประเมินพฤติกรรมความมีวินัยด้านแต่งกายถูกต้องตามระเบียบ											
1. นักเรียนแต่งกายสะอาดเรียบร้อย	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1.00	ใช้ได้	
2. เครื่องแบบนักเรียนถูกต้องตามกฎระเบียบของโรงเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1.00	ใช้ได้	
3. นักเรียนแต่งกายถูกต้องตามวัน ที่ทางโรงเรียนกำหนด	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1.00	ใช้ได้	

ค่าคะแนน IOC สรุปผลประเมินคู่มือการใช้แผนกิจกรรม										
ข้อความ	คะแนนความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ							ผลรวมคะแนน	IOC	ผลการพิจารณา
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 6	คนที่ 7			
แบบประเมินพฤติกรรมความมีวินัยด้านส่งงานตรงเวลา										
1. นักเรียนส่งชิ้นงานตรงตามเวลาที่ครูกำหนด	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1.00	ใช้ได้
2. นักเรียนทำงานมีเนื้อหาครบถ้วนตามที่ครูมอบหมาย	+1	+1	+1	+1	+1	+1	0	6	0.90	ใช้ได้
3. นักเรียนมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1.00	ใช้ได้
แบบประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ แผนที่ 1										
1. ความถูกต้องของเนื้อหา	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1.00	ใช้ได้
2. ความสะอาดเรียบร้อย	+1	+1	0	+1	+1	0	0	4	0.60	ใช้ได้
3. ส่งงานตรงเวลา	+1	+1	0	+1	+1	0	0	4	0.60	ใช้ได้
แบบประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ แผนที่ 2										
1. ความถูกต้องของลักษณะคำประพันธ์	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1.00	ใช้ได้
2. มีสัมผัสใน สัมผัสนอก	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1.00	ใช้ได้
3. ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1.00	ใช้ได้

ค่าคะแนน IOC สรุปผลประเมินคู่มือการใช้แผนกิจกรรม											
ข้อคำถาม	คะแนนความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ								ผลรวมคะแนน	IOC	ผลการพิจารณา
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 6	คนที่ 7				
แบบประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ แผนที่ 3											
1. ความถูกต้องของเนื้อร้อง	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1.00	ใช้ได้	
2. อักษรถูกต้อง	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1.00	ใช้ได้	
3. ความถูกต้องของท่ารำ	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1.00	ใช้ได้	
4. จังหวะถูกต้อง	+1	+1	+1	+1	+1	+1	0	6	0.90	ใช้ได้	
5. ความคิดสร้างสรรค์ในการประดิษฐ์ท่ารำ	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1.00	ใช้ได้	
แบบประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ (แผนการเรียนรู้ที่ 4)											
1. ความถูกต้องของเนื้อร้อง	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1.00	ใช้ได้	
2. อักษรถูกต้อง	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1.00	ใช้ได้	
3. ความถูกต้องของท่ารำ	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1.00	ใช้ได้	
4. จังหวะถูกต้อง	+1	+1	+1	+1	+1	+1	0	6	0.90	ใช้ได้	
5. ความคิดสร้างสรรค์ในการประดิษฐ์ท่ารำ	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1.00	ใช้ได้	

ค่าคะแนน IOC สรุปผลประเมินคู่มือการใช้แผนกิจกรรม											
ข้อคำถาม	คะแนนความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ								ผลรวมคะแนน	IOC	ผลการพิจารณา
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 6	คนที่ 7				
แบบประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ (แผนการเรียนรู้ที่ 5)											
1. ความถูกต้องของเนื้อร้อง	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1.00	ใช้ได้	
2. อักษรถูกต้อง	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1.00	ใช้ได้	
3. ความถูกต้องของท่ารำ	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1.00	ใช้ได้	
4. จังหวะถูกต้อง	+1	+1	+1	+1	+1	+1	0	6	0.90	ใช้ได้	
5. ความคิดสร้างสรรค์ในการประดิษฐ์ท่ารำ	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1.00	ใช้ได้	
6. ความถูกต้องของเนื้อหา	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1.00	ใช้ได้	
7. เทคนิคการนำเสนอรายงาน	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1.00	ใช้ได้	
8. การแสดงความคิดเห็น	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1.00	ใช้ได้	
กิจกรรม ระบบคู่สัญญา											
1. กิจกรรมมีความน่าสนใจ	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1.00	ใช้ได้	
2. กิจกรรมสามารถสร้างแนวทางความมีวินัยให้กับผู้เรียนได้	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1.00	ใช้ได้	
3. กิจกรรมสามารถนำไปประยุกต์ได้	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1.00	ใช้ได้	
4. จุดมุ่งหมายของการจัดกิจกรรมชัดเจน	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1.00	ใช้ได้	
5. หลักการขั้นตอนการจัดกิจกรรมสามารถปฏิบัติได้จริง	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1.00	ใช้ได้	
6. กิจกรรมมีความเหมาะสมกับผู้เรียน	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1.00	ใช้ได้	

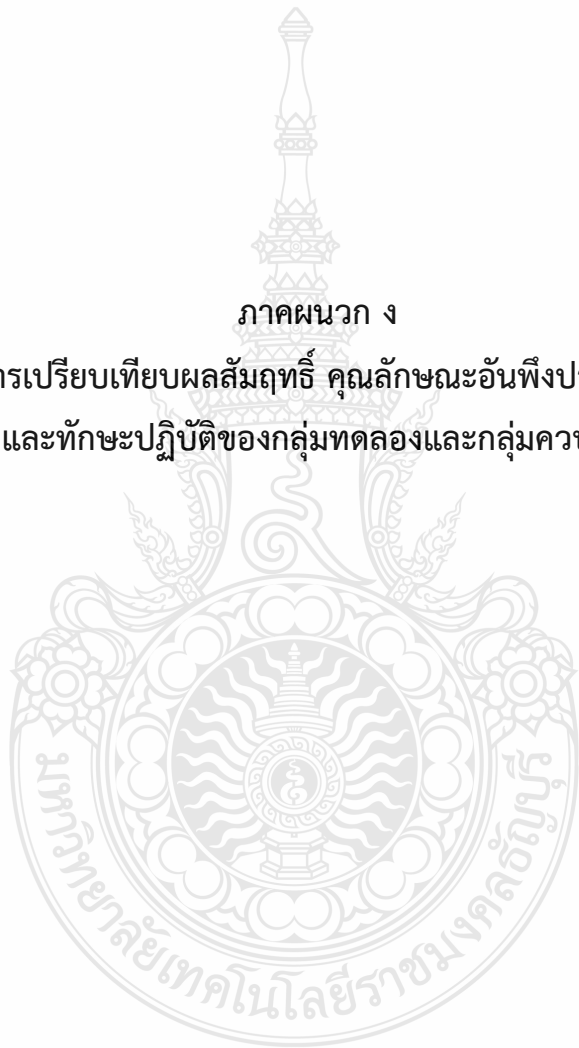
ค่าคะแนน IOC สรุปผลประเมินคู่มือการใช้แผนกิจกรรม										
ข้อความ	คะแนนความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ							ผลรวมคะแนน	IOC	ผลการพิจารณา
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 6	คนที่ 7			
7. ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมมีความเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1.00	ใช้ได้
8. ภาษาที่ใช้มีความชัดเจน	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1.00	ใช้ได้
9. จัดเรียงลำดับความยากง่ายของกิจกรรมได้เหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1.00	ใช้ได้
10. กิจกรรมตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	7	1.00	ใช้ได้

หมายเหตุ ค่า IOC ที่ได้รับต้องเกิน 0.50 ขึ้นไป

ภาคผนวก ง

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ คุณลักษณะอันพึงประสงค์
และทักษะปฏิบัติของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

Paired Samples Statistics

		Mean	N	Std. Deviation	Std. Error Mean
Pair 1	คุณลักษณะ1	85.7242	30	8.58675	2.47878
	คุณลักษณะ2	63.5350	12	5.26465	1.51977
Pair 2	ผลสัมฤทธิ์1	50.0000	30	7.76940	2.24283
	ผลสัมฤทธิ์2	32.3333	12	3.20038	.92387
Pair 3	ปฏิบัติ 1	32.5833	30	4.73782	1.36769
	ปฏิบัติ2	26.6667	12	2.42462	.69993
Pair 4	ทดลอง.ก่อน	4.4000	30	1.61031	.29400
	ทดลอง.หลัง	8.6000	30	1.06997	.19535
Pair 5	ควบคุม.ก่อน	3.7500	12	1.28806	.37183
	ควบคุม.หลัง	7.0000	12	1.04447	.30151

Paired Samples Correlations

		N	Correlation	Sig.
Pair 1	คุณลักษณะ1 & คุณลักษณะ2	12	.157	.626
Pair 2	ผลสัมฤทธิ์1 & ผลสัมฤทธิ์2	12	.479	.115
Pair 3	ปฏิบัติ1 & ปฏิบัติ2	12	.185	.566
Pair 4	ทดลอง.ก่อน & ทดลอง.หลัง	30	.436	.016
Pair 5	ควบคุม.ก่อน & ควบคุม.หลัง	12	.608	.036

Paired Samples Test

		Paired Differences					t	df	Sig. (2-tailed)
		Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean	95% Confidence Interval of the Difference				
					Lower	Upper			
Pair 1	คุณลักษณะ 1 - คุณลักษณะ 2	22.18917	9.34152	2.69666	16.25385	28.12448	8.228	11	.000
Pair 2	ผลสัมฤทธิ์ 1 - ผลสัมฤทธิ์ 2	17.66667	6.84017	1.97459	13.32063	22.01270	8.947	11	.000
Pair 3	ปฏิบัติ 1 - ปฏิบัติ 2	5.91667	4.90748	1.41667	2.79860	9.03473	4.176	11	.002
Pair 4	ทดลอง.ก่อน - ทดลอง.หลัง	-4.20000	1.49482	.27292	-4.75817	-3.64183	-15.389	29	.000
Pair 5	ควบคุม.ก่อน - ควบคุม.หลัง	-3.25000	1.05529	.30464	-3.92050	-2.57950	-10.668	11	.000

Descriptive Statistics

	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
ผลสัมฤทธิ์ 1	30	35.00	60.00	47.4000	8.47552
ผลสัมฤทธิ์ 2	12	28.00	38.00	32.3333	3.20038
Valid N (listwise)	12				

Descriptive Statistics

	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
ปฏิบัติ 1	30	25.00	38.00	31.6000	4.17381
ปฏิบัติ 2	12	24.00	32.00	26.6667	2.42462
Valid N (listwise)	12				

Descriptive Statistics

	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
คุณลักษณะ 1	30	66.64	94.99	82.4033	9.59298
คุณลักษณะ 2	12	53.87	71.54	63.5350	5.26465
Valid N (listwise)	12				

Paired Samples Statistics

Pair	Mean	N	Std. Deviation	Std. Error Mean
1 ผลสัมฤทธิ์ 1	50.0000	12	7.76940	2.24283
2 ผลสัมฤทธิ์ 2	32.3333	12	3.20038	.92387

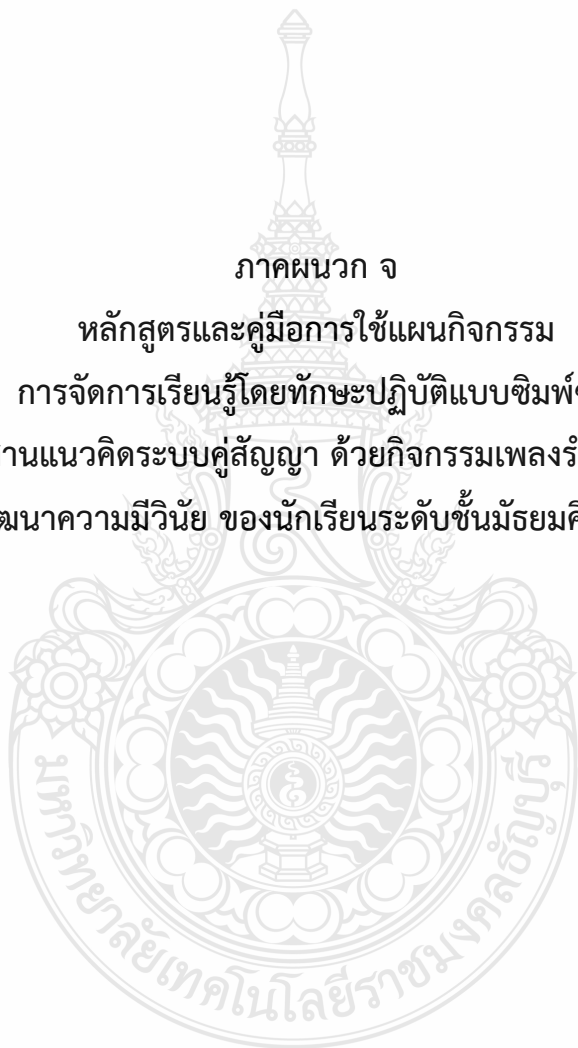
ภาคผนวก จ

หลักสูตรและคู่มือการใช้แผนกิจกรรม

การจัดการเรียนรู้โดยทักษะปฏิบัติแบบซิมพ์ซัน

ผสมผสานแนวคิดระบบคู่สัญญา ด้วยกิจกรรมเพลงร่ำวงพื้นบ้าน

เพื่อพัฒนาความมีวินัย ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

หลักสูตรและคู่มือการใช้แผนกิจกรรม
การจัดการเรียนรู้โดยทักษะปฏิบัติแบบซิมพ์ซัน
ผสมผสานแนวคิดระบบคู่สัญญา ด้วยกิจกรรมเพลงร่ำวงพื้นบ้าน
เพื่อพัฒนาความมีวินัย ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

จัดทำโดย
นายศุภวัฒน์ เจริญประยูร

หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต คณะศิลปกรรมศาสตร์
สาขาวิชานาฏศิลป์ศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

หลักสูตรและคู่มือการใช้แผนการจัดกิจกรรม

การจัดการเรียนรู้โดยทักษะปฏิบัติแบบซิปป้าชั้น ผสมผสานแนวคิดระบบคู่สัญญา

ด้วยกิจกรรมเพลงร่ำวงพื้นบ้าน เพื่อพัฒนาความมีวินัย ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

กิจกรรมการเรียนรู้โดยทักษะปฏิบัติแบบซิปป้าชั้น ผสมผสานแนวคิดระบบคู่สัญญา ด้วยกิจกรรมเพลงร่ำวงพื้นบ้าน เพื่อพัฒนาความมีวินัย ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จัดเป็นระยะเวลา 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง โดยใช้เวลาเรียนรายวิชา ดนตรี – นาฏศิลป์ไทย

หลักการและเหตุผล

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้กำหนดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เพื่อให้โรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ใช้เป็นแนวทางในการจัดการศึกษา หลักสูตรฉบับนี้มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย อีกทั้งยังส่งเสริมการอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะสร้างประโยชน์สิ่งที่ดีงามในสังคม อยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข สถานศึกษาจึงต้องมีหน้าที่ในการจัดทำหลักสูตรเพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานการจัดการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน ปัญหาความต้องการของผู้เรียน สถานศึกษาและชุมชนนั้นๆ

โรงเรียนชุมชนบ้านกระดานหน้าแกล เป็นสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 3 ได้จัดการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับชั้นปฐมวัยถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จัดการเรียนการสอนโดยยึดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 โรงเรียนชุมชนบ้านกระดานหน้าแกลมุ่งที่จะพัฒนาคุณภาพผู้เรียนเมื่อสำเร็จการศึกษาผู้เรียนจะต้องมีคุณลักษณะที่ดี อยู่ร่วมกับสังคมและเป็นแบบอย่างที่ดีในสังคมได้ จากการสำรวจคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนโรงเรียนชุมชนบ้านกระดานหน้าแกลโดยการสอบถามตัวผู้เรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษา ผู้ปกครองของนักเรียนพบว่า ผู้เรียนขาดระเบียบวินัย ในด้านต่าง ๆ เป็นอย่างมาก จึงเห็นควรที่จะมีการพัฒนาความมีวินัยให้กับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาที่โรงเรียนคาดหวัง อีกทั้งผู้เรียนยังต้องส่งเสริมและสนับสนุนความรู้รักสามัคคีและการเรียนรู้ปลูกจิตสำนึก และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณีของชาติ ตลอดจนค่านิยมอันดีงามและภูมิปัญญาท้องถิ่น ผู้สร้างหลักสูตรจึงนำการเรียนการสอนในรูปแบบบูรณาการระหว่างรายวิชานาฏศิลป์ไทยกับวิชาหน้าที่พลเมืองมาจัดทำหลักสูตรท้องถิ่นขึ้นโดยใช้การแสดงเพลงร่ำวงพื้นบ้านเป็นสื่อในการสอนนักเรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านวินัยที่ดีขึ้น

จากการศึกษา วิเคราะห์ วัฒนธรรมทางด้านการแสดงพื้นบ้านของจังหวัดนครสวรรค์ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีเขตติดต่อระหว่างภาคเหนือตอนล่างภาคกลางตอนบนพบว่า การแสดงที่เป็นเอกลักษณ์ประจำท้องถิ่นของจังหวัดนครสวรรค์คือ การเพลงเพลงรำวงพื้นบ้าน ซึ่งนิยมแสดงกันทั่วไปในเขตพื้นที่จังหวัดนครสวรรค์ จึงมีความต้องการและศักยภาพที่จะทำหลักสูตรท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมการแสดงพื้นบ้าน “เพลงรำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์” ขึ้นเพื่อเป็นการสืบสานและอนุรักษ์การแสดงเพลงรำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์สืบไป

การแสดงเพลงรำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์ เป็นหลักสูตรที่สอดคล้องกับศิลปวัฒนธรรมด้านการแสดงและการละเล่นพื้นบ้านของชาวบ้านในจังหวัดนครสวรรค์ โดยมุ่งเน้นการเรียนรู้ทางด้านทฤษฎีเกี่ยวกับประวัติความเป็นมา ลักษณะการแสดง ควบคู่การฝึกทักษะ การปฏิบัติร้องเพลงและการรำ ซึ่งการแสดงเพลงรำวงพื้นบ้านสะท้อนให้เห็นถึงศิลปวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ของจังหวัดนครสวรรค์ ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ร่วมกัน แลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนในทุกชั้นตอนของการเรียนในเนื้อหา การแสดงเพลงรำวงพื้นบ้าน หลักสูตรยังมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการปฏิบัติด้วยตนเองและเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้สภาพจริงสามารถนำความรู้ทักษะไปใช้ประโยชน์มากที่สุด อีกทั้งยังสามารถนำการแสดงเพลงรำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์มาสร้างสรรค์ให้สอดคล้องกับสภาพปัจจุบันได้

สาระสำคัญของหลักสูตร

การแสดงรำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์ เป็นการแสดงอย่างหนึ่งของชาวบ้านในจังหวัดนครสวรรค์ ที่ร่วมกันเล่นเพื่อความสนุกสนานและเพื่อความสามัคคี นิยมเล่นกันตั้งแต่ในสมัยสงครามโลกครั้งที่ 2 ซึ่งได้รับอิทธิพลมาจากแสดงที่เรียกว่า “รำโชน” จากสถานการณบ้านเมืองที่เกิดสงครามรัฐบาลจึงงดการละเล่น รำโชน หรือ ที่ชาวนครสวรรค์เรียกกันว่า รำวงพื้นบ้าน ซึ่งได้เผยแพร่เพื่อดำรงความเป็นเอกลักษณ์ของประเทศชาติจึงมีการแสดงเพลงรำวงพื้นบ้าน แพร่หลายมากในเขตจังหวัด ภาคกลาง เพลงรำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์ ใช้กลองรำมะนา เป็นเครื่องดนตรีในการตีประกอบจังหวะ มีรับและฉิ่งเป็นเครื่องดนตรีประกอบ มีลักษณะเนื้อร้องมีการกล่าวถึงเหตุการณ์สำคัญของบ้านเมือง การดำเนินชีวิตการเป็นอยู่ของชาวบ้าน วัฒนธรรมภายในท้องถิ่น การเกี่ยวพาราสีของหนุ่มสาวเป็นเชิงเข้าเหย้า หยอกล้อกัน ผู้รำจะรำไปตามจังหวะในแบบวงกลมเป็นคู่ ชาย – หญิง ลักษณะเดินทวนเข็มนาฬิกา การรำไม่มีกำหนดกฎเกณฑ์ เพียงแต่อย่าทำให้ลงจังหวะ ทำรำส่วนใหญ่จะออกมาจากจินตนาการในการตีบทตามคำร้อง รำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์นิยมเล่นได้ทุกงาน ทุกเทศกาล ทุกฤดูกาล หรือจะร้องเล่นกันเองเพื่อความสนุกสนาน รำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์ จะใช้ภาษาที่ เรียบง่ายลักษณะคำประพันธ์จะเป็นกลอนหัวเดียว ไม่เน้นสัมผัส แต่จะเน้นคำลงท้ายที่มีรูปเสียง

ที่ตรงกัน และความเป็นอัตลักษณ์ของเสียงร้องเพลงร่ำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์จะมีเสียงที่เหนือตามท้องถิ่น ลักษณะการแต่งกายเรียบง่าย มุ่งความสนุกสนาน และผ่อนคลายความทุกข์

จุดมุ่งหมายของหลักสูตร

เสริมสร้างควมมีวินัยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มี 3 ด้านคือ 1. การส่งงานตรงเวลา 2. การเข้าเรียนตรงเวลา 3. การแต่งกายถูกต้องตามระเบียบ โดยการใช้ทักษะปฏิบัติแบบชิมพ์ซัน ผสมผสานแนวคิดระบบคู่สัญญา ด้วยกิจกรรมเพลงร่ำวงพื้นบ้าน เพื่อพัฒนาตนเองด้านวินัยให้เกิดประสิทธิผล

หลักการจัดกิจกรรม

กิจกรรมการพัฒนาวินัยผ่านการใช้ทักษะปฏิบัติแบบชิมพ์ซัน ผสมผสานแนวคิดระบบคู่สัญญากับกิจกรรมเพลงร่ำวงพื้นบ้าน ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จัดระยะเวลา 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง รวม 16 ชั่วโมง โดยใช้ชั่วโมงเรียนรายวิชา ดนตรี – นาฏศิลป์ไทย แนวทางการจัดกิจกรรมการสอน รายวิชานาฏศิลป์ไทย เรื่องการแสดงเพลงร่ำวงพื้นบ้าน สามารถใช้รูปแบบ/วิธีการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย ใช้กระบวนการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คือ

1. การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ เป็นการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เชื่อมโยงเนื้อหาสาขาวิชาต่างๆ ที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันมาผสมผสานเข้าด้วยกันกับสาระนาฏศิลป์พื้นบ้าน
2. การเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกัน ได้เรียนและทำงานร่วมกันโดยครูเป็นผู้เตรียมภาระงานและจัดแบ่งหน้าที่ให้กับผู้เรียน ผู้เรียนจะได้เรียนรู้ในกลุ่มย่อย ๆ และช่วยกันนำพากลุ่มไปสู่เป้าหมาย กิจกรรมที่จัดควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้พึ่งพาอาศัยกันในการเรียนรู้ มีการปรึกษาหารือกันอย่างใกล้ชิด มีปฏิสัมพันธ์กัน มีการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม และมีการแบ่งหน้าที่ในการรับผิดชอบภาระงาน
3. การจัดการเรียนรู้ที่เน้นทักษะปฏิบัติอย่างสร้างสรรค์ เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอนให้ผู้เรียนประยุกต์ความรู้ที่ได้เรียนรู้มาปฏิบัติได้ถูกต้อง อีกทั้งยังจัดประสบการณ์ในการฝึกการปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความชำนาญในการปฏิบัติกิจกรรมนั้นๆ และเกิดความรับผิดชอบในการทำงาน
4. การใช้ระบบคู่สัญญา เป็นระบบการแก้ปัญหาและพัฒนาตนเองที่ใช้หลักการควบคุมพฤติกรรมและการแก้ปัญหาของผู้เรียนโดยการเสริมแรงของคู่สัญญา

สื่อการเรียนรู้

1. วีดิทัศน์การแสดงรำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์
2. รูปภาพการแต่งกายการแสดงรำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์
3. ภาพเครื่องดนตรีที่ใช้ประกอบการแสดงวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์
4. ตัวอย่างบทเพลงรำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์

การวัดประเมินผล

1. ประเมินความรู้เกี่ยวกับความหมายประวัติความเป็นมาของรำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์
2. ประเมินความรู้เกี่ยวกับคำประพันธ์ ความหมายของคำประพันธ์รำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์
3. ประเมินความรู้เกี่ยวกับเครื่องแต่งกายของการแสดงรำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์
4. ประเมินความรู้เกี่ยวกับทำนองเพลงและเครื่องดนตรีที่ใช้ในการแสดงรำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์
5. ประเมินความรู้เกี่ยวกับโอกาสที่ใช้ในการแสดงเพลงรำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์
6. ประเมินทักษะการปฏิบัติในการร้องเพลงรำวงพื้นบ้าน และปฏิบัติทำรำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์
7. ประเมินความมีวินัยของนักเรียน 3 ด้านคือ การส่งงานตรงเวลา การเข้าเรียนตรงเวลา และการแต่งกายถูกต้องตามระเบียบ

วิธีการดำเนินกิจกรรมการฝึกปฏิบัติกิจกรรมเพลงรำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์

วิธีการดำเนินการกิจกรรมเพลงรำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์ มีขั้นตอนและวิธีการดังนี้

กิจกรรมการพัฒนายุทธศาสตร์ผ่านการฝึกปฏิบัติเพลงรำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีการวางแผนปฏิบัติเพื่อไม่ให้เสียเวลาและลดการเกิดข้อผิดพลาด ตลอดจนไม่บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ ดังนั้น การวางแผนการปฏิบัติกิจกรรม ปรับปรุง เพื่อพัฒนาเป็นสิ่งสำคัญควรดำเนินการดังต่อไปนี้

การเตรียมความพร้อมของครู

1. กำหนดเป้าหมาย วัตถุประสงค์ในการจัดการเรียนรู้ วิเคราะห์ศึกษากิจกรรมในการเขียนแผนดำเนินการกิจกรรมการเรียนรู้ (แผนปฏิบัติกิจกรรม) ดำเนินการตามแผนกิจกรรมการเรียนรู้ และประเมินความมีวินัยโดยใช้การฝึกปฏิบัติกิจกรรมเพลงรำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์ในการพัฒนาความมีวินัย

2. จัดเตรียมสถานที่ในการจัดกิจกรรม สื่อการสอน อุปกรณ์ สำหรับการฝึกปฏิบัติก่อนทำกิจกรรมทุกครั้ง

3. จัดเตรียมแบบประเมิน แบบรายงานระบบคู่สัญญา และแบบสังเกตพฤติกรรมที่ใช้ในการประเมินนักเรียน

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมการฝึกทักษะปฏิบัติแบบซิมพ์ซัน ผสมผสานแนวคิดระบบคู่สัญญา ด้วยกิจกรรมเพลงรำวงพื้นบ้าน เพื่อพัฒนาความมีวินัย

1. ครูผู้สอนแจ้งจุดประสงค์ในการฝึกปฏิบัติกิจกรรมเพลงรำวงพื้นบ้าน เพื่อพัฒนาความมีวินัยให้นักเรียนได้มีโอกาสศึกษา และสนทนาสร้างแรงจูงใจให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีความมุ่งมั่นในการปฏิบัติกิจกรรม

2. ครูผู้สอนอธิบายลักษณะของเพลงรำวงพื้นบ้าน เรื่อง ประวัติความเป็นมา ลักษณะคำประพันธ์ รูปแบบการแสดง ลักษณะท่ารำ การแต่งกาย เครื่องดนตรีที่ใช้ในการแสดง และวิธีการฝึกปฏิบัติการร้องและรำเพลงรำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์

3. ครูผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนร่วมประพันธ์บทร้องเพลงรำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์ และให้นักเรียนฝึกร้องปฏิบัติท่ารำตามบทเพลง ครูแก้ไขเพิ่มเติมแล้วสอนบทร้องเพลงรำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์

4. ครูผู้สอนสาธิตการปฏิบัติ ร้อง และรำเพลงรำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์ ให้นักเรียนชม จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติตามครูผู้สอน

ขั้นสรุป

ทำการทดลองการฝึกทักษะปฏิบัติแบบซิมพ์ซัน ผสมผสานแนวคิดระบบคู่สัญญา ด้วยกิจกรรมเพลงรำวงพื้นบ้าน โดยการสังเกตพฤติกรรมวินัย ประกอบด้วย 3 ด้าน คือ 1) การส่งงานตรงเวลา 2) การเข้าเรียนตรงเวลา 3) การแต่งกายถูกต้องตามระเบียบ โดยแบบสังเกต และแบบรายงานระบบคู่สัญญา เป็นการให้คะแนนแบบสังเกตพฤติกรรมวินัย เป็นมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ โดยแสดงผลการทดลองทำกิจกรรมพัฒนาพฤติกรรมวินัยของผู้เรียนผ่านศิลปะการแสดงเพลงรำวงพื้นบ้าน ดังตารางต่อไปนี้

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ รายวิชา นาฏศิลป์ไทย
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

รหัสวิชา ศ 21201
เวลา 16 ชั่วโมง

ศึกษาวิเคราะห์ความหมาย ประวัติความเป็นมา รูปแบบการแสดงวิธีการดำเนินการแสดง เครื่องแต่งกาย เครื่องดนตรีที่ใช้ในการแสดง โอกาสที่ใช้ในการแสดง และลักษณะคำกลอนเพลงร่ำวง พื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์ สามารถวิจารณ์การแสดงและแสดงความคิดเห็นในการคิดประดิษฐ์ท่ารำ เพลงร่ำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์

โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบสาธิตและการฝึกปฏิบัติทักษะการแสดง ร่ำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์ ซึ่งประกอบด้วย การปฏิบัติร้องเพลงร่ำวงพื้นบ้าน การปฏิบัติท่ารำประกอบร่ำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์ เน้นกระบวนการเรียนรู้ในการฝึกความมีระเบียบวินัย ในเรื่องความรับผิดชอบ การทำงานร่วมกัน ความรับผิดชอบในการฝึกซ้อมการแสดงร่ำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์ ความรับผิดชอบในภาระหน้าที่ในการทำงาน

มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

มาตรฐาน ศ. 3.1 ม.2/2, ม.2/3, ม.2/4, ม.2/5

มาตรฐาน ศ. 3.2 ม.2/1, ม.2/2

รวมทั้งหมด

2 มาตรฐานการเรียนรู้ 6 ตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ รายวิชา นาฏศิลป์ไทย
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

รหัสวิชา ศ 21201

เวลา 16 ชั่วโมง

มาตรฐาน ศ 3.1 เข้าใจ และแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์
คุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้
ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัดมาตรฐาน ศ 3.1

- ม.2/2 สร้างสรรค์การแสดงโดยใช้องค์ประกอบนาฏศิลป์และการละคร
- ม.2/3 วิเคราะห์การแสดงของตนเองและผู้อื่น โดยใช้นาฏยศัพท์หรือศัพท์
ทางการละคร ที่เหมาะสม
- ม.2/4 เสนอข้อคิดเห็นในการปรับปรุงการแสดง
- ม.2/5 เชื่อมโยงการเรียนรู้ระหว่างนาฏศิลป์และการละครกับสาระการเรียนรู้อื่น ๆ

มาตรฐาน ศ 3.2 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เห็นคุณค่า
ของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นภูมิปัญญาไทยและสากล

ตัวชี้วัดมาตรฐาน ศ 3.2

- ม.2/1 เปรียบเทียบลักษณะเฉพาะของการแสดงนาฏศิลป์จากวัฒนธรรมต่าง ๆ
- ม.2/2 ระบุหรือแสดงนาฏศิลป์ นาฏศิลป์พื้นบ้าน ละครไทย ละครพื้นบ้าน
หรือมหรสพอื่นที่เคยนิยมกันในอดีต

**โครงสร้างหน่วยการเรียนรู้ ทักษะปฏิบัติแบบชิมป์ชั้น ผสมผสานแนวคิดระบบคู่สัญญา
ด้วยกิจกรรมเพลงร้องพื้นบ้าน เพื่อพัฒนาความมีวินัย**

หน่วยการเรียนรู้	แผนการจัดการ การเรียนรู้	วิธีสอน/กระบวนการ จัดการเรียนรู้	สมรรถนะสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)
หน่วยการเรียนรู้ ที่ 1 เพลงร้องพื้นบ้าน จังหวัดนครสวรรค์	1. ความรู้เบื้องต้น เกี่ยวกับเพลงร้อง พื้นบ้านจังหวัด นครสวรรค์	- วิธีสอนโดยการจัดการ เรียนรู้แบบทักษะปฏิบัติ แบบชิมป์ชั้น	- ความสามารถในการ สื่อสาร	2
	2. การประพันธ์ เพลงร้อง พื้นบ้านจังหวัด นครสวรรค์	- วิธีสอนโดยการจัดการ เรียนรู้แบบทักษะปฏิบัติ แบบชิมป์ชั้น	- ความสามารถในการคิด	4
	3. ปฏิบัติการร้อง เพลงร้อง พื้นบ้านจังหวัด นครสวรรค์	- วิธีสอนโดยการจัดการ เรียนรู้แบบทักษะปฏิบัติ แบบชิมป์ชั้น	- ความสามารถในการ สื่อสาร	4
	4. ปฏิบัติทำรำเพลง ร้องพื้นบ้าน จังหวัด นครสวรรค์	- วิธีสอนโดยการจัดการ เรียนรู้แบบทักษะปฏิบัติ แบบชิมป์ชั้น	- ความสามารถในการคิด	4
	5. การวิจารณ์การ แสดงนาฏศิลป์ ไทย ชุดร้อง พื้นบ้านจังหวัด นครสวรรค์	- วิธีสอนโดยการจัดการ เรียนรู้แบบทักษะปฏิบัติ แบบชิมป์ชั้น	- ความสามารถในการ สื่อสาร	2
รวม				16

โครงสร้างแผนการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติแบบชิมป์ชั้น ผสมผสานแนวคิดระบบคู่สัญญา

ด้วยกิจกรรมเพลงร้องพื้นบ้าน เพื่อพัฒนาความมีวินัย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ รายวิชา นาฏศิลป์ไทย

รหัสวิชา ศ 21201

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

เวลา 16 ชั่วโมง

หน่วยการเรียนรู้ เพลงร้องพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์

แผนการเรียนรู้ที่	เรื่อง	จำนวน เวลา	น้ำหนัก คะแนน ผลสัมฤทธิ์	น้ำหนัก คะแนน คุณลักษณะ (วินัย)
1	ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับเพลงร้องพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์	2	10	20
2	การประพันธ์เพลงร้องพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์	4	20	20
3	ปฏิบัติการร้องเพลงร้องพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์	4	20	20
4	ปฏิบัติทำรำเพลงร้องพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์	4	20	20
5	การวิจารณ์การแสดงนาฏศิลป์ไทย ชุดร้องพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์	2	30	20
รวม		16	100	100

โครงสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติแบบซิมพ์ชัน ผสมผสานแนวคิดระบบคู่สัญญา ด้วยกิจกรรมเพลงร่ำวงพื้นบ้าน เพื่อพัฒนาความมีวินัย

แผนกิจกรรมที่	หน่วยการเรียนรู้	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง/ ธรรมชาติวิทยา	ชั้นกิจกรรมทักษะปฏิบัติ ของซิมพ์ชัน	ขั้นตอนกิจกรรมระบบ คู่สัญญา	เวลา
1	<p>ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับเพลงร่ำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์</p> <p>1.1 ความหมายของคำว่าเพลงร่ำวงพื้นบ้าน</p> <p>1.2 ประวัติความเป็นมาเพลงร่ำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์</p> <p>1.3 เครื่องแต่งกาย</p> <p>1.4 เครื่องดนตรีที่ใช้ในการแสดงเพลงร่ำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์</p> <p>1.5 โอกาสที่ใช้ในการแสดงเพลงร่ำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์</p> <p>1.6 รูปแบบการแสดงเพลงร่ำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์</p> <p>1.7 วิธีการดำเนินการแสดงเพลงร่ำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์</p>	<p>1. นักเรียนสามารถสืบค้นเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของเพลงร่ำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์ได้</p> <p>2. นักเรียนสามารถอธิบายลักษณะและรูปแบบการแสดงเพลงร่ำวงพื้นบ้านของจังหวัดนครสวรรค์ได้</p> <p>3. นักเรียนสามารถอธิบาย เครื่องดนตรี การแต่งกาย โอกาสที่ใช้ในการเล่นเพลงร่ำวงพื้นบ้านจังหวัด นครสวรรค์ได้</p> <p>4. นักเรียนสามารถอธิบายเกี่ยวกับรูปแบบ วิธีการแสดง เพลงร่ำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์ได้</p> <p>5. นักเรียนมีวินัยในการปฏิบัติกิจกรรมในระหว่างการเรียนการสอนและการฝึกทักษะปฏิบัติ</p>	<p>ศ 3.2</p> <p>ม.2/1</p> <p>ม.2/2</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● นาฏศิลป์พื้นเมือง <ul style="list-style-type: none"> - ความหมาย - ที่มา - วัฒนธรรม - ลักษณะเฉพาะ ● รูปแบบการแสดงประเภทต่าง ๆ <ul style="list-style-type: none"> - นาฏศิลป์พื้นเมือง 	<p>ชั้นที่ 1</p> <ul style="list-style-type: none"> - ชั้นการรับรู้ <p>ชั้นที่ 2</p> <ul style="list-style-type: none"> - ชั้นเตรียมความพร้อม <p>ชั้นที่ 3</p> <ul style="list-style-type: none"> - ชั้นการตอบสนอง <p>ภายใต้การควบคุม</p> <p>ชั้นที่ 4</p> <ul style="list-style-type: none"> - ชั้นการให้ลงมือกระทำ 	<p>1. แนะนำกิจกรรมคู่สัญญา</p> <p>2. กำหนด “วินัย” ที่ตนเองต้องการพัฒนา</p> <p>3. หาคู่สัญญา</p> <p>4. ตั้งปณิธาน ปรึกษาขอคำแนะนำจากคู่สัญญา</p> <p>5. ทำสัญญากับคู่สัญญา</p>	2

โครงสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติแบบซิมพ์ซัน ผสมผสานแนวคิดระบบคู่สัญญา ด้วยกิจกรรมเพลงร่ำวงพื้นบ้าน เพื่อพัฒนาความมีวินัย

แผนกิจกรรมที่	หน่วยการเรียนรู้	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง/ ธรรมชาติวิทยา	ชั้นกิจกรรมทักษะปฏิบัติ ของซิมพ์ซัน	ขั้นตอนกิจกรรมระบบ คู่สัญญา	เวลา
2	การประพันธ์เพลง ร่ำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์ 1.1 ลักษณะคำประพันธ์ 1.2 วิธีการประพันธ์เพลง 1.3 ประพันธ์เพลง	1. นักเรียนสามารถประพันธ์บทเพลงร่ำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์ด้วยคำง่าย ๆ ได้ 2. นักเรียนสามารถประพันธ์เพลงร่ำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์ที่สื่อถึงความมีวินัยได้ 3. นักเรียนมีวินัยในการปฏิบัติกิจกรรมในระหว่างการเรียนการสอนและการฝึกทักษะปฏิบัติ	ศ 3.2 ม.2/2	<ul style="list-style-type: none"> • นาฏศิลป์พื้นเมือง - ลักษณะของคำประพันธ์เพลงร่ำวงพื้นบ้าน - ประพันธ์เพลงร่ำวงพื้นบ้าน 	ชั้นที่ 1 - ชั้นการรับรู้ ชั้นที่ 2 - ชั้นเตรียมความพร้อม ชั้นที่ 3 - ชั้นการตอบสนอง ภายใต้การควบคุม ชั้นที่ 4 - ชั้นการให้ลงมือกระทำ ชั้นที่ 5 - ชั้นกระทำอย่างชำนาญ ชั้นที่ 6 - ชั้นการปรับปรุงและประยุกต์ใช้ ชั้นที่ 7 - ชั้นการคิดริเริ่ม	1. บันทึกผลการปฏิบัติ 2. ส่งให้คู่สัญญา รับรู้ เป็นระยะๆ	4

โครงสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติแบบชิมพ์ชัน ผสมผสานแนวคิดระบบคู่สัญญา ด้วยกิจกรรมเพลงร่ำวงพื้นบ้าน เพื่อพัฒนาความมีวินัย

แผนกิจกรรมที่	หน่วยการเรียนรู้	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง/ ธรรมชาติวิชา	ชั้นกิจกรรมทักษะปฏิบัติ ของชิมพ์ชัน	ขั้นตอนกิจกรรมระบบ คู่สัญญา	เวลา
3	<p>ปฏิบัติกรร้องเพลง ร่ำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์</p> <p>1.1 ความหมายของเนื้อร้อง</p> <p>1.2 จังหวะ</p> <p>1.3 ทำนองเพลง</p> <p>1.4 ปฏิบัติร่ำวงเพลงร่ำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์</p>	<p>1. นักเรียนสามารถบอกความหมายของเพลงร่ำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์ได้</p> <p>2. นักเรียนสามารถร้องเพลงร่ำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์ที่ตนเองประพันธ์ขึ้นได้</p> <p>3. นักเรียนสามารถร้องเพลงร่ำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์ที่ได้</p> <p>4. นักเรียนมีวินัยในการปฏิบัติกิจกรรมในระหว่างการเรียนการสอนและการฝึกทักษะปฏิบัติร่ำวงเพลงร่ำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์</p>	<p>ศ 3.2 ม.2/2</p>	<p>● การขับร้องเพลงร่ำวงพื้นบ้าน</p> <ul style="list-style-type: none"> - จังหวะ - ทำนองเพลง - ปฏิบัติร่ำวงเพลงร่ำวงพื้นบ้าน 	<p>ชั้นที่ 1</p> <ul style="list-style-type: none"> - ชั้นการรับรู้ <p>ชั้นที่ 2</p> <ul style="list-style-type: none"> - ชั้นเตรียมความพร้อม <p>ชั้นที่ 3</p> <ul style="list-style-type: none"> - ชั้นการตอบสนอง <p>ภายใต้การควบคุม</p> <p>ชั้นที่ 4</p> <ul style="list-style-type: none"> - ชั้นการให้ลงมือ <p>กระทำ</p> <p>ชั้นที่ 5</p> <ul style="list-style-type: none"> - ชั้นกระทำอย่าง <p>ชำนาญ</p> <p>ชั้นที่ 6</p> <ul style="list-style-type: none"> - ชั้นการปรับปรุงและประยุกต์ใช้ <p>ชั้นที่ 7</p> <ul style="list-style-type: none"> - ชั้นการคิดริเริ่ม 	<p>1. บันทึกผลการปฏิบัติ</p> <p>2. ส่งให้คู่สัญญา รับรู้เป็นระยะๆ</p>	4

โครงสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติแบบซิมพ์ซัน ผสมผสานแนวคิดระบบคู่สัญญา ด้วยกิจกรรมเพลงร่าวงพื้นบ้าน เพื่อพัฒนาความมีวินัย

แผนกิจกรรมที่	หน่วยการเรียนรู้	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง/ ธรรมชาติวิทยา	ชั้นกิจกรรมทักษะปฏิบัติ ของซิมพ์ซัน	ขั้นตอนกิจกรรมระบบ คู่สัญญา	เวลา
4	ปฏิบัติทำรำประกอบ เพลงร่าวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์ 1.1 นาฏยศัพท์ 1.2 ลักษณะท่ารำ 1.3 การปฏิบัติท่ารำ	1. นักเรียนสามารถคิดสร้างสรรค์ประดิษฐ์ท่ารำประกอบเพลงร่าวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์ที่ตนเองประพันธ์ขึ้นได้ 2. นักเรียนสามารถปฏิบัติท่ารำประกอบเพลงร่าวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์ที่ตนเองประพันธ์ขึ้นได้ 3. นักเรียนสามารถใช้ความคิดริเริ่มในการนำเสนอการแสดงร่าวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์ด้านความมีวินัยได้ 4. นักเรียนสามารถปฏิบัติท่ารำเพลงร่าวงพื้นบ้านที่ครูสอนได้ 5. นักเรียนมีวินัยในการปฏิบัติกิจกรรมในระหว่างการเรียนรู้และการฝึกทักษะปฏิบัติ	ศ 3.1 ม.2/2 ศ 3.2 ม.2/3	<ul style="list-style-type: none"> การปฏิบัติท่ารำประกอบเพลงร่าวงพื้นบ้าน - หลักและวิธี สร้างสรรค์การแสดงโดยใช้องค์ประกอบนาฏศิลป์ - นำเสนอการแสดงเพลงร่าวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์ในหัวข้อความมีวินัยที่สร้างสรรค์ขึ้น นักเรียนแก้ไขปรับปรุงท่ารำตามคำแนะนำของครูและเพื่อนๆ ปฏิบัติท่ารำประกอบเพลงร่าวงพื้นบ้าน 	ชั้นที่ 1 - ชั้นการรับรู้ ชั้นที่ 2 - ชั้นเตรียมความพร้อม ชั้นที่ 3 - ชั้นการตอบสนอง ภายใต้การควบคุม ชั้นที่ 4 - ชั้นการให้ลงมือ กระทำ ชั้นที่ 5 - ชั้นกระทำอย่าง ชำนาญ ชั้นที่ 6 - ชั้นการปรับปรุงและ ประยุกต์ใช้ ชั้นที่ 7 - ชั้นการคิดริเริ่ม	1. บันทึกผลการปฏิบัติ 2. ส่งให้คู่สัญญา รับรู้ เป็นระยะๆ	4

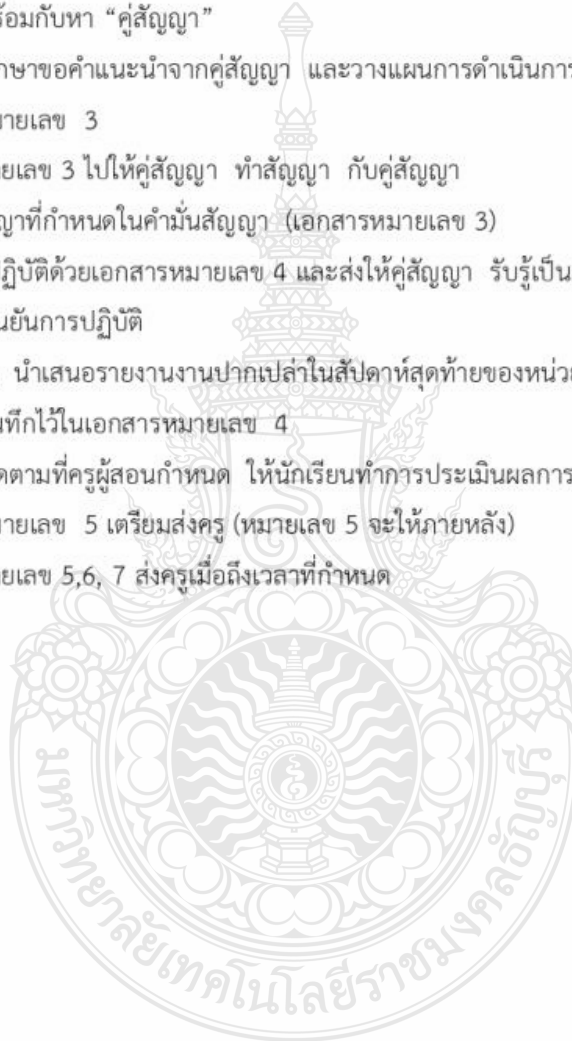
โครงสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติแบบซิฟชัน ผสมผสานแนวคิดระบบคู่สัญญา ด้วยกิจกรรมเพลงรำวงพื้นบ้าน เพื่อพัฒนาความมีวินัย

แผนกิจกรรมที่	หน่วยการเรียนรู้	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง/ ธรรมชาติวิชา	ชั้นกิจกรรมทักษะปฏิบัติ ของซิฟชัน	ขั้นตอนกิจกรรมระบบ คู่สัญญา	เวลา
5	<p>การวิจารณ์การแสดงนาฏศิลป์ไทย ชุดรำวงพื้นบ้าน จังหวัดนครสวรรค์</p> <p>1.1 หลักการวิจารณ์การแสดง 1.2 สุนทรียะการแสดงพื้นบ้าน 1.3 นำเสนอการแสดงเพลง รำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์</p>	<p>1. นักเรียนสามารถอธิบายหลักการ วิจารณ์รำวงพื้นบ้านจังหวัด นครสวรรค์ ได้</p> <p>2. นักเรียนวิจารณ์การแสดงรำวง พื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์ได้</p> <p>3. นักเรียนมีวินัยในการปฏิบัติกิจกรรม ในระหว่างการเรียนการสอนและการฝึก ทักษะปฏิบัติ</p>	<p>ศ 3.1 ม.2/3 ม.2/4 ม.2/5</p>	<p>● หลักและวิธีการวิจารณ์ การแสดง - วิเคราะห์บท ประพันธ์ - วิเคราะห์การปฏิบัติ ท่ารำ - การวิจารณ์ การแสดง</p>	<p>ชั้นที่ 1 - ชั้นการรับรู้</p> <p>ชั้นที่ 2 - ชั้นเตรียมความพร้อม</p> <p>ชั้นที่ 3 - ชั้นการตอบสนอง</p> <p>ภายใต้การควบคุม</p> <p>ชั้นที่ 4 - ชั้นการให้ลงมือ กระทำ</p> <p>ชั้นที่ 5 - ชั้นกระทำอย่าง ชำนาญ</p> <p>ชั้นที่ 6 - ชั้นการปรับปรุงและ ประยุกต์ใช้</p> <p>ชั้นที่ 7 - ชั้นการคิดริเริ่ม</p>	<p>1. บันทึกผลการปฏิบัติ</p> <p>2. ให้นักเรียนทำการ ประเมินผลการปฏิบัติ ตลอดกิจกรรม</p> <p>3. ส่งให้คู่สัญญา เพื่อ ประเมินผลกิจกรรม</p>	2

เอกสารหมายเลข 1

คำชี้แจงขั้นตอนกิจกรรม ระบบคู่สัญญา

1. ศึกษาเอกสารหมายเลข 2 ให้เข้าใจกระบวนการปฏิบัติ
2. กำหนดความมีวินัยที่ตัวเองต้องการพัฒนา (โดยสำรวจตัวเองหรือขอข้อมูลจากผู้อื่น) เน้นการพัฒนาความมีวินัย พร้อมกับหา “คู่สัญญา”
3. ตั้งปณิธาน ปรีกษาขอคำแนะนำจากคู่สัญญา และวางแผนการดำเนินการใน “คำมั่นสัญญา” ตามเอกสารหมายเลข 3
4. นำเอกสารหมายเลข 3 ไปให้คู่สัญญา ทำสัญญา กับคู่สัญญา
5. ปฏิบัติตามสัญญาที่กำหนดในคำมั่นสัญญา (เอกสารหมายเลข 3)
6. บันทึกผลการปฏิบัติด้วยเอกสารหมายเลข 4 และส่งให้คู่สัญญา รับรู้เป็นระยะๆ พร้อมกับลงนามรับทราบเพื่อยืนยันการปฏิบัติ
7. นักเรียนทุกคน นำเสนอรายงานงานปากเปล่าในสัปดาห์สุดท้ายของหน่วยการเรียนรู้ และส่งบันทึกการปฏิบัติที่บันทึกไว้ในเอกสารหมายเลข 4
8. เมื่อครบกำหนดตามที่ครูผู้สอนกำหนด ให้นักเรียนทำการประเมินผลการปฏิบัติตลอดกิจกรรมด้วยเอกสารหมายเลข 5 เตรียมส่งครู (หมายเลข 5 จะให้ภายหลัง)
9. นำเอกสารหมายเลข 5,6, 7 ส่งครูเมื่อถึงเวลาที่กำหนด

เอกสารหมายเลข 2

ขั้นตอนในการดำเนินการ กิจกรรมค้ำยันสัญญา

ขั้นตอนที่ 1 : กำหนดเรื่อง / ปัญหา / หรือจุดที่ควรพัฒนา

ในขั้นตอนนี้ ผู้พัฒนาตนเองอาจกระทำได้โดยการพิจารณาสำรวจตัวเอง หรือให้ผู้อื่นทำการพิจารณาและขอข้อมูลจากผู้อื่น

ขั้นตอนที่ 2 : หาคู่สัญญา

บุคคลที่ต้องการพัฒนาตนเองด้วยระบบคู่สัญญา ต้องแสวงหาคู่สัญญา เพื่อให้ช่วยรับรู้ปัญหาและความพยายามที่จะพัฒนาตนเองรวมทั้งขอคำปรึกษาแนะนำเบื้องต้นด้วย ทั้งนี้ผู้พัฒนาตนเองควรที่จะเลือกคู่สัญญาที่มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

- เป็นบุคคลที่ผู้พัฒนาตนเองมีความเกรงใจ ไม่ทำให้บุคคลนั้นเกิดความผิดหวัง
- เป็นบุคคลที่มีทัศนคติที่ดีต่อผู้พัฒนาตนเอง คือ มองผู้พัฒนาตนเองในทางที่ดีทำให้ผู้พัฒนาตนเองไม่กล้าที่จำทำให้บุคคลนั้นมองเห็นภาพพจน์ที่ไม่ดีของตนเอง
- เป็นบุคคลที่ผู้ต้องการพัฒนาตนเองมีความเคารพ เชื่อถือ สามารถให้คำแนะนำตักเตือนตนเองได้

ขั้นตอนที่ 3 : ตั้งปณิธานและขอคำแนะนำจากคู่สัญญา

ในขั้นตอนนี้ ผู้ที่ต้องการพัฒนาตนเองควรมีการดำเนินการดังนี้

- พูดคุยกับคู่สัญญา แจ้งความประสงค์ของตน
- เล่าถึงจุดที่ตนเองต้องการพัฒนา หรือแก้ปัญหและวิธีการพัฒนาหรือแก้ปัญหที่ตนเองคิดไว้แล้วอย่างคร่าวๆ
- ตั้งปณิธานในการที่จะพัฒนาหรือแก้ปัญหาคือ แสดงความตั้งใจในการพัฒนาตนเองหรือแก้ปัญหอย่างแน่วแน่ต่อคู่สัญญา
- ขอคำปรึกษาแนะนำจากคู่สัญญา

ขั้นตอนที่ 4 : วางแผนการพัฒนาตนเอง หรือแก้ปัญห

ผู้ต้องการพัฒนาตนเองควรดำเนินการต่อไปดังนี้

- สสำรวจสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแจกแจงปัญหา
- วิเคราะห์สาเหตุของปัญหา หรือความบกพร่องที่มีอยู่

- คิววิธีการพัฒนา การแก้ไขปัญหา กำหนดลงไปให้ชัดว่า จะต้องทำอะไรบ้างกำหนดระยะเวลาให้ชัดเจนว่า จะจบขั้นตอนและประเมินผลการปฏิบัติเมื่อใด

ขั้นตอนที่ 5 : ทำสัญญากับคู่สัญญา

ผู้ต้องการพัฒนาตนเองควรดำเนินการดังต่อไปนี้

- นำแผนการพัฒนา หรือแก้ปัญหาไปให้คู่สัญญา

- ทำสัญญากับคู่สัญญาว่าจะปฏิบัติตามแผน

คู่สัญญาควรปฏิบัติดังนี้

- ชักถามถึงแผนการพัฒนา หรือแก้ปัญหา

- ทำความตกลงเรื่องการรายงานผลการปฏิบัติ

- อาจให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมได้บ้าง

- รับคำสัญญาของผู้พัฒนาตนเอง และให้กำลังใจ

ขั้นตอนที่ 6 : ลงมือปฏิบัติตามแผน และบันทึกผลส่งคู่สัญญา

ผู้ต้องการพัฒนาตนเองควรดำเนินการดังนี้

- ปฏิบัติตามแผนอย่างจริงจัง

- บันทึกผลการปฏิบัติเป็นระยะๆ

- ส่งบันทึกผลการปฏิบัติให้คู่สัญญาดูและให้คำแนะนำ

คู่สัญญาควรปฏิบัติดังนี้

- อ่านบันทึกผลการปฏิบัติ และให้ข้อเสนอแนะตามที่เห็นสมควร

- หากผู้ต้องการพัฒนาตนเองไม่ส่งบันทึกให้ดู คู่สัญญาควรชักถามติดตาม

ขั้นตอนที่ 7 : ประเมินผลการปฏิบัติ

ผู้ต้องการพัฒนาตนเอง ควรดำเนินการดังนี้

- ประเมินผลการปฏิบัติตามแผนว่าตนเองสามารถทำได้สำเร็จมากน้อยเพียงใด

- จดรายการที่มีการพัฒนาขึ้นหรือประมวลการเรียนรู้ที่ตนเองได้รับ

คู่สัญญาควรปฏิบัติดังนี้

- ประเมินผลการปฏิบัติของผู้พัฒนาตนเอง

- แจ้งให้ผู้พัฒนาตนเองรับทราบและให้ข้อเสนอแนะ

- กระตุ้นให้ผู้พัฒนาตนเองดำเนินการต่อไป

ขั้นตอนที่ 8 : ปรับปรุงแผนการปฏิบัติ

ผู้ต้องการพัฒนาตนเอง ควรดำเนินการดังนี้

- นำข้อมูลที่ได้จากการประเมินผลมาปรับปรุงแผนการปฏิบัติให้เหมาะสม ถ้าการปฏิบัติตามแผนไม่สมบูรณ์
- หากการปฏิบัติตามแผนเป็นไปครบทุกขั้นตอน และได้ผลเป็นที่น่าพอใจ ผู้ดำเนินการพัฒนาตนเอง เพียงแต่ทบทวนข้อมูลจากการประเมินผล จดจำการเรียนรู้ต่างๆ ที่ได้รับไปใช้ในโอกาสต่อไป
- ผู้พัฒนาตนเอง เมื่อแก้ปัญหาใดปัญหาหนึ่งให้ลุล่วงไปได้อย่างดี ก็สามารถที่จะพัฒนาหรือแก้ปัญหาอื่นๆ ได้ โดยเริ่มต้นใหม่ตามขั้นตอนที่ 1

เอกสารหมายเลข 3
คำมั่นสัญญา
(แบบให้สัญญาและประเมินการปฏิบัติ)

ชื่อ..... / ชั้น.....วันที่เริ่มปฏิบัติ.....

1. ความมีวินัย ของตนเองที่พิจารณาแล้วเห็นว่าควรพัฒนา หรือปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้น (จากการสำรวจตัวเองหรือถามผู้อื่น)

คือ.....
.....

2. คู่สัญญาของข้าพเจ้า คือ.....เกี่ยวข้องกับข้าพเจ้าเป็น

.....

3. ข้าพเจ้าตั้งใจจะดำเนินการบางอย่างเพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของข้าพเจ้า โดยเฉพาะพฤติกรรมตามที่ระบุไว้ใน ข้อ 1 ดังต่อไปนี้ (ระบุวิธีดำเนินการ และระยะเวลา) คือ

.....
.....

4. ผลการปฏิบัติ ตามข้อ 3 ปรากฏผลดังนี้ คือ (ข้อนี้เขียนเมื่อครูกำหนดให้ส่ง)

.....
.....

การลงนามก่อนเริ่มการปฏิบัติ

นักเรียนลงนามให้สัญญา

คู่สัญญาลงนามรับทราบ

ลงชื่อ.....นักเรียน
(.....)

ลงชื่อ.....คู่สัญญา
(.....)

วันที่.....(ที่ให้สัญญา)

วันที่.....(ที่รับทราบให้สัญญา)

ประเมินผลการปฏิบัติ(ส่วนนี้ เขียนเมื่อครูกำหนดให้ส่ง)

ในฐานะเป็นคู่สัญญาของ.....ข้าพเจ้า.....

.....

ลงชื่อ.....คู่สัญญา
(.....)

วันที่.....

เอกสารหมายเลข 5

คำชี้แจง ให้นักเรียนประเมินผลการปฏิบัติกิจกรรมระบบคู่สัญญา หลังจากที่ได้เรียนรู้ด้วยระบบคู่สัญญาโดยให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ให้ตรงกับช่องคะแนน

- ระดับคุณภาพ 4 หมายถึง สามารถปฏิบัติได้มากที่สุด
 ระดับคุณภาพ 3 หมายถึง สามารถปฏิบัติได้ปานกลาง
 ระดับคุณภาพ 2 หมายถึง สามารถปฏิบัติได้น้อย
 ระดับคุณภาพ 1 หมายถึง สามารถปฏิบัติได้น้อยที่สุด
 ระดับคุณภาพ 0 หมายถึง ไม่สามารถปฏิบัติได้

รายการ	ระดับความสามารถ				
	4	3	2	1	0
1. นักเรียนสามารถปฏิบัติตามคำมั่นสัญญาที่ให้กับคู่สัญญา					
2. นักเรียนปฏิบัติตามแผนการพัฒนาดตนเองได้ครบทุกขั้นตอน					
3. นักเรียนจดบันทึกการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาดตนเองตามที่ให้คำมั่นสัญญา					
4. นักเรียนนำข้อมูลการพัฒนาดตนเองมาปรับปรุงแผนการปฏิบัติให้เหมาะสม					
5. นักเรียนมีรายการที่พัฒนาดตนเองที่เพิ่มขึ้นหรือผลการพัฒนาดตนเองส่งให้คู่สัญญาได้รับทราบ					
6. นักเรียนได้ทำข้อตกลงกับคู่สัญญา					
7. นักเรียนรายงานผลการพัฒนาดตนเองให้คู่สัญญาทราบเป็นระยะ					

ข้อเสนอแนะ

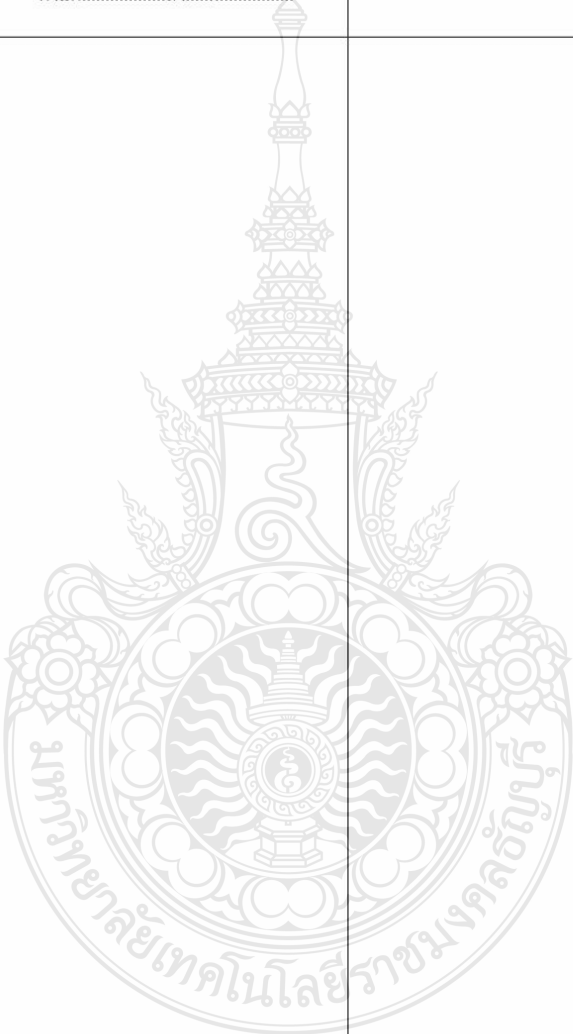
.....

.....

.....

เอกสารหมายเลข 6
แบบบันทึกผลการปฏิบัติ ตามคำมั่นสัญญา

ชื่อ.....นักเรียนระดับชั้น.....

<p>สิ่งที่ดำเนินการปฏิบัติ ตามที่ได้คำมั่นสัญญาไว้ กับคู่สัญญา</p>	<p>บันทึกการปฏิบัติ ตั้งแต่.....ถึง.....</p>	<p>ผลที่ได้รับ (ต่อตัวของ นักเรียน)</p>	<p>ความคิดเห็นของคู่สัญญา (พร้อมลงนามท้ายข้อความ)</p>
			

เอกสารหมายเลข 7

แบบประเมินตนเองจากการปฏิบัติกิจกรรม “ระบบคู่สัญญา”

(ประเมินและส่งครูในเวลาที่กำหนด)

ชื่อ..... ชั้นปี..... วันประเมิน วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

จากเอกสารหมายเลข 5 และหมายเลข 6 ข้าพเจ้าสามารถประเมินตนเองได้ ดังนี้

ข้าพเจ้ามีการปฏิบัติเพื่อพัฒนาความมีวินัย ด้วยกิจกรรมค่านับสัญญา ดังต่อไปนี้

คือ.....

ถ้าไม่ได้ปฏิบัติ สาเหตุที่ไม่ได้ปฏิบัติ คือ

แนวคิดที่จะแก้ไข / ข้อเสนอแนะ.....

ข้าพเจ้าเห็นว่า กิจกรรมค่านับสัญญา ทำให้ข้าพเจ้ามีการพัฒนาตนเอง คือ เลือก ข้อ 1,2 ข้อใด ข้อหนึ่ง)

() 1. มีการพัฒนาความมีวินัย โดยสังเกตได้จาก

.....
.....
.....
.....
.....
.....

() 2. ไม่มีการพัฒนาความมีวินัย โดยสังเกตได้จาก

.....
.....
.....
.....
.....
.....

แผนจัดกิจกรรมการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ

ช่วงชั้นที่ 3 ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2

สาระที่ 3 : นาฏศิลป์

เวลา 40 ชั่วโมง

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง เพลงรำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์

เวลา 16 ชั่วโมง

แผนการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับเพลงรำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์

เวลา 2 ชั่วโมง

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

1.1 มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ศ 3.2 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม

เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น
ภูมิปัญญาไทยและสากล

1.2 ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ศ 3.2 ม.2/1 เปรียบเทียบลักษณะเฉพาะของการแสดงนาฏศิลป์จากวัฒนธรรมต่างๆ

ม.2/2 ระบุหรือแสดงนาฏศิลป์ นาฏศิลป์พื้นบ้าน ละครไทย ละครพื้นบ้าน
หรือมหรสพอื่นที่เคยนิยมกันในอดีต

2. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

เพลงรำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์ เป็นการแสดงที่มีมาตั้งแต่สมัยสงครามโลกครั้งที่ 2 นิยมเล่นกันในหมู่ของชาวบ้านมีกระบวนท่ารำที่ไม่มีแบบแผน ใช้ความรู้สึกในการแสดงออกมาเป็นท่ารำ ตีบทตามเนื้อร้องและทำนองของเพลง เนื้อเพลงเป็นการแสดงให้เห็นถึงวิถีชีวิต การเกี่ยวพาราตี และเหตุการณ์สำคัญในบ้านเมือง ใช้ในการแสดงในงานรื่นเริง

3. สาระการเรียนรู้

ความรู้

- ประวัติความเป็นมาของเพลงรำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์
- ลักษณะรูปแบบการเล่นเพลงรำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์
- ความหมายของเนื้อเพลงรำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์
- การแต่งกายการแสดงเพลงรำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์
- เนื้อร้อง ทำนองเพลงและดนตรีที่ใช้ในการบรรเลงประกอบการเล่นเพลงรำวงพื้นบ้านจังหวัด

นครสวรรค์

- โอกาสที่แสดงเพลงร้องพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์
- ลักษณะทำรำเพลงร้องพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์

4. จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถสืบค้นเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของเพลงร้องพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์ได้
2. นักเรียนสามารถอธิบายลักษณะและรูปแบบการแสดงเพลงร้องพื้นบ้านของจังหวัดนครสวรรค์ได้
3. นักเรียนสามารถอธิบาย เครื่องดนตรี การแต่งกาย โอกาสที่ใช้ในการแสดงร้องพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์ได้
4. นักเรียนสามารถอธิบายเกี่ยวกับรูปแบบ วิธีการดำเนินการแสดง ร้องพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์ได้
5. นักเรียนมีวินัยในการปฏิบัติกิจกรรมในระหว่างการเรียนการสอนและการฝึกทักษะปฏิบัติ

5. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. มีวินัย
 - แต่งกายถูกต้องตามระเบียบ
2. ตรงต่อเวลา
 - ส่งงานตรงเวลา
 - เข้าเรียนตรงเวลา

6. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1. ความสามารถในการสื่อสาร

7. ขั้นตอนกิจกรรม ระบบคู่สัญญา

1. แนะนำกิจกรรมคู่สัญญา
2. กำหนด “วินัย” ที่ตนเองต้องการพัฒนา
3. หาคู่สัญญา
4. ตั้งปณิธาน ปรึกษาขอคำแนะนำจากคู่สัญญา
5. ทำสัญญากับคู่สัญญา

8. กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทักษะปฏิบัติแบบซิมพ์ชันตามขั้นตอนดังนี้

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ขั้นกิจกรรมทักษะปฏิบัติของซิมพ์ชัน ชั้นที่ 1 ขั้นการรับรู้

1. ครูนำภาพการแสดงพื้นเมืองภาคต่างๆ มาให้นักเรียนดู แล้วให้นักเรียนช่วยกันบอกว่า การแสดงนาฏศิลป์พื้นเมืองในภาพเป็นของภาคใด และมีชื่อเรียกว่าอย่างไร

ขั้นกิจกรรมทักษะปฏิบัติของซิมพ์ซัน ชั้นที่ 2 ขั้นเตรียมความพร้อม

2. ครูแจ้งให้นักเรียนทราบว่าวันนี้ครูจะสอนในเนื้อหา รำวงพื้นบ้าน แล้วให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre – test)

ขั้นสอน

1. ครูอธิบายถึงรูปแบบความมีวินัยในชั้นเรียนให้นักเรียนฟัง จากนั้นครูให้นักเรียนได้จับคู่พูดคุยเกี่ยวกับการปฏิบัติตนให้เกิดความมีวินัยขณะที่เรียนรายวิชา นาฏศิลป์ไทย และให้นักเรียนออกมาแลกเปลี่ยนกัน
2. ครูแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม 5 กลุ่มละ 6 คน คละกันตามความสามารถ คือ เก่ง ปานกลางค่อนข้างเก่ง ปานกลางค่อนข้างอ่อน และอ่อน โดยครูให้นักเรียนสืบค้นข้อมูลตามที่แต่ละกลุ่มจับฉลากได้
 - กลุ่มที่ 1 ประวัติความเป็นมาของเพลงรำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์
 - กลุ่มที่ 2 ลักษณะรูปแบบการแสดงเพลงรำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์
 - กลุ่มที่ 3 การแต่งกายและโอกาสที่ใช้ในการแสดงเพลงรำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์
 - กลุ่มที่ 4 เนื้อร้อง ทำนองเพลงและเครื่องดนตรีที่ใช้บรรเลงประกอบการแสดงเพลงรำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์
 - กลุ่มที่ 5 ลักษณะท่ารำเพลงรำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์

ขั้นกิจกรรมทักษะปฏิบัติของซิมพ์ซัน ชั้นที่ 3 ขั้นการตอบสนองภายใต้การควบคุม

3. ครูอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับอัตลักษณ์ที่โดดเด่นของการเล่นเพลงรำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์และเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ถามข้อสงสัย
4. สมาชิกในกลุ่มร่วมกันศึกษาความรู้เรื่อง ความหมายและที่มาของการแสดงเพลงรำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์ จากใบความรู้ตามที่กลุ่มของตนจับฉลากได้ จับคู่แล้วพูดคุยแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับคำถามข้างต้น และรวมกลุ่ม 5 คน เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้กัน

ขั้นกิจกรรมทักษะปฏิบัติของซิมพ์ซัน ชั้นที่ 4 ขั้นการให้ลงมือกระทำ

5. ครูให้สมาชิกภายในกลุ่มช่วยกันทำใบงานที่ 1 เรื่อง นาฏศิลป์พื้นบ้าน เพลงรำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์ โดยครูให้เวลาในการทำใบงาน 15 นาที
6. สมาชิกภายในกลุ่มผลัดกันอธิบายความรู้ที่ได้จากการศึกษาและคำตอบในใบงานที่ 1 ให้สมาชิกที่อยู่ในกลุ่มเดียวกันฟัง เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจ
7. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอใบงานหน้าชั้นเรียน เสร็จแล้วเก็บรวบรวมใบงานติดป้ายนิเทศ
8. ครูอธิบายเกี่ยวกับประเภทของเพลงรำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์ที่มีการร้องเล่นกันภายในพื้นที่และครูยกตัวอย่างให้นักเรียนได้ลองฝึกประสบการณ์ในการร้องเพลงรำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์เพื่อเชื่อมโยงความรู้และทักษะในการประพันธ์เพลงรำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์ในกิจกรรมต่อไป

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความรู้เรื่อง ความรู้เบื้องต้นการแสดงร่างพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์ โดยให้นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการคัดเลือกไปงานออกมาอธิบายและสรุปความรู้ให้เพื่อนภายในชั้นเรียนได้ฟัง

ขั้นวัดผลและประเมินผล

ครูใช้กิจกรรมอธิบาย โดยให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมานำเสนอรายงานแผนผังความคิดตามใบงาน ตั้งแต่กลุ่มที่ 1 – 5 แล้วเปิดโอกาสให้เพื่อนในห้องเรียนซักถาม

วัดผลโดย ครูให้นักเรียนส่งใบงานที่ 1 และกิจกรรมการอภิปรายความรู้หน้าชั้นเรียน นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre – test)

ประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้โดย ตรวจสอบใบงานที่ 1 เรื่อง นาฏศิลป์พื้นบ้าน เพลงรำวงพื้นบ้าน จังหวัดนครสวรรค์ และแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre – test)

ประเมินความมีวินัยโดย สังเกตพฤติกรรมดังนี้ เข้าห้องเรียนตรงเวลา ส่งชิ้นงานตรงตามเวลาที่ครูกำหนด การแต่งกายที่ถูกต้องตามระเบียบ

9. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

9.1 สื่อการเรียนรู้

- 1) ใบความรู้เรื่อง รำวงพื้นบ้าน
- 2) บัตรภาพ
- 3) ใบงานที่ 1 เรื่อง นาฏศิลป์พื้นบ้าน เพลงรำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์

9.2 แหล่งการเรียนรู้

CD – ROM การแสดงรำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์

10. บันทึกผลหลังการสอน

10.1 ผลการสอน

.....

.....

.....

10.2 ปัญหา / อุปสรรค

.....

.....

.....

10.3 ข้อเสนอแนะ / วิธีแก้ไข

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้บันทึก

(นายศุภวัฒน์ เจริญประยูร)

ตำแหน่ง ครู

ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชา

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้	รองผู้บริหาร
<p>ข้อเสนอแนะ.....</p> <p>(ลงชื่อ).....หัวหน้ามัธยม</p> <p>(.....)</p>	<p>ข้อเสนอแนะ.....</p> <p>(ลงชื่อ).....หัวหน้าวิชาการ</p> <p>(.....)</p>
<p>ผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนบ้านกระदानหน้าแกล</p>	
<p>ข้อเสนอแนะ.....</p> <p>(ลงชื่อ).....</p> <p>(.....)</p> <p>ผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนบ้านกระदानหน้าแกล</p>	

แบบประเมินพฤติกรรม การทำงานกลุ่ม
กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
เรื่อง ความรู้เบื้องต้นการแสดงร่าวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์

คำชี้แจง : ให้ ผู้สอน สังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในระหว่างเรียนแล้วขีด ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับ
 คะแนน

ลำดับ ที่	ชื่อ-สกุล ของผู้รับการประเมิน	การแสดง ความคิดเห็น				การยอมรับ ฟังคนอื่น				การทำงาน ตามที่ได้รับ มอบหมาย				ความมีน้ำใจ				การมี ส่วนร่วมใน การปรับปรุง ผลงานกลุ่ม				รวม 20 คะแนน
		4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	
1.																						
2.																						
3.																						
4.																						
5.																						
6.																						
7.																						
8.																						
9.																						
10.																						

ลงชื่อ ผู้ประเมิน
 / /

เกณฑ์การให้คะแนน

ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมอย่างสม่ำเสมอ	ให้ 4 คะแนน
ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมบ่อยครั้ง	ให้ 3 คะแนน
ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมบางครั้ง	ให้ 2 คะแนน
ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมน้อยครั้ง	ให้ 1 คะแนน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
18 - 20	ดีมาก
14 - 17	ดี
10 - 13	พอใช้
ต่ำกว่า 10	ปรับปรุง

แบบประเมินพฤติกรรมความมีวินัย (ด้านตรงต่อเวลา)
กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
เรื่อง ความรู้เบื้องต้นการแสดงร่างพินบ้านจังหวัดนครสวรรค์

คำชี้แจง : ให้ ผู้สอน สังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในระหว่างเรียนแล้วขีด ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับ
 คะแนน

ลำดับ ที่	ชื่อ-สกุล ของผู้รับการประเมิน	นักเรียนมาตรง ต่อเวลาในการ เรียน				นักเรียน เตรียมพร้อมใน การเรียนตาม เวลาที่กำหนด				นักเรียนปฏิบัติ กิจกรรมตรงตาม เวลาที่ครูกำหนด				รวม 12 คะแนน
		4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	
1.														
2.														
3.														
4.														
5.														
6.														
7.														
8.														
9.														
10.														

ลงชื่อ ผู้ประเมิน
 / /

เกณฑ์การให้คะแนน

ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมอย่างสม่ำเสมอ	ให้ 4 คะแนน
ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมบ่อยครั้ง	ให้ 3 คะแนน
ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมบางครั้ง	ให้ 2 คะแนน
ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมน้อยครั้ง	ให้ 1 คะแนน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
12 - 11	ดีมาก
10 - 9	ดี
8 - 7	พอใช้
ต่ำกว่า 6	ปรับปรุง

แบบประเมินพฤติกรรมความมีวินัย (ด้านส่งงานตรงเวลา)
กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
เรื่อง ความรู้เบื้องต้นการแสดงร่างฟั้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์

คำชี้แจง : ให้ ผู้สอน สังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในระหว่างเรียนแล้วขีด ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับ
 คะแนน

ลำดับ ที่	ชื่อ-สกุล ของผู้รับการประเมิน	นักเรียนส่ง ชิ้นงานตรงตาม เวลาที่ครู กำหนด				นักเรียนทำงาน มีเนื้อหา ครบถ้วนตามที่ ครูมอบหมาย				นักเรียนมีความ รับผิดชอบต่อ งานที่ได้รับ มอบหมาย				รวม 12 คะแนน
		4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	
		1.												
2.														
3.														
4.														
5.														
6.														
7.														
8.														
9.														
10.														

ลงชื่อ..... ผู้ประเมิน
/...../.....

เกณฑ์การให้คะแนน

ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมอย่างสม่ำเสมอ	ให้ 4 คะแนน
ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมบ่อยครั้ง	ให้ 3 คะแนน
ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมบางครั้ง	ให้ 2 คะแนน
ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมน้อยครั้ง	ให้ 1 คะแนน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
12 - 11	ดีมาก
10 - 9	ดี
8 - 7	พอใช้
ต่ำกว่า 6	ปรับปรุง

แบบประเมินพฤติกรรมความมีวินัย (ด้านแต่งกายถูกต้องตามระเบียบ)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

เรื่อง ความรู้เบื้องต้นการแสดงร่าวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์

คำชี้แจง : ให้ ผู้สอน สังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในระหว่างเรียนแล้วขีด ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับ
คะแนน

ลำดับ ที่	ชื่อ-สกุล ของผู้รับการประเมิน	นักเรียน แต่งกายสะอาด เรียบร้อย				เครื่องแบบ นักเรียนถูกต้อง ตามกฎระเบียบ ของโรงเรียน				นักเรียน แต่งกายถูกต้อง ตามระเบียบ ที่ทางโรงเรียน กำหนด				รวม 12 คะแนน
		4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	
1.														
2.														
3.														
4.														
5.														
6.														
7.														
8.														
9.														
10.														

ลงชื่อ ผู้ประเมิน
...../...../.....

เกณฑ์การให้คะแนน

ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมอย่างสม่ำเสมอ	ให้ 4 คะแนน
ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมบ่อยครั้ง	ให้ 3 คะแนน
ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมบางครั้ง	ให้ 2 คะแนน
ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมน้อยครั้ง	ให้ 1 คะแนน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
12 - 11	ดีมาก
10 - 9	ดี
8 - 7	พอใช้
ต่ำกว่า 6	ปรับปรุง

แบบประเมินการนำเสนอรายงาน (ใบงานที่ 1)
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
 เรื่อง ความรู้เบื้องต้นการแสดงร่างพินบ้านจังหวัดนครสวรรค์

ชี้แจง : ให้ ผู้สอน ประเมินผลงานของนักเรียนแล้วขีด ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับคะแนน

ที่	ชื่อ-สกุล	ประเด็น			รวมคะแนน	ระดับคุณภาพ				หมายเหตุ
		ความถูกต้องของเนื้อหา	การอธิบายความรู้เรื่องเพลงรำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์	มีวินัยในการปฏิบัติตามกิจกรรม		ดีมาก (9 - 10)	ดี (7 - 8)	พอใช้ (5 - 6)	ควรปรับปรุง(0 - 4)	
		4	4	2	10	4	3	2	1	
1.										
2.										
3.										
4.										
5.										
6.										
7.										
8.										
9.										
10.										

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นายศุภวัฒน์ เจริญประยูร)

การประเมินการนำเสนอรายงาน (ใบงานที่ 1)

คะแนน 9 - 10 ระดับคุณภาพ 4 ดีมาก

คะแนน 7 - 8 ระดับคุณภาพ 3 ดี

คะแนน 5 - 6 ระดับคุณภาพ 2 พอใช้

คะแนน 0 - 4 ระดับคุณภาพ 1 ควรปรับปรุง

หมายเหตุ ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์

ใบงานที่

1

นาฏศิลป์พื้นบ้าน เพลงรำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์

คำชี้แจง ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 5 คน ร่วมสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับที่มาและวิธีการแสดง การแต่งกาย เครื่องดนตรีที่ใช้ในการแสดง และโอกาสที่ใช้ในการแสดง รำวงพื้นบ้านพร้อมติดภาพประกอบ แล้วดำเนินการดังต่อไปนี้

1. เลือกประธานและเลขานุการกลุ่ม
2. ส่งตัวแทนออกมาจับฉลาก
3. ศึกษาค้นคว้า จากใบความรู้ สื่อ ICT ตามหัวข้อที่จับฉลาก
4. นำเสนอรายงาน

(ติดภาพ)

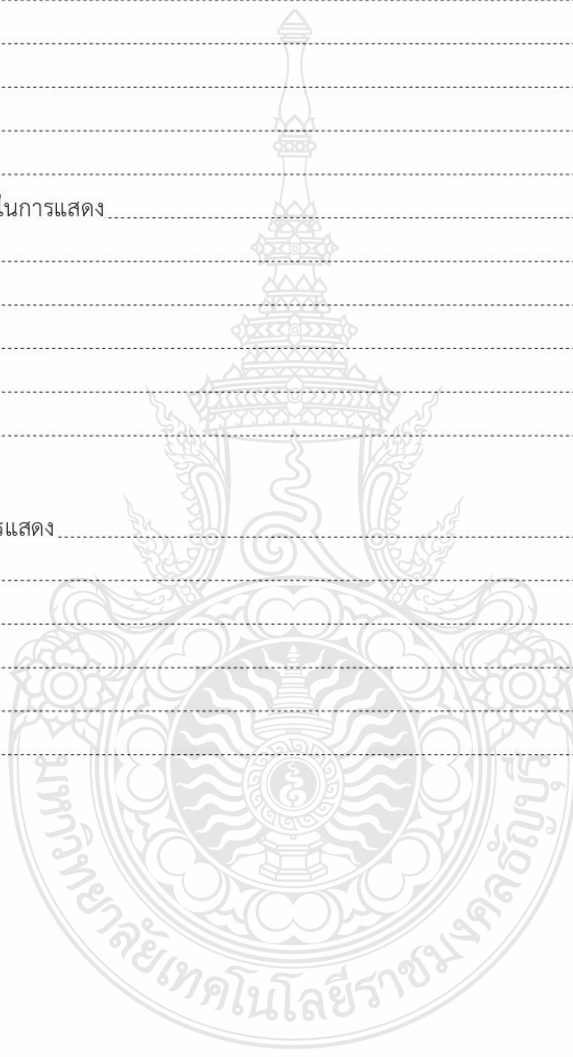
ประวัติความเป็นมา

➤ ลักษณะรูปแบบแสดง.....
.....
.....

➤ การแต่งกาย.....
.....
.....

➤ เครื่องดนตรีที่ใช้ในการแสดง.....
.....
.....

➤ โอกาสที่ใช้ในการแสดง.....
.....
.....

แบบทดสอบก่อนเรียน/หลังเรียน รายวิชา นาฏศิลป์
เรื่อง ความรู้เบื้องต้นการแสดงเพลงร่ำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์
คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือก X คำตอบที่ถูกต้องเพียงข้อเดียว

1. การแสดงเพลงร่ำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์เกิดขึ้นในสมัยใด (A)
 - ก. สมัยรัชกาลที่ 5
 - ข. สมัยรัชกาลที่ 7
 - ค. สมัยรัชกาลที่ 8
 - ง. สมัยรัชกาลที่ 9
2. เพราะเหตุใดการแสดงเพลงร่ำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์จึงมีภาษาท่าเข้ามาใช้ในการแสดง (D)
 - ก. ผู้ชมจะเข้าใจความรู้สึกของนักแสดง
 - ข. นักแสดงจะได้รู้ว่าตนกำลังจะพูดอะไร
 - ค. ทำให้การแสดงมีความสนุกสนานมากยิ่งขึ้น
 - ง. ผู้ชมสามารถจดจำและเลียนแบบท่าทางในการแสดงได้
3. ลักษณะการแสดงเพลงร่ำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์มีรูปแบบการแสดงอย่างไร (A)
 - ก. ร่ำเป็นคู่ ๆ รูปวงกลม
 - ข. ร่ำเป็นรูปวงกลม เรียงแถวเดียว
 - ค. ร่ำเป็นคู่ ชาย - หญิง รูปวงกลม เรียงแถวเดียว
 - ง. ร่ำเป็นคู่ ชาย - หญิง เดินเป็นวงกลมทวนเข็มนาฬิกา
4. การแสดงเพลงร่ำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์ใช้เครื่องดนตรีชนิดใดประกอบการแสดง (A)
 - ก. กลองรำมะนา กรับ ฉิ่ง
 - ข. กลองโตนุ กรับ ฉิ่ง
 - ค. กลองสองหน้า กรับ ฉิ่ง
 - ง. กลองยาว กรับ ฉิ่ง
5. “ซึกชวนสาวงามมาเล่นพ็อนรำถวาย..... อนิจจารูป.....คิ้วต่อยักคิ้วข้างเดียว” (E)
จากคำประพันธ์ข้างต้นนักเรียนจะแต่งคำประพันธ์ใดลงในช่องว่าง
 - ก. ซ้อ , หม้อ
 - ข. ฟ้อ , ต่อ
 - ค. หลวงพ้อ , หล่อ
 - ง. ดอกไม้ , หล่อ

6. สิ่งใดแสดงถึงคุณค่าและประโยชน์ของการแสดงเพลงร่ำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์ ด้านการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม (F)
- ก. การจัดแสดงร่ำวงพื้นบ้านในงานต่างๆ
 - ข. การจัดทำหลักสูตรร่ำวงพื้นบ้าน
 - ค. ความรู้สึกภูมิใจในขนบธรรมเนียม ประเพณีที่ดั้งเดิมของคนในชาติ
 - ง. ก่อนออกแสดงจะต้องมีการทำความเคารพครูผู้ฝึก
7. การแสดงเพลงร่ำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์มีลักษณะทำรำแบบใด (B)
- ก. ทำรำตามภูมิปัญญาของผู้แสดง
 - ข. ใช้ทำรำแม่บท
 - ค. ใช้ทำรำตามลักษณะคำประพันธ์
 - ง. ใช้ทำรำตามบทร้องหรือคำร้อง และภาษาท่าทางนาฏศิลป์
8. บุคคลในข้อใดเลือกคู่รำได้ดีและเหมาะสม (C)
- ก. ปู่ เลือกคู่รำที่ส่วนสูง
 - ข. ป้า เลือกคู่รำที่หน้าตา รูปร่าง และการสวมเครื่องแต่งกาย
 - ค. ปลา เลือกคู่รำจากรูปร่างลักษณะและลีลาการรำรำ
 - ง. บอล เลือกคู่รำจากการสวมเครื่องแต่งกายราคาแพง
9. สิ่งสำคัญที่ควรคำนึงถึงในการประดิษฐ์ทำรำและท่าทางประกอบการแสดงเพลงร่ำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์คือสิ่งใด (B)
- ก. ความสวยงามของเครื่องแต่งกาย
 - ข. ท่าทางที่นำมาใช้ในการรำรำ
 - ค. อุปกรณ์ประกอบการแสดง
 - ง. การตีความตามบทร้องให้เป็นท่าทาง
10. ใครมีความคิดริเริ่มในการนำเสนอการแสดงเพลงร่ำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์ได้เหมาะสม (C)
- ก. ไก่ นำเพลงร่ำวงพื้นบ้านในท้องถิ่นมาใช้ในการแสดงนศพ
 - ข. ปลา จัดตั้งชมรมการแสดงเพลงร่ำวงพื้นบ้านเพื่อหารายได้เข้าตนเอง
 - ค. ช้าง นำเพลงร่ำวงพื้นบ้านมาดัดแปลงเนื้อร้องให้มีความหมายสองแง่สองง่าม
 - ง. เป็ด แต่งเพลงร่ำวงพื้นบ้านเกี่ยวกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์แล้วนำมาเปิดในโรงเรียน

- ข. การจัดทำหลักสูตรรางวัลพื้นบ้าน
ค. ความรู้สึกภูมิใจในขนบธรรมเนียม ประเพณีที่ดั่งามของคนในชาติ
ง. ก่อนออกแสดงจะต้องมีการทำความเคารพครูผู้ฝึก
7. การแสดงเพลงรางวัลพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์มีลักษณะทำรำแบบใด (B)
ก. ทำรำที่ตามภูมิปัญญาของผู้แสดง
ข. ใช้ทำรำแม่บท
ค. ใช้ทำรำตามลักษณะคำประพันธ์
ง. ใช้ทำรำตามบทหรือคำร้อง และภาษาท่าทางนาฏศิลป์
8. บุคคลในข้อใดเลือกคู่รำได้ดีและเหมาะสม (C)
ก. ปู่ เลือกคู่รำที่ส่วนสูง
ข. ปิ่น เลือกคู่รำที่หน้าตา รูปร่าง และการสวมเครื่องแต่งกาย
ค. ปลา เลือกคู่รำจากรูปร่างลักษณะและลีลาการรำรำ
ง. บอล เลือกคู่รำจากการสวมเครื่องแต่งกายราคาแพง
9. สิ่งสำคัญที่ควรคำนึงถึงในการประดิษฐ์ทำรำและท่าทางประกอบการแสดงรางวัลพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์ คือสิ่งใด (B)
ก. ความสวยงามของเครื่องแต่งกาย
ข. ท่าทางที่นำมาใช้ในการรำรำ
ค. อุปกรณ์ประกอบการแสดง
ง. การตีความตามบทหรือให้เป็นที่ทำทาง
10. ใครมีความคิดริเริ่มในการนำเสนอการแสดงเพลงรางวัลพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์ได้เหมาะสม (C)
ก. ไก่ นำเพลงรางวัลพื้นบ้านในท้องถิ่นมาใช้ในการแสดงงานศพ
ข. ปลา จัดตั้งชมรมการแสดงเพลงรางวัลพื้นบ้านเพื่อหารายได้เข้าตนเอง
ค. ช้าง นำเพลงรางวัลพื้นบ้านมาดัดแปลงเนื้อร้องให้มีความหมายสองแง่สองง่าม
ง. เบ็ด แต่งเพลงรางวัลพื้นบ้านเกี่ยวกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์แล้วนำมาเปิดในโรงเรียน

ตารางวิเคราะห์แบบทดสอบ

ข้อที่	จุดประสงค์ประสงค์	แผนการเรียนรู้ที่	ระดับพฤติกรรมความคิด
1	- มีความเข้าใจเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของรางวัลพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์	1	A ความรู้ ความจำ
2	- มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเครื่องดนตรีการแต่งกาย โอกาสที่ใช้ในการแสดงรางวัลพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์		D การวิเคราะห์
3	- มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะและรูปแบบการแสดงรางวัลพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์		A ความรู้ ความจำ
4	- มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเครื่องดนตรีการแต่งกาย โอกาสที่ใช้ในการแสดงรางวัลพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์		A ความรู้ ความจำ
5	- มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะและรูปแบบการแสดงรางวัลพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์		E การสังเคราะห์
6	- มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะและรูปแบบการแสดงรางวัลพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์		F การประเมินค่า
7	- มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะและรูปแบบการแสดงรางวัลพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์		B ความเข้าใจ
8	- มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะและรูปแบบการแสดงรางวัลพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์		C การนำไปใช้
9	- มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะและรูปแบบการแสดงรางวัลพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์		B ความเข้าใจ
10	- มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเครื่องดนตรีการแต่งกาย โอกาสที่ใช้ในการแสดงรางวัลพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์		C การนำไปใช้

ใบความรู้ ที่ 1 เรื่องวินัยในการเรียนและประวัติเพลงรำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์

ความสำคัญของวินัยในตนเอง

วินัยในตนเอง หมายถึง แบบแผนการปฏิบัติตนที่ทำให้การทำงานทั้งหลายประสบความสำเร็จ ความมีวินัยจึงเป็นปัจจัยสำคัญต่อการดำเนินชีวิตที่สามารถทำให้ประเทศชาติไปสู่ความเจริญรุ่งเรืองซึ่งเป็นเป้าหมายในการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียน ปัจจัยในการสร้างวินัยในตนเองประกอบด้วย

1. ซื่อสัตย์สุจริต หมายถึง ความจริงใจ ความบริสุทธิ์ใจ ความตั้งใจในความคิด ในคำพูดและการกระทำ รวมไปถึงการรักษาคำพูดและคำมั่นสัญญาของตนเอง และผู้อื่นเป็นคุณธรรมและคุณสมบัติที่สำคัญประการหนึ่งของมนุษย์ทั้งหลาย ผู้ที่มีความซื่อสัตย์สุจริตนั้นจะสามารถสร้างประโยชน์ที่พึงปรารถนาและความเจริญรุ่งเรืองให้เกิดขึ้นได้

2. ขยันหมั่นเพียร หมายถึง ความมุ่งมั่นที่จะดำเนินกิจการงานทั้งหลายให้ประสบความสำเร็จ ตามเป้าหมายการกระทำสิ่งใดให้ประสบความสำเร็จต้องมีความขยันหมั่นเพียรเป็นองค์ประกอบเสมอ ความอดทน หมายถึง การตั้งรับต่อสิ่งไม่ดีด้านทานความท้อถอยเหน็ดเหนื่อยในปัญหา และอุปสรรคต่างๆที่เข้ามาในชีวิต จึงต้องใช้ความอดทนไปกับความขยันหมั่นเพียร ถึงแม้มีความขยันหมั่นเพียร แต่ก็ต้องพบอุปสรรคในชีวิต ความอดทนจึงเป็นเสมือนเกราะป้องกันคอยคุ้มครองชีวิตไม่ให้พ่ายแพ้ความขยันหมั่นเพียร ความอดทนอย่างหนักแน่นมั่นคง เป็นหนึ่งของคุณธรรมและคุณสมบัติที่สามารถสร้างความเจริญให้แก่ตนเอง และสังคมส่วนรวม จึงควรที่พัฒนาให้เกิดขึ้นกับตนเอง ในสังคมก็สามารถมีบทบาทในการพัฒนามากขึ้นได้ด้วย

3. ใฝ่หาความรู้ หมายถึง คุณสมบัติที่เป็นผลทำให้เกิดการพัฒนาสิ่งต่างๆ ให้เจริญก้าวหน้าอยู่เสมอทั้งต่อตนเองต่อผู้อื่น และต่อสังคมส่วนรวม ซึ่งสามารถนำพาตนเอง และผู้อื่นให้รอดพ้นจากอุปสรรคทั้งหลายไปได้ การสร้างอุปนิสัยใฝ่หาความรู้ถือว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่สามารถช่วยให้ดำรงตนอยู่ได้เป็นอย่างดี

4. ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ หมายถึง กิจการงานในความรับผิดชอบของเรา โดยดูจากบทบาทที่มีอยู่หรือที่ได้รับมา เช่น พ่อแม่มีหน้าที่ดูแลครอบครัว และลูกหลาน ครูมีหน้าที่ว่าตัวให้เหมาะสมสามารถพัฒนาความรู้เพื่อให้เกิดการศึกษาแก่นักเรียน และเยาวชนเป็นอย่างดี ถ้าประชาชนทั่วไปในประเทศทำหน้าที่ของตนเองก็จะสามารถทำให้ประชาชน และประเทศชาติเกิดความเจริญก้าวหน้า สงบสุข หน้าที่บางอย่างไม่ได้ระบุไว้ในกฎหมาย บางหน้าที่มีการสั่งสอนกันมาในสังคม บางหน้าที่มีการสอนกันมาในหลักธรรมทางศาสนา และบางครั้งอาจบอกไม่ได้ว่าการปฏิบัติหน้าที่นี้ดีแล้วหรือไม่แต่เมื่อผ่านกาลเวลาไปแล้วการกระทำนั้นส่งผลต่อตนเอง และส่วนรวม หน้าที่นั้นก็ย่อมสมควรที่จะกระทำต่อไป การปฏิบัติหน้าที่ให้เต็มที่ และตั้งใจยอมส่งผลให้เกิดการพัฒนาต่อตนเอง และสังคมส่วนรวมได้เป็นอย่างดี

5. รับผิดชอบผลที่เกิดขึ้นจากการกระทำ หมายถึง การแสดงความรับผิดชอบต่อการกระทำของตนเอง ไม่ว่าผลจะออกมาในทางที่ดีหรือไม่ดีก็ตาม โดยไม่โยนความผิดให้กับผู้อื่น สามารถนำข้อผิดพลาดมาปรับปรุงแก้ไข พัฒนาดตนเอง เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาอีก การรับผิดชอบต่องานหรือหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติให้บรรลุ

ความสำเร็จที่ได้รับมอบหมายหรือสิ่งที่ได้รับมอบหมายไว้ ไม่ว่าจะเป็นเด็กหรือผู้ใหญ่ต้องมีความรับผิดชอบตามวัยวุฒิ และคุณวุฒิ สำหรับนักเรียนความรับผิดชอบที่สำคัญที่สุด คือ การรับผิดชอบต่อการเรียน การทำกิจกรรม ที่ได้รับมอบหมาย ด้วยความตั้งใจ จะทำให้ประสบความสำเร็จ และเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าต่อไปอย่างมั่นคง (กระทรวงศึกษาธิการ: 2552)

สรุปความมีวินัยในตนเอง หมายถึง แบบแผนการปฏิบัติตนที่ทำให้การทำงานทั้งหลายประสบความสำเร็จ ความมีวินัยในตนเองจึงเป็นปัจจัยสำคัญต่อการดำรงชีวิต ที่จะสามารถทำให้ประเทศชาติพัฒนา และนำประเทศชาติไปสู่ความเจริญรุ่งเรือง การสร้างวินัยในตนเองควรเริ่มด้วยคุณสมบัติที่ดี 5 ประการ คือ 1) ซื่อสัตย์สุจริต 2) ขยันหมั่นเพียร อดทน 3) ใฝ่หาความรู้ 4) ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ และ 5) รับผิดชอบต่อผลที่เกิดขึ้นจากการกระทำ การสร้างคุณสมบัติที่ดีเหล่านี้ สามารถทำให้บุคคลนั้นเป็นพลเมืองที่ดี มีคุณภาพประสบความสำเร็จ และทำให้สังคมส่วนรวมพัฒนาขึ้นได้ในที่สุด

ประวัติความเป็นมาของเพลงรำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์

รำวงเป็นการละเล่นอย่างหนึ่งของชาวบ้าน ที่ร่วมกันเล่นเพื่อความสนุกสนานและเพื่อความสามัคคีนิยมเล่นกันในระหว่าง พ.ศ. 2484-2488 รำวงนั้นเดิมเรียกว่า "รำโทน" เพราะได้ใช้โทนเป็นเครื่องดนตรีตีประกอบจังหวะ โดยใช้โทนเป็นจังหวะหลัก มีกรับและฉิ่งเป็นเครื่องดนตรีประกอบ แต่ไม่มีเนื้อร้อง ผู้รำก็รำไปตามจังหวะโทน ลักษณะการรำก็ไม่มีกำหนดกฎเกณฑ์ เพียงแต่ย่าเท้าให้ลงจังหวะโทน ต่อมาเมื่อผู้คิดทำนองและบทร้องประกอบจังหวะโทนขึ้น ต่อมารำโทนได้พัฒนาเป็น "รำวง" มีลักษณะคือ มีโต๊ะตั้งอยู่กลางวง ชาย-หญิงรำเป็นคู่ๆ ไปตามวงอย่างมีระเบียบ เรียกว่า "รำวงพื้นเมือง" เล่นได้ทุกงานเทศกาล ทุกฤดูกาล หรือจะเล่นกันเองเพื่อความสนุกสนาน

ในช่วง พ.ศ. 2484 อยู่ระหว่างสงครามโลกครั้งที่สอง ญี่ปุ่นได้เจรจาขอตั้งฐานทัพในประเทศไทย เพื่อเป็นทางผ่านสำหรับลำเลียงเสบียง อาวุธและกำลังพล เพื่อไปต่อสู้กับฝ่ายพันธมิตร โดยยกพลขึ้นที่ ตำบลบางปู จังหวัดสมุทรปราการ เมื่อวันที่ 8 ธันวาคม 2484 จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรีในสมัยนั้น จำเป็นต้องยอมให้ทหารญี่ปุ่นตั้งฐานทัพ มิฉะนั้นจะถูกฝ่ายอักษะซึ่งมีประเทศญี่ปุ่นรวมอยู่ด้วยนั้นปราบปราม ประเทศไทยขณะนั้นจึงเป็นเป้าหมายให้ฝ่ายสัมพันธมิตรโจมตี ส่งเครื่องบินมาทิ้งระเบิดทำลาย ทำให้ชีวิตผู้คน บ้านเรือน ทรัพย์สินเสียหายยับเยิน โดยเฉพาะที่ที่อยู่ใกล้กับฐานทัพญี่ปุ่น ส่วนใหญ่แล้วฝ่ายพันธมิตรจะส่งเครื่องบินมารุกรานจุดยุทธศาสตร์ในเวลาคืนเดือนหงาย เพราะจะมองเห็นจุดยุทธศาสตร์ได้ง่าย ชาวไทยมีทั้งความหวาดกลัวและตึงเครียด จึงได้ชักชวนกันเล่นเพลงพื้นเมือง คือการรำโทน เพื่อผ่อนคลายอารมณ์ที่ตึงเครียด ให้เพลิดเพลินสนุกสนานยิ่งขึ้น

การรำโทนนั้นใช้ภาษาที่เรียบง่าย เนื้อร้องเป็นเชิงเข้าเหย้า หยอกล้อ เกี้ยวพาราสีกันระหว่างหนุ่มสาว ทำนองเพลง การร้อง ทำรำ การแต่งกายก็เรียบง่าย มุ่งความสนุกสนาน พอผ่อนคลายความทุกข์ไปได้บ้างเท่านั้น จอมพล ป. พิบูลสงครามเกรงว่าชาวต่างชาติที่ได้พบเห็นจะเข้าใจว่า ศิลปะการพ้อนรำของไทยมิได้

ประณีตงดงาม ท่านจึงได้ให้มีการพัฒนาการรำโตนขึ้นอย่างมีแบบแผน ประณีตงดงาม ทั้งท่ารำ คำร้อง ทำนองเพลง และเครื่องดนตรีที่ใช้ตลอดจนการแต่งกาย จึงเรียกกันว่า "รำวงมาตรฐาน" เพื่อจะได้เป็นแบบอย่างต่อไป

รำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์ เป็นการละเล่นอย่างหนึ่งของชาวบ้านในจังหวัดนครสวรรค์ ที่ร่วมกันเล่นเพื่อความสนุกสนานและเพื่อความสามัคคี นิยมเล่นกันตั้งแต่ในสมัยสงครามโลกครั้งที่ 2 ซึ่งได้รับอิทธิพลมาจากแสดงที่เรียกว่า "รำโตน" จากสถานการณ์บ้านเมืองที่เกิดสงครามรัฐบาลจึงรณรงค์ให้การละเล่น รำโตน หรือ ที่ชาวนครสวรรค์เรียกกันว่า รำวงพื้นบ้าน เผยแพร่เพื่อดำรงความเป็นเอกลักษณ์ของประเทศชาติจึงมีการแสดง เพลงรำวงพื้นบ้าน แพร่หลายมากในเขตจังหวัดภาคกลางเพลงรำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์ ใช้กลองรำมะนา เป็นเครื่องดนตรีประกอบจังหวะ มีกรับและฉิ่งเป็นเครื่องดนตรีประกอบ มีลักษณะเนื้อร้องจะกล่าวถึงเหตุการณ์สำคัญของบ้านเมือง การดำเนินชีวิตการเป็นอยู่ของชาวบ้าน วัฒนธรรมภายในท้องถิ่น การเกี้ยวพาราสีของหนุ่มสาวเป็นเชิงย้าแห่ หยอกล้อกัน ผู้รำจะรำไปตามจังหวะในรูปแบบวงกลมเป็นคู่ ชาย – หญิง เดินทวนเข็มนาฬิกา ลักษณะการรำก็ไม่มีกำหนดกฎเกณฑ์ เพียงแต่ย้าเท้าให้ลงจังหวะ รำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์นิยมเล่นได้ทุกงานเทศกาล ทุกฤดูกาล หรือจะร้องเล่นกันเองเพื่อความสนุกสนาน รำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์ จะใช้ภาษาที่ เรียบง่ายลักษณะคำประพันธ์จะเป็นกลอน ห้าตัวไม่เน้นสัมผัส แต่จะเน้นคำลงท้ายที่มีรูปเสียงตรงกัน ลักษณะการแต่งกายเรียบง่าย มุ่งความสนุกสนาน และผ่อนคลายความทุกข์

ลักษณะรูปแบบการแสดงเพลงรำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์

การแสดงรำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์ มีรูปแบบการรำเป็นรูปวงกลมโดยจะรำทวนเข็มนาฬิกา บางเพลงจะหยุดรำอยู่กับที่ บางเพลงก็จะมีการเปลี่ยนคู่รำ แต่เมื่อถึงเพลงลาหรือในเพลงสุดท้ายของการแสดง ผู้แสดงจะกลับมายู่ที่คู่ตนเอง รูปแบบลักษณะการแสดงแสดงให้เห็นถึงวัฒนธรรมของผู้หญิงและผู้ชาย ในสมัยก่อนที่ยึดถือขนบธรรมเนียมประเพณีการไม่ถูกเนื้อต้องตัวและผู้หญิงจะไปเป็นฝ่ายเปลี่ยนคู่หรือเดินไปหาผู้ชาย

ความหมายของเนื้อเพลงรำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์

บทเพลงรำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์ แสดงให้เห็นถึงค่านิยมในการให้ความเคารพ นับถือ ครูบาอาจารย์ การปฏิบัติตามจารีตประเพณี การนับถือสิ่งศักดิ์สิทธิ์ การเกี้ยวพาราสี ที่มักเอ่ยถึงในบทเพลง รำวงพื้นบ้าน เรื่องราวของความรัก ในเพลงรำวงพื้นบ้านตอนคาเป็นเรื่องหนึ่งที่นิยมใช้นำมาขับร้อง โดยส่วนใหญ่จะมีการพูดถึงความรักในแบบหนุ่มสาว มิใช่บทซึ่งรักหักสวาท เป็นเพียงแค่การเกี้ยวพาราสี เป็นบทผูกรัก เท่านั้นส่วนการว่ากล่าวกันในเรื่องบทร้องโต้ตอบกันของฝ่ายชายและฝ่ายหญิง ก็เป็นเรื่องที่นิยมทำกันเพราะในกลุ่มผู้ร้องมักจะไม้อ้อสาหาความกัน เพราะถือว่าเป็นการเล่นเป็นการแสดงชิงไหวชิงพริบกัน ความสำคัญที่การ

ใช้กลอน ที่มีความสัมผัสคล้องจองกันดี ก็จะทำให้เกิดความสนุกสนาน ไม่น่าเบื่อ เพลงประเภทนี้ จะได้พบใน เพลงโลมมีการต่อว่าต่อขานกันของฝ่ายหญิงและฝ่ายชาย

การแต่งกาย

เพลงรำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์ วัฒนธรรมการแต่งกายของผู้แสดงเพลงรำวงพื้นบ้านจังหวัด นครสวรรค์ พอเพลงจะสวมใส่เสื้อลายดอก นุ่งโจงกระเบน มีผ้าขาวม้าคาดสะเอว บ้างก็เอาผ้าขาวม้าพาดไหล่ ส่วนแม่เพลงจะสวมเสื้อคอกระเช้า และนุ่งโจงกระเบน

เนื้อร้อง ทำนองเพลงและดนตรีที่ใช้ในการบรรเลงประกอบการแสดงรำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์

เครื่องดนตรีที่ใช้ในการแสดงเพลงรำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์ ได้แก่ กลองรำมะนา มีขนาดใหญ่ หน้ากว้างประมาณ 48 ซม. ตัวรำมะนายาวประมาณ 13 ซม. ขึ้นหนึ่งหน้าเดียว ใช้เส้นหวายผาซีก โยง ระหว่างขอบหน้ากับวงเหล็กซึ่งรองกัน ใช้เป็นขอบของตัวรำมะนาและใช้ไม้ลิ้มหลาย ๆ อัน ตอกเรียงเสียง ระหว่างวงเหล็กกับกันรำมะนา รำมะนาชนิดนี้ แต่เดิมใช้ประกอบการร้องเพลง “บันตน” ซึ่งเข้าใจว่าได้ แบบอย่างมาจากชวา และเข้ามาแพร่หลายในประเทศไทยเมื่อในรัชกาลที่ 5 ในตอนหลังนี้ยังใช้ประกอบการ เล่น “ลำตัด” และ “ลิเกลำตัด” หรือ “ลิเกรำมะนา” และเดี๋ยวนี้รู้จักกันแพร่หลาย ในการใช้ประกอบการ เล่นลำตัด การแสดง ลำตัดวงหนึ่ง ๆ จะมีรำมะนาสักกี่ลูกก็ได้ คนนั่งล้อมวงและนั่งเป็นลูกคู่ไปด้วยซึ่งในเขต ของจังหวัดนครสวรรค์นั้นใช้ รำมะนา เป็นเครื่องดนตรีประกอบการรำ สำหรับเครื่องดนตรีของเพลงรำวง พื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์ นั้นมีรำมะนาใช้เครื่องดนตรีประกอบจังหวะอื่น ได้แก่ ฉิ่ง กรับ

เนื้อร้องและทำนองเพลงรำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์มีลักษณะคำประพันธ์ที่เรียบง่ายส่วนใหญ่มี เนื้อหาในเชิงเกี่ยวพาราตีกันระหว่างหนุ่มสาว อีกทั้งยังบ่งบอกถึงเหตุการณ์สำคัญที่เกิดขึ้น อาทิเช่น การทำศึกสงคราม บอกเล่าเรื่องราววัฒนธรรมของชาวบ้านในจังหวัดนครสวรรค์ การเคารพบูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ทำนองเพลงรำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์ไม่มีทำนองที่ตายตัว หรือเป็นแบบแผน ส่วนใหญ่จะใช้จังหวะรำ โทนยืนพื้นในการร้อง บ้างก็ใช้ทำนองเพลงโบราณมาผสมผสาน

โอกาสที่เล่นเพลงรำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์

เพลงรำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์ ใช้แสดงในงานมงคลทุกโอกาส เช่น งานแก้บน งานบวช งานวันสงกรานต์ งานวันลอยกระทงตามหมู่บ้าน งานที่ไม่นิยมแสดงเลยคือ งานอวมงคลหรืองานศพ

ลักษณะทำรำ

การเล่นเพลงรำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์ นั้นต้องร้องพร้อมกับรำโดยตีบทประกอบของแต่ละเพลง ยึดความหมายของเพลงเป็นหลัก คือใช้ความหมายที่แสดงควาหมายของเนื้อเพลง การถ่ายทอดเพลงรำวง พื้นบ้านผู้รับไม่นิยมดัดแปลง แต่เมื่อผ่านมาหลายยุคหลายสมัยหรือแพร่ไปจากถิ่นก็ต้องมีความแตกต่างไปจาก เดิมบ้าง บางครั้งก็เปลี่ยนแปลง บางครั้งก็ขาดหายไป หรือบางครั้งก็เพิ่มเติมเนื้อร้องและทำรำนอกจากได้รับ

การถ่ายทอดแล้ว ผู้เล่นใดมีความสามารถก็แข่งขันในขณะที่เล่น และรำประกอบได้เลยเพลงรำวงพื้นบ้านจึงเกิดขึ้นใหม่อยู่ตลอดเวลาแต่ละท้องถิ่นก็มีเพลงไม่เหมือนกันและในขณะเดียวกันเพลงที่ไม่ได้รับความนิยมก็ถูกลืมไปด้วย ทำรำวงพื้นบ้านเป็นทำธรรมชาติที่ตีบทความหมายของเนื้อเพลง ดังนี้

- 1) ทำไหว้ เมื่อกล่าวถึงพุทธศาสนา หรือผู้มีพระคุณ ทำท่าพนมมือไหว้ข้างหรือบนศีรษะ
- 2) ทำเคารพงชาติ เมื่อกล่าวการทำความเคารพงชาติ ชายทำท่าค้ำบหนุงทำท่าถอนสายบัว
- 3) ทำไว้มือ เมื่อกล่าวถึงพระมหากษัตริย์ หรือผู้สูงศักดิ์ ทำท่าไว้มือคือยกมือข้างใดข้างหนึ่งขึ้นเหนือศีรษะตะแคงมือ ปลายนิ้วชี้ไปด้านหน้า
- 4) ทำปฏิเสธ เมื่อกล่าวว่าไม่เคย ไม่รำ ไม่เห็น ทำท่าตั้งมือทั้งสองข้างขึ้น ข้างลำตัวข้างใดข้างหนึ่งระดับอกหันหน้าไปคนละทางกับมือที่ตั้งขึ้นแล้วส่ายหน้าเล็กน้อย
- 5) ทำรัก เมื่อกล่าวถึงความรักทำท่าประสานมือไว้บนอก
- 6) ทำทำสะเอว ในการรำวงพื้นบ้านฝ่ายหญิงมือข้างใดข้างหนึ่งจะทำท่าทำสะเอวส่วนอีกมืออีกข้างหนึ่งใช้นิ้วชี้ฝ่ายตรงข้ามหรือให้มือทั้งสองทำสะเอว ส่วนชายทำท่าทำสะเอวปกติ

การวิเคราะห์บทเพลงรำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์

จากการวิเคราะห์บทเพลงรำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์ เป็นบทเพลงที่แสดงถึงความรักของหนุ่มสาว การชักชวนให้เล่นรำวง อีกทั้งยังมีเพลงที่ซ้ำกันอยู่หลายเพลง ผู้ศึกษาจึงได้เลือกบทเพลงรำวงพื้นบ้านที่มีความหมายแตกต่างจากบทเพลงอื่นๆ ในตำบลตอนคา โดยวิเคราะห์จากบทเพลง รูปแบบโครงสร้างของบทเพลง ได้แก่

1. เพลงประเภทบูชาพระพุทธรูป ได้แก่ เพลงมาลาพวงดอกไม้

เพลงมาลาพวงดอกไม้เป็นเพลงที่เกิดขึ้นที่บ้านตอนคา พ่อเพลงแม่เพลงได้ร้องเพลงมาลาพวงดอกไม้เมื่อยามแก่บั้น หรืองานเทศกาลตรุษสงกรานต์ ในบริเวณหน้าวิหารหลวงพ่อແหลນซึ่งชาวบ้านตอนคานับถือหลวงพ่อແหลນเป็นอย่างมากเพราะเป็นพระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์ตามประวัตินั้นได้มาจากชาวบ้านไปหาปลาแล้วแทงແหลນขึ้นมาจากน้ำจึงได้ชื่อว่าหลวงพ่อແหลນ เนื้อเพลงมีลักษณะดังนี้

มาลาพวงดอกไม้ (ซ้ำ)	มาตั้งไว้ที่บูชาขอบูชา
แต่พระพุทธรูปที่ได้ตรัสรู้มา	ขอบูชาแต่พระสงฆ์ผู้ทรงธรรมวินัย
พุทธรัง วันทามิ ธรรมมัง วันทามิ	ครบทั้งสิ้นพระรัตนตรัย
สิบนิ้วต่างรูปเทียน	ยกขึ้นเหนือเศียรถวายวันทา
กราบพระปฏิมา (ซ้ำ)	ขอภัยด้วยเทอญ

เพลงมาลาพวงดอกไม้เป็นเพลงพื้นบ้านประเภทกลอนปฏิพากย์ มีจำนวนคำในแต่ละวรรคประมาณ 5 – 10 คำ มีสัมผัสระหว่างวรรค โดยคำร้องคำสุดท้ายในวรรคที่ 1 จะสัมผัสกับคำที่ 3 หรือ 4 ของวรรคที่ 2 และคำสุดท้ายของวรรคที่ 3 สัมผัสกับคำที่ 3 หรือ 4 ของวรรคที่ 4 เนื้อเพลงมาลาพวงดอกไม้สะท้อนให้เห็นถึงสังคมที่นับถือศาสนาและมีความศรัทธาในพระพุทธศาสนาและวัฒนธรรม การกราบบูชาพระรัตนตรัยด้วยการถวายดอกไม้ ภาษาที่ใช้เป็นภาษาที่ง่ายไม่ซับซ้อน เนื้อเพลงกะทัดรัด ง่ายต่อการจดจำ

2. เพลงประเภทที่สะท้อนให้เห็นถึงสภาพบ้านเมือง ได้แก่ เพลงนครสวรรค์บ้านเรา

นครสวรรค์ของเราเนี่ย	ไม่นึกเลยว่าจะถูกโจมตี
สี่เครื่องยนต์เขามาบินล้อม (ซ้ำ)	มาทิ้งลูกระเบิดตามสถานี
โยเต๋ลยังไม่เป็นไร	แต่หัวรถไฟของเราปั่นป่วน
อังกฤษกับอเมริกัน	มาตามล้างผลาญจนไม่มีดี
คิดไปเจ็บใจยิ่งนัก (ซ้ำ)	มันแสนลำบากกับไทยเราเอ๋ย
จะไปเหนือและจะไปใต้ (ซ้ำ)	ไม่ได้ซักรถไฟไม่สบายใจเลย

เพลงนครสวรรค์บ้านเรา เป็นเพลงที่จัดอยู่ในประเภทกลอนปฏิพากย์และมีลักษณะของกลอนสุภาพเข้ามาแต่งเพิ่มเติม มีจำนวนคำในแต่ละวรรคประมาณ 6 -10 เพลงนครสวรรค์บ้านเราเป็นเพลงที่บอกเล่าเรื่องราวเหตุการณ์ในสมัยสงครามโลกครั้งที่ 2 โดยสังเกตจากเนื้อเพลงจะมีคำร้องที่กล่าวถึงการวางระเบิดจากสงครามโลกในบริเวณสถานีรถไฟ อีกทั้งยังแสดงให้เห็นถึงวิถีชีวิตในการเดินทางของคนนครสวรรค์ที่มีรถไฟในการเดินทางและยังเป็นหลักฐานทางประวัติศาสตร์ความเสียหายของจังหวัดนครสวรรค์ในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2

3. เพลงประเภทที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมประเพณีประจำท้องถิ่น ได้แก่ เพลงชักชวนสาวงามมีเนื้อร้องดังนี้

ชักชวนสาวงามมาเล่นฟ้อนรำถวายหลวงพ่	อนิจจารูปหล่ออายุต่อยักษ์ข้างเดียว
ขาไปเอาเรือยนต์ไปรับกลับสือะไรน้ำเชี่ยว	โอ้แม่ท้องเพื่อเดียวไปเที่ยวที่บ้านดอนคา (ซ้ำ)
ไปไหมเล่าจ๊ะหรือจะไม่แน่นอน	ไปไหมจะหล่อนดอนคาที่เราเคยไป (ซ้ำ)

เพลงชักชวนสาวงามมีลักษณะคำประพันธ์เป็นกลอนเพลงปฏิพากย์มีจำนวนคำในแต่ละวรรคประมาณ 9-14 คำมีคำสัมผัสกับคำที่ 5 ของวรรคที่ 2 และคำสุดท้ายในวรรคที่ 3 จะสัมผัสกับคำสุดท้ายในวรรคที่ 2 และคำที่ 5 ของวรรคที่ 4 เนื้อเพลงชักชวนสาวงามสะท้อนให้เห็นถึงการนับถือเรื่องศาสนาโดยผู้แต่งกล่าวถึงคำว่า “หลวงพ่” มีการเดินทางถนนและทางน้ำสังเกตจากวรรค “ขาไปเอาเรือยนต์” “ไปกลับไปรับกลับมาสือะไรน้ำเชี่ยว” เนื้อหาเป็นการร้องเพลงเชิญชวนฝ่ายหญิงไปเที่ยวที่บ้านดอนคาซึ่งเคยไปด้วยกันมาแล้วจะสังเกตจากวรรค “ดอนคาที่เราเคยไป”

4. เพลงประเภทที่สะท้อนให้เห็นถึงวิถีชีวิตของชาวบ้านที่แสดงถึงความรักที่มีการเกี่ยวพาราสีระหว่างหนุ่มสาว ได้แก่ เพลงเจ้าแก้วสาริกา

โอ้เจ้าแก้วสาริกาโผมาจะไปไหนแน่	สองตาคอยแล (ซ้ำ) จะระล่ำ ระลั้ง
ถ้ามีคู่อยู่กับนกกอดกมให้เห็นห่าง	ความรักกับแม่ร้อยชั่ง (ซ้ำ) แทบจะขาดใจเอ๋ย
โน่นแน่ะโพธิ์เฉลงคัดค้ำวตาเคียน	แดงยี่นเรียง (ซ้ำ) โน่นแน่ะ แคนชายเอ๋ย(ซ้ำ)
โอ้เจ้าดอกเอยฮาไฮ้ (ซ้ำ)เจ้าดอกดาวเรือง	ฉันรักแม่คนเสื้อเหลืองหัวใจจะขาดรอนเอ๋ย

เพลงเจ้าแก้วสาริกาเป็นเพลงพื้นบ้านที่จัดอยู่ในประเภทกลอนเพลงปฏิพาทย์มีจำนวนตัวอักษรแต่ละวรรคประมาณ 9-12 คำมีสัมผัสระหว่างวรรคโดยคำร้องคำสุดท้ายในวรรคที่ 1 จะสัมผัสกับคำที่ 4 หรือ 6 ของวรรคที่ 2 และครั้งสุดท้ายในวรรคที่ 3 จะสัมผัสกับคำที่ 4 หรือ 6 ของวรรคที่ 4 เนื้อเพลงเจ้าแก้วสาริกาสะท้อนให้เห็นถึงสังคมที่อยู่กับธรรมชาติมีการเปรียบเทียบความรักของตนที่มีต่อฝ่ายหญิงเหมือนกับนก “ถ้ามีคู่อยู่กับนกกอดกมให้เห็นห่าง” มีการร้องเพลงชมธรรมชาติต้นไม้หลากชนิด “โน่นแน่ะ โพธิ์เฉลงคัดค้ำวตาเคียน “ มีการเปรียบเทียบคนรักเป็นนก “เจ้าแก้วสาริกา” เป็นทอง “แม่ร้อยชั่ง” เป็นดอกไม้ “เจ้าดอกเอ๋ย” “เจ้าดอกดาวเรือง” เนื้อหาเป็นการบอกความรู้สึกที่มีต่อหญิงผู้เป็นที่รัก

5. เพลงประเภทเพลงลาได้แก่เพลงลาที่มีเนื้อเพลงดังนี้

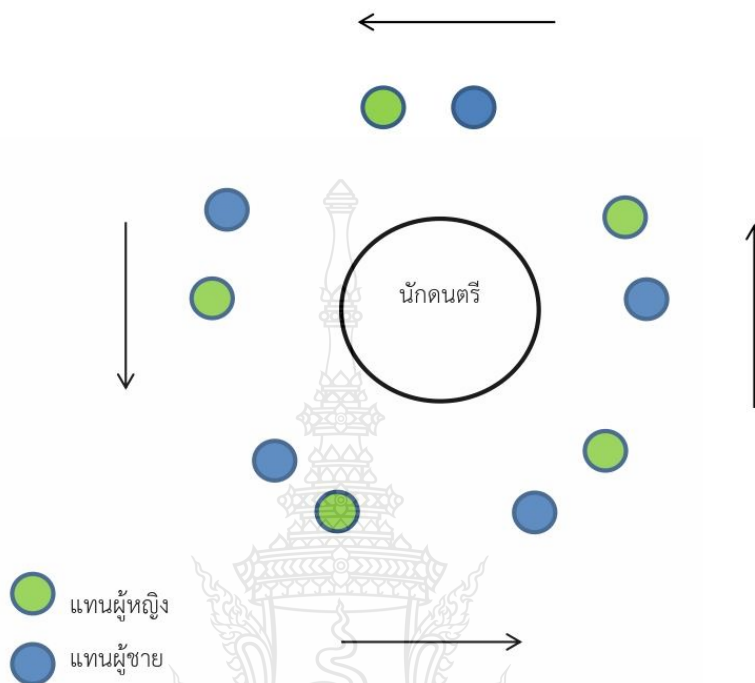
ลาที ลาที (เออ เอ้อ เอ้อ) (ซ้ำ)	สวัสดีคืนนี้ลาก่อน
ตัวฉันไม่อยากจะไป (ซ้ำ)	แต่ว่าบ้านอยู่ไกลจำใจจากจร
ขอสาบานต่อหน้าเทวา (ซ้ำ)	ขอให้มาติดตามเป็นเวลาเข้านอน

เพลงร่ำวพื้นบ้านลาทีเป็นเพลงพื้นบ้านประเภทกลอนเพลงปฏิพาทย์มีจำนวนคำในแต่ละวรรคประมาณ 4 ถึง 13 คำมีสัมผัสระหว่างวรรคโดยคำร้องคำสุดท้ายในวรรคที่ 1 จะสัมผัสกับคำที่ 2 หรือ 3 ของวรรคที่ 2 คำสุดท้ายในวรรคที่ 3 จะสัมผัสกับคำที่ 2 หรือ 3 ของวรรคที่ 4 เพลงลาทีสะท้อนให้เห็นถึงความเชื่อในสังคมเกี่ยวกับสิ่งศักดิ์สิทธิ์ “ขอสาบานต่อหน้าเทวา” เนื้อหาของบทเพลงกล่าวบอกลาคนรักยังคิดถึง

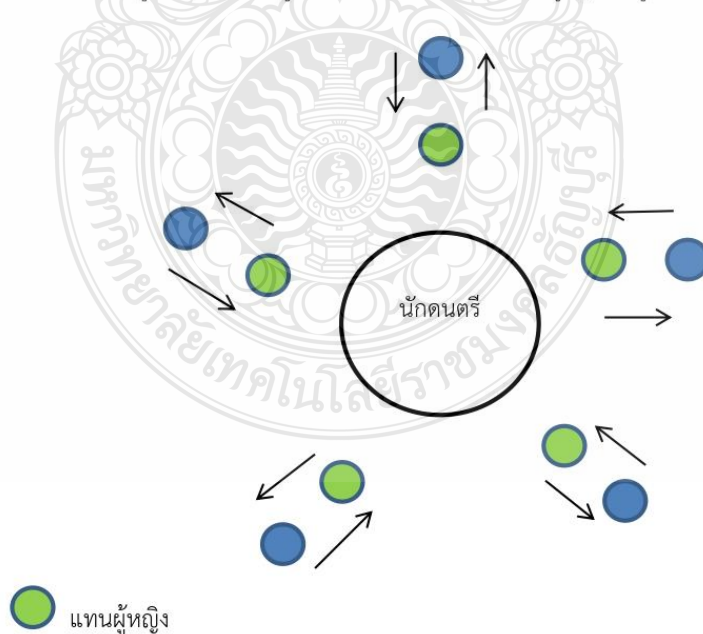
การวิเคราะห์รูปแบบการเล่นเพลงร่ำวพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์

ลักษณะการเล่นเพลงร่ำวพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์ จะมีลักษณะการร้องเป็นวงกลมจากการสังเกตลักษณะการแสดงสามารถสรุปลักษณะรูปแบบการแสดงดังนี้

1. รูปแบบการรำเป็นวงแบบเดินทวนเข็มนาฬิกา

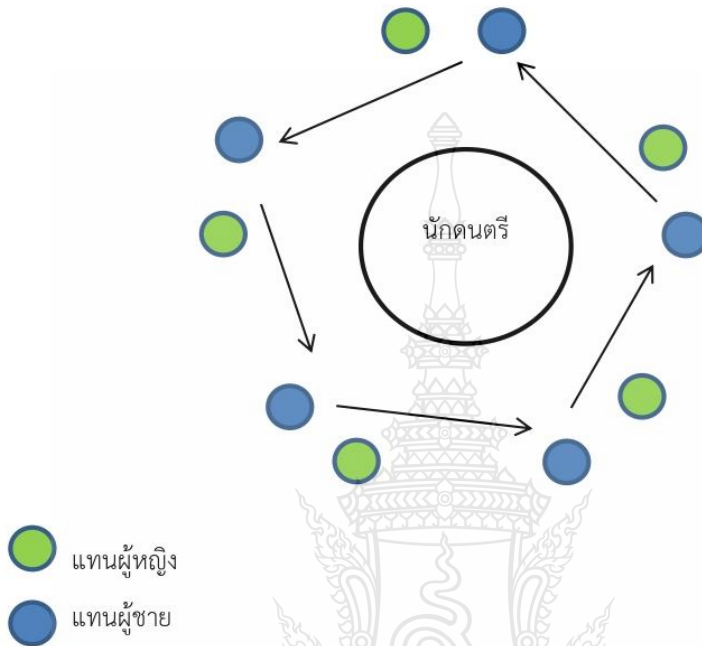

2. รูปแบบการรำอยู่กับที่โดยจะมีการสลับระหว่างผู้หญิงกับผู้ชาย

● แทนผู้ชาย

3. รูปแบบการรำโดยมีการสลับคู่ระหว่างคู่หนึ่งไปอีกคู่หนึ่ง

อัตลักษณ์ของเพลงรำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์

จากที่ผู้สืบค้นข้อมูลได้ลงพื้นที่ในการเก็บข้อมูลและสอบถามพ่อเพลงแม่เพลงเกี่ยวกับเรื่องเนื้อหาของเพลงรำวงพื้นบ้านดอนคา ตำบลดอนคา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครสวรรค์ สามารถแบ่งเพลงได้เป็น 5 ประเภท ตามลักษณะของเนื้อเพลง โครงสร้างของเนื้อเพลงส่วนใหญ่เป็นลักษณะของกลอนสุภาพ กлонสดและผสมผสานรูปแบบของ กลอนสี่ กลอนหก และกลอนแปด เพลงพื้นบ้านส่วนใหญ่มีตั้งแต่ 1 - 4 บท ต่อเพลงบางเพลงก็มีสัมผัสคล้องจองระหว่างบทบางเพลงก็ไม่มีสัมผัส รูปแบบของจังหวะจะเป็น ป๊ะ ป๊ะ ป๊ะ โท โท ป๊ะ ป๊ะ ป๊ะ โท โท โท

ทำรำที่ใช้ในการรำเพลงรำวงพื้นบ้านจากที่ได้สำรวจและสอบถามจาก พ่อเพลง แม่เพลง พบว่าทำรำที่ใช้ในการแสดงนั้นส่วนใหญ่จะเป็นทำรำที่ใช้จากความรู้สึกภายในหลังจากที่ได้อ่านบทเพลงหรือได้ยินบทเพลงในขณะนั้น คุณตาใบ ศรีบรรเทา ยังบอกอีกว่า ทำรำที่ใช้บางทีก็ใช้ทำรำตามจินตนาการและจะมีทำเฉพาะบางบทเพลง เช่น ทำนกกบินร่อน ทำรำก็จะมีการกางปีกเหมือนนกที่บิน ทำที่กล่าวถึงการรำวง จะใช้ทำ สอดสร้อยมาลา

บทบาทของเพลงร่ำวงพื้นบ้านที่มีต่อสังคมในหมู่บ้าน เนื่องจากปัจจุบันกระแสของวัฒนธรรมตะวันตกได้เข้าสู่ประเทศมากมายทำให้การแสดงพื้นบ้านนั้นได้ลดน้อยลง ร่ำวงพื้นบ้านดอนคา ก็ได้รับอิทธิพลจากวัฒนธรรมตะวันตกจึงทำให้การแสดงเพลงร่ำวงพื้นบ้านดอนคานั้นได้เสื่อมหายไป ปัจจุบันหน่วยงานราชการในอำเภอท่าตะโกและจังหวัดนครสวรรค์นำโดยสภาวัฒนธรรมอำเภอท่าตะโกได้เข้ามามีบทบาทในการสืบสานและเผยแพร่การแสดงเพลงร่ำวงพื้นบ้าน โดยจัดทำการอบรมให้กับนักเรียนนักศึกษาได้เข้ารับการเรียนรู้เรื่องเพลงร่ำวงพื้นบ้านดอนคา และเพลงร่ำวงพื้นบ้านยังมีบทบาทในหมู่บ้านตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันคือ การให้ความบันเทิงกับสังคมในงานเทศกาลต่างๆ สามารถสร้างความสามัคคีภายในชุมชนและในกลุ่มคณะของตน

แผนจัดกิจกรรมการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ	ช่วงชั้นที่ 3 ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2
สาระที่ 3 : นาฏศิลป์	เวลา 40 ชั่วโมง
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง เพลงร่ำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์	เวลา 16 ชั่วโมง
แผนการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง การประพันธ์เพลงร่ำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์	เวลา 4 ชั่วโมง

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

1.1 มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ศ 3.2 เข้าใจ และแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่า นาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชมและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

1.2 ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ศ 3.2 ม.2/2 ระบุหรือแสดงนาฏศิลป์ นาฏศิลป์พื้นบ้าน ละครไทย ละครพื้นบ้าน หรือมหรสพอื่นที่เคยนิยมกันในอดีต

2. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

เพลงร่ำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์เป็นคำกลอนที่ชาวบ้านแต่งขึ้นมีลักษณะเป็นกลอนปฏิพากย์ และกลอนสุภาพ มีทั้ง กลอนแปด และกลอนสี่ ใช้คำที่ง่ายๆ เพื่อให้คนที่ได้ฟังหรือชมการแสดงมีความเข้าใจง่าย ภาษาที่ใช้เป็นภาษาท้องถิ่น ในหนึ่งเพลง จะมีกลอน 1 - 2 บท เนื้อหาของคำกลอนยังบ่งบอกถึงสภาพบ้านเมืองในสมัยสงครามโลกครั้งที่ 2 อีกทั้งยังมีบทกลอนที่ใช้สำหรับเกี่ยวพาราสีกัน และยังมีกรกล่าวถึงการบูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ในหมู่บ้าน

3. สาระการเรียนรู้

ความรู้

- ลักษณะของคำประพันธ์เพลงร่ำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์
- วิธีการประพันธ์เพลงร่ำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์

ทักษะ

- ประพันธ์เพลงร่ำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์

4. จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนประพันธ์เพลงร่างพื้นบ้านด้วยคำง่าย ๆ ได้
2. นักเรียนประพันธ์เพลงร่างพื้นบ้านที่สื่อถึงควมมีวินัยด้าน การแต่งกายถูกระเบียบ การส่งงานตรงเวลา การเข้าเรียนตรงเวลาได้
3. นักเรียนมีวินัยในการปฏิบัติกิจกรรมในระหว่างการเรียนการสอนและการฝึกทักษะปฏิบัติ

5. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. มีวินัย
 - แต่งกายถูกต้องตามระเบียบ
2. ตรงต่อเวลา
 - ส่งงานตรงเวลา
 - เข้าเรียนตรงเวลา

6. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1. ความสามารถในการคิด

7. ขั้นตอนกิจกรรม ระบบคู่สัญญา

1. บันทึกผลการปฏิบัติ
2. ส่งให้คู่สัญญารับรู้เป็นระยะๆ

8. กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทักษะปฏิบัติแบบซิมพ์ชันตามขั้นตอนดังนี้

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ขั้นกิจกรรมทักษะปฏิบัติของซิมพ์ชัน ชั้นที่ 1 ชั้นการรับรู้

1. ครูแจ้งให้นักเรียนทราบเกี่ยวกับเนื้อหาที่ครูจะสอนเรื่อง การประพันธ์เพลงร่างพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์ เพื่อให้ให้นักเรียนเตรียมพร้อมในการเรียน

ขั้นกิจกรรมทักษะปฏิบัติของซิมพ์ชัน ชั้นที่ 2 ชั้นเตรียมความพร้อม

2. ครูสอบถามนักเรียนเกี่ยวกับการประพันธ์เพลงว่านักเรียนเคยประพันธ์เพลงกันบ้างหรือไม่ และใช้ลักษณะคำกลอนที่แต่งแบบใด
3. ครูยกตัวอย่างให้นักเรียนออกมาแต่งกลอนหน้าชั้นเรียนทีละคนโดยครูเป็นคนเขียนหัวข้อ
4. ครูให้นักเรียนทบทวนการร้องเพลงร่างพื้นบ้านในกิจกรรมที่แล้วเพื่อให้นักเรียนได้มีแนวทางในการปฏิบัติกิจกรรมที่ครูกำลังจะสอน

5. นักเรียนตอบคำถามกระตุ้นความคิด

คำถามกระตุ้นความคิด

- นักเรียนมีแนวคิดที่จะรณรงค์ให้เพื่อนในโรงเรียนมีวินัยอย่างไรโดยใช้เพลงร่ำวงพื้นบ้าน
(เช่น แต่งเนื้อเพลงร่ำวงพื้นบ้านที่บอกถึงความรับผิดชอบ เป็นต้น)

ชั้นสอน

ขั้นกิจกรรมทักษะปฏิบัติของชมพู่ชั้น ชั้นที่ 3 ขั้นการตอบสนองภายใต้การควบคุม

1. ครูแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 5 คน คละกันตามความสามารถ คือ เก่ง ปานกลางค่อนข้างเก่ง ปานกลางค่อนข้างอ่อน และอ่อน โดยครูอธิบายลักษณะคำประพันธ์ของเพลงร่ำวงพื้นบ้านแล้วให้นักเรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างกันภายในกลุ่ม จากนั้นครูให้นักเรียนสำรวจพฤติกรรมความมีวินัยที่กลุ่มของตนจะประพันธ์เพลงร่ำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์ (โดยครูยกตัวอย่างความมีวินัยที่นักเรียนควรปฏิบัติ)
 - 1 การส่งงานตรงเวลา
 - 2 การแต่งกายถูกต้องตามระเบียบ
 - 3 การเข้าเรียนตรงเวลา

ขั้นกิจกรรมทักษะปฏิบัติของชมพู่ชั้น ชั้นที่ 4 ขั้นการให้ลงมือกระทำ

2. สมาชิกในกลุ่มร่วมกันศึกษาความรู้เรื่อง ลักษณะคำประพันธ์เพลงร่ำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์ จากใบความรู้ แล้วพูดคุยแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับคำถามข้างต้นเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้กัน
3. ครูให้สมาชิกภายในกลุ่มช่วยกันทำใบงานที่ 2 เรื่อง ทักษะการประพันธ์เพลงร่ำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์

ขั้นกิจกรรมทักษะปฏิบัติของชมพู่ชั้น ชั้นที่ 5 ขั้นกระทำอย่างชำนาญ

4. เมื่อนักเรียนประพันธ์เพลงร่ำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์ เรื่องที่ตนเองสนใจแล้วครูให้นักเรียนลงจับฉลากหัวข้อเพลงร่ำวงพื้นบ้านเรื่อง มีวินัย ขึ้นมาใหม่และทำการประพันธ์อีก 1 ครั้ง เพื่อทดสอบความเข้าใจของนักเรียน โดยครูจับเวลาในการทดสอบเป็นเวลา 20 นาที

ขั้นกิจกรรมทักษะปฏิบัติของชมพู่ชั้น ชั้นที่ 6 ขั้นปรับปรุงและประยุกต์ใช้

5. ครูให้นักเรียนนำเพลงร่ำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์ที่กลุ่มของตนเองประพันธ์มาพูดคุยถึงความถูกต้อง และหาข้อผิดพลาดและแก้ไขผลงาน

กิจกรรมทักษะปฏิบัติของชมพู่ชั้น ชั้นที่ 7 ขั้นคิดริเริ่ม

6. ครูให้นักเรียนทดลองนำเพลงร่ำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์ที่กลุ่มของตนประพันธ์ขึ้นมาบรรจุกทำนองเพลง และลงประยุกต์ทำนองเพลงไทยพื้นบ้านในการร้อง
7. ครูคัดเลือกใบงานที่ 2 จำนวน 2 กลุ่ม แล้วให้กลุ่มเจ้าของใบงานนำเสนอหน้าชั้นเรียน เสร็จแล้วเก็บรวบรวมใบงานติดป้ายนิเทศ

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความรู้เรื่อง ทักษะการประพันธ์เพลงร่ายพินบ้านจังหวัดนครสวรรค์ โดยครูให้เพื่อน ๆ ผลัดกันออกมาอภิปรายลักษณะการประพันธ์ และลักษณะคำประพันธ์เพลงร่ายพินบ้านจังหวัดนครสวรรค์ จากนั้นครูนำเพลงร่ายพินบ้านจังหวัดนครสวรรค์ที่ครูนำมาเป็นตัวอย่างมาสอนให้นักเรียนเพื่อให้นักเรียนเกิดความเข้าใจมากขึ้น

ขั้นวัดผลและประเมินผล

ครูใช้กิจกรรมอธิบายโดยให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมานำเสนอเพลงร่ายพินบ้านจังหวัดนครสวรรค์ที่แต่ละกลุ่มได้แต่งตามหัวข้อที่ตนเองสนใจ แล้วเปิดโอกาสให้เพื่อนในห้องเรียนซักถาม

วัดผลโดย ครูให้นักเรียนส่งใบงานการประพันธ์เพลงร่ายพินบ้านจังหวัดนครสวรรค์

ประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้โดย ครูตรวจสอบใบงานที่ 2 เรื่อง ทักษะการประพันธ์เพลงร่ายพินบ้านจังหวัดนครสวรรค์

ประเมินความมีวินัยโดย สังเกตพฤติกรรมดังนี้ เข้าห้องเรียนตรงเวลา ส่งชิ้นงานตรงตามเวลาที่ครูกำหนด การแต่งกายที่ถูกต้องตามระเบียบ

9. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

9.1 สื่อการเรียนรู้

- 1) ใบความรู้เรื่อง คำประพันธ์เพลงร่ายพินบ้านจังหวัดนครสวรรค์
- 2) ใบงานที่ 2 เรื่อง ทักษะการแต่งเพลงร่ายพินบ้านจังหวัดนครสวรรค์

9.2 แหล่งการเรียนรู้

คณะร่ายพินบ้าน

10. บันทึกผลหลังการสอน

10.1 ผลการสอน

.....

.....

.....

10.2 ปัญหา / อุปสรรค

.....

.....

.....

10.3 ข้อเสนอแนะ / วิธีแก้ไข

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้บันทึก

(นายศุภวัฒน์ เจริญประยูร)

ตำแหน่ง ครู

ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชา

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้	รองผู้บริหาร
<p>ข้อเสนอแนะ.....</p> <p>(ลงชื่อ).....หัวหน้ามัธยม (.....)</p>	<p>ข้อเสนอแนะ.....</p> <p>(ลงชื่อ).....หัวหน้าวิชาการ (.....)</p>
<p>ผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนบ้านกระदानหน้าแกล</p>	
<p>ข้อเสนอแนะ.....</p> <p>(ลงชื่อ)..... (.....)</p> <p>ผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนบ้านกระदानหน้าแกล</p>	

แบบประเมินพฤติกรรมความมีวินัย (ด้านตรงต่อเวลา)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
เรื่อง การประพันธ์เพลงรำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์

คำชี้แจง : ให้ ผู้สอน สังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในระหว่างเรียนแล้วขีด ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับ
คะแนน

ลำดับ ที่	ชื่อ-สกุล ของผู้รับการประเมิน	นักเรียนมาตรง ต่อเวลาในการ เรียน				นักเรียน เตรียมพร้อมใน การเรียนตาม เวลาที่กำหนด				นักเรียนปฏิบัติ กิจกรรมตรงตาม เวลาที่ครูกำหนด				รวม 12 คะแนน
		4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	
1.														
2.														
3.														
4.														
5.														
6.														
7.														
8.														
9.														
10.														

ลงชื่อ ผู้ประเมิน

เกณฑ์การให้คะแนน

- ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมอย่างสม่ำเสมอ ให้ 4 คะแนน
- ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมบ่อยครั้ง ให้ 3 คะแนน
- ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมบางครั้ง ให้ 2 คะแนน
- ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมน้อยครั้ง ให้ 1 คะแนน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
12 - 11	ดีมาก
10 - 9	ดี
8 - 7	พอใช้
ต่ำกว่า 6	ปรับปรุง

แบบประเมินพฤติกรรมความมีวินัย (ด้านส่งงานตรงเวลา)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
เรื่อง การประพันธ์เพลงร่ำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์

คำชี้แจง : ให้ ผู้สอน สังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในระหว่างเรียนแล้วขีด ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับ
คะแนน

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล ของผู้รับการประเมิน	นักเรียนส่ง ชิ้นงานตรงตาม เวลาที่ครู กำหนด				นักเรียนทำงาน มีเนื้อหา ครบถ้วนตามที่ ครูมอบหมาย				นักเรียนมีความ รับผิดชอบต่อ งานที่ได้รับ มอบหมาย				รวม 12 คะแนน
		4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	
		1.												
2.														
3.														
4.														
5.														
6.														
7.														
8.														
9.														
10.														

ลงชื่อ..... ผู้ประเมิน

เกณฑ์การให้คะแนน

ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมอย่างสม่ำเสมอ	ให้ 4 คะแนน
ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมบ่อยครั้ง	ให้ 3 คะแนน
ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมบางครั้ง	ให้ 2 คะแนน
ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมน้อยครั้ง	ให้ 1 คะแนน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
12 - 11	ดีมาก
10 - 9	ดี
8 - 7	พอใช้
ต่ำกว่า 6	ปรับปรุง

แบบประเมินพฤติกรรมความมีวินัย (ด้านแต่งกายถูกต้องตามระเบียบ)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง การประพันธ์เพลงรำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์

คำชี้แจง :ให้ ผู้สอน สังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในระหว่างเรียนแล้วขีด ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับคะแนน

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล ของผู้รับการประเมิน	นักเรียน แต่งกายสะอาด เรียบร้อย				เครื่องแบบ นักเรียนถูกต้อง ตามกฎระเบียบ ของโรงเรียน				นักเรียน แต่งกายถูกต้อง ตามระเบียบ ที่ทางโรงเรียน กำหนด				รวม 12 คะแนน
		4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	
1.														
2.														
3.														
4.														
5.														
6.														
7.														
8.														
9.														
10.														

ลงชื่อ ผู้ประเมิน

เกณฑ์การให้คะแนน

ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมอย่างสม่ำเสมอ	ให้ 4 คะแนน
ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมบ่อยครั้ง	ให้ 3 คะแนน
ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมบางครั้ง	ให้ 2 คะแนน
ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมน้อยครั้ง	ให้ 1 คะแนน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
12 - 11	ดีมาก
10 - 9	ดี
8 - 7	พอใช้
ต่ำกว่า 6	ปรับปรุง

ใบงานที่

2

นาฏศิลป์พื้นบ้าน การประพันธ์เพลงร้องพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์

คำชี้แจง ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 5 คน ร่วมกันประพันธ์เพลงร้องพื้นบ้านพร้อมตั้งชื่อเพลงและอธิบายความหมายของเพลง

1. เลือกประธานและเลขานุการกลุ่ม
2. ส่งตัวแทนออกมาจับฉลาก
3. ศึกษาค้นคว้า จากใบความรู้
4. จัดทำใบงาน
5. นำเสนอรายงาน

ตัวอย่างการประพันธ์เพลงร้องพื้นบ้าน

1. เพลงส่งงานตรงเวลา (จังหวัด ระยอง)

ฟัง ฟัง ฟัง	จะบอกให้ฟังจำไว้เนะว่า
ส่งงานให้ตรงเวลา (ซ้ำ)	นักเรียนจำจะบอกให้ฟัง
การบ้านการงานที่มี	รักษาหน้าที่เร่งทำเร่งเขียน
เสร็จส่งตรงต่อเวลา (ซ้ำ)	จะได้ชื่อว่าเป็นนักเรียนดี

2. เพลงแต่งกายตามระเบียบ (ทำนอง ใกล้เข้ามาอีกนิด)

ฟังกันอีกสักนิด	คิดกันอีกสักหน่อย
แต่งกายให้เรียบร้อย	อย่าปล่อยให้ดูไม่ดี
เสื้อผ้าดูงามสง่า	หน้าตายิ้มแย้มไมตรี
ตัดผมเผ้าให้เข้าที่	ตัดเล็บด้วยซิสะอาดวิไล

3. เพลงเข้าห้องเรียนตรงเวลา (ทำนองเพลง ได้เวลาหลายโมง)

ได้เวลาเข้าเรียน	จงหมั่นภาคเพียรจำเรียนวิชา
เคารพรักษาเวลา	อย่ามัวอยู่ซ้ำริบมาเข้าเรียน
ถึงเวลาแล้วหนา	รักษาเวลากันหน่อย
อย่าเข้าสายบ่อย ๆ	จำไว้ได้กน้อยต้องตรงเวลา (ซ้ำ)

ใบความรู้ที่ 2 ลักษณะคำประพันธ์เพลงร่ำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์

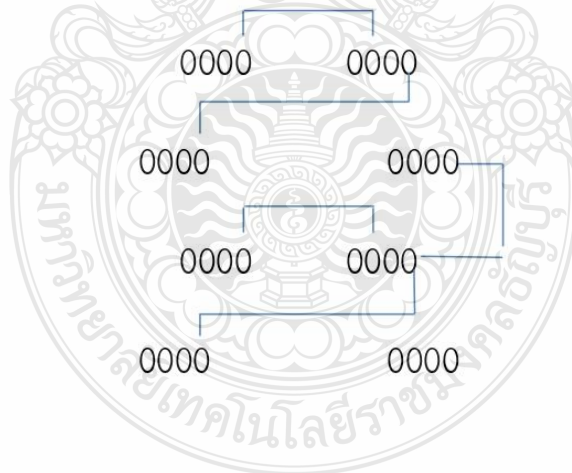
ลักษณะของคำกลอนเพลงร่ำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์

เป็นคำกลอนที่ชาวบ้านแต่งขึ้นมีลักษณะเป็นกลอนปฏิพากย์ และกลอนสุภาพ มีทั้ง กลอนแปด และกลอนสี่ ใช้คำที่ง่าย ๆ เพื่อให้คนที่ได้ฟังหรือชมการแสดงมีความเข้าใจง่าย ภาษาที่ใช้เป็นภาษาท้องถิ่น ในหนึ่งเพลง จะมีกลอน 1 – 2 บท เนื้อหาของคำกลอนยังบ่งบอกถึงสภาพบ้านเมืองในสมัยสงครามโลกครั้งที่ 2 อีกทั้งยังมีบทกลอนที่ใช้สำหรับเกี่ยวพาราสีกัน และยังมีกรกล่าวถึงการบูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ในหมู่บ้าน

ลักษณะคำประพันธ์เพลงร่ำวงพื้นบ้านในรูปแบบกลอนสี่

กลอนสี่ เป็นคำประพันธ์ประเภทกลอน ใน 1 บท มี 2 บาท 1 บาท มี 2 วรรค วรรคละ 4 คำ กลอนสี่ ตามหลักฐานทางวรรณคดีไทย กลอนสี่ ที่เก่าที่สุดพบในมหาชาติคำหลวงกัณฑ์มหาพน (สมัยอยุธยา) แต่ต่อมาไม่ปรากฏในวรรณคดีไทยมากนัก มักแทรกอยู่ตามกลอนบทละครต่าง ๆ เพลงประเภทบูชาพระพุทธศาสนา ได้แก่ เพลงมาลาพวงดอกไม้

แผนผังกลอนสี่

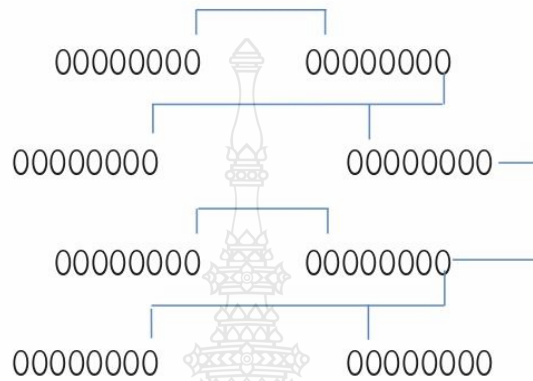

ลักษณะคำประพันธ์เพลงร่ำวงพื้นบ้านในรูปแบบกลอนแปด

กลอนแปด เป็นชนบทวินิพนธ์พื้นฐานที่นิยมที่สุดในไทย เหตุเพราะมีฉันทลักษณ์ที่เรียบง่ายไม่ซับซ้อน สามารถแสดงอารมณ์ได้หลากหลาย และคนทั่วไปสามารถเข้าถึงเนื้อความได้ไม่ยาก หนึ่งในรูปแบบของกลอน

แปดก็คือ รูปแบบกลอนแปดของสุนทรภู่ ซึ่งความแพรวพราวด้วยสัมผัสใน และขนบดังกล่าวนี้ก็ได้รับการ สืบทอดต่อมาในงานกวีนิพนธ์ยุคหลังๆ กระทั่งปัจจุบัน กลอนแปด บทหนึ่งประกอบด้วย 2 บาท บาทละ 2 วรรค วรรคละ 8 คำ ตามแผนผังดังนี้

แผนผังกลอนแปด

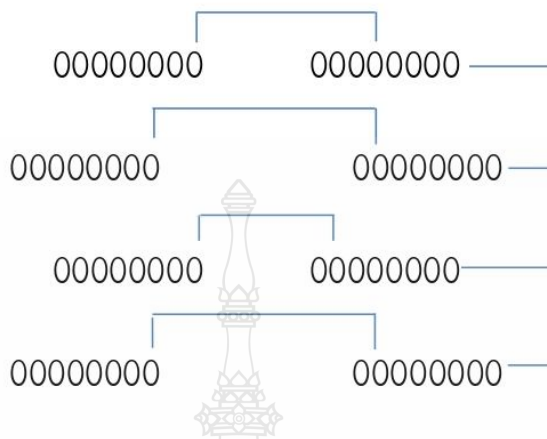
ลักษณะคำประพันธ์เพลงร่ำวงพื้นบ้านในรูปแบบกลอนหัวเดียว

กลอนหัวเดียว เป็นกลอนชาวบ้านเช่นเดียวกับกลอนสังขลิก ลักษณะเด่นอยู่ที่การส่งสัมผัสท้ายบทเป็นเสียงเดียวกันทุกบาท จึงได้ชื่อว่า **กลอนหัวเดียว** มักพบในบทเพลงกล่อมเด็กและบทเพลงปฎิพากย์ เช่น เพลงเรือ ลำตัด เพลงอีแซว เพลงฉ่อย เป็นต้น

กลอนหัวเดียว บังคับบาทละ 2 วรรค จำนวนคำในวรรคมีตั้งแต่ 4 - 10 คำ ถ้าจำนวนคำในวรรคมาก อาจเพิ่มสัมผัสกลางวรรคอีกแห่งหนึ่งเพื่อให้เป็นจังหวะเวลาร้อง บทหนึ่งแต่งกี่บาทก็ได้ไม่จำกัด

บังคับสัมผัส 2 แห่ง คือ สัมผัสระหว่างวรรคกับสัมผัสท้ายบาท สัมผัสท้ายบาทเป็นเสียงเดียวกันทุกบาท ตลอดบท ถ้าส่งสัมผัสเสียง อา เรียกว่ากลอนลา ส่งสัมผัสเสียง อี เรียกว่ากลอนลี ส่งสัมผัสเสียง ไอ เรียกว่ากลอนไล

แผนผังกลอนหัวเดียว

การสืบทอดเพลงร่ำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์ มีการสืบทอดมาหลายชั่วอายุคนด้วยวิธีการเรียนรู้จากธรรมชาติคือการเล่นเพลงร่วมกัน การได้ดู การได้ฟังแล้วจำมาร้องมาเล่นโดยไม่มีการสอน เรียกว่าเป็นการฝึกแบบครูพี่ลูกจ๋าในช่วงแรก ๆ จะมีพ่อเพลงแม่เพลงช่วยกันคิดแต่งเพลงขึ้นมาร้องเล่น เมื่อเห็นว่าสนุกสนาน จึงกลายเป็นที่ชื่นชอบและจดจำกันต่อมา อีกทั้งยังมีการเพิ่มเติมการรำไปตามบทร้องจนเป็นเอกลักษณ์ของเพลงแต่ละเพลง เพลงร่ำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์ ที่ใช้ร้องเล่นกันอยู่เป็นประจำถิ่นที่มีการร้องมาตั้งแต่ดั้งเดิม มีลักษณะเฉพาะตัว อาจมีการเปลี่ยนแปลงสำนวนในเนื้อร้องให้ทันสมัยเหมือนในบางท้องถิ่น บางส่วนก็นำมาจากถิ่นอื่น เนื่องมาจากมีการสื่อสารมากขึ้นมีการอพยพย้ายถิ่นฐานที่อยู่ ทำให้มีการละเล่นต่างๆ เข้ามาในท้องถิ่น มีวิวัฒนาการครั้งยิ่งใหญ่เกิดจากความคิดของผู้นำประเทศส่งผลให้วัฒนธรรมท้องถิ่นโดยทั่วไปด้านการแต่งกาย ความเป็นอยู่ ภาษา รวมทั้งการละเล่นพื้นบ้านเปลี่ยนแปลงไป ร่ำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์ค่อย ๆ หายไปพร้อมกับการเปลี่ยนแปลงไปตามวัฒนธรรมการดำรงชีวิต การแทรกแซงทางวัฒนธรรมตะวันตกที่มาพร้อมกับสื่อต่าง ๆ ทำให้บทเพลงบางบทเพลงสูญหายไป เพราะไม่มีการสืบทอดให้กับลูกหลาน เช่น เพลง แปรนาฬิกา เพลง ไตรรงค์ธงไทย

เพลงร่ำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์ เป็นบทเพลงที่แสดงถึงความรักของหนุ่มสาว การชักชวนให้เล่นร่ำวง เพลงร่ำวงพื้นบ้านสามารถแยกเป็นประเภทได้ดังนี้

1. เพลงประเภทบูชาพระพุทธศาสนา ได้แก่ เพลงมาลาพวงดอกไม้

เพลงมาลาพวงดอกไม้เป็นเพลงที่เกิดขึ้นที่บ้านดอนคา พ่อเพลงแม่เพลงได้ร้องเพลงมาลาพวงดอกไม้เมื่อยามแก่บั้น หรืองานเทศกาลตรุษสงกรานต์ ในบริเวณหน้าวิหารหลวงพ่อແหลນซึ่งชาวบ้านดอนคา นับถือหลวงพ่อແหลນเป็นอย่างมากเพราะเป็นพระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์ที่ตามประวัตินั้นได้มาจากชาวบ้านไปหาปลาแล้วแหงແหลนขึ้นมาจากน้ำจึงได้ชื่อว่าหลวงพ่อແหลน เนื้อเพลงมีลักษณะดังนี้

มาลาพวงดอกไม้ (ซ้ำ)
แต่พระพุทธรูปได้ตรัสรู้มา
พุทธรูป วันทามิ ธรรมมัง วันทามิ
สิบนิ้วต่างรูปเทียน
กราบพระปฏิมา (ซ้ำ)

มาตั้งไว้ที่บูชาขอบุชา
ขอบุชาแต่พระสงฆ์ทรงธรรมวินัย
ครบทั้งสิ้นพระรัตนตรัย
ยกขึ้นเหนือเศียรถวายวันทา
ขอภัยด้วยเทอญ

เนื้อเพลงมาลาพวงดอกไม้สะท้อนให้เห็นถึงสังคมที่นับถือศาสนาและมีความศรัทธาในพระพุทธรูปศาสนา และวัฒนธรรม การกราบบูชาพระรัตนตรัยด้วยการถวายดอกไม้ ภาษาที่ใช้เป็นภาษาที่ง่ายไม่ซับซ้อน เนื้อเพลง กะทัดรัด ง่ายต่อการจดจำ

2. เพลงประเภทที่สะท้อนให้เห็นถึงสภาพบ้านเมือง ได้แก่ เพลงนครสวรรค์บ้านเรา

นครสวรรค์ของเราเนี่ย
สี่เครื่องยนต์เขามาบินล้อม (ซ้ำ)
โฮเต็ลยังไม่เป็นไร
อังกฤษกับอเมริกัน
คิดไปเจ็บใจยิ่งนัก (ซ้ำ)
จะไปเหนือและจะไปใต้ (ซ้ำ)

ไม่นึกเลยว่าจะถูกโจมตี
มาทิ้งลูกบอมตามสถานี
แต่หัวรถไฟของเราปั่น
มาตามล้างผลาญจนไม่มีดี
มันแสนลำบากกับไทยเราเอ๋ย
ไม่ได้ใช้รถไฟไม่สบายใจเลย

เพลงนครสวรรค์บ้านเราเป็นเพลงที่บอกเล่าเรื่องราวเหตุการณ์ในสมัยสงครามโลกครั้งที่ 2 โดยสังเกต จากเนื้อเพลงจะมีคำร้องที่กล่าวถึงการวางระเบิดจากสงครามโลกในบริเวณสถานีรถไฟ อีกทั้งยังแสดงให้เห็นถึง วิถีชีวิตในการเดินทางของคนนครสวรรค์ที่มีรถไฟในการเดินทางและยังเป็นหลักฐานทางประวัติศาสตร์ความ เสียหายของจังหวัดนครสวรรค์ในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2

3. เพลงประเภทที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมประเพณีประจำท้องถิ่น ได้แก่ เพลงชักชวนสาวงามมีเนื้อร้องดังนี้

ชักชวนสาวงามมาเล่นพ็อนรำถวายหลวงพ่ อนิจากรูปหล่ออายุต่อยกคิ้วข้างเดียว
ขาไปเอาเรือยนต์ไปรับกลับลืออะไรน้ำเชี่ยว โอ้แม่ท้องเพื่อเดียวไปเที่ยวที่บ้านดอนคา (ซ้ำ)
ไปไหมเล่าจ๊ะหรือจะไม่แน่นอน ไปไหมจ๊ะหล่อนดอนคาที่เราเคยไป (ซ้ำ)

เนื้อเพลงชักชวนสาวงามสะท้อนให้เห็นถึงการนับถือเรื่องศาสนาโดยผู้แต่งกล่าวถึงคำว่า “หลวงพ่” มีการเดินทางถนนและทางน้ำสังเกตจากราวค “ขาไปเอาเรือยนต์” “ไปกลับไปรับกลับมาลืออะไรน้ำเชี่ยว” เนื้อหาเป็นการร้องเพลงเชิญชวนฝ่ายหญิงไปที่วัดที่บ้านดอนคาซึ่งเคยไปด้วยกันมาแล้วจะสังเกตจากราวค “ดอนคาที่เราเคยไป”

4. เพลงประเภทที่สะท้อนให้เห็นถึงวิถีชีวิตของชาวบ้านที่แสดงถึงความรักที่การเกี่ยวพาราสีระหว่างหนุ่มสาว ได้แก่ เพลงเจ้าแก้วสาริกา

โอ้เจ้าแก้วสาริกาโผมาจะไปไหนแน่	สองตาคอยแล (ซ้ำ) จะละล้า ละลึ่ง
ถ้ามีคู่อย่างกับนกออกกมิให้เห็นห่าง	ความรักกับแม่ร้อยชั่ง (ซ้ำ) แทบจะขาดใจเอ๋ย
โน่นแน่ะโพธิ์เฒ่าลงค้ำค้ำดาวเคียน	เตงลงยืนเรียง (ซ้ำ) โน่นแน่ะ แคนขายเอ๋ย(ซ้ำ)
โอ้เจ้าดอกดอกเอ๋ยฮาเฮ (ซ้ำ)เจ้าดอกดาวเรือง	ฉันรักแม่คนเสื้อเหลืองหัวใจจะขาดรอนเอ๋ย

เนื้อเพลงเจ้าแก้วสาริกาสะท้อนให้เห็นถึงสังคมที่อยู่กับธรรมชาติมีการเปรียบเทียบความรักของคนที่มีความคล้ายคลึงเหมือนกับนก “ถ้ามีคู่อย่างกับนกออกกมิให้เห็นห่าง” มีการร้องเพลงชมธรรมชาติต้นไม้หลากชนิด “โน่นแน่ะ โพธิ์เฒ่าลงค้ำค้ำดาวเคียน “ มีการเปรียบเทียบคนรักเป็นนก ‘เจ้าแก้วสาริกา’ เป็นทอง “แม่ร้อยชั่ง” เป็นดอกไม้ “เจ้าดอกเอ๋ย” “เจ้าดอกดาวเรือง” เนื้อหาเป็นการบอกความรู้สึกที่มีต่อหญิงผู้เป็นที่รัก

5. เพลงประเภทเพลงลาได้แก่เพลงลาที่มีเนื้อเพลงดังนี้

ลาที ลาที (เออ เอ้อ เอ้อ) (ซ้ำ)	สวัสดีคืนนี้ลาก่อน
ตัวฉันไม่อยากจะไป (ซ้ำ)	แต่ว่าบ้านอยู่ไกลจำใจจากจร
ขอสาบานต่อหน้าเทวา (ซ้ำ)	ขอให้มาติดตามเป็นเวลาเข้านอน

เพลงลาที่สะท้อนให้เห็นถึงความเชื่อในสังคมเกี่ยวกับสิ่งศักดิ์สิทธิ์ “ขอสาบานต่อหน้าเทวา” เนื้อหาของบทเพลงกล่าวบอกลาคนรักยังคิดถึง

แผนจัดกิจกรรมการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ	ช่วงชั้นที่ 3 ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2
สาระที่ 3 : นาฏศิลป์	เวลา 40 ชั่วโมง
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง เพลงรำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์	เวลา 16 ชั่วโมง
แผนการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง ปฏิบัติการร้องเพลงรำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์	เวลา 4 ชั่วโมง

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

1.1 มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ศ 3.2 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

1.2 ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ศ 3.2 ม.2/2 ระบุหรือแสดงนาฏศิลป์ นาฏศิลป์พื้นบ้าน ละครไทย ละครพื้นบ้าน หรือมหรสพอื่นที่เคยนิยมกันในอดีต

2. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

เพลงรำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์มีลักษณะการร้องที่ใช้คำร้องแบบเรียบง่าย นิยมร้องโดยกำหนดเนื้อเพลงตามเทศกาลต่าง ๆ เป็นทำนองเดียวกันหมด ก่อนที่จะแสดงเพลงรำวงพื้นบ้านจะต้องจำเนื้อเพลงให้ได้ จึงจะคิดทำรำตามความหมายของเนื้อเพลง ทำรำประกอบเพลง ผู้เล่นจะร้องและรำตามความหมายของเนื้อเพลง

3. สาระการเรียนรู้

ความรู้

- เข้าใจวิธีการร้องเพลงรำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์

ทักษะ

- ปฏิบัติการร้องเพลงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์

4. จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถบอกความหมายของเพลงรำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์ได้
2. นักเรียนสามารถประยุกต์สร้างสรรค์เพลงรำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์ได้
3. นักเรียนสามารถร้องเพลงรำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์ที่ตนเองประพันธ์ขึ้นได้

4. นักเรียนปฏิบัติกรร้องเพลงรำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์ได้
5. นักเรียนมีวินัยในการปฏิบัติกิจกรรมในระหว่างการเรียนการสอนและการฝึกทักษะปฏิบัติ ร้องเพลงรำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์

5. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. มีวินัย
 - แต่งกายถูกต้องตามระเบียบ
2. ตรงต่อเวลา
 - ส่งงานตรงเวลา
 - เข้าเรียนตรงเวลา

6. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1. ความสามารถในการสื่อสาร

7. ขั้นตอนกิจกรรม ระบบคู่สัญญา

1. บันทึกผลการปฏิบัติ
2. ส่งให้คู่สัญญารับรู้เป็นระยะๆ

8. กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทักษะปฏิบัติแบบซิมพ์ชันตามขั้นตอนดังนี้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ขั้นกิจกรรมทักษะปฏิบัติของซิมพ์ชัน ชั้นที่ 1 ชั้นการรับรู้

1. ครูแจ้งนักเรียนเกี่ยวกับเนื้อหาที่ครูจะสอนในเรื่อง การปฏิบัติกรร้องเพลงรำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์

ขั้นกิจกรรมทักษะปฏิบัติของซิมพ์ชัน ชั้นที่ 2 ชั้นเตรียมความพร้อม

2. ครูสอบถามนักเรียนเกี่ยวกับเพลงรำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์หรือเพลงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์ที่นักเรียนเคยได้ยิน
2. ครูสุ่มให้นักเรียนทดลองร้องเพลงรำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์ที่นักเรียนได้ยิน
3. นักเรียนตอบคำถามกระตุ้นความคิด

คำถามกระตุ้นความคิด

- การร้องเพลงราวพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์ที่นักเรียนเคยได้ฟังมีลักษณะเช่นไร
(เช่น เพลงเพลงที่มีความสนุก มีจังหวะเสียงโทนเย็นพื้น เป็นต้น)

ชั้นสอน

ขั้นกิจกรรมทักษะปฏิบัติของซิมพ์ซัน ชั้นที่ 3 ขั้นการตอบสนองภายใต้การควบคุม

1. ครูแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 5 คน คละกันตามความสามารถ คือ เก่ง ปานกลางค่อนข้างเก่ง ปานกลาง ค่อนข้างอ่อน และอ่อน โดยครูอธิบายลักษณะการร้องเพลงราวพื้นบ้านแล้วให้นักเรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างกันภายในกลุ่ม
2. ครูสอนให้นักเรียนร้องเพลงราวพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์ตามตัวอย่างที่ครูนำมาสอนนักเรียนโดยครูจะเป็นผู้ที่ให้นักเรียนอ่านเนื้อเพลงราวพื้นบ้านตามครูทีละ 1 ท่อน จนจบเพลง

ขั้นกิจกรรมทักษะปฏิบัติของซิมพ์ซัน ชั้นที่ 4 ขั้นการให้ลงมือกระทำ

3. ครูให้นักเรียนร้องเพลงราวพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์ที่ครูนำมาเป็นตัวอย่างโดยให้แต่ละกลุ่มฝึกซ้อม ปฏิบัติการร้องกันภายในกลุ่ม

ขั้นกิจกรรมทักษะปฏิบัติของซิมพ์ซัน ชั้นที่ 5 ขั้นกระทำอย่างชำนาญ

4. ครูให้นักเรียนออกมาร้องเพลงราวพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์ทีละกลุ่มจากนั้นให้เพื่อนภายในห้องช่วยกัน ประเมิน

ขั้นกิจกรรมทักษะปฏิบัติของซิมพ์ซัน ชั้นที่ 6 ขั้นปรับปรุงและประยุกต์ใช้

5. ครูให้นักเรียนนำเพลงราวพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์ที่ตนเองแต่งในชั่วโมงที่ผ่านมาทดลองใส่จังหวะและ ทำนองเพลง
6. ครูให้สมาชิกภายในกลุ่มช่วยกันออกแลกเปลี่ยนความรู้และทดลองนำเพลงของกลุ่มตนไปร้องให้เพื่อนกลุ่มอื่น ฟังและช่วยกันประเมิน

กิจกรรมทักษะปฏิบัติของซิมพ์ซัน ชั้นที่ 7 ขั้นคิดริเริ่ม

7. สมาชิกกลับกลุ่มเดิม (5 คน) แล้วผลัดกันอธิบายความรู้ที่ได้จากการไปแลกเปลี่ยนกับกลุ่มเพื่อนแล้วปรับปรุง แก้ไขงานของตนเอง
8. ครูคัดเลือกนักเรียน จำนวน 2 กลุ่ม แล้วให้ออกมาร้องเพลงราวพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์ตามหัวข้อของตน ที่ได้แต่งให้เพื่อน ๆ ได้ฟัง

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความรู้เรื่อง ปฏิบัติการร้องเพลงรำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์

ขั้นวัดผลและประเมินผล

ครูให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมาแนะนำเสนอการร้องเพลงรำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์ที่แต่ละกลุ่มได้แต่งตามหัวข้อที่ละกลุ่มแล้วเปิดโอกาสให้เพื่อนในห้องเรียนซักถาม

วัดผลโดย ครูให้นักเรียนนำเสนอการร้องเพลงรำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์ที่ตนเองได้แต่ง

ประเมินผลสัมฤทธิ์โดย การปฏิบัติการร้องเพลงรำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์

ประเมินความมีวินัยโดย สังเกตพฤติกรรมดังนี้ เข้าห้องเรียนตรงเวลา ส่งชิ้นงานตรงตามเวลาที่ครูกำหนด การแต่งกายที่ถูกต้องตามระเบียบ

9. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

9.1 สื่อการเรียนรู้

CD เพลงรำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์

9.2 แหล่งการเรียนรู้

คณะรำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์

10. บันทึกผลหลังการสอน

10.1 ผลการสอน

.....
.....
.....

10.2 ปัญหา / อุปสรรค

.....
.....
.....

10.3 ข้อเสนอแนะ / วิธีแก้ไข

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้บันทึก

(นายศุภวัฒน์ เจริญประยูร)

ตำแหน่ง ครู

ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชา

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้	รองผู้บริหาร
<p>ข้อเสนอแนะ.....</p> <p>.....</p> <p>(ลงชื่อ).....หัวหน้ามัธยม</p> <p>(.....)</p>	<p>ข้อเสนอแนะ.....</p> <p>.....</p> <p>(ลงชื่อ).....หัวหน้าวิชาการ</p> <p>(.....)</p>
<p>ผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนบ้านกระดานหน้าแกล</p>	
<p>ข้อเสนอแนะ.....</p> <p>(ลงชื่อ).....</p> <p>(.....)</p> <p>ผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนบ้านกระดานหน้าแกล</p>	

แบบประเมินพฤติกรรม การทำงานกลุ่ม
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
 เรื่อง ปฏิบัติการร้องเพลงร่ำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์

คำชี้แจง : ให้ ผู้สอน สังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในระหว่างเรียน แล้วขีด ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับ
 คะแนน

ลำดับ ที่	ชื่อ-สกุล ของผู้รับการประเมิน	การแสดง ความคิดเห็น				การยอมรับ ฟังคนอื่น				การทำงาน ตามที่ได้รับ มอบหมาย				ความมีน้ำใจ				การมี ส่วนร่วมใน การปรับปรุง ผลงานกลุ่ม				รวม 20 คะแนน
		4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	
1																						
2																						
3																						
4																						
5																						
6																						
7																						
8																						
9																						
10																						

ลงชื่อ ผู้ประเมิน

..... / /

เกณฑ์การให้คะแนน

- ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมอย่างสม่ำเสมอ ให้ 4 คะแนน
- ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมบ่อยครั้ง ให้ 3 คะแนน
- ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมบางครั้ง ให้ 2 คะแนน
- ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมน้อยครั้ง ให้ 1 คะแนน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
18 - 20	ดีมาก
14 - 17	ดี
10 - 13	พอใช้
ต่ำกว่า 10	ปรับปรุง

แบบประเมินพฤติกรรมความมีวินัย (ด้านตรงต่อเวลา)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

เรื่อง ปฏิบัติการร้องเพลงร่ววงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์

คำชี้แจง : ให้ ผู้สอน สังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในระหว่างเรียน แล้วขีด ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับ
คะแนน

ลำดับ ที่	ชื่อ-สกุล ของผู้รับการประเมิน	นักเรียนมาตรง ต่อเวลาในการ เรียน				นักเรียน เตรียมพร้อมใน การเรียนตาม เวลาที่กำหนด				นักเรียนปฏิบัติ กิจกรรมตรงตาม เวลาที่ครูกำหนด				รวม 12 คะแนน
		4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	
1.														
2.														
3.														
4.														
5.														
6.														
7.														
8.														
9.														
10.														

ลงชื่อ ผู้ประเมิน
..... / /

เกณฑ์การให้คะแนน

ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมอย่างสม่ำเสมอ	ให้ 4 คะแนน
ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมบ่อยครั้ง	ให้ 3 คะแนน
ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมบางครั้ง	ให้ 2 คะแนน
ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมน้อยครั้ง	ให้ 1 คะแนน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
12 - 11	ดีมาก
10 - 9	ดี
8 - 7	พอใช้
ต่ำกว่า 6	ปรับปรุง

แบบประเมินพฤติกรรมความมีวินัย (ด้านส่งงานตรงเวลา)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

เรื่อง ปฏิบัติการร้องเพลงร่ววงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์

คำชี้แจง : ให้ ผู้สอน สังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในระหว่างเรียน แล้วขีด ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับ
คะแนน

ลำดับ ที่	ชื่อ-สกุล ของผู้รับการประเมิน	นักเรียนส่ง ชิ้นงานตรงตาม เวลาที่ครู กำหนด				นักเรียนทำงาน มีเนื้อหา ครบถ้วนตามที่ ครูมอบหมาย				นักเรียนมีความ รับผิดชอบต่อ งานที่ได้รับ มอบหมาย				รวม 12 คะแนน
		4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	
		1.												
2.														
3.														
4.														
5.														
6.														
7.														
8.														
9.														
10.														

ลงชื่อ ผู้ประเมิน
...../...../.....

เกณฑ์การให้คะแนน

ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมอย่างสม่ำเสมอ	ให้ 4 คะแนน
ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมบ่อยครั้ง	ให้ 3 คะแนน
ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมบางครั้ง	ให้ 2 คะแนน
ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมน้อยครั้ง	ให้ 1 คะแนน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
12 - 11	ดีมาก
10 - 9	ดี
8 - 7	พอใช้
ต่ำกว่า 6	ปรับปรุง

แบบประเมินพฤติกรรมความมีวินัย (ด้านแต่งกายถูกต้องตามระเบียบ)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

เรื่อง ปฏิบัติการร้องเพลงร่ววงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์

คำชี้แจง : ให้ ผู้สอน สังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในระหว่างเรียน แล้วขีด ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับ
คะแนน

ลำดับ ที่	ชื่อ-สกุล ของผู้รับการประเมิน	นักเรียน แต่งกายสะอาด เรียบร้อย				เครื่องแบบ นักเรียนถูกต้อง ตามกฎระเบียบ ของโรงเรียน				นักเรียน แต่งกายถูกต้อง ตามระเบียบ ที่ทางโรงเรียน กำหนด				รวม 12 คะแนน
		4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	
1.														
2.														
3.														
4.														
5.														
6.														
7.														
8.														
9.														
10.														

ลงชื่อ ผู้ประเมิน

...../...../.....

เกณฑ์การให้คะแนน

ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมอย่างสม่ำเสมอ	ให้ 4 คะแนน
ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมบ่อยครั้ง	ให้ 3 คะแนน
ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมบางครั้ง	ให้ 2 คะแนน
ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมน้อยครั้ง	ให้ 1 คะแนน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
12 - 11	ดีมาก
10 - 9	ดี
8 - 7	พอใช้
ต่ำกว่า 6	ปรับปรุง

แผนจัดกิจกรรมการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ	ช่วงชั้นที่ 3 ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2
สาระที่ 3 : นาฏศิลป์	เวลา 40 ชั่วโมง
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง เพลงร่ำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์	เวลา 16 ชั่วโมง
แผนการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง ปฏิบัติทำรำเพลงร่ำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์	เวลา 4 ชั่วโมง

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

1.1 มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ศ 3.1 เข้าใจ และแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่า นาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวัน

มาตรฐาน ศ 3.2 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

1.2 ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ศ 3.1 ม.2/2 สร้างสรรค์การแสดงโดยใช้องค์ประกอบนาฏศิลป์และการละคร

มาตรฐาน ศ 3.2 ม.2/3 ระบุหรือแสดงนาฏศิลป์ นาฏศิลป์พื้นบ้าน ละครไทย ละครพื้นบ้าน หรือมหรสพอื่นที่เคยนิยมกันในอดีต

2. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การแสดงเพลงร่ำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์นั้นต้องร้องพร้อมกับรำโดยทำประกอบของแต่ละเพลง ยึดความหมายของเพลงเป็นหลัก คือใช้ความหมายที่แสดง ความหมายของเนื้อเพลง การถ่ายทอดเพลงร่ำวงพื้นบ้านผู้รำไม่นิยมตัดแปลงท่าทาง แต่เมื่อผ่านไปหลายยุคหลายสมัยหรือแพร่ไปจากถิ่นก็ต้องมีความแตกต่างไปจากเดิม บางครั้งก็เปลี่ยนแปลง บางครั้งก็ขาดหายไป หรือบางครั้งก็เพิ่มเติมเนื้อร้องและทำรำนอกจากได้รับการถ่ายทอดแล้ว ผู้เล่นได้มีความสามารถก็เพิ่มขึ้นในขณะที่เล่น และรำประกอบได้เลยเพลงร่ำวงพื้นบ้านจึงเกิดขึ้นใหม่อยู่ตลอดเวลาแต่ละท้องถิ่นก็มีเพลงไม่เหมือนกันและในขณะเดียวกันเพลงที่ไม่ได้รับความนิยมก็ถูก ลืมไปด้วย ทำร่ำวงพื้นบ้านเป็น ทำธรรมชาติที่ตีบทความหมายของเนื้อเพลง

3. สารการเรียนรู้

ความรู้

- เข้าใจวิธีการปฏิบัติทำรำประกอบเพลงร่ำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์
- หลักและวิธีสร้างสรรค์การแสดงโดยใช้องค์ประกอบนาฏศิลป์

ทักษะ

- ปฏิบัติประดิษฐ์ทำรำประกอบเพลงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์
- การแสดงเพลงร่ำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์

4. จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถคิดสร้างสรรค์ประดิษฐ์ทำรำประกอบเพลงร่ำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์ที่ตนเองประพันธ์ขึ้นได้
2. นักเรียนสามารถปฏิบัติทำรำประกอบเพลงร่ำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์ที่ตนเองประพันธ์ขึ้นได้
3. นักเรียนสามารถใช้ความคิดริเริ่มในการนำเสนอการแสดงร่ำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์ด้านความมีวินัยได้
4. นักเรียนสามารถปฏิบัติทำรำเพลงร่ำวงพื้นบ้านที่ครูสอนได้
5. นักเรียนมีวินัยในการปฏิบัติกิจกรรมในระหว่างการเรียนการสอนและการฝึกทักษะปฏิบัติ

5. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. มีวินัย
 - แต่งกายถูกต้องตามระเบียบ
2. ตรงต่อเวลา
 - ส่งงานตรงเวลา
 - เข้าเรียนตรงเวลา

6. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1. ความสามารถในการคิด

7. ขั้นตอนกิจกรรม ระบบคู่สัญญา

1. บันทึกผลการปฏิบัติ
2. ส่งให้คู่สัญญารับรู้เป็นระยะๆ

8. กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทักษะปฏิบัติแบบซิมพ์ชันตามขั้นตอนดังนี้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ขั้นกิจกรรมทักษะปฏิบัติของซิมพ์ชัน ชั้นที่ 1 ขั้นการรับรู้

1. ครูแจ้งเนื้อหาที่จะเรียนให้นักเรียนได้รับทราบในเรื่อง การปฏิบัติทำรำเพลงร่ำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์

ขั้นกิจกรรมทักษะปฏิบัติของซิมพ์ชัน ชั้นที่ 2 ขั้นเตรียมความพร้อม

2. ครูสอบถามนักเรียนเกี่ยวกับเพลงร่ำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์ว่านักเรียนเคยปฏิบัติทำรำวงพื้นบ้านบ้างจังหวัดนครสวรรค์หรือไม่และมีความแตกต่างกับรำวงมาตรฐานที่เคยเรียนมาหรือไม่
3. ครูสุ่มให้นักเรียนทดลองออกมาปฏิบัติทำรำวงพื้นบ้านที่นักเรียนเคยปฏิบัติอย่างง่าย ๆ
4. นักเรียนตอบคำถามกระตุ้นความคิด

คำถามกระตุ้นความคิด

- การประดิษฐ์ทำรำเพลงร่ำวงพื้นบ้านส่วนใหญ่มีลักษณะเช่นไร
(เช่น ท่าทางที่มีความสนุก ใช้ทำรำตามบทร้อง เป็นต้น)

ขั้นสอน

ขั้นกิจกรรมทักษะปฏิบัติของซิมพ์ชัน ชั้นที่ 3 ขั้นการตอบสนองภายใต้การควบคุม

1. ครูแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 10 คน คละกันตามความสามารถ คือ เก่ง ปานกลางค่อนข้างเก่ง ปานกลางค่อนข้างอ่อน และอ่อน โดยครูอธิบายลักษณะการปฏิบัติทำรำและหลักการประดิษฐ์ทำรำเพลงร่ำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์แล้วให้นักเรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างกันภายในกลุ่ม

ขั้นกิจกรรมทักษะปฏิบัติของซิมพ์ชัน ชั้นที่ 4 ขั้นการให้ลงมือกระทำ

2. ครูสอนให้นักเรียนปฏิบัติทำรำ ร่ำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์ตามตัวอย่างที่ครูนำมาสอนนักเรียน ครูสอนทั้งหมด 3 เพลง ดังนี้ เพลงส่งงานตรงเวลา เพลงแต่งกายตามระเบียบ เพลงเข้าห้องเรียนตรงเวลา โดยครูจะสอนให้นักเรียนปฏิบัติการย่ำเท้าตามจังหวะเพลงก่อน
3. ครูให้นักเรียนสลับกลุ่มกันย่ำเท้า ตามจังหวะเพลงร่ำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์ โดยให้กลุ่มที่เหลือคอยสังเกตเพื่อนที่กำลังปฏิบัติ
4. ครูให้นักเรียนออกมาปฏิบัติการย่ำเท้าร่ำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์ทีละกลุ่มจากนั้นให้เพื่อนภายในห้องช่วยกันประเมินจนครบทุกกลุ่ม
5. ครูสาธิตการคิดประดิษฐ์ทำรำ เพลงร่ำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์ ให้นักเรียนชมแล้วให้นักเรียนช่วยกันแสดงความคิดเห็น
6. ครูสอนให้นักเรียนปฏิบัติทำรำ เพลงร่ำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์ตามตัวอย่างที่ครูให้นักเรียนช่วยกันแสดงความคิดเห็นทีละท่อนจนจบเพลง

ชั้นกิจกรรมทักษะปฏิบัติของซิมพ์ซัน ชั้นที่ 5 ชั้นกระทำอย่างชำนาญ

7. ครูให้นักเรียนสลับกลุ่มกันปฏิบัติทำรำ เพลงรำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์ ตามที่ครูได้สอน โดยให้กลุ่มที่เหลือคอยสังเกตเพื่อนที่กำลังปฏิบัติ
8. ครูให้นักเรียนออกมาปฏิบัติทำรำ เพลงรำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์ ทีละกลุ่มจากนั้นให้เพื่อนภายในห้องช่วยกันประเมินจนครบทุกกลุ่ม

ชั้นกิจกรรมทักษะปฏิบัติของซิมพ์ซัน ชั้นที่ 6 ชั้นปรับปรุงและประยุกต์ใช้

9. ครูให้นักเรียนนำเพลงรำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์ ที่ตนเองแต่งในชั่วโมงที่ผ่านมาทดลองคิดประดิษฐ์ทำรำตามหลักที่ได้เรียนตอนต้นชั่วโมง โดยครูกำหนดเวลา 20 นาที
10. ครูให้สมาชิกภายในกลุ่มช่วยกันออกแลกเปลี่ยนความรู้และทดลองนำเพลงของกลุ่มตนไปปฏิบัติให้เพื่อนกลุ่มอื่นดูและช่วยกันประเมิน

กิจกรรมทักษะปฏิบัติของซิมพ์ซัน ชั้นที่ 7 ชั้นคิดริเริ่ม

11. ครูให้นักเรียนคิดวิเคราะห์ในทำรำของตนเองที่ประดิษฐ์ขึ้น ในเพลงที่ตนเองได้ประพันธ์
12. สมาชิกกลับกลุ่มเดิม (10 คน) แล้วผลัดกันอธิบายความรู้ที่ได้จากการไปแลกเปลี่ยนกับกลุ่มเพื่อนแล้วปรับปรุงแก้ไขงานของตนเอง
13. ครูให้ออกมาปฏิบัติทำรำ เพลงรำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์ตามหัวข้อของตนที่ได้คิดประดิษฐ์ทำรำให้เพื่อน ๆ ได้ชมหน้าชั้นเรียน

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความรู้เรื่อง ทักษะปฏิบัติทำรำเพลงรำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์ หลักในการประดิษฐ์ทำรำประกอบเพลงรำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์ จากนั้นครูให้นักเรียนปฏิบัติทำรำเพลงรำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์ที่ครูนำมาสอนเป็นตัวอย่างพร้อมกัน

ขั้นวัดผลและประเมินผล

ครูให้แต่ละกลุ่มออกมานำเสนอการปฏิบัติทำรำ เพลงรำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์ ที่ตนเองคิดประดิษฐ์ขึ้น แล้วเปิดโอกาส ให้เพื่อนในห้องเรียนซักถาม

วัดผลโดย ครูให้นักเรียนนำเสนอปฏิบัติทำรำ เพลงรำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์ที่ตนเองได้ประดิษฐ์ขึ้น

ประเมินผลสัมฤทธิ์โดย การปฏิบัติทำรำ เพลงรำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์ ที่ครูนำมาเป็นตัวอย่าง โดยให้นักเรียนเลือกมา 1 เพลง และรำวงพื้นบ้านที่ตนเองได้ประดิษฐ์ขึ้น

ประเมินความมีวินัยโดย สังเกตพฤติกรรมดังนี้ เข้าห้องเรียนตรงเวลา ส่งชิ้นงานตรงตามเวลาที่ครูกำหนด การแต่งกายที่ถูกต้องตามระเบียบ

9. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

9.1 สื่อการเรียนรู้

CD เพลงรำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์

9.2 แหล่งการเรียนรู้

คณะรำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์

10. บันทึกผลหลังการสอน

10.1 ผลการสอน

.....
.....
.....

10.2 ปัญหา / อุปสรรค

.....
.....
.....

10.3 ข้อเสนอแนะ / วิธีแก้ไข

.....
.....
.....

ลงชื่อ..... ผู้บันทึก

(นายศุภวัฒน์ เจริญประยูร)

ตำแหน่ง ครู

ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชา

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้	รองผู้บริหาร
ข้อเสนอแนะ..... (ลงชื่อ).....หัวหน้ามัธยม (.....)	ข้อเสนอแนะ..... (ลงชื่อ).....หัวหน้าวิชาการ (.....)
ผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนบ้านกระดานหน้าแกล	
ข้อเสนอแนะ..... (ลงชื่อ)..... (.....) ผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนบ้านกระดานหน้าแกล	

แบบประเมินพฤติกรรม การทำงานกลุ่ม
กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
เรื่อง ปฏิบัติทำรำเพลงร่ำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์

คำชี้แจง :ให้ ผู้สอน สังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในระหว่างเรียน แล้วขีด ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับ
 คะแนน

ลำดับ ที่	ชื่อ-สกุล ของผู้รับการประเมิน	การแสดง ความคิดเห็น				การยอมรับ ฟังคนอื่น				การทำงาน ตามที่ได้รับ มอบหมาย				ความมีน้ำใจ				การมี ส่วนร่วมใน การปรับปรุง ผลงานกลุ่ม				รวม 20 คะแนน
		4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	
1.																						
2.																						
3.																						
4.																						
5.																						
6.																						
7.																						
8.																						
9.																						
10.																						

ลงชื่อ ผู้ประเมิน
 / /

เกณฑ์การให้คะแนน

ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมอย่างสม่ำเสมอ	ให้ 4 คะแนน
ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมบ่อยครั้ง	ให้ 3 คะแนน
ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมบางครั้ง	ให้ 2 คะแนน
ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมน้อยครั้ง	ให้ 1 คะแนน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
18 - 20	ดีมาก
14 - 17	ดี
10 - 13	พอใช้
ต่ำกว่า 10	ปรับปรุง

แบบประเมินพฤติกรรมความมีวินัย (ด้านตรงต่อเวลา)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

เรื่อง ปฏิบัติทำรำเพลงรำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์

คำชี้แจง : ให้ ผู้สอน สังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในระหว่างเรียน แล้วขีด ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับคะแนน

ลำดับ ที่	ชื่อ-สกุล ของผู้รับการประเมิน	นักเรียนมาตรง ต่อเวลาในการ เรียน				นักเรียน เตรียมพร้อมใน การเรียนตาม เวลาที่กำหนด				นักเรียนปฏิบัติ กิจกรรมตรงตาม เวลาที่ครูกำหนด				รวม 12 คะแนน
		4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	
1.														
2.														
3.														
4.														
5.														
6.														
7.														
8.														
9.														
10.														

ลงชื่อ ผู้ประเมิน
..... / /

เกณฑ์การให้คะแนน

ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมอย่างสม่ำเสมอ	ให้	4	คะแนน
ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมบ่อยครั้ง	ให้	3	คะแนน
ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมบางครั้ง	ให้	2	คะแนน
ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมน้อยครั้ง	ให้	1	คะแนน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
12 - 11	ดีมาก
10 - 9	ดี
8 - 7	พอใช้
ต่ำกว่า 6	ปรับปรุง

แบบประเมินพฤติกรรมความมีวินัย (ด้านส่งงานตรงเวลา)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
เรื่อง ปฏิบัติทำรำเพลงรำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์

คำชี้แจง : ให้ ผู้สอน สังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในระหว่างเรียน แล้วขีด ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับ
คะแนน

ลำดับ ที่	ชื่อ-สกุล ของผู้รับการประเมิน	นักเรียนส่ง ชิ้นงานตรงตาม เวลาที่ครู กำหนด				นักเรียนทำงาน มีเนื้อหา ครบถ้วนตามที่ ครูมอบหมาย				นักเรียนมีความ รับผิดชอบต่อ งานที่ได้รับ มอบหมาย				รวม 12 คะแนน
		4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	
1.														
2.														
3.														
4.														
5.														
6.														
7.														
8.														
9.														
10.														

ลงชื่อ ผู้ประเมิน
...../...../.....

เกณฑ์การให้คะแนน

ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมอย่างสม่ำเสมอ	ให้ 4 คะแนน
ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมบ่อยครั้ง	ให้ 3 คะแนน
ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมบางครั้ง	ให้ 2 คะแนน
ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมน้อยครั้ง	ให้ 1 คะแนน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
12 - 11	ดีมาก
10 - 9	ดี
8 - 7	พอใช้
ต่ำกว่า 6	ปรับปรุง

แบบประเมินพฤติกรรมความมีวินัย (ด้านแต่งกายถูกต้องตามระเบียบ)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

เรื่อง ปฏิบัติทำรำเพลงรำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์

คำชี้แจง : ให้ ผู้สอน สังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในระหว่างเรียน แล้วขีด ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับ
คะแนน

ลำดับ ที่	ชื่อ-สกุล ของผู้รับการประเมิน	นักเรียน แต่งกายสะอาด เรียบร้อย				เครื่องแบบ นักเรียนถูกต้อง ตามกฎระเบียบ ของโรงเรียน				นักเรียนแต่ง กายถูกต้องตาม ระเบียบที่ทาง โรงเรียนกำหนด				รวม 12 คะแนน
		4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	
1.														
2.														
3.														
4.														
5.														
6.														
7.														
8.														
9.														
10.														

ลงชื่อ ผู้ประเมิน
...../...../.....

เกณฑ์การให้คะแนน

ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมอย่างสม่ำเสมอ	ให้ 4 คะแนน
ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมบ่อยครั้ง	ให้ 3 คะแนน
ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมบางครั้ง	ให้ 2 คะแนน
ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมน้อยครั้ง	ให้ 1 คะแนน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
12 - 11	ดีมาก
10 - 9	ดี
8 - 7	พอใช้
ต่ำกว่า 6	ปรับปรุง

แบบประเมินการปฏิบัติทำรำ รำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์ (เพลงที่ครูสอนปฏิบัติทำรำ)
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
 เรื่อง ปฏิบัติทำรำเพลงรำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์

ที่	ชื่อ-สกุล	ประเด็น			รวมคะแนน	ระดับคุณภาพ				หมายเหตุ
		ความถูกต้องของท่ารำ	ปฏิบัติท่ารำได้ถูกต้องตามจังหวะ	ความสัมพันธ์ระหว่างคู่รำ		ดีมาก (9 - 10)	ดี (7 - 8)	พอใช้ (5 - 6)	ควรปรับปรุง(0 - 4)	
		4	3	3	10	4	3	2	1	
1.										
2.										
3.										
4.										
5.										
6.										
7.										
8.										
9.										
10.										

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นายศุภวัฒน์ เหมริญประยูร)

เกณฑ์การประเมิน

- คะแนน 9 - 10 ระดับคุณภาพ 4 ดีมาก
- คะแนน 7 - 8 ระดับคุณภาพ 3 ดี
- คะแนน 5 - 6 ระดับคุณภาพ 2 พอใช้
- คะแนน 0 - 4 ระดับคุณภาพ 1 ควรปรับปรุง

หมายเหตุ ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์

แบบประเมินการปฏิบัติทำรำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์
(เพลงที่นักเรียนประดิษฐ์ทำรำขึ้น)
กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
เรื่อง ปฏิบัติทำรำเพลงรำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์

ที่	ชื่อ-สกุล	ประเด็น			รวมคะแนน	ระดับคุณภาพ				หมายเหตุ
		ความถูกต้องของท่ารำ	ปฏิบัติท่ารำได้ถูกต้องตามจังหวะ	ความคิดสร้างสรรค์ในการประดิษฐ์ท่ารำ		ดีมาก (9 – 10)	ดี (7 – 8)	พอใช้ (5 – 6)	ควรปรับปรุง (0 – 4)	
		4	3	3	10	4	3	2	1	
1.										
2.										
3.										
4.										
5.										
6.										
7.										
8.										
9.										
10.										

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นายศุภวัฒน์ เจริญประยูร)

เกณฑ์การประเมิน

- คะแนน 9 – 10 ระดับคุณภาพ 4 ดีมาก
- คะแนน 7 – 8 ระดับคุณภาพ 3 ดี
- คะแนน 5 – 6 ระดับคุณภาพ 2 พอใช้
- คะแนน 0 – 4 ระดับคุณภาพ 1 ควรปรับปรุง

ใบความรู้ที่ 3 เรื่อง หลักการสร้างสรรค์ทำรำโดยใช้ภาษาท่าที่สื่อความหมาย

ภาษาท่าทางนาฏศิลป์ เป็นการนำท่าทางต่างๆ และสีหน้าที่มีอยู่ตามธรรมชาติ เช่น คำพูด กริยาอาการ อารมณ์ ความรู้สึก มาปฏิบัติเป็นท่าทางนาฏศิลป์ไทยที่มีความหมายแทนคำพูด ให้สอดคล้องกับจังหวะเพลงและการขับร้อง การฝึกปฏิบัติ การฝึกหัดภาษาท่าจะต้องฝึกให้ถูกต้องตามแบบแผนเพื่อจำได้สื่อความหมายได้ โดยตรง ซึ่งจะทำให้ผู้ชมเข้าใจความหมายที่ผู้แสดงต้องการสื่อความหมายมากขึ้น ที่มาของภาษาท่า ที่ใช้ในการแสดงนาฏศิลป์ แบ่งออกเป็น ๒ ประเภท

1. ภาษาท่าที่มาจากธรรมชาติ เป็นท่าทางที่ดัดแปลงมาจากท่าทางตามธรรมชาติของคนเราแต่ปรับปรุงให้ดูสวยงามอ่อนช้อยมากยิ่งขึ้นโดยใช้ลักษณะการรำรำเบื้องต้นมาผสมผสานเช่น ท่ายิ้ม ท่าเรียก ท่าปฏิเสธ ท่าร้องไห้ ท่าดีใจ ท่าเสียใจ ท่าโกรธ

2. ภาษาท่าที่มาจากการประดิษฐ์โดยตรง เป็นท่าทางที่ประดิษฐ์ ขึ้นเพื่อให้เพียงพอใช้กับคำร้องหรือคำบรรยาย ที่จะต้องแสดงออกเป็นการทำรำ เช่น สอดสร้อยมาลา เป็นต้น

ภาษาท่าเป็นสิ่งสำคัญที่ใช้ความหมายระหว่างผู้แสดงและผู้ชม ในการแสดงนาฏศิลป์ เพราะทำให้ผู้ชมทราบว่าผู้แสดงกำลังสื่ออะไร หรือกำลังมีอารมณ์อย่างไร

ภาษาท่าสามารถแบ่งได้เป็น 3 ลักษณะ คือ

1. ภาษาท่าที่ใช้แทนคำพูด
2. ภาษาท่าที่ใช้แทนกริยาอาการต่างๆ
3. ภาษาท่าที่ใช้แสดงอารมณ์ ความรู้สึกภายใน

ภาษาท่าทางนาฏศิลป์

ภาษาท่าทางนาฏศิลป์ ในชีวิตประจำวันทุกวันนี้มีมนุษย์เราใช้ท่าทางประกอบการพูดหรือบางครั้งมีการแสดงสีหน้า ความรู้สึก เพื่อเน้นความหมายด้วยในทางนาฏศิลป์ ภาษาท่าเสมือนเป็นภาษาพูด โดยไม่ต้องเปล่งเสียงออกมา แต่อาศัยส่วนประกอบอวัยวะของร่างกาย แสดงออกมาเป็นท่าทาง โดยเลียนแบบท่าทางธรรมชาติ เพื่อให้ผู้ชมสามารถเข้าใจได้ การปฏิบัติภาษาท่าทางนาฏศิลป์แบ่งออกได้ ดังนี้

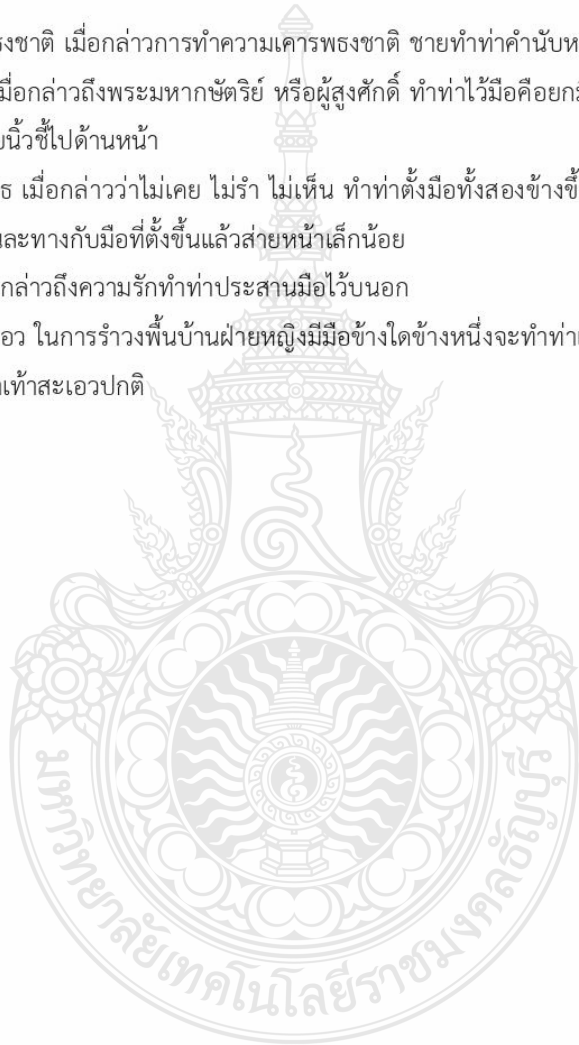
1. ภาษาท่าทางนาฏศิลป์ที่ใช้แทนคำพูด เช่น ฉัน เหน่ ท่าน ปฏิเสธ ท่าเรียก ท่าไป
2. ภาษาท่าทางนาฏศิลป์อธิบายหรือกริยาอาการ เช่น ท่ายืน ท่าเดิน ท่านั่ง
3. ภาษาท่าทางนาฏศิลป์ที่ใช้แสดงอารมณ์ความรู้สึก เช่น ดีใจ เสียใจ โกรธ เศร้าโศก

ท่าประกอบเพลงรำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์

การเล่นเพลงรำวงพื้นบ้านนั้นต้องร้องพร้อมกับรำโดยท่าประกอบของแต่ละเพลงยึดความหมายของเพลงเป็นหลัก คือใช้ความหมายที่แสดงความหมายของเนื้อเพลง การถ่ายทอดเพลงรำวงพื้นบ้านผู้รำไม่นิยมดัดแปลงท่าทาง แต่เมื่อผ่านมาหลายยุคหลายสมัยหรือแพร่ไปจากถิ่นก็ต้องมีความแตกต่างไปจากเดิมบ้าง

บางครั้งก็เปลี่ยนแปลง บางครั้งก็ขาดหายไป หรือบางครั้งก็เพิ่มเติมเนื้อร้องและทำรำนอกจากได้รับการถ่ายทอดแล้ว ผู้เล่นใดมีความสามารถก็แต่งขึ้นในขณะที่เล่น และรำประกอบได้เลยเพลงรำวงพื้นบ้านจึงเกิดขึ้นใหม่อยู่ตลอดเวลาแต่ละท้องถิ่นก็มีเพลงไม่เหมือนกันและในขณะเดียวกันเพลงที่ไม่ได้รับความนิยมก็ถูกลืมไปด้วย ทำรำวงพื้นบ้านเป็นทำธรรมชาติที่ตีความหมายของเนื้อเพลง ดังนี้

- 1) ทำไหว้ เมื่อกล่าวถึงพุทธศาสนา หรือผู้มีพระคุณ ทำท่าพนมมือไหว้ข้างหรือบนศีรษะข้างใดข้างหนึ่ง
- 2) ทำเคารพธงชาติ เมื่อกล่าวการทำความเคารพธงชาติ ชายทำท่าค้ำบหญิงทำท่าถอนสายบัว
- 3) ทำไว้มือ เมื่อกล่าวถึงพระมหากษัตริย์ หรือผู้สูงศักดิ์ ทำท่าไว้มือคือยกมือข้างใดข้างหนึ่ง ขึ้นเหนือศีรษะตะแคงมือ ปลายนิ้วชี้ไปด้านหน้า
- 4) ทำปฏิเสธ เมื่อกล่าวว่าจะไม่เคย ไม่รำ ไม่เห็น ทำท่าตั้งมือทั้งสองข้างขึ้น ข้างลำตัวข้างใดข้างหนึ่งระดับอกหันหน้าไปคนละทางกับมือที่ตั้งขึ้นแล้วส่ายหน้าเล็กน้อย
- 5) ทำรัก เมื่อกล่าวถึงความรักทำท่าประสานมือไว้บนอก
- 6) ทำทำเสแฉะ ในการรำวงพื้นบ้านฝ่ายหญิงมีมือข้างใดข้างหนึ่งจะทำท่าทำเสแฉะโดยใช้นิ้วที่แตะที่สะโพก ส่วนชายทำท่าทำเสแฉะปกติ

แผนจัดกิจกรรมการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ	ช่วงชั้นที่ 3 ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2
สาระที่ 3 : นาฏศิลป์	เวลา 40 ชั่วโมง
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง เพลงร่ำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์	เวลา 16 ชั่วโมง
แผนการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง การวิจารณ์การแสดงนาฏศิลป์ไทย ชุดร่ำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์	เวลา 2 ชั่วโมง

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

1.1 มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ศ 3.1 เข้าใจ และแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่า นาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวัน

1.2 ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ศ 3.1 ม.2/3 มีทักษะในการใช้ความคิดในการพัฒนารูปแบบการแสดง

มาตรฐาน ศ 3.1 ม.2/4 เสนอข้อคิดเห็นในการปรับปรุงการแสดง

มาตรฐาน ศ 3.1 ม.2/5 เชื่อมโยงการเรียนรู้ระหว่างนาฏศิลป์และการละครกับสาระการเรียนรู้อื่น ๆ

2. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การวิเคราะห์ วิจารณ์การแสดงนาฏศิลป์ เพื่อเสนอข้อคิดเห็นในการปรับปรุงการแสดงให้เกิดความเหมาะสม การวิจารณ์การแสดงเพลงร่ำวงพื้นบ้าน ซึ่งเป็นการละเล่นของชาวบ้านทำรำส่วนใหญ่เป็นทำรำที่เรียบง่ายไม่มีแบบแผนตายตัวส่วนใหญ่ทำรำเพลงร่ำวงพื้นบ้านจะประดิษฐ์มาจากความรู้สึกของผู้แสดงตามบทกลอน การวิเคราะห์ วิจารณ์จึงมีหลักการตามลักษณะของการประพันธ์เพลงและอารมณ์ของบทเพลง

3. สาระการเรียนรู้

ความรู้

- เข้าใจวิธีการวิจารณ์การแสดงนาฏศิลป์ไทย ชุดร่ำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์

ทักษะ

- ปฏิบัตินำเสนอการประดิษฐ์ทำรำประกอบเพลงร่ำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์
- วิเคราะห์วิจารณ์การเล่นเพลงร่ำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์

4. จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอธิบายหลักการวิจารณ์เพลงร่าวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์ได้
2. วิจารณ์การแสดงเพลงร่าวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์ได้
3. นักเรียนมีวินัยในการปฏิบัติกิจกรรมในระหว่างการเรียนรู้และการฝึกทักษะปฏิบัติ

5. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. มีวินัย
 - แต่งกายถูกต้องตามระเบียบ
2. ตรงต่อเวลา
 - ส่งงานตรงเวลา
 - เข้าเรียนตรงเวลา

6. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

2. ความสามารถในการสื่อสาร

7. ขั้นตอนกิจกรรม ระบบคู่สัญญา

1. บันทึกผลการปฏิบัติ
2. ให้นักเรียนทำการประเมินผลการปฏิบัติตลอดกิจกรรม
3. ส่งให้คู่สัญญาเพื่อประเมินผลกิจกรรม

8. กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทักษะปฏิบัติแบบซิมพ์ชันตามขั้นตอนดังนี้

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ขั้นกิจกรรมทักษะปฏิบัติของซิมพ์ชัน ชั้นที่ 1 ขั้นการรับรู้

1. ครูสอบถามนักเรียนเรื่องการวิจารณ์นาฏศิลป์ไทยว่านักเรียนเคยวิจารณ์การแสดงบ้างหรือไม่
2. นักเรียนตอบคำถามกระตุ้นความคิด

คำถามกระตุ้นความคิด

- นักเรียนมีวิธีการวิจารณ์การเล่นเพลงร่าวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์อย่างไร
(เช่น ดูประเภทของการแสดง ความเหมาะสมของท่าร่า ผู้แสดง เป็นต้น)

ชั้นสอน

ชั้นกิจกรรมทักษะปฏิบัติของซิมพ์ซัน ชั้นที่ 2 ชั้นเตรียมความพร้อม

1. ครูแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 10 คน คละกันตามความสามารถ คือ เก่ง ปานกลางค่อนข้างเก่ง ปานกลางค่อนข้างอ่อน และอ่อน
2. ครูอธิบายหลักการวิจารณ์การแสดงนาฏศิลป์ไทยให้นักเรียนได้รับรู้และเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถาม

ชั้นกิจกรรมทักษะปฏิบัติของซิมพ์ซัน ชั้นที่ 3 ชั้นการตอบสนองภายใต้การควบคุม

3. ครูนำสื่อ VDO การแสดงนาฏศิลป์ไทย เปิดให้นักเรียนรับชม
4. ครูให้นักเรียนทดลองวิจารณ์การแสดงที่ครูนำมาเป็นตัวอย่างโดยครูสุ่มเลือกมา 1 กลุ่ม

ชั้นกิจกรรมทักษะปฏิบัติของซิมพ์ซัน ชั้นที่ 4 ชั้นการให้ลงมือกระทำ

5. ครูให้นักเรียนนำเพลงรางวัลบ้านจังหวัดนครสวรรค์ ที่ครูสอนในช่วงที่ผ่านมานำเสนอเป็นการแสดงที่ละกลุ่ม
6. ครูให้สมาชิกภายในกลุ่มช่วยกันแลกเปลี่ยนความรู้และบันทึกวิจารณ์การเล่นเพลงรางวัลบ้านจังหวัดนครสวรรค์ของเพื่อนภายในห้องเรียน

ชั้นกิจกรรมทักษะปฏิบัติของซิมพ์ซัน ชั้นที่ 5 ชั้นกระทำอย่างชำนาญ

7. ครูให้นักเรียนนำผลการบันทึกวิจารณ์การเล่นเพลงรางวัลบ้านจังหวัดนครสวรรค์ ของเพื่อนมานำเสนอหน้าชั้นเรียนที่ละกลุ่มจนครบ

ชั้นกิจกรรมทักษะปฏิบัติของซิมพ์ซัน ชั้นที่ 6 ชั้นปรับปรุงและประยุกต์ใช้

8. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำคำวิจารณ์การแสดงที่เพื่อน ๆ ได้วิจารณ์การแสดงของตนเองมาปรับปรุงและเสนอข้อคิดเห็น

กิจกรรมทักษะปฏิบัติของซิมพ์ซัน ชั้นที่ 7 ชั้นคิดริเริ่ม

9. ครูให้นักเรียนนำการแสดงที่ผ่านการวิจารณ์และปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้ว นำเสนอและเผยแพร่ผลงาน

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความรู้เรื่อง การวิจารณ์การแสดงนาฏศิลป์ไทย ชุดรางวัลบ้านจังหวัดนครสวรรค์

ขั้นวัดผลและประเมินผล

ครูให้แต่ละกลุ่มออกมานำเสนอการวิจารณ์การแสดงนาฏศิลป์ไทย ชุดรางวัลพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์ แล้วเปิดโอกาสให้เพื่อนในห้องเรียนซักถาม

วัดผลโดย ครูให้นักเรียนนำเสนอการแสดงเพลงรางวัลพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์ที่ตนเองได้ประดิษฐ์ พร้อมทั้งการวิจารณ์การแสดงรางวัลพื้นบ้านของกลุ่มเพื่อน

ประเมินผลสัมฤทธิ์โดย การปฏิบัติการนำเสนอการแสดง รางวัลพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์ที่ตนเองได้ประดิษฐ์ พร้อมทั้งการวิจารณ์การแสดงรางวัลพื้นบ้านของกลุ่มเพื่อนและแบบทดสอบหลังเรียน (Post – test)

ประเมินความมีวินัยโดย สังเกตพฤติกรรมดังนี้ เข้าห้องเรียนตรงเวลา ส่งชิ้นงานตรงตามเวลาที่ครูกำหนด การแต่งกายที่ถูกต้องตามระเบียบ

9. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

9.1 สื่อการเรียนรู้

CD เพลงรางวัลพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์

9.2 แหล่งการเรียนรู้

คณะรางวัลพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์

10. บันทึกผลหลังการสอน

10.1 ผลการสอน

.....
.....
.....

10.2 ปัญหา / อุปสรรค

.....
.....
.....

10.3 ข้อเสนอแนะ / วิธีแก้ไข

.....
.....
.....

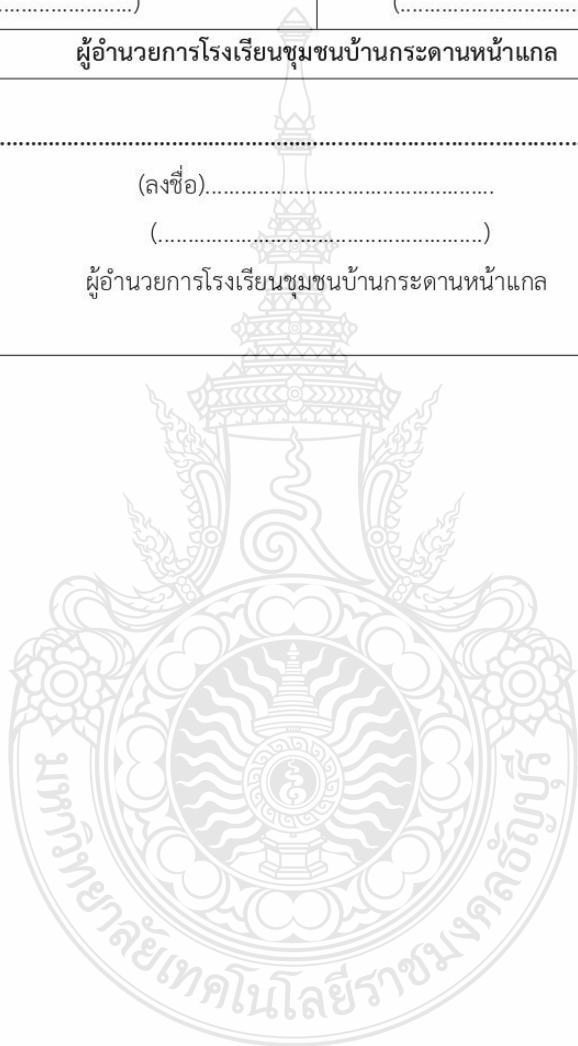
ลงชื่อ.....ผู้บันทึก

(นายศุภวัฒน์ เหมบุญประยูร)

ตำแหน่ง ครู

ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชา

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้	รองผู้บริหาร
<p>ข้อเสนอแนะ.....</p> <p>.....</p> <p>(ลงชื่อ).....หัวหน้ามัธยม</p> <p>(.....)</p>	<p>ข้อเสนอแนะ.....</p> <p>.....</p> <p>(ลงชื่อ).....หัวหน้าวิชาการ</p> <p>(.....)</p>
<p>ผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนบ้านกระดานหน้าแกล</p>	
<p>ข้อเสนอแนะ.....</p> <p>(ลงชื่อ).....</p> <p>(.....)</p> <p>ผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนบ้านกระดานหน้าแกล</p>	

แบบประเมินพฤติกรรมความมีวินัย (ด้านตรงต่อเวลา)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

เรื่อง การวิจารณ์การแสดงนาฏศิลป์ไทย ชุดรำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์

คำชี้แจง :ให้ ผู้สอน สังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในระหว่างเรียน แล้วขีด ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับคะแนน

ลำดับ ที่	ชื่อ-สกุล ของผู้รับการประเมิน	นักเรียนมาตรง ต่อเวลาในการ เรียน				นักเรียน เตรียมพร้อมใน การเรียนตาม เวลาที่กำหนด				นักเรียนปฏิบัติ กิจกรรมตรงตาม เวลาที่ครูกำหนด				รวม 12 คะแนน
		4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	
1.														
2.														
3.														
4.														
5.														
6.														
7.														
8.														
9.														
10.														

ลงชื่อ..... ผู้ประเมิน
...../...../.....

เกณฑ์การให้คะแนน

- ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมอย่างสม่ำเสมอ ให้ 4 คะแนน
- ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมบ่อยครั้ง ให้ 3 คะแนน
- ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมบางครั้ง ให้ 2 คะแนน
- ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมน้อยครั้ง ให้ 1 คะแนน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
12 - 11	ดีมาก
10 - 9	ดี
8 - 7	พอใช้
ต่ำกว่า 6	ปรับปรุง

แบบประเมินพฤติกรรมความมีวินัย (ด้านส่งงานตรงเวลา)
กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
เรื่อง การวิจารณ์การแสดงนาฏศิลป์ไทย ชุดร่ำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์

คำชี้แจง : ให้ ผู้สอน สังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในระหว่างเรียน แล้วขีด ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับ
 คะแนน

ลำดับ ที่	ชื่อ-สกุล ของผู้รับการประเมิน	นักเรียนส่ง ชิ้นงานตรงตาม เวลาที่ครู กำหนด				นักเรียนทำงาน มีเนื้อหา ครบถ้วนตามที่ ครูมอบหมาย				นักเรียนมีความ รับผิดชอบต่อ งานที่ได้รับ มอบหมาย				รวม 12 คะแนน
		4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	
		1.												
2.														
3.														
4.														
5.														
6.														
7.														
8.														
9.														
10.														

ลงชื่อ ผู้ประเมิน
 / /

เกณฑ์การให้คะแนน

ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมอย่างสม่ำเสมอ	ให้ 4 คะแนน
ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมบ่อยครั้ง	ให้ 3 คะแนน
ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมบางครั้ง	ให้ 2 คะแนน
ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมน้อยครั้ง	ให้ 1 คะแนน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
12 - 11	ดีมาก
10 - 9	ดี
8 - 7	พอใช้
ต่ำกว่า 6	ปรับปรุง

แบบประเมินพฤติกรรมความมีวินัย (ด้านแต่งกายถูกต้องตามระเบียบ)
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
 เรื่อง การวิจารณ์การแสดงนาฏศิลป์ไทย ชุดร่างฟันบ้านจังหวัดนครสวรรค์

คำชี้แจง : ให้ ผู้สอน สังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในระหว่างเรียน แล้วขีด ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับ
 คะแนน

ลำดับ ที่	ชื่อ-สกุล ของผู้รับการประเมิน	นักเรียน แต่งกายสะอาด เรียบร้อย				เครื่องแบบ นักเรียนถูกต้อง ตามกฎระเบียบ ของโรงเรียน				นักเรียน แต่งกายถูกต้อง ตามระเบียบ ที่ทางโรงเรียน กำหนด				รวม 12 คะแนน
		4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	
		1.												
2.														
3.														
4.														
5.														
6.														
7.														
8.														
9.														
10.														

ลงชื่อ ผู้ประเมิน
 / /

เกณฑ์การให้คะแนน

- ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมอย่างสม่ำเสมอ ให้ 4 คะแนน
- ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมบ่อยครั้ง ให้ 3 คะแนน
- ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมบางครั้ง ให้ 2 คะแนน
- ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมน้อยครั้ง ให้ 1 คะแนน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
12 - 11	ดีมาก
10 - 9	ดี
8 - 7	พอใช้
ต่ำกว่า 6	ปรับปรุง

แบบประเมินการวิจารณ์ การแสดงร่างพินบ้านจังหวัดนครสวรรค์
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
 เรื่อง การวิจารณ์การแสดงนาฏศิลป์ไทย ชุดร่างพินบ้านจังหวัดนครสวรรค์

ที่	ชื่อ-สกุล	ประเด็น			รวมคะแนน	ระดับคุณภาพ				หมายเหตุ
		ความถูกต้องของเนื้อหา	หลักการวิจารณ์	การแสดงความคิดเห็น		ดีมาก (9 - 10)	ดี (7 - 8)	พอใช้ (5 - 6)	ควรปรับปรุง(0 - 4)	
		4	4	2	10	4	3	2	1	

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นายศุภวัฒน์ เจริญประยูร)

เกณฑ์การประเมิน

- คะแนน 9 - 10 ระดับคุณภาพ 4 ดีมาก
- คะแนน 7 - 8 ระดับคุณภาพ 3 ดี
- คะแนน 5 - 6 ระดับคุณภาพ 2 พอใช้
- คะแนน 0 - 4 ระดับคุณภาพ 1 ควรปรับปรุง

หมายเหตุ ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์

ใบงานที่

3 วิจารณ์การแสดงนาฏศิลป์ไทย ชุดรำวงพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์

คำชี้แจง ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 10 คน ตอบคำถามวิจารณ์การแสดงนาฏศิลป์ไทย ชุดรำวงพื้นบ้าน จังหวัดนครสวรรค์ ดังกล่าวตามประเด็นที่กำหนด

- รูปแบบของการแสดง (2 คะแนน)
.....
.....
- การเลือกผู้แสดง (2 คะแนน)
.....
.....
- ลักษณะของท่ารำ (2 คะแนน)
.....
.....
- อารมณ์ของผู้แสดง (2 คะแนน)
.....
.....
- ข้อเสนอแนะ (2 คะแนน)
.....
.....

ใบความรู้ที่ 4 เรื่องหลักการวิจารณ์นาฏศิลป์ไทย

หลักการวิจารณ์การแสดงนาฏศิลป์

หลักการวิจารณ์การแสดงนาฏศิลป์ ผู้วิจารณ์นาฏศิลป์และละครต้องมีความรู้เรื่ององค์ประกอบของนาฏศิลป์ทั้งทางด้านผู้แสดง บทร้องและทำนองเพลง การประดิษฐ์ท่ารำ และองค์ประกอบอื่นๆ ในการแสดง

คุณสมบัติของผู้วิจารณ์

ผู้ที่เขียนบทวิจารณ์ควรมีคุณสมบัติดังนี้

1. ต้องมีความรอบรู้ กล่าวคือ ต้องมีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องที่จะวิจารณ์เป็นอย่างดี เช่น จะวิจารณ์ดนตรีก็ควรมีพื้นฐานความรู้ดนตรี จะวิจารณ์ละครเวทีก็ต้องเข้าใจลักษณะของละครเวที มิใช่เอาละครโทรทัศน์ไปเปรียบกับละครเวทีแล้ววิจารณ์ว่าผู้แสดงละครเวทีแสดงเกินจริง เป็นต้น ดังนั้นผู้วิจารณ์ควรศึกษาเพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจอย่างถ่องแท้เสียก่อนรวมทั้งศึกษาถึงหลักการวิจารณ์งานประเภทต่าง ๆ ด้วยจึงจะทำให้บทวิจารณ์น่าเชื่อถือ

2. ควรศึกษาเกี่ยวกับท่ารำ "ท่ารำ" ของนาฏศิลป์ไทยจัดได้ว่าเป็น "ภาษา" ชนิดหนึ่ง ซึ่งใช้สื่อความหมายให้ผู้ชมเข้าใจถึงกิริยา อาการ และความรู้สึก ตลอดจนอารมณ์ของผู้แสดง มีทั้งท่ารำตามธรรมชาติและท่าที่ประดิษฐ์ให้วิจิตรสวยงามกว่าธรรมชาติ

ผู้ชมที่ดีจะต้องเรียนรู้ความหมายและลีลาท่ารำต่างๆ ของนาฏศิลป์ไทย ให้เข้าใจเป็นพื้นฐานก่อน

3. เข้าใจเกี่ยวกับภาษาหรือคำร้องของเพลงต่างๆ การแสดงนาฏศิลป์จะต้องใช้ดนตรีและเพลงเข้าประกอบ ซึ่งอาจจะมีทั้งเพลงขับร้องและเพลงบรรเลง ในเรื่องเพลงร้องนั้นจะต้องมี "คำร้อง" หรือ เนื้อร้องประกอบด้วย บทร้องเพลงไทยส่วนมากจะเป็นคำประพันธ์ประเภทกลอนแปด หรือกลอนสุภาพ เป็นคำร้องที่แต่งขึ้นใช้กับเพลงนั้นๆ โดยเฉพาะ หรือนำมาจากวรรณคดีไทยตอนใดตอนหนึ่งก็ได้ ผู้ชมจะต้องฟังภาษาที่ใช้ร้อง

4. มีความเข้าใจเกี่ยวกับดนตรีและเพลงต่างๆ นาฏศิลป์จำเป็นต้องมีดนตรีบรรเลงประกอบขณะแสดง ซึ่งอาจจะเป็นแบบพื้นเมืองหรือแบบสมัยนิยม ผู้ชมจะต้องฟังเพลงให้เข้าใจทั้งลีลา ทำนอง สำเนียงของเพลง ตลอดจนจังหวะอารมณ์ด้วย จึงจะชมนาฏศิลป์ได้เข้าใจและได้รสของการแสดงอย่างสมบูรณ์ เช่น เข้าใจว่าเพลงสำเนียงมอญ พม่า ลาว ฯลฯ สามารถเข้าใจถึงประเพณีของเพลงและอารมณ์ของเพลงแต่ละเพลง

5. เข้าใจเกี่ยวกับการแต่งกายและแต่งหน้าของผู้แสดง การแสดงนั้นแบ่งออกหลายแบบ หลายประเภท ผู้ชมควรดูให้เข้าใจว่าการแต่งกายเหมาะสมกับบรรยากาศและประเภทของการแสดงหรือไม่ เสื้อผ้าเครื่องประดับ และอุปกรณ์ต่างๆ ที่ใช้ในการแสดง ตลอดจนการแต่งหน้าด้วยว่าเหมาะสมกลมกลืนกันเพียงใด เช่น เหมาะสมกับฐานะหรือบทบาทของผู้แสดงหรือไม่

6. เข้าใจถึงการออกแบบฉากและการใช้แสงและเสียง ผู้ชมที่ดีต้องมีความรู้ ความเข้าใจเรื่องฉาก สถานที่ และสถานการณ์ต่างๆ ของการแสดง คือต้องดูให้เข้าใจว่าเหมาะสมกับการแสดงหรือไม่ บรรยากาศ แสง หรือเสียงที่ใช้ในนั้นเหมาะสมกับลักษณะของการแสดงเพียงใด

7. เข้าใจเกี่ยวกับบทบาทและฐานะของตัวแสดง คือ การแสดงที่เป็นเรื่องราว มีตัวแสดงหลายบท ซึ่งจะต้องแบ่งออกตามฐานะในเรื่องนั้นๆ เช่น พระเอก นางเอก ตัวเอก ตัวนายโรง พระรอง นางรอง ตัวตลก

8. เข้าใจเกี่ยวกับเรื่องราวของการแสดง ในกรณีที่เล่นเป็นเรื่องราว เช่น โขน ละคร ผู้ชมต้องติดตามการแสดงให้ต่อเนื่องกันถึงจะเข้าใจถึงเรื่องราวต่างๆ ว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร

ขั้นตอนการวิจารณ์การแสดงนาฏศิลป์ตามทฤษฎีการวิจารณ์อย่างสุนทรีย์ของราล์ฟ สมิธ มีดังนี้

1. การบรรยาย

ผู้วิจารณ์ต้องสามารถพูดหรือเขียนในสิ่งที่รับรู้ด้วยการฟัง ดู รู้สึก รวมทั้งการรับรู้คุณสมบัติต่างๆ ของการแสดง โดยสามารถบรรยายหรือแจกแจงส่วนประกอบต่างๆ ทั้งในลักษณะการเชื่อมโยงหลักเกณฑ์ศิลปะสาขาต่างๆ เข้าด้วยกัน หรือแยกแยะเป็นส่วนๆ

2. การวิเคราะห์องค์ประกอบต่างๆ ในผลงานการแสดงนาฏศิลป์ของไทย ประกอบด้วย

2.1 รูปแบบของนาฏศิลป์ไทย เช่น ระเบียบรำ ร้องและโขน เป็นต้น

2.2 ความเป็นเอกภาพของนาฏศิลป์ไทย โดยผู้แสดงต้องมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

2.3 ความงดงามของการรำร่าและองค์ประกอบอื่นๆ ได้แก่ ความถูกต้องของแบบแผน

การรำ ความงดงามของลีลาท่ารำ ความงดงามด้านวรรณกรรม ความงามของตัวละครลักษณะพิเศษในท่าวงลีลา เทคนิคเฉพาะตัวผู้แสดง บทร้องและทำนองเพลง เป็นต้น

3. การตีความและการประเมินผล

ผู้วิจารณ์จะต้องพัฒนาความคิดเห็นส่วนตัวประกอบกับความรู้ หลักเกณฑ์ต่างๆ มารองรับสนับสนุนความคิดเห็นของตนในการตีความ ผู้วิจารณ์ต้องกล่าวถึงผลงานนาฏศิลป์โดยรวมว่าผู้เสนอผลงานพยายามจะสื่อความหมายหรือเสนอแนะเรื่องใด

ส่วนการประเมินนั้นเป็นการตีค่าของการแสดงโดยต้องครอบคลุมประเด็น ดังนี้ แสดงได้ถูกต้องตามแบบแผน ผู้แสดงมีทักษะ สุนทรีย์ มีความสามารถ และมีเทคนิคต่างๆ นอกจากนี้ ต้องประเมินรูปแบบลักษณะของงานนาฏศิลป์ ความคิดสร้างสรรค์ เป็นต้น

การวิจารณ์การแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน

1. ผู้แสดง มีรูปร่างใกล้เคียงกัน เนื่องจากการแสดงประเภทพื้นบ้านส่วนใหญ่ใช้ผู้แสดงทั้งชายและหญิง มักจะรำเป็นคู่ชายหญิง ดังนั้นการคัดเลือกผู้แสดงจะต้องมีรูปร่างที่เหมาะสมกัน

2. ลีลาท่ารำการแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้านส่วนมากมักไม่มีรูปแบบและแบบแผนตายตัวจะมีลีลาท่ารำตามภูมิปัญญาของผู้แสดง ไม่อ่อนช้อยสวยงามมากนักแต่จะเน้นที่ความสนุกสนาน

3. อารมณ์ของผู้แสดงนาฏศิลป์พื้นบ้านมักจะมีอารมณ์สนุกสนานยิ้มแย้ม บ้างก็มีการหัวเราะขณะการแสดงเพื่อสร้างความสนุกสนานให้กับการแสดง การแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้านส่วนใหญ่จะเป็นการแสดงอารมณ์

ในการเกี่ยวพาราสีกัน ผู้แสดงจะสื่ออารมณ์ใบหน้าได้ชัดเจน ยิ้มเห็นฟันได้ แสดงท่าทางเข้าชู้กรุ่มกริมตาม
ธรรมชาติ

4. การแต่งการของผู้แสดงนาฏศิลป์พื้นบ้านส่วนใหญ่มักจะแต่งกายตามท้องถิ่น อาทิเช่น การแสดง
รำวงพื้นบ้าน ผู้ชายจะสวมใส่โจงกระเบนใส่เสื้อคอกลมมีผ้าขาวม้าคาดสะเอว ผู้หญิงสวมใส่เสื้อคอกระเช้า
นุ่งโจงกระเบน ทัดดอกไม้ที่หู

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ – นามสกุล	นายศุภวัฒน์ เจริญประยูร
วัน เดือน ปีเกิด	วันที่ 27 มกราคม พ.ศ. 2537
ที่อยู่ปัจจุบัน	95/1 หมู่ 2 ตำบลเก้าเลี้ยว อำเภอเก้าเลี้ยว จังหวัดนครสวรรค์
ประวัติการศึกษา	ปริญญาตรี ศษ.บ. (ศึกษาศาสตร์บัณฑิต) วิชาเอกนาฏศิลป์ไทยศึกษา สาขาวิชานาฏศิลป์ไทย คณะศิลปศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง จังหวัดอ่างทอง ปริญญาโท ศษ.ม. (ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต) คณะศิลปกรรมศาสตร์ สาขาวิชานาฏศิลป์ศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี
ประสบการณ์การทำงาน	
พ.ศ.2560 – ปัจจุบัน	ครู คศ. 1 โรงเรียนชุมชนบ้านกระดานหน้าแกล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 3
เบอร์โทรศัพท์	081-851-8747
E-mail	supawat_r@mail.mutt.ac.th